

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 53. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniach 8 i 9 stycznia 2004 r.

Porządek obrad

53. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniach 8 i 9 stycznia 2004 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o podatku akcyzowym.
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej.
4. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.
5. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.
6. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej.
7. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.
8. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu.
9. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.
10. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią.
11. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.
12. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.
13. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.
14. **Zmiana** w składzie komisji senackiej.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad*

Obecni senatorowie: według załączonej do protokołu listy obecności.

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych	– Ewa Kulesza
Główny Urząd Miar	– prezes Włodzimierz Sanocki
Ministerstwo Finansów	– podsekretarz stanu Piotr Sawicki
Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej	– sekretarz stanu Jacek Piechota
	– podsekretarz stanu Krzysztof Krystowski
	– podsekretarz stanu Mirosław Zieliński
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	– sekretarz stanu Józef Pilarczyk
	– podsekretarz stanu Daria Oleszczuk
Ministerstwo Sprawiedliwości	– podsekretarz stanu Sylwester Królak
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji	– podsekretarz stanu Leszek Ciećwierz
Ministerstwo Spraw Zagranicznych	– podsekretarz stanu Jakub Wolski

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 02)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak oraz wicemarszałkowie Jolanta Daniełak, Kazimierz Kutz i Ryszard Jarzembowski)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę państwa senatorów o zajmowanie miejsc.

Otwieram pięćdziesiąte trzecie posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam panią senator Krystynę Doktorowicz oraz pana senatora Janusza Bargieła. Listę mówców będzie prowadził pan senator Janusz Bargieł.

Widzę, że państwo senatorowie są już przy stole prezydialnym.

Wysoka Izbo, informuję, że Sejm na sześćdziesiątym czwartym posiedzeniu w dniu 18 grudnia ubiegłego roku przyjął wszystkie poprawki Senatu do następujących ustaw: do ustawy o zmianie ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, do ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz o zmianie innych ustaw... (Rozmowy na sali)

Mam nadzieję, że ja państwu senatorom nie przeszkadzam. (Wesołość na sali)

(Senator Lesław Podkański: Pozdrawiamy pana marszałka.)

Panie Senatorze!

Nie rozpocznę posiedzenia, jeżeli nie będzie spokoju na sali, proszę państwa.

(Głos z sali: To blokada.)

To są ważne informacje, dzięki którym będą państwo senatorowie wiedzieli, jakie poprawki spośród zgłoszonych przez naszą Izbę Sejm przyjął, a jakich nie przyjął.

Otóż na sześćdziesiątym czwartym posiedzeniu w dniu 18 grudnia ubiegłego roku Sejm przyjął wszystkie poprawki Senatu do następujących ustaw: do ustawy o zmianie ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych; do ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz zmianie innych ustaw;

do ustawy o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; do ustawy o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych; do ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności; do ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej; do ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw; do ustawy o zmianie ustawy o Narodowym Banku Polskim oraz o zmianie innych ustaw; do ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze.

Sejm przyjął również większość poprawek do ustawy o ochronie roślin oraz część poprawek Senatu do ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo farmaceutyczne, ustawę o wyrobach medycznych oraz ustawę o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych; ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt oraz ustawy o doświadczeniach na zwierzętach.

Na sześćdziesiątym piątym posiedzeniu w dniu 19 grudnia ubiegłego roku Sejm przyjął wszystkie poprawki Senatu do następujących ustaw: do ustawy o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych; do ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego; do ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie; a także do ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny.

Informuję również Wysoką Izbę, że protokoły pięćdziesiątego i pięćdziesiątego drugiego posiedzenia Senatu, zgodnie z regulaminem naszej Izby, są przygotowane do udostępnienia państwu senatorom. Jeżeli nikt z państwa senatorów nie zgłosi do nich zastrzeżeń, to zostaną one przyjęte na kolejnym posiedzeniu naszej Izby.

(marszałek L. Pastusiak)

Wysoki Senacie, doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad obecnego, pięćdziesiątego trzeciego posiedzenia obejmuje:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego.
2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o podatku akcyzowym.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.

4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej.

5. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

6. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej.

8. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.

9. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu.

10. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

11. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią.

12. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.

13. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.

14. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.

15. Zmiana w składzie komisji senackiej.

Wysoka Izbo, proponuję rozpatrzenie punktu pierwszego projektu porządku obrad, pomimo że sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie ustawy – Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego zo-

stało dostarczone w terminie późniejszym aniżeli określony w art. 34 ust. 2 regulaminu naszej Izby.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję.

Nie ma sprzeciwu, wobec tego stwierdzam, że Senat przedstawioną propozycję przyjął.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad.

Pan senator Piwoński.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Wypowiem się co do ostatniej kwestii, o której mówił pan marszałek. Na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 8 naszego regulaminu pragnę wnieść o skreślenie tego punktu z porządku obrad obecnego posiedzenia Senatu.

Wprowadzie sprawozdania wszystkich trzech komisji zostały doręczone paniom i panom senatorom, ale, jak zdążyliście się państwo zorientować, zawierają one bardzo wiele różnych poprawek do dokumentu, który otrzymaliśmy z Sejmu. Już po posiedzeniach komisji zrodziły się dodatkowe wątpliwości, które wymagają wyjaśnienia. Państwowa Komisja Wyborczą zgłosiła wiele uwag i te propozycje są właśnie następstwem jej uwag. Ustawa ta bowiem zawiera szereg nowych rozwiązań, których u nas do tej pory w praktyce wyborczej nie było. W związku z tym wnoszę o to, ażebyśmy mieli jeszcze parę dni i przenieśli ten punkt na kolejne posiedzenie, które odbędzie się w przyszłym tygodniu.

Chcę dodać, że ciąży na nas olbrzymia odpowiedzialność. Wszystko, co zostanie zawarte w tejsze ustawie, już nie może podlegać żadnym zmianom, w Sejmie może być tylko przyjęte lub odrzucone. Ta właśnie odpowiedzialność, o której wspominałem, nakłada na nas obowiązek pochylenia się nad wszystkim uwagami po to, żeby od nas wyszedł dobry dokument. Stąd wnoszę o zdjęcie tego punktu z porządku obrad i przesunięcie go na następne posiedzenie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Czy w tej sprawie ktoś z państwa senatorów zgłasza wniosek przeciwny?

Nie. Dziękuję bardzo.

Rozumiem, że Wysoka Izba...

(Senator Grażyna Staniszevska: Panie Marszałku!)

Pani Senator, proszę bardzo.

Senator Grażyna Staniszevska:

Powiem szczerze, że ja nie rozumiem wyводу pana senatora. Sprawozdania są gotowe. Czy

(senator G. Staniszevska)

chodzi o to, że te sprawozdania w tej chwili – tylko na mocy czyjej decyzji? – zostaną unieważnione i sprawa powróci do komisji? Bo jeżeli jest wiele zasadniczych wątpliwości, to znaczy, że sprawa powinna wrócić do tych trzech komisji. Czy tak?

Marszałek Longin Pastusiak:

Panie Senatorze, czy chciałby pan ustosunkować się do pytania pani senator Staniszevskiej?

Senator Zbyszko Piwoński:

Pani Senator, to nie dotyczy wszystkich uwag. Zrodziły się wątpliwości co do przeliczenia mandatów. Wymaga to jeszcze kontaktów z Państwową Komisją Wyborczą. Tak więc nie dotyczy to zmiany, ale bardziej precyzyjnego określenia sformułowań. Przecież w czasie debaty będziemy mogli jeszcze wносить poprawki. Chodzi o to, żebyśmy do tej debaty mogli się lepiej przygotować, bo wtedy przyjęte przez nas poprawki będą w pełni odpowiadały potrzebom. I dlatego jest taka sugestia.

Marszałek Longin Pastusiak:

Czy to satysfakcjonuje panią senator?

(Senator Grażyna Staniszevska: To nie jest satysfakcjonujące. Chcę powiedzieć, że to jest bardzo dziwne.)

Pan senator Janowski, bardzo proszę.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W trakcie obrad Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zgłosiłem propozycję – którą chcę podtrzymać – żebyśmy dyskuszę nad tym ważnym punktem obrad przeprowadzili w przyszłym tygodniu. Bo to, że są sprawozdania komisji, nie wyklucza jeszcze wniosków, które mogą być przedkładane. Tak jak pan przewodniczący Piwoński powiedział, my w zasadzie mamy zamkniętą drogę. Jeżeli poprawki Senatu będą złe, to nie będą mogły być poprawione przez Sejm. Stąd ta odpowiedzialność. W moim przekonaniu, przeanalizowanie tej ustawy wymaga odrobiny czasu, a mieliśmy go bardzo mało ze względu na okres świąteczno-noworoczny. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Romaszewski.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Ja się zgadzam z panem senatorem Janowskim, tyle tylko że dla mnie bardzo istotny jest następujący problem. Na przykład jeżeli przy pomocy kilkudziesięciu poprawek zamierzamy zmienić sposób rozdziału mandatów czy regulować sposób głosowania korespondencyjnego, to nie może być tak, że nagle wstanie jeden senator i zgłosi poprawkę. Wtedy w ogóle nie będziemy wiedzieli, o czym jest mowa, i będzie potworny bałagan.

(Senator Grażyna Staniszevska: To musi wrócić do komisji.)

A więc komisje powinny to opracować jeszcze raz.

Marszałek Longin Pastusiak:

Są takie poprawki, zgłoszone przez komisję, o której pan senator właśnie wspomniał.

(Senator Grażyna Staniszevska: Powinno wrócić do komisji.)

Pan senator Smoktunowicz.

Senator Robert Smoktunowicz:

Sugerowałbym, żebyśmy – nie wiem, zgodnie z jakim zapisem regulaminowym – jeszcze raz odbyli posiedzenia tych wszystkich komisji.

(Rozmowy na sali)

Marszałek Longin Pastusiak:

Rozumiem, że taka była intencja wniosku złożonego przez panią senator Staniszevską...

(Senator Grażyna Staniszevska: Tak, to powinno wrócić do wszystkich komisji.)

...żeby komisja jeszcze raz przejrzała swoje sprawozdanie i ewentualnie uzupełniła je dodatkowymi wnioskami, jeżeli będą.

(Głos z sali: Nie można ponownie przygotować stanowiska.)

(Rozmowy na sali)

Zgodnie z wyjaśnieniami naszych ekspertów chodzi po prostu o przygotowanie poprawek na debatę plenarną. Rozumiem, że o to właśnie komisja wnosi, o to prosi.

Czy mam rozumieć, że nie ma sprzeciwu wobec wniosku zgłoszonego przez pana senatora Piwońskiego?

(Senator Grażyna Staniszevska: Nie ma.)

Nie ma. Dziękuję bardzo.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad pięćdziesiątego trzeciego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji, jak również przyjął wniosek zgłoszony przez pana senatora Piwońskiego.

Informuję Wysoką Izbę, że głosowania w sprawie ustaw rozpatrywanych na obecnym posie-

(marszałek L. Pastusiak)

dzeniu przeprowadzimy w dniu jutrzejszym w godzinach rannych.

Komunikaty ogłosi pan senator Bargieł.

Senator Sekretarz Janusz Bargieł:

W dniu dzisiejszym po zakończeniu obrad Senatu odbędzie się posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sali nr 179. Porządek obrad: rozpatrzenie projektu uchwały Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sprawie prognozowanej na rok 2004 sytuacji finansowej instytucji, dla których organem założycielskim jest minister zdrowia. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o podatku akcyzowym.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm na sześćdziesiątym czwartym posiedzeniu 16 grudnia ubiegłego roku. Trafiła do naszej Izby 22 grudnia ubiegłego roku i tego samego dnia skierowałem ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie, które jest w druku nr 565A. Sam tekst ustawy jest w druku nr 565.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, panią senator Genowefę Ferenc, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie, z upoważnienia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, sprawozdanie z posiedzenia komisji, podczas którego rozpatrzono ustawę o podatku akcyzowym.

Sprawozdanie komisji zostało przedstawione – jak już przed chwilą powiedział pan marszałek – w druku nr 565A.

Omawiana ustawa o podatku akcyzowym jest ustawą dostosowującą polskie prawo do prawa Unii Europejskiej w zakresie podatków pośrednich. Ustawa zastępuje dotychczasowe uregulowania, zawarte w ustawie o podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym.

Zostają zachowane dotychczasowe funkcje akcyzy, przy czym jest nowy podział towarów akcyzowych na zharmonizowane i niezharmonizo-

wane. Towary zharmonizowane to towary, w przypadku których państwa członkowskie zobowiązane są do harmonizacji systemu akcyzowego. Do tej grupy zaliczone są: paliwa silnikowe, oleje opałowe i gaz, wyroby tytoniowe, napoje alkoholowe. W zakresie niezharmonizowanych towarów akcyzowych Unia Europejska pozostawia państwom członkowskim swobodę, jeśli chodzi o stosowanie akcyzy. Obecnie podstawy harmonizacji podatku akcyzowego w ramach Unii Europejskiej są tworzone przez osiem dyrektyw. A mianowicie: dyrektywa z 25 lutego 1992 r., tak zwana dyrektywa horyzontalna, która jest podstawą regulującą zasady nakładania i poboru podatków akcyzowych w państwach członkowskich; cztery dyrektywy w sprawie ujednoczenia stawek na poszczególne produkty akcyzowe – to jest na oleje mineralne, alkohol i napoje alkoholowe, papierosy oraz przetworzony tytoń inny niż papierosy; oraz trzy dyrektywy w sprawie harmonizacji struktur poszczególnych produktów akcyzowych.

Ustawa wprowadza nowe instytucje prawne, takie jak zawieszenie poboru podatku akcyzowego, system składów podatkowych, prowadzenie procedur obrotu wyrobami akcyzowymi i podatkiem zawieszonym oraz podatkiem zapłaconym.

W ustawie stosowane są dwa rodzaje klasyfikacji wyrobów akcyzowych. Przypomnę, że podstawowe znaczenie dla uznania wyrobu za akcyzowy ma obecnie jego klasyfikacja statystyczna według kodu Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług. Ta klasyfikacja będzie stosowana na podstawie omawianej ustawy do sprzedaży krajowej, a do importu, nabycia oraz dostawy wewnątrzspółnotowej będzie miał zastosowanie wykaz według klasyfikacji Scalonej Nomenklatury.

Panie i Panowie Senatorowie! Ustawa określa maksymalne stawki podatku, a ich rzeczywisty poziom ustala minister finansów, który obniża je zgodnie z delegacją ustawową.

W posiedzeniu komisji uczestniczyli przedstawiciele różnych organizacji zainteresowanych kwestią akcyzy. Komisja zapoznała się ze stanowiskiem rządu, wysłuchała opinii Biura Legislacyjnego, wysłuchała również opinii zainteresowanych organizacji.

Dyskusja zmierzała do ustalenia czy podjęcia próby wyjaśnienia tego, w jakim stopniu ta ustawa zaspakaja potrzeby budżetu i jak może wpływać na rozwój gospodarki. W czasie dyskusji zadawano pytania dotyczące tego, czy powinno się likwidować akcyzę na takie wyroby jak jachty, sprzęt elektroniczny zaliczany do luksusowego, o wartości powyżej 750 euro, czy powinna być utrzymana akcyza na kosmetyki i środki czystości, jaki zakres powinna mieć przyjęta przez parlament swoboda działania ministra finansów, jeśli chodzi o ustalanie stawek, i wreszcie czy mak-

(senator G. Ferenc)

symalna stawka 65% na wyroby niezharmonizowane nie jest zbyt wysoka.

Wiele uwagi w dyskusji poświęcono art. 24. Artykuł ten ma szczególne znaczenie dla zakładów chemicznych. Brak projektów rozporządzeń do tegoż artykułu wywołuje u przedstawicieli dużych zakładów chemicznych wątpliwości, czy na pewno znajdują się w rozporządzeniach rozwiązania zapobiegające pogorszeniu się sytuacji w tej gałęzi przemysłu.

Komisja zaproponowała Wysokiej Izbie dwanaście poprawek, które zostały przedstawione w druku nr 565A. Poprawki te porządkują, wyjaśniają i uszczegółwiają pojęcia zawarte w ustawie. Chciałabym tylko zwrócić uwagę Wysokiej Izby na dwie poprawki, a mianowicie poprawkę dziewiątą, która zmienia stawkę akcyzy z 6 tysięcy 300 zł na 4 tysiące 400 zł, oraz na poprawkę dziesiątą, która wprowadza zmiany do art. 75, a mianowicie zmienia maksymalną stawkę akcyzy na wyroby niezharmonizowane, czyli na te wyroby, na które możemy wprowadzić akcyzę, ale nie musimy. W druku zawierającym rozwiązania sejmowe ta akcyza została ustalona na poziomie 65%. Obecnie maksymalne stawki akcyzy na różne artykuły z wyjątkiem samochodów są stosowane w wysokości 25%. W związku z tym komisja uznała, że dalibyśmy zbyt dużą swobodę działania ministrowi finansów i w poprawce dziesiątej zaproponowała obniżenie tych 65% na 35%, pozostawiając stawkę 65% tylko na samochody osobowe.

W imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych wnoszę o poparcie zaproponowanych przez komisję poprawek. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję pani senator Ferenc.

Chciałbym zapytać państwa senatorów, czy ktoś z państwa jest gotów zadać pytanie pani senator sprawozdawcy.

Pani senator Liszcz, bardzo proszę.

Senator Teresa Liszcz:

Moje pytanie dotyczy między innymi listy artykułów obciążonych akcyzą. Jak rozumiem, idea jest taka, że poza wyrobami tradycyjnie uznawanymi za akcyzowe, takimi jak używki czy napoje alkoholowe, akcyzą obciąża się przede wszystkim artykuły luksusowe. A tutaj, na tej liście, figurują, jak sama pani senator wspomniała, również środki higieniczne. Nie mówię o środkach upiększających, bo perfumy czy inne kosmetyki, środki do makijażu, niech będą tym obciążone, zgoda. Ale mydła i środki czyszczące? To jest dla mnie nonsens. Podobnie jest z innymi artykułami, na przykład piwem bezalkoholowym. Prze-

cież powinniśmy promować picie napojów bezalkoholowych, a tymczasem obciążamy je akcyzą.

Czym się kierowało, poza fiskalizmem, ministerstwo, a potem komisje, które temu nie przeciwdziałały, sporządzając tak obszerną listę artykułów, i to bynajmniej nie luksusowych, tylko takich, których i tak za mało używamy, więc powinniśmy raczej zachęcać do ich używania – mam na myśli na przykład środki czystości. Jak to jest w innych krajach europejskich? Czy te listy są równie obszerne i czy takie artykuły, bynajmniej nie luksusowe, też są obciążone akcyzą?

(Senator Genowefa Ferenc: Można?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Senator, komisja bardzo szczegółowo dyskutowała nad tematami podjętymi przez panią. Chciałabym jednak zwrócić uwagę, że mydło nie jest objęte akcyzą w tej ustawie, jest wyłączone z tej grupy. Ale tylko mydło, bo wszystkie inne środki czystości są objęte akcyzą. Komisja, mimo że dyskusja na ten temat była dość długa, nie zgłosiła... Po prostu żaden z członków komisji nie zgłosił poprawki związanej z tą sprawą. Komisję interesowało raczej, jakie będą skutki finansowe tych zmian. Z wyjaśnień ministerstwa wynikało, że jeżeli chodzi o środki chemiczne, będzie to jakieś 120 milionów zł akcyzy, przy czym 40 milionów zł wyniesie akcyza od artykułów produkowanych w naszym kraju, a pozostała kwota – od produktów z importu.

Ale trzeba jednocześnie zwrócić uwagę na to – ja również prosiłabym o wyjaśnienie tego przez pana ministra – jakie będą koszty poboru tej akcyzy i obsługi tej ustawy. Przygotowując się do ogłoszenia sprawozdania, zetknęłam się z materiałami, z których wynikało, że koszty obsługi będą bardzo duże, dlatego że jest bardzo duże rozdrobnienie podmiotów, które są objęte akcyzą. W związku z tym warto by było podczas debaty zastanowić się nad tym, po wyjaśnieniach pana ministra.

Podczas dyskusji w komisji zwracano szczególną uwagę właśnie na to, że środki czystości nie powinny być obejmowane akcyzą. Zwracano również uwagę na kwestię kosmetyków. Senatorowie podczas dyskusji wskazywali, że niedługo będziemy członkiem Unii Europejskiej, a podobno w walizce można przewieźć kosmetyki o sporej wartości, te drogie kosmetyki, bez akcyzy. W związku z tym istnieje zagrożenie, że kiedy już będziemy mieli tę ustawę, nie znajdziemy się w żadnym gronie... To znaczy będziemy jedynym krajem, w którym jest akcyza na środki czystości

(senator G. Ferenc)

i kosmetyki, jedynym krajem w Unii Europejskiej. Na to też zwracano uwagę.

Jestem przekonana, że panie i panowie senatorowie w dyskusji zgłoszą poprawki, które komisja i Wysoka Izba będą mogły jeszcze ewentualnie rozpatrzyć. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów ma pytanie do pani senator sprawozdawcy? Nie.

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Ustawa o podatku akcyzowym była oczywiście rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w procesie legislacyjnym w sprawie tej ustawy został upoważniony minister finansów.

Witam w naszej Izbie podsekretarza stanu w tym resorcie pana ministra Piotra Sawickiego.

Chciałbym zapytać, Panie Ministrze, czy chce pan zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu. Jeżeli tak, to prosimy tutaj, na trybunę senacką.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Pani senator sprawozdawca scharakteryzowała bardzo precyzyjnie intencje, które legły u podstaw rządowego projektu ustawy o podatku akcyzowym. Chodzi głównie o dostosowanie polskiego prawa do systemu podatkowego Unii Europejskiej i wprowadzenie tych wszystkich regulacji, które spowodują, że nasz system poboru podatku akcyzowego będzie zgodny z systemem obowiązującym w Unii Europejskiej.

Chciałbym podkreślić, że wiążą się z tym określone korzyści dla płacących podatek akcyzowy. Przede wszystkim chodzi o obrót wyrobami zharmonizowanymi. Zgodnie z dyrektywami Unii Europejskiej, przede wszystkim z dyrektywą 92/12, normującą te sprawy, obrót ten będzie przebiegał według procedury zawieszenia poboru akcyzy, co spowoduje pewne opóźnienie wpływu podatku akcyzowego do budżetu państwa. Skutki zwłoki w zapłacie kalkulowane są na kwotę kilkuset milionów złotych. Oczywiście ta kwota zostanie w kieszeni podatników, którzy będą później płacić podatki. Jakie to ma znaczenie dla płynności przedsiębiorstw, każdy wie. Jest to więc efekt pozytywny.

Jeżeli chodzi o podstawowe założenia tej ustawy, jednym z nich jest niezwiększanie fiskalizmu w obszarze opodatkowania podatkiem akcyzowym. Intencją rządu nie jest zwiększanie zakre-

su opodatkowania – intencją rządu jest w zasadzie utrzymanie, a w niektórych obszarach nawet obniżenie podatku akcyzowego.

Jaki rząd proponuje system? Rząd proponuje system stawek maksymalnych, co budziło w trakcie obrad komisji najwięcej kontrowersji. Stawki maksymalne rząd proponuje z dwóch powodów. Po pierwsze dlatego, że daje nam to niezbędną elastyczność, możliwość reagowania poprzez obniżanie bądź podwyższanie stawek na zmieniające się warunki rynkowe. Będziemy mieli z tym do czynienia również na otwartym rynku Unii Europejskiej.

Drugi powód, dla którego rząd proponuje taki system stawek, to możliwość powiązania obniżki akcyzy ze spełnieniem określonych warunków. Ten system został zastosowany w przypadku obniżki akcyzy na alkohol i bardzo dobrze się sprawdził. Obniżka na alkohol, która w środkach masowego przekazu była powszechnie chwalona jako rozsądne posunięcie z punktu widzenia interesów zarówno określonego sektora gospodarki, jak również budżetu państwa, została wprowadzona w ten sposób, że z obniżki akcyzy mógł skorzystać ten podatnik, który równoległe obniżył cenę swojego wyrobu. To jest bardzo ważne, dlatego że powoduje korzyści dla konsumentów, a przy tym zwiększa skalę obrotów i tym samym wpływa do budżetu państwa ze względu na większy ruch na rynku. Jednocześnie chroni nas to przed taką oto sytuacją, że po obniżce akcyzy dodatkowe środki zostają w kieszeniach producentów z określonej branży, a akurat te branże, które obracają wyrobami akcyzowymi, są na ogół bardzo rentowne.

Chciałbym teraz odnieść się do problematyki poruszanej w trakcie obrad komisji. Czy lista wyrobów objętych podatkiem akcyzowym w Polsce jest jakoś szczególnie obszerna czy też rozległa w stosunku do regulacji podatku akcyzowego stosowanego w innych państwach, przede wszystkim w Unii Europejskiej? Otóż mamy do czynienia z następującą sytuacją. Rzeczywiście, jak podkreślali eksperci, w Unii Europejskiej podatkiem akcyzowym objęte są najczęściej tak zwane wyroby zharmonizowane, czyli paliwa, alkohol, tytoń, używki itd. Ale w Unii Europejskiej oprócz podatku akcyzowego istnieje system podatków niemających charakteru akcyzy czy też nienazywających się podatkiem akcyzowym, a pełniących podobną funkcję. Mamy więc do czynienia z wieloma różnymi wyrobami objętymi takim podatkiem, bo dajże we Włoszech objęty jest nim dwutlenek węgla stosowany w napojach, gdzie indziej woda mineralna, gdzie indziej inne wyroby. Tak więc trudno nam odnosić się do tej listy, ponieważ są to sytuacje nieporównywalne. Każde państwo stosuje własne metody regulowania tej problematyki, choć niekoniecznie nazywa się je podatkiem akcyzowym.

(podsekretarz stanu P. Sawicki)

Jeżeli chodzi o kosmetyki, to propozycja rządu, by utrzymać – podkreślam: utrzymać – obecny poziom i system opodatkowania tej grupy wyrobów, wynika z dwóch powodów. Pierwszy powód ma charakter fiskalny. Chodzi o to, że spodziewamy się wpływów budżetowych z akcyzy od tej grupy wyrobów na poziomie około 120 milionów zł. Zostało to zapisane w ustawie budżetowej jako prognoza, w związku z czym odejście od opodatkowania tej grupy wyrobów spowoduje problem budżetowy, brak wpływów z tego tytułu. Drugi argument jest taki: paradoksalnie zlikwidowanie akcyzy mogłoby wpłynąć na korzyść konkurencyjnych wyrobów z zagranicy. Jeśli chodzi o drogie wyroby akcyzowe, objęte wysoką akcyzą wyroby zagraniczne, akcyza stanowi większy procent ich ceny niż u nas, więc zniesienie akcyzy dałoby efekt w postaci znaczącej, proporcjonalnie większej obniżki cen tej grupy wyrobów, wyrobów drogich, importowanych. Dlatego też rząd zaproponował, aby utrzymać akcyzę na kosmetyki.

Teraz, odnosząc się szczegółowo do poprawek, które są zawarte w sprawozdaniu komisji, chciałbym najpierw podziękować za wszystkie te poprawki o charakterze uszczegółwiających, które doskonali tekst ustawy. Jeśli zaś chodzi o poprawki dziewiątą i dziesiątą, które mają charakter zasadniczy, systemowy, chciałbym powiedzieć, że rząd jest przeciwny tym poprawkom.

Chciałbym zwrócić uwagę przede wszystkim na poprawkę dziewiątą, dotyczącą wysokości akcyzy na alkohol. Mamy tu do czynienia z odmiennym podejściem do tej sprawy, odmienną filozofią. Intencją rządu jest zachowanie stosunkowo wysokich stawek maksymalnych z możliwością ich obniżenia – chodzi nawet nie tylko o możliwość, co o zamiar ich obniżenia – ale w taki sposób, by spowodować równoległą obniżkę cen tych wyrobów. To jest bardzo ważne, bo chodzi o to, żeby obniżki akcyzy wykorzystać do odpowiedniego obniżenia cen wyrobów objętych akcyzą. Ustalenie akcyzy na przykład na jeden hektolitr alkoholu etylowego na poziomie, jaki ustaliła komisja, czyli na poziomie 4 tysięcy 400 zł, spowoduje, że ten mechanizm nie będzie mógł być stosowany.

Jeżeli chodzi o poprawkę dziesiątą, to chciałbym powiedzieć, że ma ona mniejsze znaczenie budżetowe, dlatego że wszystkie te wyroby, o które tam chodzi, przynoszą około 2% wpływów z podatku akcyzowego. To jest jedna informacja. Druga informacja jest taka, że żaden z tych wyrobów do tej pory nie jest opodatkowany akcyzą wyższą niż 35% i jest to, z systemowego punktu widzenia, ważne dla rządu. Jeżeli zaś chodzi o budżetowy skutek tej poprawki, to będzie on minimalny bądź też w ogóle go nie będzie.

Pozostałe poprawki rząd opiniuje pozytywnie, bardzo za nie dziękuje i wnosi o ich przyjęcie. Dziękuję, Panie Marszałku.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu ministrowi.

Przechodzimy teraz do zadawania pytań.

Bardzo proszę panią senator o zapisywanie w kolejności wszystkich zgłaszających się państwa senatorów.

Pan senator Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Panie Ministrze, posługiwał się pan przykładami wody mineralnej, kosmetyków, alkoholu, i jakby zρέcznie omijał pan inne sprawy, które, w moim mniemaniu, są niepokojące. Otóż ustawa przewiduje, tak jak pan mówił, objęcie akcyzą tak zwanych towarów zharmonizowanych, które są objęte jak gdyby spójnym podatkiem obowiązującym w Unii Europejskiej. Tak ja to rozumiem. Do tych towarów zharmonizowanych zalicza się między innymi energię elektryczną i węgiel, jak również gaz płynny. Jak to odbije się na kondycji polskich rodzin, zwłaszcza gdy uwzględnimy różnice – oczywiście niekorzystne dla nas – między przeciętnymi wynagrodzeniami w Polsce i w Unii Europejskiej? Przecież to obniży standard życia polskich rodzin, i tak już niski w porównaniu ze standardem życia rodzin z krajów zachodnich. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Panie Ministrze, czy woli pan, byśmy zebrali parę pytań, czy też chce pan odpowiedzieć od razu?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki: Jeżeli można, to na to pytanie odpowiem bardzo prosto i bardzo krótko.)

A więc bardzo proszę o odpowiedź.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki:

Intencją rządu nie jest obejmowanie akcyzą węgla i gazu oraz tych wszystkich wyrobów, których dotyczy tak zwana dyrektywa energetyczna przyjęta przez Unię Europejską. Rząd poprosił o derogację, o okres przejściowy, przy czym chodzi tu przede wszystkim o sprawę wprowadzenia akcyzy na węgiel. Ta tak zwana dyrektywa energetyczna nie jest w tym projekcie ustawy implementowana do prawa polskiego – rząd traktuje tę sprawę jako problem otwarty i prowadzi negocjacje z Unią Europejską. A więc, że tak powiem, antycypowanie w tej chwili wyniku tych negocjacji

(podsekretarz stanu P. Sawicki)

w ustawie byłoby, z punktu widzenia strategii negocjacyjnej, błędem.

Jeżeli zaś chodzi o akcyzę na energię elektryczną, to jest ona na ustalonym poziomie. Rząd nie ma zamiaru wprowadzać jakichkolwiek zmian w tej sprawie.

Tak więc jeszcze raz podkreślam: jeżeli chodzi o poziom opodatkowania tej grupy wyrobów, to on się nie zmieni. Żadne zmiany z tego tytułu nie nastąpią.

(Senator Jan Szafraniec: Gaz płynny...)

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pani senator Liszcz, a następnie pan senator Podkański.

Senator Teresa Liszcz:

Ja chciałabym powrócić do sprawy akcyzy na środki higieniczne, z wyjątkiem wszelkich środków upiększających. Czy rząd rzeczywiście będzie obstawał przy tym rozwiązaniu? Bo w sumie jesteśmy brudnym narodem, używamy za mało środków higienicznych i piorących, a powinniśmy do ich używania zachęcać ich niższymi cenami. Czy zachęcenie do używania tych środków nie jest zbyt ważnym celem i czy nie warto dla niego zrezygnować z tych właśnie wpływów? To jest pierwsza sprawa.

Druża sprawa: piwo bezalkoholowe. Problem pijaństwa jest naszym odwiecznym, bardzo trudnym problemem. Zachęcajmy więc do picia napojów niealkoholowych, zróżnicujmy piwo z zawartością alkoholu i piwo bezalkoholowe i promujmy to drugie.

I jeszcze jedna sprawa, której jeszcze nie podnosiłam, a którą podnoszę z pewnym zażenowaniem. Chodzi mi o wyroby tytoniowe. Ja nie palę, nigdy nie paliłam i nie cierpię palenia, ale jeżeli już i tak miliony Polaków palą, to przynajmniej miejmy z tego jakieś dochody. Tymczasem to, co zaproponował rząd, to obłożenie bardzo wysoką akcyzą na przykład ciętego tytoniu do skręcania papierosów czy też wysoka akcyza na wyroby tytoniowe z naszych surowców. To sprawi, że nasz przemysł tytoniowy padnie, a Polacy i tak będą palić, tylko że pieniądze będą szły do kas firm zagranicznych. Proszę się do tego ustosunkować.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki:

Jeżeli chodzi o kosmetyki, to, Pani Senator, ja podkreślam, że problemem jest tu kwestia wpływów do budżetu państwa. Zrezygnowanie z wpływów wynikających z opodatkowania tej grupy kosmetyków oznaczałoby uszczerbek dla budżetu. Oczywiście trudno z takim argumentem polemizować, zwłaszcza że sprawę właściwie każdego wyrobu, którego konsumpcja jest społecznie pożądana, można by w ten sam sposób skomentować, bo możemy znaleźć wiele grup wyrobów, dla których powinny istnieć preferencje fiskalne, ale w tej chwili nie mamy zamiaru tego wprowadzać. No i właściwie jedyna możliwa tu odpowiedź jest taka: powodem jest – jeszcze raz to podkreślam – kwestia wpływów do budżetu państwa.

Jeżeli chodzi o piwo bezalkoholowe, to system maksymalnych stawek akcyzy oczywiście daje możliwość ich obniżki. Ta propozycja zostanie rozważona, bo jeżeli chodzi o skutek budżetowy stosowania akcyzy na piwo bezalkoholowe, to na pewno po tej grupie wyrobów trudno się spodziewać jakichś wysokich wpływów.

Jeżeli zaś chodzi o tytoń, to w tej sprawie jesteśmy związani przepisami Unii Europejskiej. Ale tu także płynny charakter maksymalnych stawek akcyzowych pozwala ministrowi finansów kształtować te stawki tak, by były preferencje dla tych wyrobów, które są produkowane przez polski przemysł. Na pewno nie jest intencją Ministerstwa Finansów, mówiąc kolokwialnie, zamordowanie branży tytoniowej, bo przecież jest ona źródłem wpływów do budżetu. A więc w polityce ministra finansów muszą być wyważone te dwa cele: wpływy budżetowe oraz równowaga finansowa branży. Niewątpliwie więc polski przemysł tytoniowy będzie traktowany tak, aby mógł utrzymywać miejsca pracy, utrzymywać zatrudnienie, ale też żeby mógł dostarczać wpływy do budżetu.

(Senator Teresa Liszcz: Tak, ale gdzie to jest zapisane w ustawie? Bo ja w ustawie tego nie widzę.)

To jest system stawek, które mają charakter maksymalny, ale które mogą być obniżane.

(Senator Teresa Liszcz: Ale te stawki maksymalne są wyższe niż tego wymaga dyrektywa. Mamy pisma z zakładów tytoniowych...)

Marszałek Longin Pastusiak:

Pani Senator, proszę nie prowadzić takiego dialogu z panem ministrem.

(Senator Teresa Liszcz: Przepraszam.)

Rozumiem, Panie Ministrze, że sprawa piwa to nie jest dla rządu takie małe piwo. Prawda? Tak rozumiem.

Pan senator Podkański, a następnie pan senator Spychalski.

Senator Lesław Podkański:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze!

Ja chcę zadać jedno pytanie systemowe i jedno szczegółowe. Otóż każda polityka akcyzowa prowadzona tylko w układzie wewnętrznym jest narażona na to, że może być nietrafiona. Uważam więc, że polityka akcyzowa powinna być przeanalizowana pod kątem konkurencyjności i układu zewnętrznego. I stąd moje pytanie: czy rząd dokonał oceny tego, w jakim stopniu wprowadzone rozwiązanie będzie się wiązało z symulacją importową, a w jakim stopniu z eksportową? Po prostu na ile wpłynie ono na nasz bilans i obroty w handlu zagranicznym? Bo obawiam się, że niestety po 1 maja pewne grupy produktów będą w sposób znaczący zalewać polski rynek. Mówiliśmy tu przed chwilą o środkach czystości, a prawdopodobnie to samo stanie się z alkoholem, bo po 1 maja alkohole na Zachodzie, że tak umownie powiem, będą tańsze niż u nas. A więc na ile mamy rozpoznanie dotyczące tego, ile takich grup będzie? Bo chodzi o to, żebyśmy znowu się co do tego nie pomylili i żeby po 1 maja po raz kolejny nie było tak, że Polska będzie zalewana takimi towarami w wyniku chybionej czasami polityki podatkowej, w tym przypadku akcyzowej. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki:

Niewątpliwie takim wyrobem, co do którego będzie szczególnie silna konkurencja, będzie piwo. Ministerstwo Finansów doskonale zdaje sobie sprawę z tego, że trzeba będzie w tej sprawie stworzyć takie warunki, które umożliwią tej branży konkurowanie na otwartym rynku Unii Europejskiej. Bierzemy również pod uwagę fakt, że będzie także tak zwany import prywatny i że będą ułatwione zakupy przygraniczne. Polityka akcyzowa oczywiście zostanie do tego faktu dostosowana.

Jeżeli zaś chodzi o inne wyroby, na przykład o alkohol, to najprawdopodobniej nastąpi spadek cen tych alkoholi, które nie są produkowane w Polsce – chodzi tutaj o te, że tak powiem, drogie napoje, typu whisky, brandy, koniak. Ich import będzie zwiększony. Z kolei jeśli chodzi o te gatunki, które są produkowane w Polsce, to my widzimy tu raczej tendencję do wyrównywania cen. Nie widać więc szczególnych zagrożeń dla polskiego przemysłu spirytusowego w związku z tą sprawą.

Co do kosmetyków, to trzeba sobie zdawać sprawę z tego, że jest to grupa wyrobów, które bardzo łatwo przewozić również teraz. Przy obecnym systemie celnym przewiezienie dużej pod względem wartości partii kosmetyków nie stanowi problemu, nawet w układzie jakiegoś, powiedzmy, przewozu nielegalnego. Ale nie obserwujemy w tej chwili zjawisk, które powodowałyby jakąś szczególnie silną konkurencję w tym segmencie rynku.

A odpowiadając na pytanie pana senatora generalnie, powiem tak: wygląda na to, że ten stan, z którym w tej chwili mamy do czynienia, będzie utrzymany. Proporcje, które ukształtowały się w układzie bliskiego sąsiedztwa z państwami, z którymi graniczymy, będą utrzymane, a więc prawdopodobnie i ten układ cen zostanie utrzymany. Ta konkurencyjność się nie zmieni – z jednym zastrzeżeniem dotyczącym piwa. I oczywiście rząd jest tego świadomy.

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, pan senator Spychalski, następnie pan senator Graczyński.

Senator Andrzej Spychalski:

Panie Ministrze, początek roku przyniósł szereg zmian w obciążeniach fiskalnych, w tym także znaczną ilość podwyżek. Istotna w tych nowych uregulowaniach będzie też nowa ustawa akcyzowa, która wejdzie w życie od 1 marca. Chciałbym zapytać: czy w Ministerstwie Finansów, w rządzie przeprowadzono symulację dotyczącą tego, jaki wpływ na poziom życia, na utrzymanie statystycznej polskiej rodziny będą miały te rozwiązania podatkowe? Chodzi mi zarówno o te rozwiązania, które zostały wprowadzone w drodze rozwiązań administracyjnych, jak i o ich ewentualne skutki, które będą miały przełożenie na sytuację rynkową. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki:

Ten wpływ, w najgłębszym przekonaniu rządu, będzie neutralny, dlatego że, jak powiedziałem, ta ustawa nie niesie ze sobą podwyżek akcyzy. A to, o czym pan senator wspomniał, czyli podwyżki cen, dotyczy przede wszystkim benzyny. Bo trzeba sobie zdawać sprawę z tego, że z dniem 1 stycznia została wprowadzona tak zwana opłata paliwowa, to jest podatek, a raczej opłata o charakterze podobnym do akcyzy, nie-

(podsekretarz stanu P. Sawicki)

mniej jednak niebędąca akcyzą. Jest to podatek, który został wprowadzony po odrzuceniu przez parlament tak zwanej ustawy winietowej, w związku z tym obciążenie, które niesie ze sobą ta ustawa o autostradach płatnych, wprowadzająca opłatę drogową, z akcyzą nie ma nic wspólnego. Ale powtarzam jeszcze raz: jeżeli chodzi o ustawę, którą Wysoka Izba dzisiaj rozpatruje, to jej wpływ na koszty utrzymania i na inflację jest neutralny.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Graczyński, następnie pan senator Janowski.

Senator Adam Graczyński:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Może zacząć od sprostowania. Pani senator Liszcz, zadając pytanie, użyła, chyba przypadkowo, następującego określenia: jesteśmy brudnym narodem. Tak to zrozumiałem. Wyrażam zdziwienie, że takie określenie padło. Mam nadzieję, że to był kolokwializm, ale w moim odczuciu było to wysoce...

(Marszałek Longin Pastusiak: Panie Senatorze, proszę o pytanie.)

Dochodzę do pytania, a mam w tej chwili dwa pytania. Pierwsze dotyczy jakości ustawy. Naliczyłem, że ta ustawa zawiera pięćdziesiąt cztery delegacje ustawowe dla ministra finansów, w tym dwadzieścia jeden delegacji fakultatywnych, a pozostałe są obligatoryjne. Według sztuki legislacyjnej taka liczba delegacji jest nadmierna. Jaka jest opinia pana ministra w tej sprawie? To jest pierwsze pytanie.

I drugie. Czy przewiduje się zrównanie akcyzy na olej opałowy lekki i olej napędowy? Bo duże różnice w tych akcyzach są, niestety, powodem bardzo wielu nieprawidłowości finansowych. Dziękuję uprzejmie.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki:

Dziękuję bardzo.

Jeżeli chodzi o liczbę delegacji, to po prostu konstrukcja ustawy wymusza taki układ. Zapisów, w których zawarte są delegacje dla rządu do wydania przepisów, jest wiele, ale tak naprawdę wynika to z pewnej zasady systemowej, z pewnej

filozofii ustawy. Oczywiście można by te stawki podatku akcyzowego zapisać, mówiąc kolokwialnie, sztywno w ustawie, ale rząd przyjął inną filozofię: zapisał stawki maksymalne i ze względów, o których wspomniałem, zaproponował delegacje dla ministra finansów do obniżania tych stawek. I to się sprawdza, taki system do tej pory się sprawdził, działa bez perturbacji dla gospodarki, dla sektorów przemysłu i z korzyścią dla podatnika. Jeszcze raz przypomnę przykład takiej korzystnej, udanej operacji, która odbyła się właśnie dzięki tego typu konstrukcji, a było to obniżenie akcyzy na alkohol.

Jeżeli zaś chodzi o sprawę oleju opałowego, to nie ma w tej chwili intencji zrównania stawki akcyzy na olej silnikowy i na olej opałowy. My zdajemy sobie sprawę, że obecna sytuacja rodzi patologie, ale metodą walki z nimi jest kontrola i szczególne znakowanie typów oleju. Gdyby jednak wprowadzić wysoką akcyzę na ten olej, który służy do ogrzewania mieszkań, to powstałby problem natury społecznej, bo wiadomo, że jest to ekologiczne medium energetyczne, a więc zniechęcanie ludzi do takiego sposobu ogrzewania mieszkań byłoby niecelowe. Ponadto trzeba by było stworzyć jakiś system zwrotów tego podatku, a to mogłoby rodzić patologie. Poza tym ten system musiałby być bardzo drogi w administrowaniu.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Janowski, następnie pani senator Janowska.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, chcę zadać pytanie fundamentalne. Dochody z tytułu podatku akcyzowego stanowią znaczną część dochodów budżetu państwa. Czy ta ustawa, zwiększając dochody budżetu państwa – bo takie są założenia – była konstruowana w taki oto sposób... Bo budżet państwa, jako projekt rządowy, musiał być, zgodnie z zasadą legalizmu, sformułowany w oparciu o przepisy dotychczasowe, dotychczas obowiązujące. Jeżeli więc w wyniku zastosowania przepisów tej ustawy i towarzyszących jej rozporządzeń nastąpi zwiększenie dochodów budżetu państwa, to jakiego rzędu będzie to wzrost? Czy rząd ma na ten temat jakieś informacje?

Drugie pytanie. 24 grudnia został opublikowany „Dziennik Ustaw”, w którym zamieszczono rozporządzenie ministra finansów z 23 grudnia ubiegłego roku w sprawie podatku akcyzowego. Wedle mojej analizy tego dokumentu to rozporządzenie powinno stracić swoją ważność pierwszego dnia obowiązywania tej ustawy, a więc

(senator M. Janowski)

1 marca, zatem będzie ważne tylko przez dwa miesiące. Czy rząd ma w tej chwili inne propozycje w tej kwestii? Pan kręci głową, co znaczy, że nie. Ale są tutaj odesłania do innych przepisów, które tracą moc, wobec tego proszę o wyjaśnienie. Wydano bardzo szczegółowe i, w moim przekonaniu, niezłe rozporządzenie... Jak to będzie korespondowało z nową ustawą? Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Piotr Sawicki:**

Dziękuję bardzo.

Jeżeli chodzi o skalę dochodów z akcyzy, to intencją rządu nie jest zwiększanie zakresu fiskalizmu. To znaczy intencją rządu nie jest zwiększanie stawek podatku akcyzowego, poza tymi szczególnymi sytuacjami wynikającymi z naszych zobowiązań wobec Unii Europejskiej.

A co do wzrostu wpływów z podatków, to w tej kwestii zakłada się przede wszystkim sprawniejszy pobór tego podatku, a także pewne uszczelnienie systemu w związku chociażby z tym systemem, który dostosowuje polski system poboru akcyzy do warunków Unii Europejskiej.

Jeżeli chodzi natomiast o to rozporządzenie Ministerstwa Finansów, to wypełnia ono pewną lukę prawną, która by powstała, gdyby to rozporządzenie nie zostało wydane. Minister finansów nie chcąc stworzyć luki, musiał na cały okres do momentu wejścia ustawy w życie to rozporządzenie wydać. Oczywiście wejście ustawy w życie znowu pociągnie za sobą konieczność podjęcia całego szeregu działań dostosowawczych. Kiedy ustawa zostanie uchwalona, konieczne będzie wydanie odpowiedniej ilości rozporządzeń wynikających z delegacji ustawowych, a te rozporządzenia wejdą w życie wraz z ustawą.

Marszałek Longin Pastusiak:

Pani senator Janowska. Następnie pan senator Szafraniec.

Senator Zdzisława Janowska:

Panie Ministrze, ja będę nadal upierała się w sprawie dotyczącej kosmetyków, ale pójdę nieco dalej, odnosząc się nie tylko do tych, które są najprostsze, ale do wszystkich innych, łącznie z upiększaniem pudrami kosmetycznymi, dezodorantami, preparatami do higieny intymnej, a także z tymi innymi środkami higieniczno-kosmetycznymi.

Otóż wydaje mi się, że rząd popełnia błąd, usiłując poddać akcyzie tego rodzaju artykuły, a tłumaczenie, które był pan uprzejmy do tej pory prezentować, jest tłumaczeniem troszeczkę bezzasadnym. Instytucje, które się do nas zwracają, dokonały pełnego wyliczenia i z tego wyliczenia wynika, że kosmetyki wnoszą do wspólnej kasy zaledwie 120 milionów zł, a to jest 0,35 na wszystkie produkty akcyzowe. A konsekwencje mogą być bardzo, bardzo poważne. Ja tutaj nie występuję w imieniu firm – firm polskich, dobrych firm polskich znanych na polskim rynku, znanych również za granicą. Ale czy my chcemy w ten sposób zlikwidować nasze dobre firmy, które utrzymują się na rynku? Czy my rzeczywiście chcemy przywozić z zagranicy kosmetyki, które dzisiaj są o wiele droższe, ale za chwilę ta cena się wyrówna? Czy o to nam chodzi? Czy chcemy wypchnąć z rynku nasz produkt zupełnie niepotrzebnie? Ja myślę, że gra niewarta świeczki, i wierzę, że my tutaj, w Senacie, przywrócimy jednak zasadę nieakcyzowania kosmetyków.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Piotr Sawicki:**

Dziękuję.

Nie chcemy pogarszać warunków działania branży kosmetycznej. Rząd nie przewiduje obniżek akcyzy, ale nie przewiduje też podwyżek akcyzy na kosmetyki. W związku z tym poziom opodatkowania podatkiem akcyzowym tej branży pozostanie niezmienny. Taka jest intencja.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Szafraniec. Następnie pan senator Smorawiński.

Senator Jan Szafraniec:

Panie Ministrze, ja powrócę do swojego pytania. Pozwoli pan, że posłużę się dosłownym przytoczeniem słów posła sprawozdawcy Wiesława Kaczmarka, który 26 listopada 2003 r. powiedział: „Od 1 stycznia 2004 r. do towarów zharmonizowanych zostanie zaliczona energia elektryczna i inne produkty o charakterze energetycznym, przez co należy rozumieć węgiel”. Proszę się do tej wypowiedzi ustosunkować. Dziękuję.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Piotr Sawicki:**

Wypowiedź jest ścisła. Oczywiście prawo Unii Europejskiej, ta tak zwana dyrektywa energetyczna, o której wspominałem, przewiduje opodatkowanie również węgla podatkiem akcyzowym.

(podsekretarz stanu P. Sawicki)

Stanowisko rządu w tej sprawie jest jednak następujące: gdyby ten przepis Unii Europejskiej zastosować, skutki dla branży i nie tylko dla branży węglowej, ale również dla całej gospodarki, byłyby fatalne. To jest powód, dla którego rząd wystąpił o okres przejściowy, i dlatego wciąż prowadzone są bardzo intensywne negocjacje z Unią Europejską.

Ta ustawa nie zakłada opodatkowania węgla podatkiem akcyzowym. W związku z tym w trakcie dyskusji w Sejmie podniesiono nawet problem zgodności tej ustawy z prawem Unii Europejskiej. Otóż ta ustawa nie jest w pełni zgodna z prawem Unii Europejskiej, nie jest mianowicie w pełni zgodna z tak zwaną dyrektywą energetyczną, a jest tak dlatego, że rząd wystąpił w tej sprawie o okres przejściowy i jest to intensywnie negocjowane z Komisją Europejską po to, żeby uniknąć w najbliższym czasie zagrożeń, o których wspominałem.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Smorawiński. Następnie pan senator Jurgiel.

Senator Jerzy Smorawiński:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Co prawda większość moich wątpliwości została już wyłożona w pytaniach moich poprzedników, ale chciałbym jeszcze podrażnić temat i zapytać, bez insynuowania, czy jesteśmy narodem brudnym, czy czystym, czy dysponujemy może jakimiś statystykami w tej sprawie. Jak wyglądamy na tle innych krajów w Europie, jeśli chodzi o zużycie środków czystości na głowę mieszkańca? Mam na myśli dezodoranty i inne kosmetyki, bo z doniesień pism typu „Newsweek” czy „Polityka”, nie pamiętam dokładnie, sprzed kilku miesięcy wynikało, że jesteśmy dość daleko w całej tej...

(Marszałek Longin Pastusiak: Senatorze, ale to jest pytanie raczej do ministra zdrowia niż do ministra finansów.)

Ale myślę, że obliczając...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki: Nie umiem odpowiedzieć na to pytanie.)

Nie umie pan, dobrze.

Wobec tego zapytam, czy licząc na ten zysk fiskalny, nie upośledzimy działalności polskich firm farmaceutycznych? Bo w tym całym bilansie trzeba wziąć pod uwagę także i to, że ci których stać na drogie kosmetyki i tak je już w większości kupują za granicą. A jak wejdziemy do Unii Europejskiej, trzeba się będzie liczyć z tym, że coraz

więcej ludzi będzie jednak tam kupować farmaceutyki. A więc to może bardzo upośledzić tę naszą branżę. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki:

Panie Senatorze, nie zakładamy wzrostu akcyzy na kosmetyki. Jeżeli chodzi o szacowane wpływy budżetowe, tutaj wymieniałem kwotę 120 milionów zł, to jest to kwota odniesiona do roku 2002. W związku z tym rząd nie liczy ani na zmniejszanie się, ani na zwiększanie się dochodów z tej branży. To jest jedna sprawa.

Druga zaś jest następująca. Trzeba sobie zdawać sprawę z tego, że nie będziemy mogli wprowadzić żadnej ochrony, żadnego zróżnicowania cen wyrobów produkowanych w kraju i produkowanych za granicą, dlatego choćby że Unia Europejska przestaje być ową zagranicą. W związku z tym jeżeli zniesiemy akcyzę na kosmetyki, to wolne od akcyzy będą nie tylko wyroby produkowane przez polski przemysł, czyli wyroby na ogół tańsze, ale również wyroby zagraniczne, zarówno te droższe, jak i te, kolokwialnie mówiąc, z dolnej półki.

Postawmy sobie zatem pytanie, czy to polepszy warunki konkurencji dla polskiego przemysłu, czy też pogorszy te warunki. Ministerstwo Finansów jest przekonane... Ja nie chciałbym przekonywać Wysokiej Izby, że utrzymanie akcyzy na kosmetyki to jest dobrodziejstwo. Na pewno jednak w istotny sposób nie pogorszy to warunków konkurencji, dlatego przede wszystkim, że akcyza będzie stosowana dalej na drogie wyroby zagraniczne. I z tego punktu widzenia nie oceniamy utrzymania akcyzy na kosmetyki jako posunięcia, które w szczególnie negatywny sposób wpłynęłoby na sytuację tej branży.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

I jako ostatni na mojej liście pan senator Jurgiel.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Ministrze, Panie Marszałku, czy wprowadzenie podatku akcyzowego na wyroby kosmetyczne nie spowoduje, że w Polsce nie będą lokowane ani nowe inwestycje, ani centra dystrybucji na region Europy Środkowo-Wschodniej? To jest pierwsze pytanie.

I drugie pytanie. Chciałbym wiedzieć, co pan rozumie przez pojęcie „zagranica”, skoro tutaj

(senator K. Jurgiel)

w ustawie jest mowa o wewnątrzspółnotowym obrocie. Ja uważam, że obłożenie wyrobów kosmetycznych akcyzą stawia polskie przedsiębiorstwa na nierównoprawnej pozycji w stosunku do przedsiębiorstw Unii Europejskiej.

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Piotr Sawicki:**

Jeżeli chodzi o ten mój zwrot dotyczący zagranicy, to ja go użyłem w potocznym sensie, mówiąc, że w tym momencie terytorium Unii Europejskiej przestaje być zagranicą i do tego faktu dostosowane są oczywiście wszystkie przepisy ustawy. Mówi się o nabyciu wewnątrzspółnotowym, o obrocie na terytorium Unii Europejskiej itd. Z tym wiąże się szereg faktów prawnych, które są w tej ustawie zawarte. Dlatego ona jest tak potrzebna, ona jest potrzebna, żeby te wszystkie okoliczności znalazły się w polskim systemie prawnym.

Jeżeli chodzi o kosmetyki, to ja powtarzam: nie opodatkujemy kosmetyków akcyzą. My po prostu nie znosimy akcyzy na kosmetyki. Tak to trzeba odczytywać. I utrzymujemy tę akcyzę na niezmiennym poziomie. Nic się tutaj nie zmienia, warunki branży się nie pogarszają.

Marszałek Longin Pastusiak:

Senatorze, dodatkowe pytanie, tak?
Proszę bardzo.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Marszałku, pytanie było konkretne. Chodziło mi o to, czy w związku z akcyzą nie zmniejszy się ilość inwestycji w branży kosmetycznej. Ja nie mówię, że państwo podnosicie akcyzę. Ja mówię o tym, że jeśli przedsiębiorstwa Unii Europejskiej i innych krajów nie są obciążone akcyzą, a nasze będą, to nie wiadomo, czy tamte będą chciały tutaj lokalizować swoje inwestycje. Pytanie jest konkretne, wystarczy odpowiedź: tak lub nie.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Piotr Sawicki:**

Ja mogę odpowiedzieć na to pytanie tylko tak, że nie wiem. Nie znam planów inwestycyjnych koncernów ani przedsiębiorców, którzy produkują kosmetyki. Możemy mówić wyłącznie o wa-

runkach produkcji. Jeżeli chodzi o lokalizację, plany lokalizacji w Polsce takich fabryk, to one zależą nie tylko od tego, czy w Polsce obowiązuje akcyza na kosmetyki, czy ona jest wysoka czy niska. Bo przecież jeżeli mamy do czynienia z jednolitym rynkiem Europy, to ktoś, kto posadawia w Polsce taką fabrykę, liczy się również z tym, że będzie sprzedawał wyroby poza rynkiem polskim, gdzie warunki opodatkowania są inne. O lokalizacji w danym kraju inwestycji decyduje konkurencyjność, koszt siły roboczej, infrastruktura, wykształcona kadra itd. itd. I te wszystkie wpływy trudno w jakiś sposób ocenić i skomentować. Ja chciałbym tylko podkreślić: warunki działania przemysłu kosmetycznego w związku z tą ustawą, którą rozpatrujemy, nie zmieniają się. Nie zmieniają się zatem również warunki, na jakich mogłyby być prowadzone inwestycje zagraniczne w Polsce.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.
Pan senator Lipowski.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.
Panie Ministrze, czy można liczyć na to, że akcyza na gaz, gaz przewodowy ze Wschodu, będzie obniżona? Wiemy bowiem, że 1 tysiąc m gazu na granicy kosztuje pięćdziesiąt pięć dolarów, a co najmniej dwa razy jest ta cena podwojona u odbiorcy. Dlatego jest ta konkurencja dla naszych wyrobów, że na Zachodzie gaz jest dużo tańszy. Dziękuję.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Piotr Sawicki:**

Akcyza na gaz nie obowiązuje. Tak więc nie można mówić o jej obniżeniu.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.
To już wszystkie pytania. Panie Ministrze, dziękuję za bardzo konkretne i rzeczowe odpowiedzi na wiele z pytań, które państwo senatorowie...
(Głos z sali: Panie Marszałku, jeszcze pytanie.)
Kto ma spóźniony refleks?
(Głos z sali: Lipowski.)
Ja nie widzę zgłoszenia, nikt się tutaj nie zgłasza.

Senator Grzegorz Lipowski:

Ale skąd się bierze ta różnica: pięćdziesiąt pięć dolarów za 1 tysiąc m a sto dwadzieścia na przykład w Puławach?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Piotr Sawicki:**

Przepraszam, ale to jest szczegółowe pytanie z innej branży, w której ja nie czuję się fachowcem...

(*Senator Grzegorz Lipowski: Chodzi o gaz.*)

Ale ta sprawa nie dotyczy akurat akcyzy.

(*Senator Grzegorz Lipowski: Dziękuję.*)

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Wysoka Izbo, otwieram dyskusję.

Przypominam o naszych standardowych, regulaminowych wymogach. Przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków legislacyjnych do marszałka Senatu do czasu zamknięcia dyskusji nad ustawą.

Mamy tutaj dość długą listę zapisanych do dyskusji państwa senatorów. Sześciu senatorów zgłosiło wnioski legislacyjne, sześciu się zapisało do głosu.

Jako pierwszy głos zabierze pan senator Izdebski, bardzo proszę.

Senator Sławomir Izdebski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ja chciałbym tylko powiedzieć, żeby nie przedłużać, kilka słów uzasadnienia do wniosków legislacyjnych, które za chwilę złożę na ręce pana marszałka.

Pierwsza poprawka dotyczy art. 73 ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym. Z punktu widzenia stabilności i przewidywalności prawa istotne jest ustalenie, moim zdaniem, wprost w ustawie minimalnej stawki podatku akcyzowego i obowiązku jej stosowania. Pozostawienie ministrowi finansów swobody w tym zakresie, według mnie, budzi wątpliwości nawet co do zgodności z konstytucją takiego ustalania podatku przez ministra finansów, a także sprawia, że to prawo staje się niejasne, niestabilne i nieprzewidywalne.

Druga poprawka odnosi się również do art. 73, ale do ust. 8. Jeżeli chodzi o obniżanie obu stawek podatku akcyzowego od papierosów jednocześnie o taki sam stopień, to myślę, że jest to jedyna możliwość przywrócenia równowagi gospodarczej na rynku, równych warunków konkurencyjności oraz zagwarantowania stabilności i przewidywalności prawa. Z punktu widzenia społecznych skutków, myślę, istotne znaczenie ma fakt, iż wprowadzenie do ustawy takiego mechanizmu jednoczesnego obniżania obu stawek maksymalnych prowadzi do sprawiedliwego rozłożenia kosztów podwyżek papierosów na mniej i bardziej zamożnych konsumentów.

Tak więc, Panie Marszałku, żeby nie przedłużać, dzisiaj mówię wyjątkowo krótko. Składam na pańskie ręce moje poprawki. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Graczyńskiego.

Senator Adam Graczyński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Debatujemy nad ustawą bardzo ważną dla funkcjonowania naszego państwa, i to ważną z dwóch powodów.

Pierwszy jest taki, że rozwiązania, nad którymi debatujemy, mają przynieść w roku bieżącym 34 miliardy 600 milionów zł dochodów do budżetu. W roku ubiegłym przyniosły nieznacznie mniej, bo 34 miliardy zł. Jest to ważna kwota, ponieważ dochody budżetu sięgają kwoty około 150, ponad 150 miliardów zł. Czyli wpływ tej dantyny na budżet jest znaczny.

Drugi powód, sądzę, że ważniejszy, jest taki, że polityka w obszarze akcyzy, wysokość tegoż podatku, ma wielki wpływ, i o tym trzeba ciągle pamiętać, na strukturę konsumpcji. Ma również wpływ na konkurencyjność naszej produkcji. Ma również wpływ na preferencje produkcyjne. To są określone sygnały wysyłane przez parlament, wysyłane przez rząd do producentów. I co jest w tym ważne, to to, żeby warunki funkcjonowania producentów i warunki kreowania konsumpcji były w miarę stabilne. A sądzę, że warunek stabilności w tej ustawie nie jest zapewniony – mam na myśli warunek stabilności niezbędnej do prowadzenia normalnej działalności.

W tej ustawie przyjęto mianowicie formułę stawek maksymalnych. W Sejmie toczyła się na ten temat debata, dyskusja, i nie sądzę, żebyśmy mogli w Senacie dokonać radykalnych zmian w tej ustawie. Przyjęcie formuły stawek maksymalnych stwarza jednak sytuację właśnie taką, kiedy zmiany, i to nagłe, będą miały miejsce. W trakcie posiedzenia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych padło pytanie skierowane pana ministra, jakie będą przyczyny i powody tych zmian. I pan minister był łaskaw odpowiedzieć, że sytuacja budżetu, a później dopowiedział, że gospodarki też. Z tego wynika, że wyraźnie preferujemy tutaj budżet – obawiam się, że kosztem stabilności gospodarki.

Zadając pytanie panu ministrowi w czasie dzisiejszego posiedzenia, posiłkowałem się stwierdzeniami z Sejmu. Tam naliczono aż pięćdziesiąt cztery delegacje ustawowe na sto dwadzieścia siedem artykułów tej ustawy. Sądzę więc, że eksperci prawni powinni się wypowiedzieć, czy ustawa może być dobra, jeśli na sto dwadzieścia sie-

(senator A. Graczyński)

dem artykułów zawiera aż pięćdziesiąt cztery delegacje. Ja mam bardzo wielkie wątpliwości, czy dobra jest ustawa, która aż tak dalece deleguje władzę i stanowienie prawa. Skoro tak, to być może parlament jest niepotrzebny, bo wszystko da się rozwiązać w formie rozporządzeń, czy to fakultatywnych, czy to obligatoryjnych?

Są wątpliwości co do niektórych szczególnych rozwiązań zawartych w tej ustawie, a mianowicie chodzi przede wszystkim o kwestię stawek akcyzy na niektóre rodzaje asortymentów produktów.

O kosmetykach była już mowa. Ja również wyrażam wątpliwość, czy powinniśmy tę akcyzę ustanawiać. Uważam, że konkurencyjność polskiej gospodarki, już nie chcę komentować treści zawartych w niektórych pytaniach, wymaga, żebyśmy jednak myśleli o niskich stawkach.

Jest też problem alkoholi wysokoprocentowych. Przyznam, że czegoś tutaj nie rozumiem. 1 października roku 2002 obniżono stawkę akcyzy na alkohole mocne. Do tamtej pory, do tamtego dnia rząd praktycznie w sposób ciągły podwyższał akcyzę na alkohole mocne z wielką szkodą dla systemu gospodarczego kraju – z tego wynikały: przemysł, działalność nielegalna, ograniczenie produkcji polskiego przemysłu i niekontrolowany przebieg tychże procesów. Ale wreszcie zdarzyło się coś dobrego, bo oto obniżono akcyzę z dniem 1 października. I stał się cud: przy niższej akcyzie, obniżonej do 4 tysięcy 400 zł za 1 hl, osiągnęliśmy po prostu zwiększenie wpływów budżetowych, i to jeszcze, proszę pana ministra, policzone nie do końca dokładnie, bo nie można liczyć wpływów budżetowych wyłącznie z tej branży, która wytwarza alkohol, gdyż jest bardzo wielu tych, którzy pracują na rzecz tej branży, chociażby przemysł opakowań. Tak więc wpływy są ogromnie duże i korzystne, a to świadczy o tym, że można rządzić i działać inaczej.

I dlatego poprawka dziewiąta komisji, którą komisja przyjęła, a której byłem autorem, jest ze wszech miar potrzebna i zasadna. Ze względu na to, co się będzie działo w Unii Europejskiej, nie przewiduję, żeby była możliwość zwiększania stawek akcyzy na alkohole mocne, natomiast przewiduję dalszy spadek akcyzy. I chciałbym uspokoić tych wszystkich, którzy mówią o konsumpcji alkoholu: konsumpcja alkoholu w Polsce wcale nie rośnie, maleje import niekontrolowany, a rośnie wyraźnie produkcja krajowa.

I tę samą uwagę chciałbym odnieść do rynku piwa i do produktów chemicznych. Przemysł chemiczny wymaga szczególnej opieki, bo w Polsce saldo ujemne w handlu chemikaliami wynosi 5 miliardów dolarów – o tym nie zawsze się pamięta – więc ta gałąź przemysłu nie może być

poddana kolejnej próbie, która by pogorszyła jej konkurencyjność.

Na zakończenie o jeszcze jednej, ważnej w moim odczuciu, sprawie... Otóż jesteśmy w trakcie dyskusji nad budżetem naszego państwa i dzielimy włos na czworo, szukamy pieniędzy, tu miliona, tu dwóch, tu trzech, czasami miliardów, ale też i drobnych kwot. Ale ku memu najwyższemu zdziwieniu w tymże projekcie ustawy akcyzowej rezygnuje się z akcyzy na artykuły luksusowe: na jachty i na sprzęt elektroniczny o wartości powyżej 750 euro. Jako socjaldemokrata, człowiek o poglądach centrowych, ale lewicowych, nie mogę się z tym zgodzić. Skoro szukamy oszczędności w bardzo wielu miejscach naszego państwa, naszego budżetu, to nie widzę najmniejszego uzasadnienia dla tego, żebyśmy nie obkładali akcyzą wyrobów luksusowych. Tu nie chodzi o rzeczy codziennie potrzebne.

Mnie chodzi o to, żebyśmy byli wierni swoim socjaldemokratycznym ideałom. Dlatego składam poprawkę, która zmierza do tego, żeby jednak wprowadzić do załącznika nr 1, jako poz. 63, 64 i 65, określone zapisy, które by pozwoliły ustalać wysokość akcyzy na te wyroby luksusowe. Dziękuję uprzejmie za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

I poproszę teraz na trybunę senacką pana senatora Mańkuta.

Senator Władysław Mańkut:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie i Panowie Senatorowie!

Nie ulega wątpliwości, co tu już zresztą zostało powiedziane, że ustawa, nad którą dzisiaj debatujemy, jest niezmiernie istotna z punktu widzenia gospodarki Rzeczypospolitej. Jej zastosowanie, wypełnienie, ostateczne przyjęcie będzie miało olbrzymi wpływ również na kwestię dostosowania naszego prawa do prawa unijnego.

Nie kwestionując potrzeby uszczelniania systemu, jakim jest właśnie pobór akcyzy, obrót artykułami akcyzowymi zharmonizowanymi, chciałbym zgłosić poprawki do art. 21 i 26. W moim przekonaniu, te artykuły wymagają uzupełnień, które by powodowały poprawę warunków finansowych w obrocie czy w płatnościach akcyzowych dla polskich przedsiębiorstw. Proponowane poprawki poprawiają sytuację w przypadku, kiedy artykuły objęte akcyzą importowane są w trakcie przemieszczania czy są przemieszczane, przy zabezpieczeniu opłat celnych, do składów podatkowych. Pobieranie akcyzy na granicy może wpływać na pogorszenie warunków funkcjonowania przedsiębiorstw, bo chociaż jest to jakby podwójna płatność na czas

(senator W. Mańkut)

określony, przejściowy, to jednak może to mieć ogromny wpływ na płynność finansową przedsiębiorstw.

Stąd też proponuję, ażeby w art. 21 ust. 3 po słowach „prawa celnego” dodać wyrazy „z wyjątkiem przypadków, gdy towar został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe w rozumieniu przepisów ustawy”. Proponuję też, żeby w art. 26 ust. 3 pkt 2 dodać słowa „lub są przemieszczane do składu podatkowego”. Podobne uzupełnienie proponuję w poprawce trzeciej. Te poprawki składam na ręce pana marszałka.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Udzielam teraz głosu panu senatorowi Jurgielowi.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Rozpatrywana dzisiaj ustawa o podatku akcyzowym ma regulować kompleksowo funkcjonowanie systemu tego podatku, w tym również zagadnienia związane z oznaczeniem wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Projekt ustawy o podatku akcyzowym w obecnym kształcie, tak jak czytałem w uzasadnieniu, został przygotowany ze względu na: po pierwsze, oddzielenie przepisów określających opodatkowanie wyrobów akcyzowych od przepisów regulujących podatek od towarów i usług; po drugie, konieczność zharmonizowania naszych regulacji prawnych z prawem wspólnotowym i, po trzecie, wprowadzenie systemu wspólnotowego, który przewiduje specjalne uregulowania odnoszące się do obrotu tak zwanymi wyrobami akcyzowymi zharmonizowanymi.

Ustawa, regulując kompleksowo zagadnienia dotyczące podatku akcyzowego oraz uzupełniając przyjęte zobowiązania, wprowadza szereg pojęć, o których mówiła tutaj pani senator sprawozdawca. Te pojęcia są nowe i szkoda, że wprowadza je tak późno, bo jednak 1 maja jest niedługo, a nasi przedsiębiorcy muszą dostosować się do prowadzenia działalności gospodarczej w nowych warunkach.

Należy zauważyć, że wprowadzenie w życie ustawy o podatku akcyzowym nie pozostanie bez wpływu na dochody budżetowe. Czy to jest celem działania rządu? Z tego, co mówił pan minister, wynika, że nie. Ale spróbujmy przytoczyć jeszcze jeden argument z uzasadnienia rządu. Rząd w uzasadnieniu stwierdza, że wejście w życie ustawy wpłynie korzystnie na funkcjonowanie podmiotów gospodarczych poprzez umożliwienie

swobodnego przepływu towarów w obrocie wewnątrzspółnotowym oraz że zawieszenie poboru podatku może wpłynąć pozytywnie na konkurencyjność wytworzonych i sprzedawanych wyrobów akcyzowych.

Czy można stwierdzić, że ustawa jest korzystna dla przedsiębiorców, że rząd dba akurat w tej ustawie o ich interesy? Myślę, że nie do końca, ponieważ przyjęte w ustawie rozwiązanie, polegające na corocznym uzależnianiu stawek akcyzy od sytuacji bieżącej budżetu, jest sprzeczne z zasadą pewności obrotu, gdyż takie praktyki ustalania rzeczywistych stawek przez ministra finansów mogą być praktykami uznanymi za przeszkadzające w wymianie wspólnotowej i tym samym stanowić naruszenie art. 28 traktatu ustanawiającego Wspólnoty Europejskie. Powstaje więc pytanie, skierowane do pana ministra: czy takie rozwiązanie jest zgodne z prawem wspólnotowym?

Ustawa utrzymuje dotychczas obowiązującą zasadę, że maksymalne stawki akcyzy znajdują się w ustawie, minister ma zaś prawo do ich obniżania. Przyjęty w ustawie mechanizm ustalania stawek maksymalnych, a następnie ich obniżania w gruncie rzeczy sprowadza się do tego, że to minister finansów, a nie parlament, będzie ustalał stawki. Poprzednie rozwiązanie było podyktowane wysokim wskaźnikiem inflacji, ale obecnie problem ten nie występuje. Moim zdaniem, rzeczywiste stawki akcyzy powinien ustalać jednak parlament. Przyjęte rozwiązanie może być bowiem niezgodne, co było poruszane w Sejmie, z art. 217 konstytucji, który nie upoważnia do pozaustawowego określania zasad ustalenia stawek bądź stawek maksymalnych, lecz mówi, że stawki podatku muszą być ściśle określone w drodze ustawy.

Zdecydowanie należy poprzeć poprawki dziewiątą i dziesiątą Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, które były już omawiane, a więc poprawkę odnoszącą się do art. 72 ust. 4, zmieniającą maksymalną stawkę akcyzy z 6 tysięcy 300 zł na 4 tysiące 400 zł – dotyczy to wyrobów spirytusowych – oraz poprawkę, która zmniejsza maksymalną stawkę akcyzy na wyroby akcyzowe niezharmonizowane z 65% podstawy do 35% podstawy.

W uchwalonej ustawie ograniczono jej zakres przedmiotowy, a mianowicie wyłączono niektóre wyroby akcyzowe z systemu podatkowego – już mówił o tym przede mną pan senator – to jest łodzie wycieczkowe i sportowe oraz sprzęt elektroniczny wysokiej klasy. Są to wyroby luksusowe. Takie wyłączenie uzasadniono strukturą dochodów budżetowych. Bardzo bym prosił pana ministra o wyjaśnienie, jaka mogłaby być wysokość dochodów budżetu, jeżeli byśmy obłożyli akcyzą te wyroby luksusowe.

Trudno zatem zrozumieć, dlaczego rząd nie chce zwolnić z akcyzy kosmetyków, które są po-

(senator K. Jurgiel)

wszechnie używane. Obciążenie podatkowe może doprowadzić do upadłości naszych firm, ponieważ nie będzie moim zdaniem – pan minister nie przekonał mnie do tego – równowagi funkcjonowania na rynku. Zwolnienie kosmetyków z podatku akcyzowego jest też uzasadnione niskimi wpływami z akcyzy od tych wyrobów przy wysokich kosztach administracji; mówił o tym na posiedzeniu komisji sejmowej jeden z pracowników Ministerstwa Finansów. Państwa Wspólnoty, jak wynika z informacji, które można wyczytać w różnych opracowaniach, odchodzą od akcyzy na wyroby niezharmonizowane, które przynoszą niewielkie wpływy budżetowe.

Niebezpieczny zapis zawiera art. 5 ustawy, który w sposób nieuzasadniony daje urzędnikom uznaniowość w zakresie ustalania norm dopuszczalnych ubytków i zużycia przy jednoczesnym określaniu wysokości maksymalnych kwot przez ministra. Uważam, że należy pozbawić naczelnika urzędu skarbowego uznaniowości w tym zakresie, składam też poprawkę w tej sprawie.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

W art. 19 na podatników nałożono obowiązek obliczania i zapłaty akcyzy za okresy miesięczne w terminie do dwudziestego piątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy. Dlaczego polski przedsiębiorca ma być w sytuacji mniej korzystnej niż na przykład przedsiębiorca niemiecki, który na taką samą czynność ma termin pięćdziesięciu dni? Dlatego też proponuję poprawkę w tym zakresie zmierzającą do tego, aby u nas był czterdziestodniowy termin. Dziękuję, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią senator Krzyżanowską.

Senator Olga Krzyżanowska:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Chciałabym zgłosić poprawkę dotyczącą załącznika nr 1 do ustawy, odnoszącą się właśnie do wyrobów kosmetycznych, w imieniu państwa senatorów Simonides, Staniszewskiej, Wielowieyskiego, Janowskiego i Wittbrodta.

Nie będę powtarzać wszystkich argumentów, które tu przytoczono w związku z tą grupą produktów, ale chcę podać kilka argumentów, które może nie były przedstawiane.

Otóż Polska byłaby chyba pierwszym krajem, poza Wielką Brytanią i Irlandią, które mają częściową akcyzę na ten typ wyrobów, pierwszym

spośród krajów Wspólnoty i krajów przystępujących do Unii Europejskiej, który ma i utrzymuje podatek akcyzowy na te właśnie wyroby. Wydaje mi się, że przy okazji wchodzenia do Unii Europejskiej nie wychodzimy przed szereg, szczególnie gdy to wychodzenie przed szereg uderza w nasz przemysł.

Ja chcę zwrócić państwa uwagę – mówię ogólnie, bo nie chcę już wchodzić w szczegóły – na to, że polski przemysł kosmetyczny to w ogromnej części małe firmy, które dają sobie radę, mimo że im ciągle zmieniamy prawo, że nie są pewne jutra w sensie prawnym i ekonomicznym. One żyją, dają sobie radę, dają ludziom pracę. Czy naprawdę polski parlament przy dostosowywaniu naszego prawa do prawa Unii Europejskiej musi w te przedsiębiorstwa i w tych ludzi, którzy je tworzą, a przede wszystkim w tych ludzi, którzy tam pracują, uderzać i używać argumentu, że dostosowujemy nasze prawo do prawa Unii Europejskiej? Jest to po prostu nieprawda. Unia Europejska nie żąda tego od nas ani prawodawstwo Unii Europejskiej tego od nas nie wymaga. Wydaje mi się, że trzeba to wziąć pod uwagę.

Pan minister mówił bardzo ogólnie o tym, że to nie jest nakładanie akcyzy, że to jest utrzymanie akcyzy. Ale my już wiemy, jak wygląda sytuacja naszych firm. I czy utrzymanie właśnie tej akcyzy i uzyskanie stosunkowo niewielkiego procentu, bo to jest niecałe 0,5% budżetu państwa, z podatku akcyzowego... Czy rzeczywiście stanie skórka za wyprawkę? Naprawdę musimy zdawać sobie z tego sprawę.

Chciałabym państwu jeszcze przypomnieć, zresztą większość z nas to wie, że ten problem i w Sejmie wywołał ogromną debatę i że poprawka, którą ja w tej chwili w imieniu swoim i senatorów zgłaszam, uzyskała 194 głosy za i 194 głosy przeciwko, a więc zabrakło jednego głosu, żebyśmy nad tym problemem nie musieli dyskutować. Padały różne argumenty, ale myślę, że – jak widać – niezależnie od, powiedziałabym, przynależności klubowych, wielu ludzi w Sejmie nad tym się zastanawiało. W związku z tym zgłaszam tę poprawkę i apeluję do panów posłów i pań... przepraszam, do panów senatorów i pań senatorerek, żebyśmy jednak ją przyjęli.

I ostatnia moja uwaga, odnosząca się do tego, o czym mówił pan senator Graczyński.

Proszę państwa, to jest następna ustawa przyjmowana przez nas w pośpiechu. Jest tutaj sto dwadzieścia artykułów, a delegacji, jak pan senator mówił, pięćdziesiąt kilka. Ja przypuszczam, że większość z nas nie jest nawet w stanie powiedzieć, jak to jest ważna ustawa i jakie następne błędy popełnimy. Słyszeliśmy tutaj dzisiaj, że rozporządzenie ministra finansów, które wyszło teraz, 24 grudnia, będzie ważne tylko dwa miesiące. Na litość boską, jak mają działać nasze przedsiębiorstwa, jak mają układać plany rocz-

(senator O. Krzyżanowska)

ne, planować zatrudnienie ludzi, gdy my je bez przerwy zaskakujemy zmianami prawa? Już nie chcę przypominać przykrego chyba dla nas wszystkich – jako parlamentarzystów – faktu, że często uchwalamy w pośpiechu prawo niezgodne z konstytucją. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Poproszę o tę poprawkę. Poprawka już jest złożona?

(Senator Olga Krzyżanowska: Tak, poprawka jest już złożona, Pani Marszałek.

Dziękuję.

Poproszę o wystąpienie panią senator Sadowską.

Senator Wiesława Sadowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Pochodzę z Radomia, to jest miasta, w którym bezrobocie sięga już 30%. Na tej sali nikogo już nie szokują takie wielkości bezrobocia, ponieważ w wielu rejonach Polski bezrobocie jest jeszcze większe. W tym mieście z dużych zakładów, z takich molochów, jak Radoskór, jak zakłady metalowe, pozostał już tylko jeden, czyli zakłady tytoniowe.

I dlatego właśnie ja, absolutnie nie będąc specjalistą w tej branży, o której dzisiaj dyskutujemy, zgłaszam poprawkę, która jest bardzo istotna dla funkcjonowania tego zakładu i dla jego kondycji ekonomicznej. Tę poprawkę razem ze mną zgłaszają pani senator Genowefa Ferenc, pani senator Kempka i pani senator Stradomska.

Poprawka ta dotyczy art. 73 ust. 8. Chodzi w niej o to, by minister właściwy do spraw finansów publicznych, obniżając stawki akcyzy w przypadku papierosów, obniżał w takim samym stopniu stawkę kwotową i stawkę procentową, przy czym stawka procentowa nie mogłaby być niższa niż 25% maksymalnej ceny detalicznej. Zgłaszana poprawka zakłada dodanie w art. 73 ust. 8 zapisu określającego, iż obie stawki podatku akcyzowego będą obniżane w takim samym stopniu, a zatem zmierza do doprecyzowania mechanizmu dokonywania podwyżek akcyzy na papierosy oraz wyeliminowania ryzyka, iż podwyżki te będą realizowane wyłącznie lub głównie przez wzrost stawki kwotowej.

Przyjęcie tej poprawki będzie miało trzy pozytywne skutki.

Pierwszy oznacza równomierne rozłożenie kosztów podwyżek papierosów na mniej i bardziej zamożnych konsumentów, co przyczyni się do złagodzenia negatywnych skutków społecznych

związanych z harmonizacją polskiego prawa, jego dostosowaniem do wymogów unijnych. Od momentu wprowadzenia w Polsce w czerwcu 2000 r. tak zwanego systemu mieszanego opodatkowania papierosów – podatek akcyzowy na papierosy składa się, jak mówiłam, z części kwotowej i procentowej – stawka procentowa utrzymuje się na niezmiennym poziomie 25% maksymalnej ceny detalicznej, zaś stawka kwotowa wzrosła w tym okresie z 37,5 zł za tysiąc sztuk do 57 zł za tysiąc sztuk. W następstwie podwyższania jedynie stawki kwotowej podatku akcyzowego każda podwyżka podatku akcyzowego oznaczała znaczący wzrost obciążenia akcyzą papierosów tanich, dużo mniejszy zaś drogich. W efekcie od czerwca 2000 r. cena drogich papierosów, na przykład takich jak marlboro, wzrosła o 4%, podczas gdy tanie papierosy Popularne produkowane w Radomiu zdrożały o 30%. W tej sytuacji uzasadnione wydaje się twierdzenie, iż koszty podwyżek akcyzy w dotychczasowym systemie ponosili głównie ubożsi obywatele i tylko tanie wyroby odprowadzały do budżetu pełną kontrybucję podatkową wynikającą z podwyżek akcyzy.

Drugi pozytywny skutek tej poprawki to stworzenie neutralnych, sprawiedliwych i przewidywalnych warunków działalności dla wszystkich producentów papierosów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

I trzeci skutek – krótko, żeby nie przedłużać tego tłumaczenia – to zapewnienie stabilnych wpływów budżetowych z tytułu podatku akcyzowego od papierosów poprzez zahamowanie tempa zmniejszania się legalnego rynku tych wyrobów. Istotne znaczenie dla wielkości przemytu ma tempo wzrostu cen tanich marek krajowych. Doświadczenia ostatnich lat pokazują, iż niewspółmiernie wysokie obciążenie tych marek podatkiem akcyzowym skutkuje nieproporcjonalnie wysokim wzrostem ich cen. W konsekwencji powiększa się obszar niedostępności cenowej polskich papierosów oraz skala przemytu. Wprowadzenie modelu podwyżek akcyzy na papierosy, przewidującego obniżanie w takim samym stopniu obu stawek podatku akcyzowego, zahamowałoby tempo wzrostu cen tańszych marek, stanowiących neutralną barierę dla wyrobów z przemytu.

Dlatego składam na ręce pani marszałek poprawkę podpisaną przez cztery panie senator.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos w debacie? Nie ma zgłoszeń.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Dla porządku informuję, że senator Tadeusz Bartos złożył swoje przemówienie w dyskusji do

(wicemarszałek J. Danielak)

protokołu*, a wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyli: pan senator Markowski, pan senator Biela, pani senator Genowefa Ferenc, pan senator Bartos, państwo senatorowie Ferenc i Markowski oraz pani senator Teresa Liszcz. Wnioski legislacyjne podczas swoich wystąpień złożyli senatorowie Władysław Mańkut i Sławomir Izdebski, a także pani senator Olga Krzyżanowska oraz pani senator Sadowska.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

W związku z faktem, że podczas debaty zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zwracam się do pana ministra zapytaniem, czy chciałby się odnieść na tym etapie do przedstawionych wniosków.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki: Jeżeli można, Pani Marszałek...)

Zapraszam serdecznie do mównicy. Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Sawicki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Trudno się odnosić szczegółowo do tych wszystkich poprawek. Nie widząc ich, trudno niekiedy dyskutować na temat ich merytorycznej zawartości. Można natomiast sprowadzić te poprawki do wspólnego mianownika.

Zderzają się tutaj dwie filozofie, które dotyczą treści i konstrukcji ustawy. Rząd proponuje, żeby pozwolić ministrowi finansów kształtować stawki akcyzy z większą swobodą, a poprawki prowadzą do tego, żeby tę swobodę ograniczyć. My z pełnym przekonaniem będziemy uzasadniać, że system zaproponowany w rządowym projekcie jest dobry. On stanowi kompromis pomiędzy tym wszystkim, co jest w gospodarce ważne, pomiędzy interesami poszczególnych branż gospodarki narodowej i poszczególnych przedsiębiorstw a interesem budżetu. To, o czym mówił pan senator relacjonujący przebieg posiedzenia komisji, że ja akurat w takiej kolejności wymieniałem priorytety związane z tą ustawą, najpierw budżet, a później gospodarkę narodową... Proszę państwa, naprawdę trudno oddzielić od siebie te dwie rzeczy. Przecież wszyscy w Ministerstwie Finansów mają świadomość tego, że dobry, sprawny budżet zależy od sytuacji przedsiębiorstw, od sytuacji gospodarki narodowej, od sytuacji przemysłu, od sytuacji usług, handlu itd., itd., ale również sytuacja gospodarki narodowej zależy od sytuacji budżetu. W związku

z tym uważamy, że to, co w tej ustawie zostało zapisane, stanowi rozsądny kompromis.

Dlatego w imieniu rządu apeluję o zachowanie zasadniczej konstrukcji ustawy, która zawiera stawki maksymalne akcyzy z możliwością kształtowania ich przez ministra finansów. Polityka, która jest prowadzona w tej chwili, wskazuje, że taki kompromis rzeczywiście jest możliwy, jest osiągalny. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

W trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, a więc zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o podatku akcyzowym zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sześćdziesiątym czwartym posiedzeniu 18 grudnia 2003 r., a do Senatu została przekazana 22 grudnia 2003 r.

Marszałek Senatu 22 grudnia 2003 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 566, a sprawozdanie komisji w druku nr 566A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senatora Jerzego Markowskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

(Głos z sali: Nie ma go.)

No i proszę państwa, jesteśmy w kłopotcie, bo nie ma sprawozdawcy komisji.

(Głos z sali: To zrobmy przerwę.)

(Głos z sali: Jest na posiedzeniu komisji. Już tu idzie.)

Proszę państwa, mam informację, że pan senator już idzie do sali obrad, a więc nie będziemy ogłaszać przerwy.

Wykorzystam tę krótką pauzę, żeby podziękować panu ministrowi za to, że był uprzejmy towarzyszyć nam podczas obrad.

Jednocześnie wykorzystamy ten czas na odczytanie komunikatu.

Bardzo proszę senatora sekretarza o odczytanie komunikatu.

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

Senator Sekretarz Janusz Bargiel:

Uprzejmie informuję, że posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich odbędzie się w dniu 8 stycznia 2004 r. zaraz po zakończeniu obrad w sali obrad plenarnych Senatu RP. Porządek obrad: przygotowanie inicjatywy uchwałodawczej w sprawie zmiany uchwały Senatu RP z dnia 23 listopada 1990 r., dotyczącej Regulaminu Senatu RP. W podpisie – przewodniczący Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich Jerzy Adamski. Pozwolę sobie przypomnieć – posiedzenie w dniu 8 stycznia 2004 r., zaraz po zakończeniu obrad, w sali obrad plenarnych Senatu RP. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Powracamy do porządku obrad, a więc proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senatora Jerzego Markowskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Jest pan niewątpliwie w tej chwili najbardziej zapracowanym senatorem, z uwagi na przewodniczenie komisji.

Senator Jerzy Markowski:

Dziękuję, Pani Marszałek. Bardzo przepraszam panią marszałek i przede wszystkim Izbę za zwłokę, ale trwają prace nad projektem ustawy budżetowej. Odbývają się w tak wielu miejscach, że czasami na komunikację tracę więcej czasu niż na rozmowy merytoryczne.

Szanowni Państwo, ustawa o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali jest prawnym narzędziem przede wszystkim jednego fragmentu procesu restrukturyzacji polskiego hutnictwa, a mianowicie restrukturyzacji zatrudnienia.

Godzi się powiedzieć kilka zdań – niejako na marginesie tej ustawy, a może raczej w tle tej ustawy – na temat procesu, który się dokonuje w polskim hutnictwie żelaza i stali, bowiem tego obszaru polskiego przemysłu dotyczy ta ustawa.

Polskie hutnictwo żelaza i stali ma za sobą piętnastoletni proces restrukturyzacji. Przed piętnastu laty sektor ten zatrudniał sto trzydzieści pięć tysięcy ludzi – dziś zatrudnia dwadzieścia trzy tysiące osób. Przed piętnastu laty produkowano 14 milionów t stali surowej – dziś produkuje się około 9 milionów t stali surowej. Przed piętnastu laty produkowano 9 milionów t wyrobów walcowanych – dziś produkuje się około 7 milionów t wyrobów walcowanych. Taka jest skala restrukturyzacji tego sektora. Warto również podkreślić, że w tym czasie dokonała się bardzo głęboka modernizacja, polegająca przede wszystkim na tym, że technologia wielkopiecowa, jaką państwo pa-

miętacie chociażby z podręczników szkoły podstawowej, została całkowicie zastąpiona technologią ciągłego odlewania stali, czyli najnowocześniejszą w światowym hutnictwie.

To wszystko dzieje się również na tle restrukturyzacji przemysłu hutniczego w Unii Europejskiej – to znowu tak tytułem informacji. W ciągu ostatnich dwudziestu pięciu lat hutnictwo żelaza i stali w Europie zmniejszyło zatrudnienie o sześćset pięćdziesiąt tysięcy osób. Aczkolwiek działo się to w piętnastu krajach, to ta studziesięciotyśięczna redukcja poziomu zatrudnienia, o której powiedziałem, dokonała się tylko w jednym kraju, czyli w Polsce. Warto również podkreślić, że na razie polskie hutnictwo przegrywa w konkurencji z hutnictwem unijnym. Jesteśmy hutnictwem w niektórych miejscach dwukrotnie, a w niektórych miejscach trzykrotnie mniej wydajnym niż hutnictwo unijne. Stąd też zasadne jest dążenie do utrzymania konkurencyjności polskiego przemysłu hutniczego tak, ażeby miał on szansę na rynku unijnym.

Chciałbym przypomnieć, że w procesie negocjacji polskich warunków przystąpienia do Unii Europejskiej, sektor hutnictwa znalazł się w sektorze „konkurencja” – chodzi o konkurencję wobec alternatywnych sektorów unijnych. Tam też zostały określone pewne graniczne wielkości produkcji wyrobów stalowych i wyrobów walcowanych. Po to, żeby tę konkurencję zachować, żeby dać szansę polskiemu hutnictwu, prowadzi się głęboki proces restrukturyzacji. Rząd przyjął, zwłaszcza dzięki staraniom ministra gospodarki, program restrukturyzacji przemysłu hutniczego. Program został zmodernizowany w roku 2002. Hutnictwo uzyskało też bardzo istotne narzędzie prawne w procesie restrukturyzacji w postaci ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali z 24 sierpnia 2001 r. Ten jej fragment, który dzisiaj jest nowelizowany, dotyczy, jak powtarzam, tylko i wyłącznie narzędzi restrukturyzacji poziomu zatrudnienia.

Do czego się to sprowadza? Jest to, proszę państwa, swego rodzaju wyrównanie szans restrukturyzacji poziomu zatrudnienia w hutnictwie z takim samym procesem, jaki dokonuje się w górnictwie. Zakłada się przede wszystkim, i to jest najważniejsze, że cały ten proces restrukturyzacji zatrudnienia dla pracowników jest procesem dobrowolnym, nie ma przymusu. Jeśli ktoś chce skorzystać, to skorzysta. Pozostaje pytanie: kto ma szansę? W tym dokumencie wypisane są warunki. Na przykład powiem, że dotyczy to pracowników, którzy mają pięćdziesiąt osiem lat; pań, które osiągnęły wiek co najmniej pięćdziesięciu lat i mają za sobą trzydzieści lat pracy w hutnictwie; panów, którzy mają pięćdziesiąt lat, ale trzydziestopięcioletni staż pracy w hutnictwie. Powiedziałbym więc, że określono bardzo precyzyjnie warunki, które trzeba spełniać. Co

(senator J. Markowski)

więcej, ta definicja niejako wskazuje, że jest to oferta skierowana do ludzi, którzy w bardzo krótkim okresie nabędą uprawnienia emerytalne, to oni mają tę szansę. Zamiast czekać, aż na rok, na dwa lata przed nabyciem uprawnień emerytalnych ktoś postawi ich w sytuacji bez wyjścia wobec likwidacji ich zakładu hutniczego, mogą skorzystać z tej oferty. A ona jest skierowana nie tylko do pracowników, jest skierowana też do pracodawców, którzy zatrudniają potencjalnego pracownika hutnictwa. Ja nie będę tutaj tego państwu referował, ponieważ jest to rozpisane w ustawie. Są to warunki porównywalne do tych w górnictwie.

Chcę również powiedzieć, że w ustawie budżetowej, w projekcie ustawy budżetowej na rok 2004, zapisana jest kwota 24 milionów zł na wsparcie procesu restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali. Akcentuję, że hutnictwo żelaza i stali, ponieważ nie jest to jedyne hutnictwo, jakie mamy w Polsce. Mamy jeszcze hutnictwo metali nieżelaznych, cynku i ołowiu, miedzi. To wszystko razem składa się na wielki proces hutniczy, ale to dotyczy tego sektora.

Chcę również zwrócić uwagę, że jest to oferta kierowana nie tylko do jednego regionu kraju – nie chciałbym, żeby to tak zostało odebrane – bo wiem proszę pamiętać, że hutnictwo to nie tylko Śląsk, ale i Kraków, to Stalowa Wola, ale i Szczecin, a także Warszawa. Tak że ta oferta kierowana jest właściwie do wszystkich tych miejsc, gdzie jeszcze istnieje hutnictwo żelaza i stali, i to nie po to, żeby je zlikwidować, tylko po to, żeby utrzymać jego konkurencyjność na rynkach unijnych. Tyle tytułem wprowadzenia.

Oczywiście stanowisko komisji znajduje się w druku, o którym powiedziałem. Wnosimy tylko jedną poprawkę, która chyba tylko usprawnia tę ustawę pod względem redakcyjnym. Zapisujemy tam, że te kwoty, o których powiedziałem – w tym roku to 24 miliony zł – znajdują się w ustawie budżetowej na konkretny rok, a nie we wszystkich ustawach budżetowych, bo to byłoby pewnego rodzaju niedorzecznością, zresztą także warunkiem trudnym do spełnienia. Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę jeszcze o pozostanie przy mównicy, bo wiem zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie skierować do pana senatora sprawozdawcy takie zapytanie? Nie ma pytań. Dziękuję serdecznie.

(Senator Jerzy Markowski: Dziękuję państwu.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu, czy chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Witam bardzo serdecznie pana ministra Jacka Piechotę.

Rozumiem, że pan minister wyraża gotowość zabrania głosu, więc zapraszam do mównicy.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Jacek Piechota:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Będę mówił bardzo króciutko, bo pan senator Markowski, z pełną znajomością tematu, już przedstawił problemy związane z procesem restrukturyzacji polskiego hutnictwa. Ja bym chciał jedynie dodać, iż ta nowelizacja wynika z faktu, że zgodnie z traktatem akcesyjnym pomoc publiczna dla polskich hut na ich proces restrukturyzacji mogła być udzielana do końca 2003 r. Aby w warunkach spokoju społecznego móc realizować proces restrukturyzacji zatrudnienia w latach 2004–2006, musimy stworzyć ramy prawne, podstawy prawne do udzielania pomocy na ogólnych zasadach, a więc na zasadach, które by były akceptowane przez Komisję Europejską, ale również nie wykraczały poza obowiązujące przepisy aktywizujące rynek pracy. To, co jest niezmiernie istotne i co chciałem podkreślić w tym przypadku, to fakt, iż zapisy tej nowelizacji stanowią podstawę prawną dla realizacji Hutniczego Pakietu Aktywizującego. Pakiet ten został uzgodniony i podpisany wspólnie ze wszystkimi związkami zawodowymi w ramach prac Zespołu Trójstronnego do spraw Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa, a więc ta nowelizacja cieszy się pełnym poparciem również strony społecznej, a wdrożenie tej ustawy zapewnia możliwość dalszego restrukturyzowania polskich hut w warunkach pełnego spokoju społecznego. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję. Proszę o pozostanie przy mównicy, Panie Ministrze.

Teraz przystąpię do skierowania do państwa senatorów zapytania, czy są państwo zainteresowani zadawaniem panu ministrowi pytań związanych z ustawą.

Bardzo proszę, pani senator Janowska.

Senator Zdzisława Janowska:

Panie Ministrze, ja wykorzystam pana obecność, ponieważ te problemy mnie szczególnie interesują. Ta aktywizacja zawodowa będzie dotyczyła pewnej grupy ludzi i chciałabym zapytać, jakiego rzędu wielkości jest ta grupa, jaka jest liczba pracowników, dla których przewiduje się szkolenia. A jeżeli chodzi o szkolenie, które może być przeznaczone do podnoszenia kwalifikacji zawodowej, to byłoby najlepiej, gdyby ono było związane z określonym zamiarem faktycznego znalezienia pracy. Stąd też bardzo bym prosiła o odpowiedź na pytanie, jakie pan ma rozeznanie w tym względzie, jaka to armia ludzi, w jakim kierunku i być może dla kogo będzie szkolona, tak żeby te środki, tak jak to zawsze przez te lata się dzieje, nie zostały w dużym stopniu zmarnotrawione.

Wiem, że pracodawca będzie zatrudniał pracowników spoza hutnictwa, ale jednocześnie są tam bardzo poważne, wielomiesięczne, kosztowne kontrakty szkoleniowe. W jakim kierunku... Czyli co będzie decydujące: czy potrzeby tamtego rynku, czy też szczególnie sterowana pana działalność, ze wskazaniem inwestorów lub konkretnej sfery działalności?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Proszę, pani senator Genowefa Ferenc.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, chciałabym zapytać, czy to jest już ostatnia grupa osób, która będzie traktowana w taki szczególny sposób i dofinansowywana z budżetu, czy też resort przewiduje jeszcze dla jakiejś grupy zawodowej wprowadzenie tego typu uprawnień. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są kolejne pytania do pana ministra?

Nie ma, dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, bardzo proszę o odpowiedź.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej
Jacek Piechota:**

Dziękuję bardzo.

Odpowiadając pani senator Janowskiej, która tradycyjnie, i słusznie, przywiązuje ogromną wagę do kwestii właściwego, maksymalnie efektywnego wykorzystania środków przeznaczonych na aktywizację zawodową, na realizację metod

aktywizujących rynek pracy, chciałbym poinformować, iż przewidywana programem restrukturyzacji zatrudnienia w latach 2004-2006 to łączne ograniczenie zatrudnienia około ośmiu tysięcy osób w ciągu tych trzech lat. W kolejnych latach przewidujemy dofinansowanie przez budżet tych wszystkich metod aktywizujących na łączną kwotę 70 milionów zł. Kolejno w latach od 2004 r.: 24 miliony zł, później 23 miliony zł i 23 miliony zł.

Te rozwiązania przewidują wiele nowych instrumentów aktywizujących. Kładziemy szczególny nacisk na takie instrumenty, które są związane bezpośrednio z tworzeniem miejscem pracy czy są adresowane do pracodawców, którzy będą zatrudniali odchodzących z hutnictwa.

Pragnę zwrócić uwagę na art. 17d, który przewiduje taki nowy instrument aktywizacji, jakim jest dofinansowanie wynagrodzenia pracownika zatrudnionego przez pracodawcę spoza hutnictwa na czas nieokreślony w ramach utworzenia nowego miejsca pracy przez okres co najmniej dwudziestu czterech miesięcy albo trzydziestu sześciu miesięcy w przypadku pracownika, któremu brakuje trzech lat do uzyskania uprawnień do emerytury.

O tego rodzaju instrumentach dyskutowaliśmy już przy programie restrukturyzacji górnictwa i wszystkie doświadczenia z tamtej dyskusji staraliśmy się spożytkować również przy tych instrumentach i ich konstruowaniu.

Wszystkie instrumenty, które tradycyjnie, można powiedzieć, są realizowane, takie jak kontrakty szkoleniowe, doradztwo zawodowe, jednorazowe bezpłatne szkolenia, jednorazowe odprawy warunkowe czy odprawy warunkowe, które też są nowym instrumentem wynikającym z tej ustawy, przysługują pracownikowi, z którym rozwiązano stosunek pracy i który spełnia jeden z dwóch określonych w projekcie ustawy warunków. Albo spełnia on warunki uprawniające do przejścia na świadczenie przedemerytalne, i wtedy odprawa wynosi 12 tysięcy zł, albo oświadczy, że rezygnuje z kontraktu szkoleniowego i po rozwiązaniu stosunku pracy podejmie zatrudnienie u pracodawcy spoza hutnictwa, niekorzystającego z dofinansowania, o którym mówiłem wcześniej, lub rozpocznie działalność gospodarczą. Wówczas odprawa wynosi równowartość sześciomiesięcznego wynagrodzenia obliczanego jak za urlop wypoczynkowy, pomniejszonego o obowiązkowe składki ubezpieczeniowe.

Mamy wiele instrumentów, które chcielibyśmy elastycznie stosować, w zależności od rozwijającej się sytuacji na rynku pracy, tak aby rzeczywiste efektywność wykorzystania środków była maksymalna. W tym zakresie szczególnie nacisk kładziemy na współpracę zarówno z pracodawcami z samego sektora hutnictwa, jak i z przedstawicielami samorządów lokalnych, bo

(sekretarz stanu J. Piechota)

trudno sobie wyobrazić, aby tego rodzaju wsparcie mogło być kierowane bez udziału przedstawicieli gmin.

Tak że wydaje nam się po doświadczeniach... Nie jest to przecież nic nowego, większość tych instrumentów była do tej pory stosowana. Tak jak powiedziałem, nowym instrumentem jest wsparcie kierowane bezpośrednio do pracodawców. Wydaje się, że doświadczenia w tym zakresie są duże i wszystko wskazuje na to, że środki powinny być wykorzystane właściwie. Nie do przecenienia jest w tym zakresie rola związków zawodowych tego sektora. Tutaj związki zawodowe... Zresztą podkreślałem na początku w swoim wystąpieniu fakt, iż podpisywaliśmy Hutniczy Pakiet Aktywizujący w warunkach pełnego porozumienia, pełnej akceptacji wszystkich związków zawodowych. Związki zawodowe, można powiedzieć, wręcz pieczołowicie traktują wszystkich odchodzących, dbając o to, aby odpowiednie maksymalnie efektywne instrumenty były stosowane w ich aktywizacji poza sektorem hutniczym.

A co do programów tego rodzaju – odpowiadam pani senator Ferenc – to ja nie mogę, będąc odpowiedzialnym za słowa wypowiedane z tej trybuny, zadeklarować, iż to ostatni tego typu program osłony dla restrukturyzowanego sektora. Oczywiście im szybciej będą następowały, im konsekwentniej będą realizowane procesy restrukturyzacji całej gospodarki i wzrastać będzie rola sektora małych i średnich przedsiębiorstw, a sektory ciężkie będą przygotowane do konkurencji na otwartym rynku, tym rola tego rodzaju programów osłonowych będzie się zmniejszała. I w najbliższym czasie nowych tego rodzaju regulacji nie przewidujemy.

To, co istotne: to nie jest nowy program. To jest program restrukturyzacji polskiego hutnictwa, który trwa kilkanaście lat, o czym mówił już pan senator Markowski. A znaleźliśmy się w wyjątkowej sytuacji z powodu, o którym już też wcześniej mówiłem: traktat akcesyjny mówi o pomocy publicznej do końca 2003 r. i w związku z tym pomoc publiczna udzielana po 2003 r. musi być oparta na ogólnych zasadach aktywizacji rynku pracy, a nie być pomocą sektorową, skierowaną tylko i wyłącznie do sektora hutnictwa. Stąd ta nowelizacja.

Ale pragnę panią senator zapewnić przy tej okazji, że nie jest intencją rządu mnożenie tego rodzaju działań.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie, Panie Ministrze. Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów,

o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą. Przypominam, że komisja będzie rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone do zamknięcia dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Graczyńskiego.

Senator Adam Graczyński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

(*Wicemarszałek Jolanta Danielak:* Bardzo proszę.)

Wyrażam satysfakcję z faktu, że rząd przedstawia kolejną propozycję porządkowania branż o znaczeniu strategicznym. W ostatnim czasie debatowaliśmy przecież nad ustawą związaną z górnictwem, są również przyjęte rozwiązania dla przemysłu stoczniowego, przemysłu lekkiego, w tej chwili także dla sektora ciężkiej chemii. Z tego wynika, że te branże o znaczeniu strategicznym dla polskiej gospodarki, tak ważne, nie są pozostawione samym sobie, tylko w miarę możliwości usiłuje się im pomóc.

Tak jest również w przypadku tej ustawy związanej z restrukturyzacją hutnictwa żelaza i stali. Chciałbym tutaj podkreślić, że jest to rozwiązanie wynegocjowane społecznie i ma to swoje znaczenie. Mamy wiele przykładów na to, jak trudne są te negocjacje społeczne. W tym przypadku trzeba podkreślić, że miały one miejsce i zakończyły się sukcesem i porozumieniem.

W przypadku tej ustawy zwracam uwagę na dwa elementy. Przede wszystkim na to, że obejmuje ona również spółki zależne, a to nie jest częste w tego typu rozwiązaniach, aktach prawnych. Najczęściej mówi się o przedsiębiorstwach wiodących, a w tym przypadku mówimy o spółkach zależnych. W procesach restrukturyzacji przekształcano zatrudnienie, przekształcano struktury organizacyjne, powstawało bardzo wiele bytów zależnych i często pozostawiano pracowników samym sobie. W tym przypadku mówimy o tym, że beneficjaria, dobrodziejstwa tej ustawy będą dotyczyły również spółek zależnych. I to szczególnie podkreślam.

I druga kwestia, o której szczególnie chciałbym powiedzieć: jednak następuje korzystna ewolucja pomocy dla sektorów trudnych, mianowicie coraz częściej pomaga się w zdobyciu i utrzymaniu pracy. W zdobyciu i utrzymaniu pracy, a nie tylko w przekazywaniu określonych odpraw przy odejściu z zakładu. To jest wielka i bardzo korzystna różnica.

Wysoka Izbo, proces restrukturyzacji hutnictwa trwa w dalszym ciągu. Sądzę, że powinny być

(senator A. Graczyński)

dokończone procesy prywatyzacji polskich hut stali. Ten proces jeszcze trwa w tej chwili, nie jest zakończony. Przede wszystkim nie można zapominać o wielu hutach, które są w tej chwili poza strukturą Polskich Hut Stali. Mam na uwadze chociażby Hutę Częstochowa, a szczególnie Hutę Łaziska, w stosunku do której powinny być podjęte takie rozwiązania, które pozwolą na jej funkcjonowanie po 1 lutego. Sytuacja jest taka, że ta huta wytwarza dobry wyrób i potrzebne są decyzje, potrzebne są negocjacje, a czasu jest bardzo niewiele, dlatego z tego miejsca, z trybuny Wysokiego Senatu, apeluję do rządu, ażeby do końca stycznia te rozwiązania przygotować i wypracować. Dziękuję uprzejmie za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana, a wniosek o charakterze legislacyjnym złożyli: pan senator Markowski i pan senator Bargiel.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie...

Przepraszam bardzo, w trakcie dyskusji został zgłoszony wniosek o charakterze legislacyjnym, tym samym zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

A ja bardzo serdecznie dziękuję panu ministrowi Jackowi Piechocie za udział w posiedzeniu.

Przechodzimy do kolejnego punktu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sześćdziesiątym trzecim posiedzeniu 11 grudnia 2003 r. Do Senatu została przekazana 12 grudnia tegoż roku, a marszałek Senatu 12 grudnia 2003 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Nauki, Edukacji i Sportu. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie. Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 558, a sprawozdania komisji zawarte są w drukach nr 558A i 558B.

Proszę sprawozdawcę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Mieczysława Mietłę, o zabranie głosu i przedstawienie

sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Mieczysław Mietła:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Wysoki Senacie, mam przyjemność złożyć sprawozdanie z pracy Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych nad ustawą o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej. Ustawa ta była przedłożeniem rządowym i była rozpatrywana w dniu 16 grudnia 2003 r. Członkowie komisji dodatkowo zapoznali się z dostarczonymi materiałami oraz pismami dotyczącymi ustawy, skierowanymi na ręce marszałka Senatu oraz przewodniczącego komisji. Wysłuchano także stanowiska ministra gospodarki i kierownictwa Urzędu Patentowego w sprawie omawianej ustawy.

W tym miejscu pozwolę sobie przypomnieć, że projekt rządowy jest aktualizacją ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Omawiana ustawa – Prawo własności przemysłowej znacznie odbiega od rozwiązań stosowanych w krajach Unii Europejskiej i wymaga wielu zmian, pomimo faktu, że została wdrożona w życie trzy lata temu. Po dokonaniu szeregu zmian obejmuje ona wiele zagadnień istotnych dla ochrony prawa własności znaków towarowych i procedur ich rejestracji.

Wprowadzone zmiany zbliżyły ustawę – Prawo własności przemysłowej do przepisów i regulacji obowiązujących w prawie wspólnotowym. W konsekwencji tych zmian określono precyzyjnie warunki, jakie należy spełnić, aby uzyskać, między innymi, patent na wynalazek. Usunięto błędy legislacyjne dotyczące zastrzeżeń zgłoszonych w zgłoszeniu wynalazku oraz w znacznym zakresie usprawniono przebieg i procedurę postępowania zgłoszeniowego. Wprowadzono ujednoliconą terminologię nazw i obowiązujących definicji. Skrócono terminy zgłaszania zastrzeżeń, określono tryb i zasady postępowania w sprawach spornych.

Ustawa ściślej precyzuje przepisy dotyczące statusu ekspertów, aplikantów eksperckich i asesorów przygotowujących się do wykonywania zadań eksperta Urzędu Patentowego. Określone zostały również wymagania stawiane kandydatom na przewodniczących kolegiów orzekających. Zmieniona została organizacja Urzędu Patentowego i obniżone zostały koszty postępowania przed Urzędem Patentowym. Wprowadzono bardzo znaczące zmiany polegające na zwiększeniu odpowiedzialności cywilnoprawnej i karnej dla sprawców naruszających prawo do zastrzeżonych znaków towarowych produktów i opakowań.

Panie i Panowie Senatorowie, Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, pomimo że dokonano wielu zmian w ustawie w Sejmie, proponuje

(senator M. Mietła)

Wysokiemu Senatowi w swoim sprawozdaniu – to jest druk nr 558A – dziewięć poprawek.

Poprawki te wprowadzają między innymi jednakową terminologię.

Inna poprawka zmienia błędne odesłanie. Chodzi tutaj o ust. 8, gdzie zostało wprowadzone odesłanie do ust. 1 art. 179, a powinno być odesłanie do ust. 2.

W kolejnej poprawce, w art. 1 pkt 28, w art. 249 ust. 2 po wyrazie „sądowi” należy dodać wyraz „administracyjnemu”.

Bardzo ważna poprawka dotyczy przepisu art. 3. Jest tu zmienione odesłanie do art. 255 na odesłanie do art. 255 ust. 2. Poprawka ta daje możliwość odwołania się przez zgłaszającego w określonym terminie od niekorzystnych orzeczeń we wszystkich przypadkach określonych ustawą, a to z kolei poprzedza skargę do sądu administracyjnego.

Pani Marszałek, Wysoki Senacie, Polska za kilka miesięcy będzie pełnoprawnym członkiem Unii Europejskiej, dlatego nasze prawo winno być zgodne z traktatem i zobowiązaniami, jakie przyjęliśmy wobec Unii Europejskiej. Dotyczy to wszystkich obszarów objętych wymogami Unii, ale prawo własności przemysłowej ma tu szczególne znaczenie, ponieważ ma chronić polskich twórców, wynalazców i znaki towarowe polskich firm.

Zwracam się zatem do pań i panów senatorów o przyjęcie ustawy z poprawkami proponowanymi przez Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę sprawozdawcę Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, pana senatora Adama Gierka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Adam Gierek:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Przedmiotem niniejszego sprawozdania jest stanowisko Komisji Nauki, Edukacji i Sportu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej, druk senacki nr 558B.

Tematyka ustawy nie dotyczy prawa własności w ogóle, lecz praw intelektualnych i autorskich związanych z wprowadzaniem towarów na rynek krajowy, co wiąże się z rejestracją w Urzędzie Patentowym zarówno wynalazków, jak i znaków towarowych będących znakami firm, a to ko-

jarzy się na ogół z jakością, solidnością, krajem pochodzenia towaru itd.

Poprawiana jest ustawa z czerwca 2000 r., a głównym celem zmian jest zwiększenie innowacyjności, a więc konkurencyjności naszej gospodarki poprzez, po pierwsze, usprawnienie procesu rejestracji przez podmioty gospodarcze w Urzędzie Patentowym zarówno wynalazków, jak i wzorów użytkowych i przemysłowych oraz znaków towarowych, oznaczeń geograficznych, a także topografii układów scalonych, po drugie, usprawnienie procesu załatwiania spraw spornych poprzez zniesienie Izby Odwoławczej i wprowadzenie przepisów dotyczących zakresu odpowiedzialności cywilnej i karnej za naruszenie prawa własności przemysłowej, i wreszcie po trzecie, usunięcie niezgodności dotychczas obowiązującej ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Podczas dyskusji nad tą ustawą jeszcze w Sejmie kontrowersje budziły zapisy dotyczące napełniania opakowań wielokrotnego użytku substancjami niebezpiecznymi, na przykład butli gazowych gazem płynnym. Podnoszona była kwestia kolizji interesów małych firm dystrybucyjnych i dużych dystrybutorów gazu płynnego, którzy tym małym firmom zarzucają nielegalność procedury napełniania gazem butli oznaczonych kolorami firmowymi, a więc znakiem towarowym niebędącym ich własnością. Zważywszy na to, że problem dotyczy substancji niebezpiecznych, za utrzymanie właściwego stanu technicznego butli zarówno w czasie jej eksploatacji, jak i w czasie napełniania odpowiada jej właściciel, a nie firma nieuprawniona. W związku z tym jest tu jakaś kolizja.

Wysoki Senacie, chciałbym w imieniu komisji prosić o zaakceptowanie przez Wysoki Senat proponowanej ustawy, a jednocześnie zgłaszam poprawkę dotyczącą wspomnianej właśnie kolizji. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie?

Bardzo proszę, pan senator Lipowski.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Ja mam pytanie do sprawozdawcy, pana senatora Gierka. Czego dotyczy ta poprawka? Bo została wspomniana tylko ta kolizja, a nie wiadomo, w jakim kierunku zmierza ta poprawka.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Gdyby pan senator sprawozdawca mógł uzupełnić informacje, to bardzo proszę.

Senator Adam Gierek:

Jest to poprawka dotycząca opakowań wielokrotnego użytku, do których należą między innymi butle. Ta poprawka ma więc szerszy zakres, bo dotyczy licznej grupy towarów. Wiąże się ona z restrykcjami za nieuprawnione korzystanie z opakowań wielokrotnego użytku niebędących własnością tego, który wprowadza za pomocą tych opakowań swoje towary na rynek. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Czy są kolejne pytania do sprawozdawców? Nie ma.

Dziękuję bardzo.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Witam podsekretarza stanu w tymże ministerstwie pana Krzysztofa Krystowskiego i proszę o przedstawienie stanowiska rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej
Krzysztof Krystowski:**

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Drodzy Państwo!

Ta nowelizacja ma na celu przede wszystkim dostosowanie przepisów dotyczących własności przemysłowej w naszym kraju do przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej. Wiele elementów, które postanowiliśmy znowelizować, ma charakter przede wszystkim porządkujący. Mówili o tym bardzo wyczerpująco obaj panowie senatorowie sprawozdawcy, więc myślę, że nie wymaga to uzupełnienia.

Sprawą kontrowersyjną, która pojawiła się w trakcie prac parlamentarnych jest za to propozycja, aby ścigać z urzędu, a więc na gruncie prawa karnego, a nie prawa cywilnego, te podmioty, które napełniają i dystrybuują butle – bo chodzi głównie o butle gazowe jedenastokilogramowe – a nie są uprawnione do używania znaku towarowego znajdującego się na butli.

(*Wicemarszałek Jolanta Danielak:* Ja bardzo proszę, Panie Ministrze... Jestem bardzo wdzięczna za przedstawianie stanowiska rządu, ale bardzo bym prosiła, żeby pan pozbył się gumy do żucia.)

Bardzo przepraszam.

(*Wicemarszałek Jolanta Danielak:* Bardzo proszę.) (*Oklaski*)

Bardzo państwa przepraszam.

Szanowni Państwo, w związku z tym pojawiła się wątpliwość, jeszcze w trakcie prac parlamentarnych, dotycząca właśnie napełniania i rozliczania za napełnianie butli jedenastokilogramowych. Pierwotnym zamiarem rządu w naszym przedłożeniu było przede wszystkim uchronienie użytkowników butli gazowych od komplikacji i od różnego rodzaju zagrożeń, jakie mogłyby się wiązać z nieuprawnionym napełnianiem tych butli. W trakcie prac okazało się jednak, że rozwiązania dotyczące bezpieczeństwa użytkowników można i należy wprowadzać poprzez rozporządzenia ministra dotyczące bezpieczeństwa użytkowania tych butli. A więc w tym sensie zapisy tego rodzaju nie są potrzebne w ustawie o własności przemysłowej.

To tyle. Jeszcze raz dziękuję. Dziękuję pani marszałek, dziękuję państwu. Przepraszam...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Ministrze, proszę pozostać przy mównicy, bo zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu państwo senatorowie mogą zgłaszać z miejsca pytania do pana ministra.

Bardzo proszę, pan senator Romaszewski.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Sytuacja jest taka, że poprawka, którą proponuje, jak rozumiem, pan senator Gierek, wprowadziła mnie w stan pewnej ambiwalencji, bo nie bardzo wiem, co z tym robić. Chciałbym, żeby pan minister złożył w tej sprawie jakieś wyjaśnienie, dał jakiś drogowskaz.

Rzeczywiście, w przedłożeniu rządowym było w art. 296 i 305 zabezpieczenie przed, nazwijmy to skrótowo, napełnianiem butli firmowych przez nieuprawnione podmioty. Otóż problemem jest dla mnie liczba podmiotów uprawnionych, które tymi butlami dysponują, i to, ile jest punktów, w których się te butle napełnia. Bo ja widziałem takie przypadki, że jest w okolicy jedna jedyna wieś, a w tej wsi jedno jedyne miejsce, gdzie się butle napełnia. Jak wobec tego wygląda ten problem, że tak powiem, od strony społecznej? Bo mamy również taki aspekt tej sprawy.

No i wreszcie ostatnia kwestia, do której pan już nawiązał. Chodziło o kwestię bezpieczeństwa, i trudno się nie zgodzić z tą uwagą. Ale problemem jest to, że nawet gdyby to miały być butle fir-

(senator Z. Romaszewski)

mowe, i tak powinny być jakieś wyraźne przepisy, żeby one były co jakiś czas atestowane. Wtedy z kolei nie musiałyby być butlami firmowymi i mogłyby być napełniane w dowolnym punkcie, nie wolno by było tylko napełniać butli, które nie były atestowane, powiedzmy, przez dwa lata. Może coś takiego, tego rodzaju rozwiązania można by przyjąć. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Pan senator Kulak.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję bardzo...

Już jest nagłośnienie.

Panie Ministrze, ja właściwie chciałbym kontynuować myśl pana senatora Romaszewskiego. Bo zostaliśmy zasypani różnymi dokumentami, niestety często sprzecznymi: z Polskiej Fundacji Gazów Technicznych, z Polskiej Organizacji Gazu Płynnego, z firmy Hadex Gaz. Wszystko to mam przed sobą. Te propozycje są rozbieżne. Dopatruję się tu pewnej analogii do mojego zawodu: kiedy powstaje problem sporny, zawsze górnolotnie wszyscy odwołują się do interesu pacjenta, że niby interes pacjenta jest tu najważniejszy. Tu oczywiście są odwołania do bezpieczeństwa i ten argument jest wysuwany na pierwszy plan.

Dlatego pytam, Panie Ministrze: jeżeli uchwalimy tę ustawę w takiej wersji, co prawdopodobnie nastąpi po pracach w komisji, to jaka konkretnie będzie sytuacja ludzi, którzy od wielu lat mają butlę, która krąży między jednym punktem napełnienia a drugim? Jak to praktycznie, w życiu, będzie wyglądać? Czy to nie skończy się jakimś kolejnymi zarzutami, że parlament działa w oderwaniu od życia? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są kolejne pytania do pana ministra?

Bardzo proszę, pan senator Lipowski.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dziękuję bardzo.

Moje pytanie sprowadza się mniej więcej do tego samego. Jestem posiadaczem takiej jedena-stokilogramowej czerwonej butli. I teraz jeżeli ja przyjeżdżam gdzieś na stację, gdzie się napełnia...

Przecież nie ma jakichś przypadkowych punktów napełniania gazem. Każdy punkt – ja sam taki uruchamiałem w stanie wojennym na terenie województwa częstochowskiego – musi być kon-

cesjonowany, musi mieć atesty, każda butla musi być sprawdzona, czy wytrzyma odpowiednie ciśnienie itd. Nie ma przypadkowych punktów napełniania gazem. To nie jest tak, że podchodzi się do kranu z wodą, odkręca i butla jest pełna.

No więc jadę z tą butlą, przykładowo butlą Shella. I co? Nie przyjmą mi tej butli i nie dadzą shellowskiej? A potem z shellowską pójdę do BP i nie będę mógł jej wymienić? Ja jestem właścicielem tej butli i nie mogę mieć ograniczanych praw. Jak ta ustawa będzie to regulowała? Bo tak postępuję, na przykład, z pojemnikami na piwo. Raz piję Żywiec, a raz inne piwo.

(Głos z sali: I to jest błąd.)

Nie, to nie jest błąd. (Wesołość na sali)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są kolejne pytania do pana ministra? Nie ma.

Bardzo proszę, Panie Ministrze...

(Głos z sali: Są, są, pani senator...)

O, przepraszam bardzo.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Irena Kurzępa:

Stamtąd nie widać. Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, wśród wielu pism, w korespondencji, którą otrzymujemy, było również pismo od drobnego przedsiębiorcy, który z kolei uzasadnia swoje racje. Proszę mi powiedzieć, czy jeśli ustawa będzie uchwalona w takim kształcie, to ten mały przedsiębiorca będzie musiał zlikwidować swoje przedsiębiorstwo? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Myślę, że wszystkie pytania zostały już zadane.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej
Krzysztof Krystowski:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, będę próbował odpowiedzieć jednocześnie na wszystkie te pytania, ponieważ właściwie dotyczą one tego samego zagadnienia, wiążą się z nim. Pozwólcie mi państwo, że aby naświetlić całą sytuację, sięgnę troszeczkę do historii.

Otóż, jak powiedziałem, główną myślą nowelizacji ustawy o własności przemysłowej była potrzeba dostosowania naszych przepisów do ustawodawstwa unijnego oraz usprawnienia rozwiązań, zwłaszcza w zakresie organizacji Urzędu Patentowego i sposobu przyznawania praw pa-

(podsekretarz stanu K. Krystowski)

tentowych. Ale zostaliśmy też jako rząd zobligowani, jeszcze przez Komisję Gospodarki poprzedniego Sejmu, do zajęcia się sprawami bezpieczeństwa w obrocie butlami gazowymi jedenastokilogramowymi. I wtedy, na początku, kiedy pojawiała się nowelizacja ustawy o własności przemysłowej, rząd doszedł do wniosku, że być może dobrym narzędziem do tego, aby poprawić bezpieczeństwo w obszarze obrotu gazem płynnym w butlach jedenastokilogramowych, będą dodatkowe zabezpieczenia w ustawie o własności przemysłowej. To była główna przyczyna tego, że takie zapisy znalazły się w tej ustawie.

W trakcie prac nad ustawą, na skutek wielu dyskusji z parlamentarzystami i specjalistami, coraz bardziej przekonywaliśmy się jednak do wniosku, że ta ustawa nie jest najlepszym narzędziem do regulowania właśnie kwestii bezpieczeństwa. Ta ustawa powinna przede wszystkim, a właściwie wyłącznie, dotyczyć ochrony własności praw przemysłowych. Teraz więc, kiedy interesujemy się tymi zagadnieniami, dochodzimy do takiego oto pytania: czy prawa właścicieli znaków towarowych znajdujących się na butlach gazowych, określone w tej ustawie w takim brzmieniu, w jakim dzisiaj dotarło to do państwa z Sejmu i z komisji senackich, są zachowane, czy nie?

Ja stwierdzam, proszę państwa, obiektywnie i każdy to stwierdzi, że prawa właścicieli znaków towarowych będą zachowane dzięki tym zapisom, mimo że brakuje zapisów, które proponował rząd. Tak naprawdę, proponując tamte zapisy, rząd brał pod uwagę wielką delikatność zagadnienia, bo przecież cały czas mówimy o bezpieczeństwie użytkowników. W rezultacie te prawa w stosunku do praw własności znaków towarowych producentów innych wyrobów były tak naprawdę większe. Inni producenci, inni właściciele znaków towarowych, korzystając z przepisów tej ustawy, mają możliwość ścigania na drodze postępowania cywilnego ludzi czy firm używających ich znaków w sposób nieuprawniony. To samo – chcę to wyraźnie powiedzieć – dotyczy teraz właścicieli znaków towarowych w obszarze obrotu gazem płynnym, bo tak naprawdę ten dodatkowy zapis miał na celu nie ochronę ich własności, tylko lepszą ochronę bezpieczeństwa użytkowników.

Wróćmy więc do tego bezpieczeństwa użytkowników. Otóż sprawą tą zajmuje się inny departament w naszym ministerstwie, który przygotowuje rozporządzenia o bezpieczeństwie i higienie pracy w obrocie gazem płynnym, w których jest mowa o tym bezpieczeństwie.

Mogę więc powiedzieć tak: gdyby zapisy, które rząd wносił do parlamentu, pozostały, mielibyśmy większą ochronę właścicieli znaków towarowych w tym obszarze niż w innych obszarach. Ale to, że nie ma tych przepisów – chcę państwa

o tym zapewnić – nie wpływa negatywnie na bezpieczeństwo użytkowników, bo o bezpieczeństwie użytkowników decydują inne przepisy.

Jak to się ma bezpośrednio do kwestii obrotu? Otóż w tym wypadku ani bym specjalnie nie pocieszył tych małych dystrybutorów, ani ich nie zmartwił. Chcę powiedzieć wyraźnie, że mały dystrybutor, który dystrybuuje gaz w opakowaniu należąca do kogoś innego i oznaczonym innym znakiem towarowym, do którego nie ma prawa, łamie prawo i może być ścigany przez tego, którego prawa naruszył. I takie zapisy będziemy mieli, jeżeli nie wprowadzimy tych poprawek. Pozostaje tylko kwestia tego, jak taki dystrybutor ma być ścigany: czy ktoś musi występować z tym, że przeszkadza mu naruszenie jego praw, czy też ma on być ścigany z urzędu, przez Policję. Wydaje mi się, że nie musi być ścigany z urzędu, przez Policję. Doszedłem do takiego wniosku w trakcie prac sejmowych i właściwie za to w dużej mierze dziękuję parlamentarzystom. No, ale nie wiem...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są kolejne pytania do pana ministra?

Rozumiem, że pan senator Kulak chce zabrać głos.

Senator Zbigniew Kulak:

Ja nie do końca uzyskałem odpowiedź. A chodzi mi o zgodność z realiami życia codziennego, o to, jak ten właściciel czerwonej butli – o której wspomniał kolega senator – będzie się zachowywał i jak będzie traktowany po wejściu w życie tych przepisów, i o to, czy za parę tygodni nie zostaniemy zaatakowani przez normalnych ludzi, normalnych posiadaczy butli, obywateli naszego kraju, za to, że wprowadziliśmy prawo oderwane od życia.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Romaszewski, bardzo proszę.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Moje pytanie jest takie: czy ja nie mogę mieć własnej butli, tylko muszę mieć firmową Shella, Szmella czy jeszcze kogoś innego? Ja chcę mieć własną butlę, bez żadnych znaków firmowych, z którą podjadę i którą mi napełnią, i już, byle tylko była sprawna.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Krystowski: Już państwa senatorów informuję.)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej
Krzysztof Krystowski:**

Otóż ustawa, o której mówimy, dotyczy nie butli, tylko znaków towarowych. Jeżeli mamy do czynienia z butlą, która jest nieoznakowana, to ona nie podlega tej ustawie.

(Rozmowy na sali)

Ustawa mówi nie o butli, tylko o znaku towarowym, którym ktoś się posługuje. Jeżeli pan senator napełnia gazem butlę, która nie ma żadnego znaku towarowego, to tego działania ta ustawa w ogóle nie dotyczy.

Myślę, że w ten sposób odpowiadam również na pana pytanie, Panie Senatorze. Zatem nie ma tutaj tego rodzaju wątpliwości.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dla mnie do końca nie ma jasności. Jestem właścicielem czerwonej butli, podjeżdżam na stację i wymieniam sobie...

(Głos z sali: Na niebieską.)

Tak, nie napełniam, tylko wymieniam. I jestem teraz właścicielem tej butli. I co dalej? Przyjadę do tego, kto napełnia te czerwone, i on mi powie: nie napełnię ci, bo...

(Głos z sali: Nie wymienię ci.)

Tak więc do końca nie ma jasności. Sprawę bezpieczeństwa ureguluje inna ustawa, ustawa o butlach i ich eksploatacji, dlatego niech nie straszą, że to wybuchnie.

A czy mamy rozeznanie, ile czerwonych butli BP i Shell przemaalowały na swoje i wprowadziły jako swój majątek po to, żeby uzyskać większą sprzedaż gazu na naszym rynku? Bo według nich skoro te mniejsze przedsiębiorstwa są dla nich konkurencyjne, to trzeba je zniszczyć. Ale my mamy przecież walczyć z bezrobociem, a nie wprowadzać ustawy, które idą w kierunku monopolizowania.

Stąd moje pytanie: co dalej będzie z tą moją butlą?

(Wesołość na sali)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Pietrzak, bardzo proszę.

Senator Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, ja mam następujące pytanie: czy znana jest panu opinia prawna pana profesora

ra Ryszarda Skubisza na temat tych butli i tych innych artykułów, o których mówimy?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są kolejne pytania do pana ministra? Widzę, że nie ma.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej
Krzysztof Krystowski:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo! Wziąwszy to wszystko pod uwagę, spróbuję najpierw odpowiedzieć na pierwsze pytanie pana senatora, czyli to dotyczące kwestii związanych z ograniczaniem w ten sposób konkurencji na rynku. Dlatego musimy na chwilę cofnąć się do przeszłości. Otóż kiedy w Polsce mieliśmy nieoznakowane jedenastokilogramowe butle gazowe, a było ich w kraju około ośmiu milionów, to rzeczywiście, jak mówi pan senator, zostały one przez dystrybutorów pomalowane. Nie będę wnikał w to, którzy dystrybutorzy malowali ich więcej, a którzy malowali mniej. Generalnie wszyscy dystrybutorzy malowali butle ze względu na to, że są one dla danych firm także nośnikiem promocyjnym, reklamowym. Stanowią one jednocześnie, Szanowni Państwo, element identyfikacji dla klienta. A w końcu o tym wszystkim mówi nasza ustawa o własności przemysłowej: mówi ona przecież o znakach towarowych. Bo często dany produkt niewiele się różni od innego – a mogę o tym zapewnić jako dyrektor marketingu z wieloletnim stażem – ale różni się znakiem towarowym i ten właśnie znak towarowy stanowi dla klienta pewną obietnicę tego, co się kryje za tym towarem, jaka jest jego jakość itd., itd. Dlatego właśnie powstała taka ustawa i dlatego ona obowiązuje. Chcę więc państwa uspokoić, że ta ustawa powstała i obowiązuje po to, żeby ktoś nie podszywał się pod kogoś innego. I tego nie zamierzamy zmieniać, nie zamierzamy się z tego wycofywać, bo zgodnie z prawem obowiązującym w naszym kraju, jak również z prawem obowiązującym w tym zakresie w Unii Europejskiej i w większości krajów cywilizowanego świata nie można się podszywać pod kogoś innego, korzystając z jego znaku towarowego.

Tak naprawdę pytanie, o którym mowa, dotyczy tego, czy ktoś, czyje prawa zostały naruszone, ma występować w związku z tym do sądu, czy też ten, kto naruszył jego prawa, podszywając się pod niego – jakkolwiek byśmy to nazywali – i korzystając z jego znaku towarowego, ma być ścigany z urzędu przez szeryfów, policję itd., itd. I w tym miejscu dotykamy problemu butli. Otóż jeszcze raz to powiem: na początku ze względu na

(podsekretarz stanu K. Krystowski)

specyfikę tego rynku polegającą na tym, że jest to rynek obrotu materiałem niebezpiecznym, pojawiła się koncepcja, żeby ściganie wykorzystania cudzego znaku towarowego było w tym wypadku, że tak powiem, silniejsze i większe niż gdzie indziej. Ale ja osobiście, Szanowni Państwo, zostałem przekonany w toku prac parlamentarnych i podzieliłem przekonanie, że te prawa, które dzisiaj mają właściciele znaków towarowych, są prawami wystarczającymi.

Jeśli chodzi o pytanie pana senatora o obieg tych butli, to jest ono bardzo techniczne i tak naprawdę powinno być skierowane do znawców tego produktu. Ja – przez to, że ustawa o własności przemysłowej wchodząca w obszar innowacyjności gospodarki, za który odpowiadam, dotknęła tematu gazu płynnego – niejako niechcący musiałem poznać, jak to wszystko działa. I to jest tak, Panie Senatorze, że ci przedsiębiorcy, którzy dystrybuują gaz, przyjmują butle innego dystrybutora – tak przynajmniej mnie przekonują – i wydają za to swoje butle, a te inne butle przekazują...

(Głos z sali: Malują.)

Ja mówię o tym, jak to powinno być, wzorowo i teoretycznie. A więc przekazują te butle temu innemu dystrybutorowi i to między nimi następuje wymiana butli. Konsument zaś ma prawo do wolnego wyboru. Taka jest, proszę państwa, informacja od przedstawicieli tego rynku.

(Głos z sali: A życie?)

Życie jest zawsze skomplikowane, Panie Senatorze.

Jeżeli chodzi o znajomość opinii pana profesora Skubisza, to przepraszam, ale nie znam tej opinii, być może znają ją przedstawiciele Urzędu Patentowego. Jednak to nie tylko pan profesor Skubisz, który współpracuje... Jest też liczne grono prawników, z którymi przede wszystkim współpracują państwo z Urzędu Patentowego – pani prezes i pan wiceprezes – i którzy są znawcami zagadnienia własności przemysłowej, jest też pan profesor du Vall, z którym oni często współpracują. Myślę, jednak, że w wypadku tych przepisów nie jest istotna kwestia wielkich autorytetów, o których mówimy, za to jest tu dużo pola dla zdrowego rozsądku. A więc co do tego, gdzie ten zdrowy rozsądek jest potrzebny – a państwo wskazujecie, że powinniśmy go mieć – ja chyłą czoła i to przyjmuję.

Tak jak mówię, uważam, że ustawa w takim kształcie, w jakim wyszła z komisji senackich, jest ustawą kompromisową, którą możemy przyjąć.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Rozumiem, że seria pytań się zakończyła. Dziękuję bardzo.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Krystowski: Na koniec jeszcze raz przepraszam za problemy, że tak powiem, gumowe, ale zmagam się z nałogiem i zapomniałem o tym, że ją mam. Przepraszam. Dziękuję bardzo.)

Myślałam, że to takie znamiona młodości...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Krystowski: Nie, to jest guma, nie mogę powiedzieć jaka, żeby nie reklamować producenta, w każdym razie konkurencja plastrów.)

Mam nadzieję, że to nie będzie następne rozwiązanie ustawowe...

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam też, że połączone komisje będą rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone do czasu zamknięcia dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Dzido. Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Henryk Dzido:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Może ja również rozpocznę od tego gazu, który zdominował ustawę o własności przemysłowej. Wprowadzie ustawa dotyczy własności przemysłowej i jest ustawą trudną, stworzoną dzięki ogromnemu nakładowi pracy, ale tu dotknęliśmy sprawy, która – moim zdaniem – świadczy o tym, że ustawa jest zła, że jest to po prostu zła ustawa.

Podzielał stanowisko pana ministra, że prawa właścicieli znaków towarowych zostały w tej ustawie zachowane – faktycznie, bodajże art. 296 mówi precyzyjnie i wyraźnie, na czym polega ta ochrona. I zgodziłbym się z panem ministrem, gdyby konsekwencją tego stanowiska było skreślenie art. 305 tej ustawy. Bo art. 305 tej ustawy wprowadza ochronę karną, państwową, urzędową ochronę karną tylko w niektórych przypadkach nadużycia znaków towarowych. Otóż bierze się pod ochronę pokrzywdzone osoby i według ust. 1 w art. 305 do odpowiedzialności karnej pociąga te osoby, które wprowadzają lub przygotowują do wprowadzenia do obrotu towary z podrobionym znakiem towarowym. Rozumiem więc konsekwencję takiego działania: państwo stoi na straży porządku prawnego i na straży tej ustawy. I skoro mamy po tym ust. 2, który wkracza już w sferę orzekania sądowego, mówi o przypadkach mniejszej wagi, a zagrożenie z ust. 1 spro-

(senator H. Dzido)

wadza tylko do kary grzywny, to ten ust. 2 nie jest już tutaj potrzebny.

W tej sprawie pojawiła się sygnalizowana chyba wszystkim państwu, mnie również, przez dystrybutorów gazu płynnego inna sfera działalności przestępczej. W poprzedniej ustawie ta sprawa była unormowana i to unormowanie funkcjonowało, a z tej ustawy zostało ono, moim zdaniem, w sposób celowy wyprowadzone. Otóż Sejm zgodził się, żeby osoby, które w sposób świadomy wykorzystują cudzy znak towarowy i sprzedają, rozprowadzają towary z tym znakiem, nie podlegały odpowiedzialności karnej. Ja nie wiem, jaka jest skala tej działalności, ale z informacji, jaką otrzymałem od polskiej organizacji producentów gazów płynnych, wynika, że jest to ogromna skala.

Chcę państwu uzmysłowić, na czym to polega. Dam dwa skrajne przykłady, choć nie chciałbym już wracać do tego gazu. Otóż jeżeli znajdzie się taki biznesmen, który zgromadzi ileś butelek po coca-coli z zastrzeżonym znakiem towarowym, będzie w nie pompował kawę i sprzedawał to jako towar Coca-Coli z zarejestrowanym znakiem towarowym, to on przecież będzie działał przeciw Coca-Coli. I Coca-Cola będzie mogła wyegzekwować jego odpowiedzialność, żądać wyciągnięcia z tego określonych konsekwencji. Również nabywca takiego towaru ze znakiem Coca-Coli będzie mógł wyegzekwować, jeżeli tylko będzie miał czas i siły, odpowiedzialność cywilną. Ale w gruncie rzeczy ten człowiek jest bezkarny.

Mówiliśmy o butlach gazowych, a tu jest problem innego rodzaju. Problem jest tego rodzaju, że w butli gazowej oznaczonej zarejestrowanym znakiem towarowym może być gaz wprowadzany do obrotu przez prywatnego przedsiębiorcę, o czym była mowa w pytaniach, ale odpowiedzialność za to, że butla wysadzi dom w powietrze, będzie przecież spoczywać na tej firmie, która dała tej butli znak firmowy. Dzisiaj taki człowiek, który napompuje do butli firmowej nie 10 kg gazu, ale na przykład 20 kg – choć nie wiem, czy są takie możliwości techniczne – bądź napompuje go do butli z zaworem, który można usunąć ręką, nie poniesie faktycznie żadnej odpowiedzialności cywilnej, dlatego że okaże się, iż ma tylko to, co ma na sobie, a reszta jest przepisana na żonę. Nikt więc nie może go za ten proceder ukarać, chyba że wykaże się, iż swoim działaniem spowodował śmierć człowieka lub wysadzenie w powietrze trzech domów.

Dlatego też uważam, że w tej sprawie ta regulacja musi pójść dalej, że tę lukę trzeba wypełnić, bo jeżeli jej nie wypełnimy, to wiecie państwo... Nie chcę mówić, co będzie dalej. Mówi się o lobbingu, byliśmy wczoraj świadkami orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego i sądzę, że w tej

sprawie wytwarza się bardzo niebezpieczna sytuacja, w której Senat godzi się na to, żeby pewna sfera spraw nie była objęta odpowiedzialnością karną.

Dlatego też chcę złożyć poprawkę zmieniającą treść ust. 2, który w proponowanej formie jest zupełnie nieprzydatny dla tej sprawy, bo odpowiedzialność za przypadki mniejszej wagi mieści się w ust. 1. Moja poprawka zmierza do tego... Nie ma tu mowy o gazie, bałem się wprowadzać tutaj ten gaz, gdyż ustawa ma inną nazwę i merytorycznie dotyczy czegoś innego. Zgodnie z moją poprawką ust. 2 brzmiałby następująco: „Kto wprowadza do obrotu towary lub świadczy usługi, posługując się zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”. Przyznam się, że jest to plagiat, ale ponieważ chodzi tu o tekst urzędowy, stanowiący własność publiczną, to go popełniam i zgłaszam Senatowi do przyjęcia.

Jest też druga kwestia, proszę państwa. Z ogromną radością przyjąłem stwierdzenie pana senatora Mieczysława Miotły, że...

(Głos z sali: Senatora Miotły.)

Miotły, przepraszam, jeżeli się pomyliłem. Ja jestem Dzido i też zawsze mam problem, że ze mnie robią „dzidę”. (*Wesołość na sali*) No, a ja jestem tylko Dzido. Przepraszam więc pana, Panie Senatorze.

Z ogromną radością przyjąłem stwierdzenie, że ustawa, którą rozpatrujemy, zbliża się w założeniach do oczekiwań. Rzeczywiście zbliża się, ale to nie jest powód, żebyśmy tę ustawę przyjęli, bo to, że coś się zbliża, nie znaczy, że dojdzie.

Przypomnę państwu, że na forum Sejmu w czasie dyskusji poseł sprawozdawca tej ustawy, Piotr Mateja, rekomendując – i to dla mnie jest niezrozumiałe – tę ustawę Sejmowi, powołał się publicznie na opinię fachowców z branży, na pewno z tej właśnie branży, która jest przedmiotem i tej ustawy, i naszych rozważań oraz na opinię wielu członków komisji gospodarczej. Otóż w opinii tej stwierdza się, że ustawa nie nadaża za duchem czasów i że prędzej czy później, po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, czyli już od maja bieżącego roku, znajdzie konieczność uchwalenia zupełnie, podkreślam, zupełnie nowej ustawy w tej materii. Jeżeli taka jest opinia posła sprawozdawcy, a ja ją państwu w tej chwili przedstawiam, to zastanawiam się, czy tę ustawę powinniśmy w ogóle rozważać, a jeżeli tak, to czy powinniśmy ją przyjąć.

Składam poprawkę, Pani Marszałek. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zapraszam do zabrania głosu pana senatora Pietrzaka.

Senator Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie i Panowie Senatorowie! Panowie Ministrowie – bo tu jest więcej ministrów, jeden pan minister, sekretarz stanu w ministerstwie gospodarki, jest na hospitałach. (*Wesołość na sali*)

(*Wicemarszałek Jolanta Danielak: Czeka na następny punkt.*)

Najważniejsze jest, Wysoka Izbo, żeby się nie dać nabić w butlę, a tu, jak wynika z korespondencji i z tego, o czym dyskutujemy, najprawdopodobniej ktoś kogoś chce nabić w butlę. Myślę jednak, że Wysoka Izba na to nie pozwoli.

Ja również dostałem wiele pism z argumentami, które przemawiały za tym, żeby przyjąć pierwszą wersję, tę rządową, i nawiasem mówiąc, przychyliłem się do tego, uznałem te racje. Wniknąłem jednak w problem głębiej i wówczas wyrobiłem sobie całkiem odmienną opinię, ale przedstawię ją przewodniczącemu komisji, ponieważ nie chciałbym tutaj rozwozić się na ten temat.

W każdym razie składam dwie poprawki, które dotyczą w zasadzie tej samej materii – art. 305 oraz art. 296. I proszę, aby komisja wzięła pod uwagę również te dwie opinie, które prześlę przewodniczącemu – bardzo kontrowersyjne, bardzo odmienne. W jednej z nich jest mowa o racji tej strony, która dąży do tego zapisu, zasłaniając się dobrem użytkownika i względami bezpieczeństwa, co mnie szczególnie ujmuje, bo uważam, że bezpieczeństwa nigdy nie za dużo, a w drugiej opinii pan, który mi ją przygotował, pisze – nawet żartobliwie – że gdyby to przyjąć tak jak proponuje strona przeciwna, to Adam Małysz musiałby pić tylko Red Bulla, bo taki napis ma, taki znak towarowy ma na...

Tak więc składam poprawki, a opinie prześlę przewodniczącemu. Dziękuję bardzo.

(*Przewodnictwo obrad obejmuje marszałek Longin Pastusiak*)

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę o zabranie głosu panią senator Janowską.

Senator Zdzisława Janowska:

Panie Marszałku! Państwo Ministrowie! Panie i Panowie Senatorowie!

Otóż ja chciałabym zabrać głos w sprawie bezpieczeństwa użytkownika i przychylić się do poglądów wyrażonych przez senatora Gierka i senatora Dzidę. Staralam się zgłębić listy, które do mnie napłynęły, a także wykonałam przed chwilą telefony do przedstawicieli tychże organizacji, ażeby nie być, nie daj Boże, wprowadzoną w błąd. Chciałabym również, zgłaszając poprawkę podobną do tej, jaką zgłosili moi koledzy, gorąco pro-

sić, ażeby komisja gospodarki, która będzie debatowała nad poprawkami, wzięła pod uwagę jeszcze opinie tychże organizacji, które do nas napisały. Rzecz w tym przecież, żeby nie popełnić błędów, o którym mówiliśmy przed chwilą, żeby nie dopuścić do tego, że za chwilę gazety będą pisać o tym, że kolejna niedoróbka wyszła z Sejmu i Senatu.

Dla mnie argumenty prezentowane przez Polską Organizację Gazu Płynnego, a także Polską Fundację Gazów Technicznych i podmioty zgrupowane w tejże organizacji są przekonujące. I przekonujące są również argumenty, które przedstawił tutaj prawnik senator Dzido, ponieważ tak samo tłumaczą to ci, którzy do nas piszą.

Pan minister mówił, że przy obecnym stanie prawnym można się procesować. Wykonałam telefon, upewnił mnie też chwilę potem pan senator Dzido, że nie można się przy obecnym stanie prawnym procesować, nie można się procesować dopóty, dopóki nie będzie zapisu, o którym mówimy. A więc jeśli ktoś weźmie butlę należąca do innego właściciela i napełni ją czymś, nie daj Boże, niebezpiecznym, to ten, którego własnością jest butla, nie będzie mógł sądzić się z tymże, który napełnił tę butlę czymś innym. Umożliwi to dopiero zapis, w którym jest mowa – i taką poprawkę zgłaszam – że kto umieszcza substancje niebezpieczne w opakowaniu oznaczonym cudzym znakiem towarowym, bez zgody uprawnionego do tego znaku towarowego lub osoby, która miała jego zgodę na używanie znaku towarowego, i tak opakowane substancje wprowadza do obrotu, podlega – tak jak tu wcześniej jest zapisane – karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Tak właśnie to zostało mi przedstawione. Przekonująca też była prowadzona tutaj do tej pory dyskusja.

Składam na ręce pana marszałka poprawkę i proszę o przyjęcie mojej propozycji, żeby jeszcze raz porozmawiać zarówno z tą dużą grupą, jak i z tą małą grupą, bo rzekomo, jak plotki mówią, duża grupa chce zniszczyć małą grupę. Tak więc niechże oni sami się wypowiedzą. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Lipowskiego.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo! Panie i Panowie z rządu!

Gdyby tylko prasa doniosła o niedoróbkach w tej ustawie, to można by to przeżyć, prasa wiele nieprawdziwych rzeczy donosi, tak że to też moglibyśmy przeżyć. Gorzej, jeżeli kolejne 10 milio-

(senator G. Lipowski)

nów dolarów komuś z nas przypiszą, za to, żeśmy zalobbowali tutaj Polską Organizację Gazu Płynnego. I jeżeli zalegalizujemy taką poprawkę, i wprowadzimy zapis mówiący o tym, że jeżeli ktoś napełni butlę ze znakiem towarowym innej firmy, to podlega karze grzywny, więzienia i rozstrzelaniu, to zalegalizujemy też przywłaszczenie sobie 60% butli, tych czerwonych – tak je nazwijmy – które były w obiegu, przez firmy z tych koncernów, przez Shella i BP. Przecież oni sobie to przywłaszczyli i zło zaczęło się właśnie od tego momentu, kiedy po zmianie normy dotyczącej koloru butli zdołali przemałować sobie butle krążące po rynku i stali się ich właścicielami. Czy ktoś ich zapytał, gdzie są faktury za nowe butle, które wprowadzili na rynek? Nie. Lakieru trochę zużyli, no i dali te znaki towarowe, czyli przywłaszczyli sobie butle. I teraz, jak ktoś napełni, dawny właściciel... Skarb Państwa to wprowadził. Ja jestem właścicielem takiej butli, jeszcze nieprzemałowanej, i chcę swobodnie na tym rynku się poruszać.

Dajmy żyć tym małym przedsiębiorstwom, które napełniają butle, mając do tego koncesję i wszelkie prawa. I nie łudźmy się tutaj, nie mydlimy oczu społeczeństwu, że to jest zagrożenie. Bo, Panie Mecenasie, w półlitrowej butelce mieści się pół litra, nic więcej, a w butli jedenastokilogramowej mieści się jedenaście kilogramów – to jest gaz płynny. Może być tylko zachwiana proporcja butan – propan i nie tą kaloryczność się uzyska, ale nic więcej się tam nie zmieści. To znaczy coś innego może by się tam zmieściło, ale nic więcej na pewno się tam nie zmieści, co najwyżej mniej może się zmieścić, jeżeli ktoś tego nie kontroluje.

Prawidłowe uregulowanie byłoby wtedy, gdyby każde napełnianie było znakowane – kto napełniał i kiedy, tak jak jest w przypadku wszystkich gaśnic używanych w sklepach, w marketach, w teatrach. Tamte urządzenia są legalizowane, one są pod ciśnieniem i one powinny być legalizowane. Ale skąd taki koncern może wiedzieć, co z jego butlą się działo w międzyczasie, kiedy on ją zamalował i puścił w obrót, jak ona i tak kiedyś była w obrocie.

Dlatego sprawy bezpieczeństwa używania butli – na które powołują się inicjatorzy projektu, którzy chcą to znowelizować tutaj, w Senacie – są uregulowane w przepisach szczegółowych i polskich normach dotyczących butli i ich eksploatacji. I tutaj nie zasłaniajmy się sprawą bezpieczeństwa.

Ja może tak postawiłem pytanie, że ono zostało odebrane tak, że ja własną jakąś rozlewnię uruchamiałem w czasie stanu wojennego. Nie, jako wojewoda częstochowski z generałem, który później był w NIK...

(Głos z sali: Paszkowskim)

Nie, nie, Paszkowski był wojewodą w Katowicach, a w NIK był długo generał, który...

(Głos z sali: Z Hupałowskim)

Tak, z Hupałowskim, którego wiele razy nie chciano zwolnić z tej funkcji, i słusznie, bo był doskonałym wtedy prezesem NIK. Więc otwieraliśmy w Brzeźnicy taką właśnie rozlewnię gazu, bowiem brakowało na tym terenie takiego punktu, i wiem, jak taki punkt musi być wyposażony. A dystrybutor nie ma z tym nic wspólnego, on musi w zalegalizowanej stacji napełniać.

Dlatego uważam, że wszelkie zgłaszane poprawki – a nie za szeroko było tutaj komentowane to, do czego one prowadzą – muszą być przez komisję skrupulatnie rozpatrzone, by nie pozwolić, żeby monopolisci próbowali poprzez, ciągle to mówię, nielegalne przejęcie 60% butli, ich przemałowanie i opatrzenie swoimi znakami, stać się nagle tymi, którzy będą egzekwować prawo do tych butli, i żeby jeszcze karać tych, którzy chcą taniej zaopatrywać biedne przedsiębiorstwa i gospodarstwa rolne. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

I bardzo proszę pana senatora Romaszewskiego o zabranie głosu.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Moje wnioski idą właśnie w takim kierunku, jaki przedstawił przed chwilą pan senator Lipowski.

Proszę państwa, ten główny argument dotyczący bezpieczeństwa, jest, powiedzmy sobie, słabym argumentem. Ja nie widzę powodu, ażeby problemy bezpieczeństwa butli rozwiązywać w ustawie o prawie własności przemysłowej. Proszę państwa, przecież to jest problem, który właściwie był już rozwiązywany wielokrotnie. Gazy techniczne są przecież używane w tym kraju od początku swojego istnienia i tu były bardzo jednoznaczne procedury: butle podlegały atestacji, a to gdzie ją napełniałeś, to już było wszystko jedno. I to nie ma nic wspólnego z bezpieczeństwem.

My możemy postawić też taki warunek, że żadna firma nie śmie napełnić butli, która, powiedzmy, dwa czy trzy lata nie była atestowana, nie była badana. Przecież, jeżeli nie wprowadzimy takiego przepisu, napis na butli: BP czy Shell, czy cokolwiek, też nie będzie znaczył, że ona była atestowana. Musi być po prostu wybita data ostatniej atestacji, która zapewnia bezpieczeństwo.

I dlatego, proszę państwa, ja się po prostu obawiam... Zresztą, o jakim znaku towarowym jest tu mowa? No przecież to jest propan i butan, taki sam na całym świecie, propan i butan o takich samych wzorach. O co więc chodzi? Chodzi po

(senator Z. Romaszewski)

prostu o monopol. I ja nie bardzo rozumiem, dlaczego my mamy się z tym wszystkim godzić. Zdajmy sobie sprawę z tego, jak ta Polska wygląda, ta Polska z małymi przedsiębiorstwami, które gdzieś tam wiążą koniec z końcem, napędzając butle gazem i zarabiając 3–4 zł na butli.

Tak więc wydaje mi się, że akurat nie tu jest miejsce do regulowania tej kwestii. Przepisy bezpieczeństwa na pewno powinny być zweryfikowane, ale to jest zupełnie inna dziedzina. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Informuję Wysoką Izbę, że lista mówców została wyczerpana.

Informuję również, że wnioski o charakterze legislacyjnym złożyli na piśmie następujący senatorowie: pan senator Podkański, pan senator Biela, pan senator Dzido, pan senator Bułka, pan senator Pietrzak i pani senator Janowska.

Zamykam w tej sytuacji dyskusję.

I chciałbym zapytać przedstawiciela rządu, pana ministra Krystowskiego, czy ewentualnie ustosunkuje się do wniosków legislacyjnych, jakie padły w toku dyskusji. Jeżeli tak, to poproszę pana ministra tutaj, na trybunę senacką.

Senator Mieczysław Mietła:

Panie Marszałku, jeżeli można.

Jako sprawozdawca tejże ustawy proponuję, ze względu na to, że tak szeroki jest obszar poruszanych tutaj zagadnień, żebyśmy te wszystkie sprawy dokładnie omówili na posiedzeniu komisji. Podejrzewam, że pan minister i tak nie zrobi tutaj żadnych ustaleń.

Dlatego proszę, żeby pan marszałek wyraził na to zgodę i abyśmy te wszystkie sprawy mogli omówić szczegółowo, uwzględniając wszystkie wypowiedzi, właśnie na posiedzeniu komisji.

Marszałek Longin Pastusiak:

Ale to w niczym nie ogranicza prawa pana ministra do zabrania głosu.

Nasuwa mi się taka refleksja, że spory, które się tutaj pojawiły, wynikają w znacznej części z nadmiernej tendencji do ustawowego regulowania spraw szczegółowych, które mogłyby być regulowane w aktach niższego rzędu, na przykład w rozporządzeniach, a niekoniecznie w ustawach.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Krystowski:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zgodnie z tym, co powiedział pan senator sprawozdawca, nie będę się odnosił do wszystkich uwag, dlatego że rzeczywiście sprawa jest skomplikowana i nie chcę zabierać dzisiaj państwu więcej czasu. Chcę tylko zwrócić uwagę na jeden element, o którym mówił pan senator Dzido.

Otóż pan senator Dzido stwierdził, i pana poprawka, Panie Senatorze, idzie w tym kierunku, żeby karać tych, którzy używają znaku podrobionego. Ja myślę, że tutaj jest pewnego rodzaju nieporozumienie, polegające na tym, że w potocznym rozumieniu określenie „podrobiony znak” wszystkim nam się tak kojarzy, że to jest coś takiego, co ktoś gdzieś tam na boku, najlepiej w garażu, namalował i w ten sposób podrobił. Otóż wszystkim państwu senatorom zwracam uwagę na fakt, że w tej ustawie jest bardzo precyzyjna definicja tego, czym jest znak podrobiony, i w tym sensie poprawka przedstawiona przez pana senatora, tak uważam, jest po prostu niepotrzebna. To jest w ustawie zapisane. W słowniczku do ustawy w art. 120 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „znakach towarowych podrobionych – rozumie się przez to użyte bezprawnie znaki identyczne lub takie, które nie mogą być odróżnione w zwykłych warunkach obrotu od znaków zarejestrowanych dla towarów objętych prawem ochronnym”. A więc znakiem podrobionym jest również znak używany przez kogoś, chociaż jest to znak przez niego niesporządzony, nienamalowany – on jest po prostu używany przez daną osobę w sposób nieuprawniony. I to wyraźnie jest w tej definicji napisane. Tak więc nie ma sensu – jestem o tym przekonany – dopisywanie jeszcze punktu, który tak naprawdę będzie mówił o tym samym.

Ale dlaczego pozwoliłem sobie skupić się na tym jednym punkcie? Dlatego, że uważam, że w tej dyskusji tak naprawdę rozmawiamy o jednej sprawie: o tym, czy jedna grupa przedstawicieli właścicieli znaków towarowych ma być chroniona bardziej niż inne grupy. I tak naprawdę o tym rozmawiamy, a reszta to jest już tylko poszukiwanie argumentu w jedną czy w drugą stronę. I wydaje mi się, że przede wszystkim na to pytanie komisja będzie musiała sobie odpowiedzieć. Będzie musiała sobie odpowiedzieć na pytanie, czy jakaś grupa producentów ma być bardziej uprzywilejowana w egzekwowaniu swoich praw niż inne. Moim zdaniem, to jest kluczowa kwestia w pracach komisji. Dziękuję bardzo.

(Senator Henryk Dzido: Czy można, Panie Marszałku?)

Marszałek Longin Pastusiak:

Nie chciałbym, abyśmy tutaj prowadzili polemikę. Rozumiem, że...

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Henryk Dzido:

Panie Ministrze, jeżeli pan mi odpowiada, to dobrze by było, gdyby pan przeczytał do końca przepis, który pan cytuje, bo on mówi: znak identyczny ze znakiem zarejestrowanym. Nie mówi o znaku zarejestrowanym. Czyli znakiem podrobionym jest znak identyczny jak zarejestrowany. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Wysoka Izbo, ponieważ w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, proszę Komisję Nauki, Edukacji i Sportu oraz Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty wniosków i o przygotowanie wspólnego sprawozdania w sprawie omawianej ustawy.

Głosowanie nad ustawą – Prawo własności przemysłowej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu, a więc jutro rano.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 18 grudnia 2003 r. 22 grudnia ubiegłego roku została przekazana do naszej Izby i tego samego dnia skierowałem ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie – państwo macie je w druku nr 567A, a sam tekst ustawy w druku nr 567.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Bogusława Mąsiora, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ustawa z dnia 18 grudnia o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych dostosowuje polskie ustawodawstwo do dyrektyw unijnych między innymi poprzez objęcie regulacją ustawową paliw stosowanych w ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

Dwie dyrektywy unijne, jedna z 1998 r., 98/70 WE, a druga z roku 2003, dokładnie określają obowiązki w zakresie monitorowania paliw ciekłych, znajdujących się w obrocie i stosowanych w pojazdach o silnikach z zapłonem iskrowym i z zapło-

nem samoistnym. Dyrektywa z 2003 r. rozszerza obowiązek kontroli na paliwa stosowane w ciągnikach i maszynach nieporuszających się po drogach. Muszę przypomnieć Wysokiej Izbie, że po raz pierwszy obszarem kontrolowania jakości paliw w sposób ustawowy zajęła się ustawa z 10 stycznia ubiegłego roku. Wtedy to, w czasie obrad ówczesnej Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, zastanawialiśmy się, dlaczego w całym okresie transformacji od roku 1990 do roku 2003 nie zadawano sobie trudu objęcia szczególnym nadzorem tego obszaru działalności gospodarczej.

Ustawa, o której dzisiaj mówię, doprecyzowuje i uściśla system kontroli nad paliwami ciekłymi i biopaliwami. W słowniczku nazw podaje dokładne określenia i producentów, i przedsiębiorców, którzy dokonują obrotu paliwami ciekłymi. Określa ona sposób dokonywania kontroli przez Inspekcję Handlową, nakłada na Urząd Ochrony Konsumentów i Konkurencji obowiązek wykonywania określonych zadań w zakresie kontroli nad paliwami ciekłymi i przewiduje określone sankcje za stosowanie w obrocie paliw o niewłaściwej jakości. Co jest ważne z punktu widzenia interesów konsumenta, a nas wszystkich jako uczestników procesów biologicznych i życiowych na ziemi, to to, że ustawa przewiduje kontrole jakości paliw również, a nawet zwłaszcza ze względu na ochronę środowiska. Ustawa nakłada i przewiduje obowiązek kontroli u przedsiębiorców, to znaczy podmiotów, które zajmują się dystrybucją paliw, mówiąc potocznie, na stacjach benzynowych. Przewidziana jest również kontrola w stacjach zakładowych, to znaczy stacjach będących w dyspozycji określonych przedsiębiorców, którzy zaopatrują w nich własne samochody przez siebie użytkowane lub maszyny nieporuszające się po drogach.

W czasie dyskusji w Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych zastanawialiśmy się, w jaki sposób rozszerzyć system kontroli również na producentów paliw, których w Polsce jest dzisiaj, jak wynika z tego, co wiemy, osiemdziesięciu. Potocznie przyjmujemy, że to są tylko te rafinerie w Płocku, Gdańsku i rafinerie w południowej części Polski, a jest jeszcze cała gama producentów, którzy w drodze blendowania uzyskują paliwa ciekłe wprowadzane do obrotu. Zastanawialiśmy się również, w jaki sposób uruchomić kontrolę na trasie przewozu, dostarczania paliw ciekłych od producentów do dystrybutorów. Chodzi konkretnie o możliwość kontrolowania, mówiąc potocznie, cystern, które to paliwo dostarczają.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych proponuje Wysokiej Izbie przyjęcie poprawek, które są zawarte w druku nr 567A, a które doprecyzowują zapisy ustawy.

Chciałbym zwrócić uwagę na poprawkę piątą, która daje możliwość i nakłada obowiązek kontroli również podmiotów, które dokonują obrotu

(senator B. Mąsior)

gazem płynnym, także w przypadku wartości nieprzekraczającej 10 tysięcy euro. Pierwotnie w ustawie nie przewidywano kontroli tego rodzaju podmiotów, ale komisja doszła do wniosku, że z uwagi na bezpieczeństwo użytkowników ta kontrola powinna być dokonywana.

Proszę Wysoką Izbę o przyjęcie poprawek Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, zawartych w druku nr 567A.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów – Panie Senatorze, proszę o pozostanie jeszcze przy mównicy – chce zadać pytanie senatorowi sprawozdawcy.

Nie widzę chętnych, dziękuję bardzo.

Przypominam, że ustawa była rządowym projektem ustawy. Do przedstawiania stanowiska rządu w toku prac legislacyjnych upoważniony został minister gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Witam w naszej Izbie sekretarza stanu w resorcie gospodarki, pana ministra Jacka Piechotę. Rozumiem, że pan minister zechce przedstawić stanowisko rządu w tej sprawie.

Bardzo proszę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Jacek Piechota:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Pan senator Mąsior w sposób pełny i doskonały oraz kompetentnie przedstawił założenia tej ustawy oraz sprawozdanie komisji senackiej. Ja chciałbym zaś zwrócić uwagę pań i panów senatorów tylko na kilka kwestii związanych z tą ustawą.

Przede wszystkim chodzi o fakt, iż mamy do czynienia z taką wyjątkową sytuacją legislacyjną, w której to uchwalona 10 stycznia 2003 r. ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r. A więc nie ma w tym przypadku mowy o żadnej luce w systemie monitorowania. Było wiele doniesień prasowych, prawie już sensacji medialnych, jeśli chodzi o przepisy wykonawcze dotyczące całego procesu monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych. My tak naprawdę zdecydowaliśmy się na przyspieszenie prac nad nowelizacją ustawy z dnia 10 stycznia 2003 r., która została uchwalona przez parlament, a nie opóźnienie czegokolwiek, wbrew niektórym komentarzom czy doniesieniom. Zdecydowaliśmy się na przyspieszenie, gdyż początkowo planowaliśmy nowelizację tej ustawy dopiero

w tym roku. Ze względu na naszą akcesję do Unii Europejskiej nowelizacja miała służyć wdrożeniu czy pełnej implementacji nowej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie jakości benzyny i paliw do silników diesla. Ta dyrektywa miała być implementowana w trakcie 2004 r. Niemniej jednak w związku właśnie z określoną sytuacją na rynku, wieloma głosami i dowodami dostarczonymi przez Inspekcję Handlową, pokazującymi czy jednoznacznie ukazującymi proceder fałszowania paliw, obniżania ich jakości, na polecenie prezesa Rady Ministrów w ekspresowym tempie opracowano projekt tej nowelizacji. Mówimy o nowelizacji, chociaż mamy tekst jednolity ustawy, gdyż zgodnie z opinią Rządowego Centrum Legislacji poszerzenie wszystkich przepisów ustawy, zaostrenie wszystkich rygorów w ustawie, która miała wejść w życie dopiero 1 stycznia 2004 r., wymagało jednak przedstawienia tekstu jednolitego.

A zatem ten projekt z jednej strony wdraża postanowienia nowej dyrektywy, która zmieniła dyrektywę wcześniejszą, a więc stanowiła podstawę do zmiany ustawy uchwalonej 10 stycznia, a z drugiej strony wprowadza szereg zmian w systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych w stosunku do wspomnianej przeze mnie wcześniejszej ustawy, przede wszystkim zaostrażając cały system. Rozszerza ona zakres kontrolowanych paliw ciekłych o paliwa stosowane w ciągnikach rolniczych i w maszynach nieporuszających się po drogach oraz zakres kontrolowanych podmiotów o wszystkich przedsiębiorców dokonujących obrotu paliwami ciekłymi – jest to istotna zmiana w stosunku do ustawy z 10 stycznia, zgodnie z którą kontroli podlegały wyłącznie stacje paliwowe – dopracowuje zasady organizacyjne całego systemu, co polega na przykład na zredukowaniu liczby pobieranych próbek z trzech do dwóch, pobieraniu opłat od kontrolowanych przedsiębiorców za badanie próbek w przypadku niekorzystnego wyniku badania, zaostraża wreszcie system kar za wprowadzanie do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych poprzez podwyższenie kary grzywny do 1 miliona zł oraz kary pozbawienia wolności z trzech do pięciu lat. Ustawa wprowadza też obowiązek uzyskania koncesji przez wszystkie podmioty prowadzące obrót paliwami ciekłymi i zmienia obowiązującą ustawę z 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, w której do tej pory koncesja była wymagana przy obrocie rocznym przekraczającym 500 tysięcy euro. Praktyka pokazała, iż tego rodzaju graniczna wysokość obrotu jako norma, po przekroczeniu której dopiero wymagane było uzyskiwanie koncesji, prowadziła do procederu dzielenia działalności gospodarczej tak, aby nie przekroczyć tej określonej wysokości granicznej i w efekcie uniknąć obowiązku koncesjonowania, a przede wszy-

(sekretarz stanu J. Piechota)

stkim obowiązku wykazania się spełnianiem wszelkich wymaganych w tym zakresie przepisów i norm czy poddawania się kontroli.

To tyle, Panie Marszałku, jestem do dyspozycji.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa senatorów ma pytania?

Pani senator Klepacz.

Senator Apolonia Klepacz:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Moje pytanie jest krótkie.

Pan minister przed chwileczką powiedział, że w nowej ustawie w stosunku do tej z 2003 r. zmieniono liczbę próbek z trzech na dwie. I faktycznie, takie zapisy się tutaj znalazły. Moje pytanie brzmi: z czego wynikała ta zmiana liczby próbek? Bo w poprzedniej ustawie była mowa o tym, że jedna próbka ma być tą próbką rozjemczą, kontrolną. Tymczasem nowa ustawa dokładnie nie precyzuje, jakie ma być przeznaczenie tychże próbek. Jest tutaj powiedziane, iż będzie to ustalone przez zarządzającego.

Marszałek Longin Pastusiak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Jacek Piechota:

Pani Senator, ta kwestia była przedmiotem bardzo długiej debaty w Sejmie w czasie prac nad tą ustawą. Trzeba powiedzieć, że system wprowadzony we wcześniejszej regulacji budził szereg wątpliwości już na etapie jego przyjmowania. Mieliśmy taką sytuację: jedna próbka była przedmiotem analizy, druga pozostawała w inspekcji, trzecia u badanego. Ponieważ i tak próbką decydującą, tą rozjemczą, miała być próbka znajdująca się w inspekcji, mieliśmy sytuację, w której konieczne było badanie de facto trzech próbek. W sytuacji korzystnego wyniku, korzystnego dla badanego, czyli wtedy gdy paliwo spełniało wszystkie normy, nie było problemu, bo kończyliśmy proces badania, kontroli. Ale w sytuacji, kiedy badanie udowodniało, że paliwo nie spełnia norm, konieczne było badanie próbki u zainteresowanego i de facto badanie również próbki rozjemczej. Czyli mieliśmy sytuację, w której trzy próbki musiały być przebadane, co oczywiście podrażało cały system kontroli jakości paliw. To jest pierwszy problem.

Drugi problem to sytuacja, w której nie ma żadnego sposobu wyegzekwowania u samych zain-

teresowanych, badanych określonego sposobu przechowywania próbek, zabezpieczania ich przed dokonywaniem zmian w tymże paliwie.

I z tych powodów uznaliśmy w toku prac, iż należy zrezygnować z tego systemu ze względu na zarówno koszty, jak też i groźbę rozszczelnienia systemu monitorowania jakości paliw. Trzeba by było praktycznie sięgnąć po specjalny system monitorowania sposobu przechowywania tych próbek u samych badanych, kontrolować to przechowywanie, wprowadzić określone zabezpieczenia, które by eliminowały możliwość, co tu dużo mówić, podmieniania badanego paliwa.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, mam trzy krótkie pytania.

Pierwsze pytanie. Ustawa, która dziś obowiązuje ma bardzo krótki żywot. Czy państwo nie widzieli sensu jej znowelizowania?

Drugie pytanie. W ustawie mówi się o laboratorium akredytowanym. Jaka jest liczba takich laboratoriów w Polsce i jakie jest ich rozmieszczenie? Czy te laboratoria wystarczą do tego, aby badanie jakości paliw było skuteczne? Bo system nieskuteczny to jest żaden system.

I, po trzecie, chodzi mi też o możliwość szybkiej reakcji. Gdy pojawi się sygnał, że gdzieś paliwo jest złej jakości, to trzeba podjąć natychmiast decyzję, szybko wykonać taką ekspertyzę i przeciąć ten proceder. Czy ten system pozwoli na takie zadziałanie, bardzo szybkie, w sytuacjach krańcowych? Dziękuję.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Jacek Piechota:

Dziękuję bardzo.

Jeżeli chodzi o kwestię żywotu ustawy, to ja właściwie po części tę sprawę wyjaśniłem. Ale sięgnę jeszcze dalej wstecz – do historii prac nad tą ustawą. Otóż minister właściwy do spraw gospodarki był zwolennikiem znacznie wcześniejszego uchwalenia i wejścia w życie całego systemu, to jest z dniem 1 stycznia 2003 r. To możliwości budżetu i przeznaczenia określonych nakładów na realizację zadań wynikających z ustawy spowodowały, iż ostatecznie rząd przyjął zasadę, iż system wchodzi w życie od 1 stycznia 2004 r. Tak jak mówiłem wcześniej, my zakładaliśmy, że ta ustawa będzie przez pewien czas funkcjono-

(sekretarz stanu J. Piechota)

wała. To ukazanie się dyrektywy Parlamentu Europejskiego i rady z dnia 3 marca 2003 r., a więc po uchwaleniu tej ustawy, spowodowało konieczność rozpoczęcia prac nad wdrożeniem tejże dyrektywy. Zakładaliśmy w związku z tym, że wdrożenie tej dyrektywy nastąpi w połowie 2004 r., uznając, że nie ma takiej potrzeby, aby zanim jeszcze ustawa wejdzie w życie, już dokonywać jej nowelizacji, gdyż dyrektywa nas do tego nie obligowała. Ale, tak jak powiedziałem wcześniej, określona sytuacja na rynku, wyniki badań kontrolnych, opinia publiczna w tym zakresie i oczekiwanie na zaostrenie systemu odpowiedzialności, uszczelnienie tego całego systemu, jak też i opinie zebrane w toku konsultacji ustawy, również po jej uchwaleniu przez Sejm – wszystko to spowodowało, iż podjęliśmy decyzję o przyspieszeniu prac. Naszym zamiarem było znowelizowanie tej ustawy, a nie uchwalanie jej w całości, bo rzeczywiście mamy do czynienia z taką sytuacją, że ustawa dopiero co weszła w życie, a my dzisiaj uchwalamy w jej miejsce nową. No ale opinia Rządowego Centrum Legislacji była taka, iż zakres zmian w projekcie ustawy jest jednak tak szeroki, że wymaga to uchwalenia jednolitej ustawy. Stąd decyzja rządu i skierowanie na początku września projektu ustawy do Sejmu.

(Marszałek Longin Pastusiak: Dziękuję. Czy ktoś...)

Przepraszam, jeśli chodzi o laboratoria akredytowane, to tych laboratoriów jest pięć, jak podpowiadają mi przedstawiciele Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, gdyż to prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest, można powiedzieć, operatorem całego systemu. To, jak się wydaje, powinno obecnie funkcjonować sprawnie – przy określonym systemie ustalania liczby stacji, próbek pobieranych w poszczególnych obszarach kraju proporcjonalnie do ilości sprzedawanego paliwa na danym obszarze kraju, systemie zapisanym w specjalnym rozporządzeniu ministra gospodarki. Oczywiście jeżeli będzie potrzeba jakichkolwiek modyfikacji w tym zakresie czy rozbudowy systemu... My po prostu będziemy monitorować to monitorowanie.

Czy ta reakcja będzie dostatecznie szybka? Mamy określoną procedurę, również i procedurę odwoławczą. Pierwsze badanie nie jest badaniem rozstrzygającym, bo jest druga próbka. Procedura karna też podlega określonemu procesowi odwoławczemu. Tak więc od stwierdzenia, iż badane paliwo nie spełnia norm jakościowych, do wymierzenia kary na pewno może upłynąć dość dużo czasu. Niemniej jednak chcę zwrócić uwagę na to, że w dużej mierze liczymy na pewien prewencyjny charakter tej ustawy i zagrożenia wysoką odpowiedzialnością karną. To też na pewno powinno

oddziaływać na rynek w tym zakresie i sytuacja powinna się poprawić. Na pewno doświadczenia z funkcjonowania tej ustawy będziemy się starali na bieżąco wykorzystywać do korekt czy doskonalenia tego systemu. Trzeba oczywiście powiedzieć, że w toku pracy w Sejmie miała również miejsce dyskusja nad charakterem kar; rozważano, na ile powinny być to kary o charakterze administracyjnym, na ile powinna to być odpowiedzialność kryminalna. No, zobaczymy, jak cały system zafunkcjonuje w praktyce.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Nie widzę więcej chętnych do zadania pytania.

Dziękuję wobec tego panu ministrowi za odpowiedzi na pytania państwa senatorów.

W tej sytuacji otwieram dyskusję.

Nie będę już przypominał tutaj o wymogach regulaminowych, bo wszyscy państwo senatorowie pamiętacie o tym.

Mamy trzech senatorów zapisanych do dyskusji.

Jako pierwszy pan senator Andrzej Wielowieyski.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo!

To jest bardzo potrzebna ustawa. Mamy bowiem do czynienia z bardzo zastarzającymi patologiami w systemie dystrybucji paliw. Myślę, że wielu z nas zna to z własnego doświadczenia, że tak powiem, na własnej skórze odczuło niedomogi tego systemu. W wielu przypadkach, nie tylko w pewnych regionach czy środowiskach, ale na pewnych etapach dystrybucji paliw występują dość duże kradzieże i nadużycia. I jest tutaj, Wysoka Izbo, problem kompletności, całościowości uregulowania tego problemu. Na pewno trzeba to będzie udoskonalać również w przyszłości, wszystkiego od razu się nie zrobi. Niemniej jednak wydaje się, że jest pewna luka w tych dyskutowanych dzisiaj przepisach ustawy. Mianowicie pomijamy transport, pomijamy sferę transportu, która nie jest poddana tej kontroli.

I dlatego w imieniu grupy senatorów: pani senator Danielak, pana senatora Mąsiora i pana senatora Janowskiego, proponuję poprawki polegające na tym, żeby w art. 7 rozszerzyć zakres kontroli również na autocysterny. Nawiązuję tutaj do opinii Polskiej Izby Paliw Płynnych, która wносиła o to przy rozpoczęciu prac ustawodawczych. Być może, jak rozumiem, wstrzymano się tutaj z tym ze względu na sprawy formalne, bo wymaga to współdziałania Policji. Ale melduję, Panie Marszałku, że również w debacie budżetowej kierowałem pytania do resortów i do Inspekcji Handlowej,

(senator A. Wielowieyski)

pytałem o to kierownictwo urzędu ochrony konkurencji, żeby chociażby zaznaczyć wobec tego świata przestępczego, że tutaj kontrola się zaczyna, że ten sektor nie jest wypuszczony z pola widzenia kontroli i nadzoru. No i odpowiedziano: damy radę, to jest kwestia kilku czy kilkunastu etatów, żeby móc rzeczywiście zacząć wykonywać tę robotę.

W związku z tym prosimy Wysoką Izbę o przyjęcie właśnie tych trzech poprawek.

Jedna z nich rozszerza w art. 7 zakres kontroli, aby dotyczyło to również kontroli transportu. Podkreśla się tutaj konieczność współdziałania i upoważnienia odpowiednio Policję i inspektorów do współpracy w tym zakresie. Tak samo z problemem odpowiedzialności, wymagającym uwzględnienia nie tylko przedsiębiorców dystrybuujących, ale również właścicieli środków transportu, którymi przewozi się paliwa płynne. Dziękuję za uwagę.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Graczyńskiego.

Senator Adam Graczyński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Historia lubi się powtarzać. Takie problemy z jakością paliw miały praktycznie wszystkie państwa, również bogatsze od nas; myślę chociażby o państwach Unii Europejskiej. I tam też była potrzeba zastosowania nadzwyczajnych działań, żeby opanować problem jakości paliw.

Nie tak dawno brałem udział w seminarium Polskiej Izby Paliw Płynnych. Zebrałem tam bardzo wiele informacji – chociażby takich, że zyski tych wszystkich, którzy uczestniczą w obrocie paliwami płynnymi, są olbrzymie. Była mowa o wielkościach, potwierdzanych przez duże firmy auditingowe, rzędu 1,5 miliarda zł, dochodzących nawet do 3 miliardów zł. Taka jest skala. I dlatego jest tak ważne to, że pojawia się regulacja ustawowa. Pytanie tylko, czy będzie skuteczna. Oczywiście można powiedzieć, że lepsza taka regulacja niż żadna, ale z tego seminarium, w którym uczestniczyłem, wyniosłem wrażenie, że następuje zderzenie drapieżnego rynku ze szlachetną, bardzo szlachetną administracją państwową. No i w ustawie przyjęto rozwiązania – być może nie można było przyjąć innych – które niekoniecznie muszą być skuteczne.

O kwestii transportu był łaskaw powiedzieć mój szanowny przedmówca, pan marszałek Wielowieyski. Ja chciałbym wspomnieć też o sprawie produkcji. Istotnie, w Polsce wytwarzaniem pa-

liw zajmuje się, o czym już była mowa, ponad osiemdziesiąt firm, a nie wszystkie są na poziomie Orlenu czy znakomitych koncernów zachodnich. I tę sprawę też pomijamy. Dodam jeszcze, że ci, którzy uczestniczyli w tym seminarium, domagali się wręcz, żeby powrócić do zasady trzeciej próbki. Jest to zasada artykułowana czy prezentowana w art. 11, ale tam się mówi o dwóch próbkach. Uczestnicy seminarium argumentowali dosyć trafnie, że ich interesy będą lepiej zabezpieczone, jeśli ta zasada trzeciej próbki będzie obowiązywać. Niestety, nie zaprezentowano gotowych rozwiązań, sposobu przechowywania tejże trzeciej próbki, dlatego ja też nie mam gotowych propozycji. Ale problem pozostaje.

Jeszcze jedna kwestia, bardzo ważna – i tutaj zwracam się do pana ministra. Otóż źródłem pewnych nieporozumień jest również to, że mamy do czynienia z ogromnym zróżnicowaniem akcyzy w przypadku oleju opałowego lekkiego i oleju napędowego. Dzisiaj mieliśmy dyskusję o ustawie o akcyzie i takie pytanie było zadane. Ta różnica jest dziesięciokrotna, co stwarza ogromne różnice w zakresie cen. I jest ogromna pokusa, ażeby tę różnicę wykorzystać. Twierdzenie, że tego się nie da zorganizować, niestety, nie w pełni mnie przekonuje.

Zbliżając się już do końca wystąpienia, chciałbym zadać takie pytanie: dla kogo, tak praktycznie, jest ta ustawa? Spójrzmy w tekst. W art. 1 jest zapis – wracam do końcowej części pierwszego akapitu – „w celu ograniczania negatywnych skutków oddziaływania tych paliw na zdrowie i środowisko”. Ale czy to wystarcza? Czy problem jakości paliw, bo są dobre lub złe, ich jakości, to tylko problem zdrowia i środowiska? Sądzę, że tu jest jeszcze jedna bardzo ważna kwestia. Mianowicie dotyczy to interesów konsumentów. Bo zdrowie też jest kategorią ekonomiczną, środowisko również, ale interesy konsumentów są pojęciem szerszym. Nie chodzi tu tylko o zdrowie i środowisko.

I dlatego chciałby przedstawić pewną propozycję zmian w tej ustawie. Proponuję, ażeby w art. 1 wyrazy „na zdrowie i środowisko” zastąpić wyrazami „na zdrowie, środowisko oraz interesy konsumentów”. Podobne zmiany proponuję wprowadzić w art. 4 ust. 1, gdzie należałoby dodać określenie „ze względu na ochronę zdrowia, środowiska oraz interesy konsumentów”. Dziękuję uprzejmie za uwagę.

Przedstawiam propozycje poprawek.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Jurgieła.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym się przyłączyć do tych wątpliwości związanych z ustawą. Pan marszałek Wielowieyski mówił o konieczności kontrolowania paliw w cysternach. Ja natomiast chciałem zwrócić uwagę na art. 2, który stanowi, że przepisów ustawy nie stosuje się do paliw ciekłych i biopaliw ciekłych znajdujących się w obiektach zlokalizowanych na terenach zamkniętych w rozumieniu ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Otóż ustawa – Prawo geodezyjne i kartograficzne zajmuje się innymi sprawami. Dotyczą terenów zamkniętych, na których są wykonywane mapy. Jest to innego rodzaju obronność i bezpieczeństwo państwa, wynikające z tego, aby obrazów fotograficznych czy też zdjęć tych terenów nie można było przekazywać czy też upubliczniać. Myślę jednak, że jest błędem przyjęcie w omawianej ustawie takiego rozwiązania, aby z części terytorium kraju wyłączać z kontroli tereny zamknięte w rozumieniu ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne. W tamtej ustawie mówi się, że dla terenów zamkniętych zamiast mapy zasadniczej sporządza się innego rodzaju mapy, tak zwane mapy tematyczne. Uważam, że ustawa o monitorowaniu i kontroli jakości paliw powinna objąć kontrolą także te tereny i te znajdujące się na nich obiekty, w których są zlokalizowane paliwa ciekłe i biopaliwa, z tym, że wykonywanie tych kontroli należałoby poddać trochę lepszemu nadzorowi. A teraz mamy pewne obszary wyłączone z funkcjonowania tej ustawy. Przykład to choćby tereny kolejowe, gdzie często są wyłączone duże połączenia terenów, a mogą tam być lokalizowane stacje benzynowe. Wykaz tych terenów ma starosta. Myślę, że takie ujęcie art. 2 nie uchroni przed pojawieniem się nadużyć.

I dlatego proponuję poprawkę. Na tym etapie nie potrafię przygotować takiej poprawki, która by wprowadziła specjalny tryb nadzoru na tych terenach kontroli jakości paliw. Proponuję jednak, aby Rada Ministrów określiła wykaz tych terenów zamkniętych, biorąc właśnie pod uwagę kwestię obronności i bezpieczeństwa państwa. Oczywiście ten wykaz wyeliminuje pewne patologie. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu senatorowi.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Następujący państwo senatorowie złożyli swoje wnioski legislacyjne: Wielowieyski, Mąsior, Danielak, Janowski, Graczyński i Jurgiel.

W tej sytuacji zamykam dyskusję.

Zapytam teraz pana ministra Piechotę, czy ewentualnie chciałby ustosunkować się do wniosków legislacyjnych, jakie złożono w toku dyskusji.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Jacek Piechota:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Chciałbym przede wszystkim podziękować za zrozumienie dla intencji i troskę o takie skonstruowanie przepisów, aby system był zdecydowanie szczelny, skuteczny i abyśmy wyeliminowali patologie z naszego życia gospodarczego, chociaż, jak uczy praktyka życia gospodarczego, nie są to łatwe procesy.

Jeśli chodzi o kwestie dotyczące badania autocystern, to pragniemy zwrócić uwagę na fakt, iż system dotyczy monitorowania obrotu paliwami, natomiast w przypadku przewoźników nie zawsze autocysterna należy do tego, który handluje paliwem. Mamy do czynienia z sytuacją, kiedy przewoźnik po prostu świadczy usługi transportowe. Trudno w tym momencie określić jego odpowiedzialność z tytułu przewożenia paliwa niespełniającego określonych norm jakościowych. Mało tego, cysterna może być tankowana w kilku różnych punktach, w kilku różnych miejscach, paliwo może być od kilku różnych producentów. To trochę tak, jakby chcieli kontrolować jakość paliwa w baku samochodu osobowego czy ciężarowego. To nie jest obrót paliwem. Cysterna gdzieś musi zostać zatankowana i gdzieś musi zostać rozładowana. W jednym punkcie, tym startowym, oraz w punkcie końcowym system funkcjonuje. Badamy jakość paliw. Pomijam już kwestię, o której słusznie mówił pan senator Wielowieyski – a jest to niezmiernie istotna kwestia – dotycząca możliwości działania w tym zakresie Inspekcji Handlowej. Ona by musiała działać w porozumieniu z Policją, bo tylko ta ma uprawnienia do zatrzymywania pojazdów. A mamy dzisiaj taką sytuację, że dzięki naszej – przepraszam, ale czuję się w tym zakresie parlamentarną – działalności Policja jest dzisiaj, ze względu na prawo ubezpieczeniowe, wzywana do każdej stłuczki. Jaka byłaby w tej sytuacji możliwość skutecznego działania? Nie chcemy wprowadzać przepisów martwych, takich, że zgodnie z nimi miałyby być kontrolowanie autocystern, ale w praktyce, w związku z określonymi ograniczeniami i możliwościami, to i tak nie nastąpi. Oczywiście jeszcze to rozważymy. W toku pracy komisji, jak myślę, będzie okazja do wymiany poglądów w tym zakresie. Ale w naszej ocenie nie ma i praktycznej możliwości, i takiej potrzeby czy

(sekretarz stanu J. Piechota)

takiej konieczności, aby rozszerzać zakres kontroli.

Jeśli chodzi o straty budżetu – pan senator Graczyński powoływał się tu na raport – to są tu pewne szacunki; trudno w tym zakresie precyzyjnie określić wysokość strat. Na pewno one mają miejsce. Analizowaliśmy w tym przypadku również kwestię objęcia producentów tego rodzaju kontrolą. Pragnę jednak zwrócić uwagę na fakt, że w przypadku producentów mamy do czynienia z całym procesem technologicznym. Trzeba by było określić, w którym momencie to zrobić. Jest cały system wewnętrznego komponowania paliwa, tak aby spełniało ono określone normy jakościowe. W momencie, kiedy paliwo opuszcza producenta, czyli wchodzi do obrotu, podlega już monitorowaniu jakości. Ale między producentem a tym, który wprowadza paliwo do obrotu, który handluje tym paliwem, też musi istnieć jakiś odbiór jakościowy, jeśli można to tak określić, i ten odbiór jakościowy jest gwarancją, że odbierający paliwo będzie pilnował jego jakości we własnym interesie.

Mówiłem już o trzeciej próbce. Chcę jedynie powtórzyć: nie ma możliwości zagwarantowania, iż trzecia próbka będzie przechowywana u obracającego paliwem we właściwych warunkach, gwarantujących zachowanie określonych norm, które są badane w całym systemie monitorowania jakości. Wystarczy taką próbkę przetrzymać określony czas w innej temperaturze niż temperatura otoczenia, a paliwo zmieni swoje parametry. A więc po prostu nie ma w tym zakresie, tak jak powiedziałem, możliwości spełnienia warunku, iż wszystkie próbki przechowywane będą w warunkach porównywalnych. Jeżeli bowiem ma to być próbka rozstrzygająca, to warunki jej przechowywania muszą być takie same. My wychodzimy naprzeciw różnym obawom w tym zakresie, tworząc system badania próbek w taki oto sposób, aby poprzez ich kodowanie doprowadzić do sytuacji, że akredytowane laboratorium badające próbki nie wie, od jakiego badanego podmiotu pochodzą dane próbki. Ma nam to w pełni zapewnić działalność prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. System kodowania powoduje, iż odpersonalizowany jest cały system przechowywania i badania poszczególnych próbek.

I wreszcie, jeśli chodzi o interesy konsumentów oraz wnioski pana senatora Graczyńskiego w tym zakresie, to ta kwestia wzbudzała wiele wątpliwości i była długo dyskutowana w komisji sejmowej; pan senator wraca do wniosków zgłaszanych przez część posłów. Otóż my podzielamy pogląd, że kwestie dotyczące zdrowia i wpływu na środowisko to swoistego rodzaju zawężenie tej problematyki. Ale mamy tu do czynienia z taką

sytuacją, że ustawa ma również za zadanie wprowadzić w pełnym zakresie przepisy określonej dyrektywy europejskiej. I ta dyrektywa wyraźnie mówi o tym, że rozszerzenie zapisów, które skutkowałyby rozszerzeniem zakresu parametrów kontrolowanych paliw ciekłych poza parametry występujące w dyrektywie, jest niedopuszczalne. Zgodnie z art. 5 tej dyrektywy żadne państwo członkowskie nie może zakazać, ograniczać lub doprowadzić do uniemożliwiania sprzedaży na rynku paliw, które spełniają wymagania tej dyrektywy. Jeżeli mielibyśmy tu wpisać: w interesie – taka była propozycja posłów – Skarbu Państwa, konsumentów, to nie mógłby to być martwy przepis i do niego powinniśmy znowu ułożyć listę parametrów dodatkowych, które powinno spełniać to paliwo. Te badane parametry wynikają z norm jakościowych i w tym zakresie nie ma żadnej obawy, iż w obrocie miałyby się znaleźć paliwo, które by nie służyło interesowi konsumentów.

Ale w Sejmie natknęliśmy się na dodatkowy problem. Otóż pojęcie „konsument” jest pojęciem, które jest już ustawowo zdefiniowane gdzie indziej, to znaczy w ustawie o Inspekcji Handlowej, więc trudno by było w ustawie o systemie monitorowania przyjmować jedną definicję konsumenta, a w ustawie o Inspekcji Handlowej, inspekcji, która przecież ma prowadzić system monitorowania, wprowadzać inną definicję konsumenta. W rozumieniu ustawy o Inspekcji Handlowej pojęcie „konsument” nie obejmuje osób prowadzących działalność gospodarczą, czyli w przypadku tej ustawy nabywających paliwo dla celów takiej działalności. A więc sformułowanie „w interesie konsumenta” jest sformulowaniem ograniczającym się tylko i wyłącznie do osób nieprowadzących działalności gospodarczej, a my przecież chcemy badać i karać, jeżeli będzie taka konieczność, podmioty prowadzące działalność gospodarczą.

Tak więc z tych względów Sejm ostatecznie przyjął pewien kompromis. Otóż w art. 4, do którego odnosił się pan senator Graczyński, zawarto zapis mówiący, iż w szczególności są to wymogi wynikające z kwestii dotyczących ochrony zdrowia i ochrony środowiska – w szczególności, a więc jest to norma szersza.

I wreszcie, jeśli chodzi o obszary zamknięte, to jest to pewnego rodzaju nieporozumienie. Tu jest takie akurat powołanie się na ustawę – Prawo geodezyjne i kartograficzne, gdyż tam właśnie jest definicja terenów zamkniętych, ale pragnę zapewnić, że nie dotyczy to żadnych innych terenów poza terenami wojskowymi i terenami pod zarządem ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Tak więc nie ma takiego zagrożenia, o którym mówił pan senator, iż inne tereny czy tereny kolejowe nie byłyby objęte systemem monitorowania. Wyłączone są te tereny, na które Inspekcja Handlowa nie ma wstępu. Na tych tere-

(sekretarz stanu J. Piechota)

nach czy z tych terenów nie prowadzi się obrotu paliwami, dlatego takiego zagrożenia nie ma. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję panu ministrowi.

Ponieważ w trakcie dyskusji zgłoszone zostały wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z naszym regulaminem proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do tych wniosków i przedstawienie sprawozdania w tej sprawie.

Głosowanie nad ustawą o systemie monitorowania i kontroli jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych przeprowadzimy pod koniec obecnego posiedzenia Senatu.

Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa ta została uchwalona przez Sejm 10 grudnia ubiegłego roku, a dwa dni później została przekazana do naszej Izby i tego samego dnia, czyli 12 grudnia, zgodnie z regulaminem, skierowałem ją do Komisji Nauki, Edukacji i Sportu. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Tekst tego sprawozdania macie państwo w druku nr 554A, a tekst samej ustawy w druku nr 554.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, pana senatora Janusza Koniecznego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Janusz Konieczny:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Nauki, Edukacji i Sportu przedstawić Wysokiej Izbie sprawozdanie z posiedzenia tej komisji w sprawie rozpatrzenia uchwalonej 10 grudnia 2003 r. ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Jest to krótkka, składająca się z sześciu artykułów ustawa, a jej uchwalenie wynika ze zobowiązań międzynarodowych.

Przedstawiciele rządu zaprezentowali w tej sprawie bardzo szczegółowe uzasadnienie, z którego wynika, że celem omawianej ustawy jest ustanowienie czasu urzędowego na terenie Polski, a także odniesienie rzeczoności czasu do uniwersalnego czasu koordynowanego oraz wskazanie głównego organu uprawnionego do utrzymywania i rozpowszechniania sygnału czasu. Organem tym ma zostać prezes Głównego Urzędu Miar.

Ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o czasie letnim upoważniała prezesa Rady Ministrów do wprowadzania i odwoływania tego czasu. Skala GMT od 1975 r. nie jest już stosowana w skali międzynarodowej, a państwa strony konwencji metrycznej winny stosować uniwersalny czas koordynowany. Z tych względów najwyższa pora, aby w naszym kraju wprowadzić stosowanie czasu UTC jako czasu urzędowego.

Po uchwaleniu niniejszej ustawy na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza się czas środkowoeuropejski powiązany z uniwersalnym czasem koordynowanym z dodaniem jednej godziny. Art. 3 tej ustawy określa, że prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia wprowadza i odwołuje czas letni środkowoeuropejski, ustalając na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego dokładne daty, od których następuje wprowadzenie lub odwołanie czasu letniego. W tej sprawie obowiązuje dyrektywa Parlamentu Europejskiego i rady nr 2000/84/WE z dnia 19 stycznia 2001 r., na mocy której czas letni środkowoeuropejski wprowadza się w ostatnią niedzielę marca o godzinie 1.00 uniwersalnego czasu koordynowanego, a odwołuje się w ostatnią niedzielę października o godzinie 1.00.

Uchwalając niniejszą ustawę, ujednicimy zasady wprowadzania czasu letniego środkowoeuropejskiego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z zasadami obowiązującymi w państwach Unii Europejskiej.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! W imieniu Komisji Nauki, Edukacji i Sportu proszę o podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej bez poprawek. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę jeszcze zostać na trybunie, ponieważ zgodnie z regulaminem senatorowi sprawozdawcy można zadawać pytania.

Czy są jakieś?

Pani? Bardzo proszę, Pani Sekretarz.

Senator Krystyna Doktorowicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Senatorze, ja mam pytanie o charakterze językowym. Czy ust. 2 i ust. 3 w art. 2 są poprawne językowo? Czy komisja nad tym się zastanawiała? Być może jest to jakieś wyrażenie standaryzowane i ja jestem w błędzie, w ogóle pytając o to. Ale czy poprawne językowo jest sformułowanie: „czas środkowoeuropejski jest czasem zwiększonym o jedną godzinę”? Czy tutaj nie

(senator K. Doktorowicz)

byłby właściwszy wyraz „przyspieszonym”? Bo skoro czas jest zwiększony o jedną godzinę, to być może my w strefie tego czasu mamy jedną godzinę więcej niż w innych częściach świata.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Panie Senatorze, pan może odpowiedzieć na to pytanie jako znawca, jako językoznawca?

Senator Janusz Konieczny:

Nie, nie jestem językoznawcą, Panie Marszałku. Przyznam się, że sprawa art. 2 i tych ustępów w tym akurat aspekcie, o który pyta pani senator, nie była omawiana na posiedzeniu komisji. Ale jest tutaj pan prezes Głównego Urzędu Miar, więc myślę, że on to wyjaśni.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Tak jest.)

A może nie tylko prezes... Może tu chodzi już bardziej o język legislacyjny.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Zaraz się dowiemy.

Czy są jeszcze pytania do pana senatora? Nie ma.

Dziękuję, Panie Senatorze.

(Senator Janusz Konieczny: Dziękuję bardzo.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Witam pana sekretarza Jacka Piechotę i prezesa Głównego Urzędu Miar, pana Sanockiego.

Zgodnie z art. 44 regulaminu...

Bardzo proszę, Panie Ministrze. Pan jest już tak wprawiony jak harcerz orli w biegach na przelaj.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej
Jacek Piechota:**

Dziękuję, Panie Marszałku, tam też zdobywałem doświadczenie.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pan senator doskonale przedstawił intencje i znaczenie tej ustawy. Ona rzeczywiście usuwa pewną lukę w naszym systemie prawa.

Pragnę też zapewnić, nie powtarzając już tych wszystkich informacji, argumentów, które przedstawiał pan senator sprawozdawca, że to pojęcie jest precyzyjne i właściwe. Czas biegnie, można powiedzieć, odwołując się do pojęć fizycznych, jednostajnie, prostoliniowo. Przyspiesze-

nie w fizyce to zwiększanie prędkości, a nie ma możliwości zwiększania prędkości upływu czasu. A więc przyspieszenie to szybszy upływ czasu, tak należałoby rozumieć to pojęcie, i dlatego mówimy o zwiększeniu. No, nie jest to czymś normalnie przyjmowanym w takim potocznym rozumieniu. Rozumiem doskonale wątpliwości pani senator, ale pragnę zapewnić, że jest to pewna norma.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są pytania do pana ministra? Nie ma.

Dziękuję, Panie Ministrze.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Jacek Piechota: Dziękuję bardzo.)

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

W związku z tym zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Czy pan minister ma jeszcze coś...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Jacek Piechota: Nie.)

Dziękuję bardzo. Do widzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sześćdziesiątym trzecim posiedzeniu w dniu 10 grudnia ubiegłego roku. Do Senatu została przekazana w dniu 12 grudnia 2003 r., a marszałek, zgodnie z regulaminem, 12 grudnia skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 555, a sprawozdania komisji w drukach nr 555A i 555B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Zbigniewa Kulaka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ten projekt ustawy jest kolejnym projektem, który został przygotowany w celu zharmonizowania polskiego prawa w obszarze „Rybołówstwo” z regulacjami prawnymi Unii Europejskiej oraz w ramach przygotowania podstaw prawnych do wdrażania zasad wspólnej polityki rybackiej.

(senator Z. Kulak)

Projekt ustawy określa ramy organizacyjno-prawne niezbędne do prawidłowego funkcjonowania systemu w zakresie organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej.

Przepisy wydawane w Unii Europejskiej w zakresie organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej mają rangę rozporządzeń rady lub rozporządzeń komisji, w związku z tym obowiązują w państwach członkowskich bezpośrednio. Po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej rozporządzenia te będą obowiązywać bezpośrednio również w naszym systemie prawnym. Dlatego projekt ustawy nie dokonuje bezpośredniej transpozycji przepisów unijnych w tym zakresie, a określa wyłącznie tryb postępowania, w tym zakres zadań i właściwości organów w sprawach: wprowadzania na rynek produktów rybnych, tworzenia i funkcjonowania organizacji producentów rybnych i organizacji międzybranżowych oraz związanych z udzielaniem pomocy finansowej w gospodarce rybnej, przysługującej na podstawie przepisów Unii Europejskiej.

Jedną z podstawowych zasad Wspólnej Polityki Rybackiej jest jednolicie zorganizowany rynek produktów rybołówstwa, zwłaszcza w zakresie standardów rynkowych, przejrzystości transakcji i interwencji rynkowej.

Ustawa przewiduje dodatkowe wsparcie ze środków publicznych dla organizacji producentów rybnych na pierwsze trzy lata działalności, rekompensaty za opracowywanie programów operacyjnych oraz pomoc dla okręgowych inspektorów rybołówstwa morskiego związanych z wdrażaniem systemu kontroli określonym w ustawie.

Wysokość rekompensaty finansowej za opracowywanie programów operacyjnych zostanie określona przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Uwzględniając aktualną sytuację polskiego rybołówstwa, można przyjąć, że pomoc finansowa na wsparcie działalności organizacji rybackich nie przekroczy 150 tysięcy zł rocznie, a rekompensaty za opracowanie programów operacyjnych nie przekroczą 100 tysięcy zł rocznie. Koszty związane z przygotowaniem formularzy, dokumentów zakupu i deklaracji przyjęcia szacuje się na około 100 tysięcy zł rocznie. Koszty budżetowe związane z interwencjonizmem na rynku rybnym nie powinny przekroczyć kwoty 30 milionów zł rocznie. 75% wydatków budżetowych na ten cel będzie refundowanych z budżetu Unii Europejskiej. Nie przewiduje się zwiększenia wpływów budżetowych spowodowanego wejściem w życie niniejszej ustawy. Może nastąpić pewne zwiększenie wpływów podatkowych z powodu ograniczenia szarej strefy wskutek wzmocnienia kontroli sprzedaży.

Projekt został skonsultowany ze środowiskiem społeczno-zawodowym rybaków, a miano-

wicie ze Sztabem Kryzysowym Rybołówstwa, Stowarzyszeniem Rozwoju Rybołówstwa, Zrzeszeniem Rybaków Zalewu Wiślanego oraz Stowarzyszeniem Armatorów Łódziowych. Nie uwzględniono postulatu Sztabu Kryzysowego Rybołówstwa, aby ze względu na przewidywaną zmianę przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie nie kierować w ogóle projektu ustawy do Sejmu.

Proponowane rozwiązania są zgodne z regulacjami prawnymi Unii Europejskiej.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przygotowała, zawarty w druku nr 555A, zestaw siedmiu poprawek, z których większość jest jednobrzmiąca z poprawkami zaproponowanymi przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Dlatego chciałbym w tej chwili jeszcze tylko skoncentrować się na krótkim komentarzu dotyczącym poprawki czwartej, zawartej w tym druku, która różni stanowisko komisji spraw zagranicznych od stanowiska komisji rolnictwa.

W poprawce czwartej, którą przyjęła nasza komisja, proponujemy, aby zmienić sposób współuczestniczenia prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w procesie wydawania decyzji o przyznaniu pomocy finansowej lub odmowie jej przyznania. Wydaje nam się, że takie określenie, jakie proponujemy: „po zasięgnięciu opinii”, zamiast „na podstawie opinii”, jest rozwiązaniem lepszym językowo i nie będzie budziło wątpliwości, że minister ostatecznie podejmujący decyzję będzie brał pod uwagę opinię po zasięgnięciu tej opinii, mówiąc zupełnie dokładnie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi za sprawozdanie.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana senatora Mariana Kozłowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Marian Kozłowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mój przedmówca powiedział właściwie wszystko, dlatego ja ograniczę się do konkluzji: Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi po dyskusji w dniu 18 grudnia 2003 r. do ustawy uchwalonej przez Sejm w dniu 10 grudnia 2003 r., druk senacki nr 555, wprowadza trzynastę poprawek, druk nr 555B.

W imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi wnoszę, aby Wysoki Senat raczył przyjąć załączoną ustawę wraz z poprawkami od pierwszej do trzynastej. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi.

Zgodnie z art. 44 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorom sprawozdawcom można zadawać pytania.

Czy są takie? Nie ma.

(wicemarszałek K. Kutz)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Zgodnie z art. 50 pragnę zapytać pana sekretarza stanu Józefa Jerzego Pilarczyka, którego witam, czy chciałby zabrać głos w tej sprawie.

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Józef Pilarczyk:**

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W związku z tym, że Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zgłosiła wnioski, pragnę poinformować Wysoki Senat, że po przeanalizowaniu wszystkie te wnioski przedłożone przez obydwie komisje, bo w tym zakresie wypowiadały się obydwie komisje, w pełni akceptuję. Jeśli chodzi o ten jeden rozbieżny wniosek, to wydaje się, że dotyczy on kwestii niemerytorycznej, dlatego w tej chwili nie będę się wypowiadał na ten temat.

Chciałbym jednak zwrócić uwagę na jedną ważną rzecz. Otóż oprócz tego, co wymieniali panowie senatorowie sprawozdawcy jako cele tej ustawy, ważne jest, że ma ona istotne znaczenie dla uruchomienia pomocy finansowej dla całego sektora rybackiego w ramach tak zwanego sektorowego programu operacyjnego, który jest częścią składową narodowego planu rozwoju. Jeśli chodzi o procedury, na podstawie których będą uruchamiane środki na sektorowy program operacyjny, to pragnę również poinformować, że część z nich będzie zawarta w ustawie o Narodowym Planie Rozwoju na lata 2004–2006, stąd też w poprawkach komisji uwzględniono zapisy wynikające z prac legislacyjnych nad ustawą o Narodowym Planie Rozwoju na lata 2004–2006.

Chciałbym jeszcze dodać, że rezultatem wejścia w życie od 1 maja 2004 r. sektorowego programu operacyjnego dla rybołówstwa jest stworzenie podstaw do sfinansowania restrukturyzacji rybołówstwa, restrukturyzacji całego sektora łącznie z przetwórstwem, infrastrukturą portową, co szacuje się na około 370 milionów euro w latach 2004–2006. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu ministrowi.

Panie Ministrze, niech pan łaskawie zostanie jeszcze przy mównicy, bo zgodnie z regulaminem mogą być pytania.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce zadać panu ministrowi pytanie.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jan Szafranec:

Jestem po lekturze materiału sejmowego i stąd moje pytania. Czy obecnie istnieją w Polsce formalnie zorganizowane grupy producentów rybnych? Jeśli tak, to czy pana zdaniem zdążą one w niespełna cztery miesiące spełnić wymogi wynikające z art. 9 i innych zapisów? A jeśli nie, to czy czas, który im pozostał, będzie wystarczający, żeby stworzyć taką właśnie organizację?

I kolejne pytanie, kolejna sprawa. Otóż Unia Europejska z dniem 1 stycznia 2003 r. wprowadziła nowe zasady dotyczące Wspólnej Polityki Rybackiej, które pozbawiają polską flotę rybacką pomocy finansowej na jej odbudowę i modernizację, w sytuacji gdy dotychczasowi członkowie Unii Europejskiej uzyskiwali taką pomoc na modernizację floty w wysokości 40%. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy są jeszcze inne pytania? Widzę, że nie ma. Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Józef Pilarczyk:**

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Pragnę poinformować, że obecnie nie mamy zarejestrowanych formalnie grup producentów rybnych. Kończona jest rejestracja pierwszej takiej grupy, ale nie mam jeszcze ostatecznego potwierdzenia, że ta grupa została już formalnie zarejestrowana. Przewidujemy jednak, że w tym obszarze funkcjonować będzie kilka grup. Będzie ich niezbyt dużo, ponieważ wymogi dotyczące tworzenia tych grup wskazują, że nie ma potrzeby, jak również podstaw do tego, ażeby tworzyć ich dużo. Gdy weźmie się pod uwagę informacje wynikające z kontaktów ze środowiskiem rybackim, to wydaje się, że do 1 maja bieżącego roku wszyscy rybacy, może z nielicznymi wyjątkami, wstąpią do tych grup i zorganizują je. Z informacji przekazywanych przez środowisko wynika nawet, że tworzenie takich grup jest dość zaawansowane.

Drugie pytanie, drugi zgłoszony przez pana senatora problem dotyczy niektórych elementów Wspólnej Polityki Rybackiej, które do tej pory obowiązywały, a które faktycznie przestaną działać 1 stycznia 2005 r. Dlatego też są podejmowane działania, o których mówił pan senator, dotyczące modernizacji floty, gdyż wszystko wskazuje na to, że możliwości korzystania z tych instrumentów w ramach Wspólnej Polityki Rybackiej będą ograniczone praktycznie do okresu krótszego niż siedem miesięcy – bo siedem miesięcy będą

(sekretarz stanu J. Pilarczyk)

dziemy mieć od 1 maja do końca roku, a przecież potrzeba czasu na przeprowadzenie tych procedur, w związku z tym prawdopodobnie te praktyczne możliwości będą jeszcze mniejsze. Jest to istotny problem, bo modernizacja jednostek połowowych, kutrów, polegająca na zwiększeniu mocy i możliwości połowowych, będzie ograniczona. Stąd wynikają nasze działania, przede wszystkim administracji rządowej, zmierzające do tego, żeby po 1 maja, kiedy już będziemy członkami Unii Europejskiej i będziemy mieć inne prawa niż te, które mamy w tej chwili jako kraj kandydujący, wystąpić – co zapowiadamy już w tej chwili – o okres przejściowy, w którym będziemy mogli korzystać z instrumentów związanych z modernizacją floty. Wystąpimy o to, ażeby w ramach korzystania z oczywiście określonej, jak się to nazywa w żargonie finansów unijnych, koperty finansowej przeznaczonej na ten cel, objąć nią również to działanie, które z powodów formalnych miałyby być niedostępne po 1 stycznia 2005 r. Widać więc, że problem jest znany i działania nasze jako członka Unii będą zmierzały do tego, ażeby wydłużyć przynajmniej o rok okres, w którym polskie kutry mogłyby być modernizowane w ramach tej wspólnej polityki.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk: Dziękuję.)

Otwieram dyskusję.

I od razu informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do zabrania głosu.

Dla porządku podaję jednak, że senatorowie Gładkowski i Bartos złożyli swoje przemówienia do protokołu.* Informuję również, że wnioski o charakterze legislacyjnym złożyli na piśmie senatorowie Kozłowski i Bułka.

Zamykam dyskusję.

Ponieważ w trakcie rozpatrywania ustawy zostały złożone na piśmie wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 ust. 2 proszę Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sześćdziesiątym trzecim posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2003 r. Do Senatu została przekazana w dniu 12 grudnia. Tego samego dnia marszałek Senatu, zgodnie z art. 68, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisje po rozpatrzeniu tej ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 559, a sprawozdania komisji w drukach nr 559A i 559B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Bogusława Małsiora, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Bogusław Małsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ustawa o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina reguluje zasady wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich, obrotu nimi, a także zasady wykonywania działalności gospodarczej w tym zakresie oraz zasady wyrobu lub rozlewu wina gronowego uzyskanego z winogron pochodzących z upraw własnych.

Ta ustawa dostosowuje nasze prawo do prawa unijnego. Należy jednak podkreślić, że w pełni w tym obszarze gospodarczym będzie obowiązywało prawo unijne, jeżeli minister do spraw rolnictwa przekaze informację do Rady Ministrów, a ta z kolei wystąpi z odpowiednią aplikacją do Unii Europejskiej, ale warunkiem, który należy spełnić, jest produkcja w Polsce przez pięć lat wina gronowego, oczywiście z własnych upraw, w ilości 25 tysięcy hl.

Można powiedzieć, że dzisiaj w Polsce wielkość zarówno uprawy winorośli, jak i produkcji wina z tychże upraw jest bliska zeru. Jednak to wino gronowe z własnej produkcji to produkt przyszłościowy dla naszego kraju. Już dzisiaj Polska jest przez specjalistów z tej branży zaliczana, w związku ze zmianą klimatu, która następuje, ociepleniem się klimatu również w naszej części Europy, do potencjalnych producentów zarówno winogron, jak i wina.

Ustawa, o której mówię, przewiduje również obowiązek uzyskiwania zezwoleń na wyrób i rozlew każdego z wyrobów winiarskich oraz wprowadza przepisy w zakresie podziału kompetencji i zadań, jakie na państwa członkowskie Unii Europejskiej nakłada wspólna organizacja rynku wina. Polska przez tę ustawę, która wejdzie w życie w momencie naszego wejścia do Unii Europejskiej, będzie brała aktywny udział w organizacji wspólnego rynku wina.

(senator B. Mąsior)

W art. 23 ustawy określa się, z jakich odmian winorośli można produkować wina gronowe. Do kontroli upraw winorośli jest uprawniona państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Ponadto ustawa nakłada na Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa obowiązek szczegółowego nadzoru nad podmiotami, które wyrabiają wina gronowe uzyskane z winogron z upraw na terytorium Rzeczypospolitej.

W ustawie mówi się również dużo o „Polskim Winie”, a także o „Polskim Winie aromatyzowanym”, czyli o tych produktach, które od 1948 r. są w Polsce wytwarzane na bazie soków, moszczów winogronowych z importu – zgodnie z warunkami akcesji Polska w dalszym ciągu może produkować te wina pod takimi nazwami.

Tak jak powiedziałem wcześniej, ustawa w pełni wchodzi w życie z dniem wejścia Polski do Unii Europejskiej.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej w druku nr 559A proponuje Wysokiej Izbie siedem poprawek, które uściślają przedmiot, zakres działania ustawy. Jestem przekonany, że wprowadzenie tych poprawek pozwoli na udoskonalenie ustawy o organizacji rynku wina oraz o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich. Proszę Wysoką Izbę o przyjęcie przedstawionych poprawek.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi sprawozdawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana senatora Henryka Stokłosa, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Henryk Stokłosa:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi dotyczące uchwalonej przez Sejm w dniu 11 grudnia 2003 r. ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina – druki senackie nr 559 i 559B.

Głównym celem ustawy jest dostosowanie prawa polskiego do wymogów przepisów unijnych, które będą obowiązywać w Polsce od dnia 1 maja bieżącego roku. W szczególności chodzi tu o obowiązki nałożone przez pięć unijnych dokumentów.

Podstawowym zadaniem wynikającym z tych rozporządzeń będzie ustalenie chwili, od której Polska może być uznana za państwo całkowicie objęte zasadami uprawy winorośli. Dotyczy to w szczególności praw do zakładania winnic oraz pomocy związanej z restrukturyzacją i prze-

kształcaniem oraz zaniechaniem uprawy winorośli. Zasady te są określone w art. 2–10 rozporządzenia Rady Wspólnoty Europejskiej z dnia 17 maja 1999 r. i obejmują państwa członkowskie, których średnia roczna produkcja wina, wyliczona na podstawie pięciu kolejnych lat gospodarczych, uzyskana z upraw własnych, przekracza 25 tysięcy hl. Polska nie spełnia obecnie tego warunku, gdyż niewielka uprawa winorośli ma na razie charakter amatorski, oparty na tradycji uprawy winorośli i wyrobu wina w południowo-zachodnich regionach Polski. Dzisiaj produkcja win gronowych według standardów unijnych jest prawie równa zeru. Całość plantacji winiarskich, winnic, i tych pod osłonami, i tych w gruncie, według statystyk zajmuje powierzchnię około 150 ha.

Obecnie produkujemy w Polsce wina owocowe i miody pitne. Mamy też zapis w traktacie akcesyjnym, że będziemy mogli używać nazwy „Polskie Wino”, gdy stworzymy przedsiębiorcom polskim warunki do jego wytwarzania z surowców importowanych. W tej sytuacji ustawa może stać się stymulatorem rozwoju, może przyczynić się do przekształcenia amatorskich upraw w winnice produkujące wina gronowe przeznaczone do obrotu. Powinna wreszcie zapewnić warunki do monitorowania rozwoju uprawy winorośli w Polsce.

Panie i Panowie Senatorowie, Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi proponuje dziesięć poprawek do tekstu ustawy.

Poprawki pierwsza i piąta mają na celu doprecyzowanie w zakresie spraw, które reguluje ustawa. Z treści art. 1 ust. 1 wynika, że ustawa dotyczy między innymi zasad wyrobu, rozlewu wyrobów winiarskich oraz obrotu tymi wyrobami, zaś tytuł rozdziału 2 wskazuje jedynie na regulacje w zakresie wyrobu i rozlewu fermentowanych napojów winiarskich i obrotu tymi napojami. Analiza treści rozdziału 2, jak i pozostałych przepisów ustawy, wskazuje, iż omawiana ustawa reguluje wyłącznie wyrób fermentowanych napojów winiarskich oraz obrót wszystkimi wyrobami winiarskimi, nie reguluje zaś kwestii rozlewu wyrobów winiarskich, co należy odpowiednio uwzględnić w art. 1 ust. 1 i tytule rozdziału 2. Stąd poprawka pierwsza, która mówi, że w art. 1 w ust. 1 sformułowanie „zasady wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich oraz obrotu tymi wyrobami” zastępuje się wyrazami „zasady wyrobu fermentowanych napojów winiarskich oraz obrotu wyrobami winiarskimi”. Proponujemy również zmienić tytuł rozdziału 2, który otrzymałby brzmienie: „Wyrób fermentowanych napojów winiarskich oraz obrót wyrobami winiarskimi”.

Poprawka druga likwiduje błędne wskazanie w art. 1 ust. 1, iż przedmiotem ustawy jest uregulowanie zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu, rozlewu wina gronowego uzyskanego z winogron pochodzących z up-

(senator H. Stokłosa)

raw własnych. Jest to błąd, ponieważ w art. 16 ust. 3 wskazano, iż tego rodzaju działalność nie podlega reglamentacji w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, a więc do tej działalności nie stosuje się przepisów ustawy mówiących o konieczności uzyskania zezwolenia. Dlatego proponujemy w art. 1 ust. 1 skreślić wyrazy: „w tym wyrobu lub rozlewu wina gronowego uzyskanego z winogron pochodzących z upraw własnych”.

Poprawka trzecia dotyczy zmiany w słownictwu. Zostało tam zdefiniowane pojęcie zakwaszania i odkwaszania. W ustawie nie użyto jednak tego pojęcia, zaś w art. 13 mowa jest jedynie o dokwaszaniu spożywczym kwasem organicznym. W celu uzyskania spójności terminologicznej w ustawie należy te kwestie jednoznacznie uregulować. Stąd nasza propozycja, aby w art. 2 w pkt 8 zdefiniować dokwaszanie jako czynność technologiczną stosowaną w celu zmiany kwasowości fermentowanego napoju winiarskiego.

Poprawka czwarta również wynika z braku terminologicznej precyzji.

Poprawka szósta wynika z potrzeby zgodności naszej ustawy z terminologią przyjętą do określenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej. W innych ustawach chodzi tu o ustawę o Państwowej Straży Pożarnej oraz ustawę o ochronie przeciwpożarowej. Aby tę zgodność zachować, proponuję w art. 18 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazach „komendanta powiatowego” dodać w nawiasie wyraz „miejskiego”.

Poprawki siódma i dziewiąta mają charakter kompetencyjny. Przepis art. 24 ust. 2 nakłada na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa obowiązek przeprowadzenia kontroli w zakresie zgodności ze stanem faktycznym informacji wskazanych w art. 26. Chodzi tu o informacje dotyczące uprawy winorośli prowadzonej przez podmioty, które wyrabiały wino gronowe i wprowadzały je do obrotu, oraz o informacje dotyczące posiadanych przez przedsiębiorców zapasów moszczy glonowych i win gronowych. Tymczasem Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa jest organem właściwym w sprawach nadzoru nad ochroną roślin uprawnych oraz oceny kontroli materiału siewnego i trudno znaleźć uzasadnienie dla wykonywania przez nią kontroli w zakresie proponowanym przez naszą ustawę. Dlatego sugerujemy, aby powierzyć to zadanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zważywszy, iż to właśnie Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa otrzymuje te informacje oraz jest zobowiązana do ich opracowania i przekazania właściwym organom Unii Europejskiej.

Poprawka ósma usuwa błąd, jaki pojawił się w zaproponowanym przez projektodawcę ustawy systemie sprawozdawczości. Obok informacji o rodzaju wina konieczna jest też informacja o wielkości jego produkcji, stąd w art. 26 ust. 1 pkt 2 przed wyrazem „rodzajach” proponujemy dodać „ilości”.

Poprawka dziewiąta dotyczy art. 31, który w dotychczasowym swym brzmieniu określa sankcję za wyrabianie wyrobów winiarskich niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 5–14.

Panie i Panowie Senatorowie, zaproponowane przez naszą komisję poprawki zostały skonsultowane i uzyskały aprobatę Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej oraz organizacji producenckich i związków zawodowych. Senatorowie członkowie komisji przyjęli je jednogłośnie, a więc w imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi wnoszę o ich przyjęcie. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zgodnie z regulaminem przed przystąpieniem do dyskusji można zadawać pytania senatorom sprawozdawcom.

Czy takowe są? Nie ma.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Witam podsekretarz stanu w tym ministerstwie panią Darię Oleszczuk na naszych obradach i pytam, czy zechciałaby pani zabrać głos w sprawie ustawy?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Tak.)

Jeśli tak, to proszę tutaj do nas. Nie będziemy się chować po kątach.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja chciałabym tylko podziękować Wysokiej Izbie za pracę nad tą ustawą. Powiem, że jest to ustawa bardzo ważna dla rozwoju polskiego winiarstwa na terytorium Podkarpacia, umożliwiającą rozwój polskiego winiarstwa na tym terenie. Znosi ona pewne ograniczenia, które do tej pory były w tej regulacji – teraz będzie to działalność regulowana, niewymagająca już tylu ograniczeń, jak to było do dnia dzisiejszego. Ta ustawa, początkowo krytykowana przez media, umożliwia rozwój sektora polskiego winiarstwa na obszarze Podkarpacia, rozwój małych polskich winiarni. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem można teraz zadawać pytania pani minister.

Już widzę chętnego. Dziwię się, że pan się tak alkoholem interesuje, Senatorze. (*Wesołość na sali*)

Bardzo proszę.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku, ja chcę zadać pytanie...

(*Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Niech pan nacisnie ten guziczek.*)

Już nacisnąłem.

(*Wicemarszałek Kazimierz Kutz: To trochę głośniej proszę mówić albo bliżej niech pan się przysunie, bo bardzo słabo słychać.*)

Ja chcę zadać pytanie w kontekście art. 23, który stanowi, że do wyrobu win gronowych używa się wyłącznie winogron zebranych z krzewów odmian winorośli właściwej. I ten artykuł wyłącza inne odmiany, które są zabronione do użytkowania na podstawie przepisów unijnych. W związku z tym mam pytanie. Czy w Polsce są plantacje takich odmian winorośli, które są zabronione w ustawodawstwie unijnym? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy są jeszcze pytania do pani?

To ja jeszcze mam pytanie.

Senator Kazimierz Kutz:

Pani Minister, pani dwukrotnie użyła pani przymiotnika „rozwojowy”. To jest jakby trochę inne pytanie niż pytanie mojego poprzednika. Ja wiem – nie wiem skąd, ale wiem i jestem ciekaw, czy ministerstwo wie coś na ten temat – że w Polsce są ludzie, którzy od lat zajmują się wyszukiwaniem czy wyhodowaniem szczepu pod nasze warunki klimatyczne. Czy ministerstwo ma rozeznanie w tej sprawie, czy wie, że te prace są zaawansowane? Gdyby tak było, to to pokrywałoby się z pani dwukrotnym powiedzeniem, że to jest rozwojowe. Dziękuję.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, zgodnie z przepisem art. 23 i przepisami unijnymi w tym zakresie do wyrobu win gronowych dopuszczone są tylko winogrona zebrane z krzewów odmian wi-

norosli właściwej *vitis vinifera* lub krzyżówek winorośli właściwej z innymi gatunkami należącymi do rodzaju winorośli *vitis*. Tylko z tych gatunków można robić nasadzenia winorośli, tak żeby uzyskać wsparcie z rynku unijnego. I to są tylko te gatunki. Panie Senatorze, co może budzić pewne obawy związane z tym, że te gatunki, które rosną na naszym terytorium, trzeba będzie wykarczować. Nie, to jest bardzo szeroka gama odmian, jest ich około osiemdziesięciu i one występują również na terytorium Polski. To ograniczenie wynika stąd, że tylko w przypadku tych gatunków można uzyskać pomoc związaną z rynkiem unijnym.

Panie Marszałku, zadał pan pytanie, której jest właściwie pytaniem pośrednim, o prace nad wyhodowaniem tych odmian. One są oczywiście prowadzone, ale odmiany muszą się mieścić właśnie w ramach gatunków winorośli z tych dwóch grup, byśmy mogli otrzymać wsparcie. I takie prace są prowadzone. Ja, kiedy mówiłam o rozwoju polskiego winiarstwa, miałam na myśli przede wszystkim zniesienie ograniczeń w zakresie udzielania zezwoleń na wykonywanie działalności gospodarczej, polegające na tym, że w wypadku produkcji wina gronowego z winogron pochodzących z upraw własnych nie ma obowiązku uzyskiwania zezwoleń na prowadzoną działalność.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Pani Minister, bo nie ma dalszych pytań.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Dziękuję bardzo.*)

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Dla porządku podaję, że senator Gładkowski złożył swoje przemówienie do protokołu.* Został także złożony wniosek o charakterze legislacyjnym na piśmie – złożył go senator Stokłosa.

Zamykam dyskusję.

Ponieważ w trakcie obrad zostały złożone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z Regulaminem Senatu proszę Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia.

Dziękuję pani minister za przybycie do naszego gmachu na te ważne obrady. Będzie miała pani jeszcze okazję wystąpić przy następnym punkcie.

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(wicemarszałek K. Kutz)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sześćdziesiątym trzecim posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2003 r. Do Senatu została przekazana w dniu 12 grudnia 2003 r. i marszałek w tym samym dniu, zgodnie z art. 68 ust. 1, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 557, a sprawozdania komisji w drukach nr 557A i 557B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senatora Janusza Bargieła o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Pan się chyba odchudza, bo pan tak szybko wchodzi na tę trybunę.

Senator Janusz Bargieł:

Dziękuję, Panie Marszałku, za to dobre słowo o odchudzaniu.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt zarekomendować państwu w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej ustawę o kontroli weterynaryjnej w handlu. Ustawa została uchwalona przez Sejm na sześćdziesiątym trzecim posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2003 r. – druki sejmowe nr 2110 i 2236 i druk senacki nr 557. Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2003 r. rozpatrzyła ustawę i proponuje przyjęcie jej bez poprawek.

Ustawa o kontroli weterynaryjnej w handlu ma charakter dostosowawczy i implementuje do krajowego porządku prawnego dwie dyrektywy unijne: dyrektywę rady z dnia 11 grudnia 1989 r., dotyczącą kontroli weterynaryjnej w handlu wewnątrzspółnotowym, mającą na względzie budowę rynku wewnętrznego, oraz dyrektywę rady z dnia 26 czerwca 1990 r., dotyczącą kontroli weterynaryjnej i dokumentów zootechnicznych, stosowanych w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami, mając na względzie budowę rynku wewnętrznego.

Ustawa wiernie odzwierciedla przepisy tych dyrektyw. Urząd Komitetu Integracji Europejskiej uznał projekt ustawy zawarty w druku sejmowym nr 2110 oraz projekt ustawy zawarty w sprawozdaniu Komisji Europejskiej, druk sejmowy nr 2236, za zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W związku z tym w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej proszę o przyjęcie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu bez poprawek. Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana senatora Krzysztofa Borkowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Krzysztof Borkowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie dotyczące uchwały w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu.

Ustawa ta, tak jak powiedział mój przedmówca, dostosowuje polskie prawo do wymogów Unii Europejskiej. Ma ona określić zasady przeprowadzania kontroli weterynaryjnej w handlu zwierzętami i produktami wymienionymi w przepisach wskazanych w załączniku nr 1, a także kontroli dokumentów zootechnicznych w handlu zwierzętami wymienionymi w przepisach wskazanych w części II załącznika nr 1. Przepisów ustawy oczywiście nie stosuje się do kontroli weterynaryjnej zwierząt domowych, zwierząt towarzyszących poszczególnym osobom fizycznym, które pochodzą z państw członkowskich. Ta ustawa dotyczy wyłącznie zwierząt i produktów będących przedmiotem handlu.

Zgodnie z ustawą zwierzęta i produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1, są to dyrektywy Rady Europy, powinny spełniać określone warunki. Przede wszystkim powinny odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 ustawy. W razie braku takich przepisów powinny spełniać wymagania zdrowotne określone przez państwa przeznaczenia.

Powinny ponadto pochodzić z gospodarstw lub tak zwanych centrów, które są opisane w ustawie i słowniczku, podlegających regularnym kontrolom weterynaryjnym, w Polsce przeprowadzanym przez powiatowego lekarza weterynarii. Powinny być oznakowane zgodnie z przepisami o identyfikacji i rejestracji zwierząt. To jest to, co obecnie robią oddziały powiatowe Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, to jest ta właśnie identyfikacja zwierząt, ona w przyszłości będzie bardzo ważna, jak państwo senatorowie widzą.

Powinny być też zarejestrowane w sposób umożliwiający odnalezienie gospodarstw lub centrów, z których pochodzą te zwierzęta. Ma to

(senator K. Borkowski)

związek z wprowadzaniem systemu HACCP, gdzie się przewiduje, że powinniśmy monitorować żywność, a jeżeli monitorować i badać, przeprowadzać kontrole bezpieczeństwa żywności, to ważne jest, żeby zawsze można było zidentyfikować zwierzę, sprawdzić, z jakiego gospodarstwa pochodzi.

Każdy transport zwierząt czy produktów powinien mieć świadectwo zdrowia wydane przez właściwego lekarza weterynarii.

W przypadku tak zwanych zwierząt wrażliwych na choroby lub produktów pochodzących od takich zwierząt, zwierzęta lub te produkty nie mogą pochodzić z gospodarstw lub tak zwanych centrów czy obszarów, regionów objętych zakazami bądź ograniczeniami wprowadzonymi na podstawie przepisów o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, obowiązujących w Unii Europejskiej, z powodu podejrzenia lub wystąpienia tychże chorób. Określa to załącznik nr 3 w ustawie. Zwierzęta te lub produkty przeznaczone do gospodarstw lub tak zwanych centrów, organizacji, znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego, które uzyskało gwarancje zgodne z przepisami Unii Europejskiej, lub do państw uznanych, zgodnie z odrębnymi przepisami Unii Europejskiej, w całości lub w części za wolne od chorób innych niż wymienione w załączniku nr 3, powinny pochodzić z gospodarstw, które zapewniają spełnienie równoważnych gwarancji wymaganych przez to państwo.

W przypadku transportu zwierząt lub produktów do kilku miejsc każda partia produktów czy zwierząt powinna być zaopatrzona w oddzielne świadectwo i w oddzielną dokumentację, stosownie do postanowień ustawy.

Jeśli zwierzęta są wywożone do państw trzecich, poza terytorium Unii Europejskiej, czy też przywożone z tamtych miejsc, jakiś czas powinny one przebywać pod nadzorem celnym, czyli w przypadku urzędów celnych – w miejscach do tego wyznaczonych i tam powinno odbywać się odpowiednie badanie.

Jeśli chodzi o handel na terytorium Wspólnoty Europejskiej, to zgodnie z ustawą do handlu nie mogą być przeznaczone zwierzęta i produkty, które są przewidziane do uboju w ramach krajowego programu zwalczania chorób oraz zwierzęta i produkty, które są wymienione w załącznikach do ustawy, objęte zakazem wprowadzania do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z przepisami ustawy zwierzęta lub produkty, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, mogą być wysyłane do innego państwa członkowskiego, jeżeli zostaną spełnione następujące warunki: posiadacze tych zwierząt lub produktów zapewnią spełnienie wymagań zdro-

wotnych lub zootechnicznych określonych w ustawie, zwierzęta lub produkty będą poddane kontroli weterynaryjnej, zwierzęta lub produkty będą przewożone odpowiednimi środkami transportu – niedozwolone jest przewożenie środkami transportu, które nie spełniają określonych wymagań zoohigienicznych i higienicznych.

Jeśli chodzi o tę ustawę, bardzo ważne jest także to, że powiatowy lekarz weterynarii w każdej chwili ma możliwość kontrolowania produktów czy też zwierząt w różnych miejscach, szczególnie w tych, do których ten transport jest przeznaczony; ma nawet możliwość odsyłania poszczególnych grup zwierząt do stacji kwarantanny. Nadzór nad wszystkim sprawuje główny lekarz weterynarii, który może zarządzić częste kontrole – jeśli występują choroby zakaźne lub dane miejsce jest podejrzane o te choroby – albo wyłączenie z wysyłania tychże zwierząt czy produktów

Oczywiście ustawa wchodzi w życie i obowiązuje w momencie pełnego członkostwa, pełnej akcesji.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie wniosła żadnych poprawek do tej ustawy. W związku z tym w imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi bardzo proszę państwa senatorów o przyjęcie ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem można senatorom sprawozdawcom stawiać pytania.

Czy są pytania?

Bardzo proszę, Senatorze. Do którego ze sprawozdawców?

(Senator Jan Szafraniec: Do obu.)

Do obu. No, ale razem nie będą mogli odpowiadać.

Senator Jan Szafraniec:

Zadaję pytanie sprawozdawcom, bo mam wątpliwości co do art. 16. Jest jakieś nieszczęśliwe sformułowanie, mianowicie: „o stwierdzonych przypadkach, o których mowa w art. 14 i 15, powiatowy lekarz weterynarii informuje niezwłocznie głównego lekarza weterynarii...”, i dalej: „...który informuje właściwą władzę państwa wysyłki w celu podjęcia...” itd. Ja nie rozumiem tego zapisu.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dobrze, ja zaadresuję to pytanie do pierwszego sprawozdawcy.

Jeśli pan pozwoli, Panie...

(Senator Jan Szafraniec: Bardzo proszę. Tu jest chyba jakiś błąd.)

Senator Janusz Bargieł:

Ja mogę, Panie Marszałku, odpowiedzieć panu tylko w zakresie spraw, które były przedmiotem obróbki w Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Jeżeli chodzi o art. 16, w odniesieniu do art. 14 i 15, jak rozumiem, jest to określenie zakresu zgodnie z dyrektywami Unii Europejskiej w tym przedmiocie. Są to: dyrektywa nr 96/23 oraz dyrektywa nr 96/22, odnośnie do tego przewozu zwierząt...

(Rozmowy na sali)

Jeszcze raz.

(Senator Krzysztof Borkowski: Panie Marszałku, może ja odpowiem na to pytanie.)

(Rozmowy na sali)

No więc bardzo proszę, bo ja myślę, że...

(Senator Jan Szafraniec: „...który informuje właściwą władzę państwa wysyłki...”.)

Aha, który informuje. No, dobrze, bo...

(Senator Jan Szafraniec: „...właściwą władzę państwa wysyłki”.)

Ale w odniesieniu do art. 14 i 15: „...który informuje właściwą władzę państwa wysyłki w celu”... Państwa wysyłki, czyli tego państwa, które wysłało.

(Senator Jan Szafraniec: Tego państwa, z którego jest ta wysyłka.)

I tak to trzeba interpretować.

Wicemarszałek Kazimierz Kutcz:

I sprawa się wyjaśniła, tak, Senatorze?

(Senator Jan Szafraniec: No, ale językowo...)

(Senator Janusz Bargieł: Językowo być może brzmi to nieszczęśliwie, ale i tak...)

Dobrze, ale tutaj mamy jeszcze ministrów, może oni nam...

Czy są jeszcze pytania do sprawozdawców?

(Senator Janusz Bargieł: Jeżeli jakieś są, to może jeszcze kolega z komisji?)

Nie, nie ma. Dziękuję.

(Senator Janusz Bargieł: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy.

Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi, a my mamy tutaj dwoje wiceministrów, sekretarzy, więc chciałbym zapytać zgodnie z regulaminem, czy pan minister albo pani minister chcieliby zabrać głos w sprawie tej ustawy.

Czy będziecie losować? Pani?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Panie Marszałku, mogłabym tylko pomóc odpowiedzieć na pytanie, jeżeli pan pozwoli.)

Tak, ale od siebie...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk: Nie, dziękuję bardzo.)

Bardzo proszę, proszę odpowiedzieć.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Panie Marszałku, Wysoka Izbo! Art. 16 ust. 1 stanowi, że o stwierdzonych przypadkach, o których mowa w art. 14 i 15, powiatowy lekarz informuje niezwłocznie głównego lekarza, który informuje właściwą władzę państwa wysyłki.

Panie Senatorze, art. 2 pkt 11 wyjaśnia definicję państwa wysyłki i przy łącznym czytaniu tych przepisów będzie to po prostu sprecyzowane. Chodzi o „terytorium państwa członkowskiego, z którego zwierzęta i produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 1 oraz produkty wymienione w przepisach wskazanych w załączniku nr 2 są wysyłane do innego państwa członkowskiego”.

Może to jest kwestia redakcji, ale to jest po prostu konsekwencją tego, co zostało przyjęte w art. 2 tej ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutcz:

Dziękuję bardzo.

Pani minister jeszcze właśnie...

Proszę bardzo, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, art. 17 ust. 2 mówi o rozstrzygnięciu pewnych sporów, które mogą zaistnieć między wysyłającym i wydającym decyzję. Jest tam mowa o ekspertach. Czy polscy eksperci też będą w tej komisji?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Tak, Panie Senatorze.

Wicemarszałek Kazimierz Kutcz:

Dziękuję.

Senator Borkowski jeszcze chciał zabrać głos, tak?

Senator Krzysztof Borkowski:

Pani Minister i Panie Marszałku, w jednym z artykułów jest mowa o tym, że wszystkie zwię-

(senator K. Borkowski)

rzęta powinny być oznakowane. A co będzie, szczególnie w przypadku trzody, skoro cały ten system może być zagrożony i nie będą te zwierzęta oznakowywane? Rozumiem, że to musi być staraniem wyłącznie albo podmiotów, które będą zajmowały się eksportem tych zwierząt, albo też rolników. Chcę powiedzieć, iż są duże obawy, że skoro Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wprowadza teraz odpłatność za znakowanie wszystkich zwierząt – bo z tego, co wiem, w tej chwili obowiązuje odpłatność za znakowanie zwierząt – zagrożony może być cały system identyfikacji tychże zwierząt. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo proszę, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk:

Panie Marszałku, Panie Senatorze, kwestia identyfikacji i rejestracji zwierząt to jest przede wszystkim... W trybie tej ustawy przedmiotem handlu mogą być tylko te zwierzęta, które spełniają wymagania ustawy. A kwestia identyfikacji i rejestracji zwierząt to kwestia funkcjonowania systemu IRZ, który, Panie Senatorze, działa; mam nadzieję, że nie będzie w związku z nim żadnych wątpliwości. Przedmiotem handlu mogą być zwierzęta i produkty, które spełniają te wymagania. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję bardzo. Dziękuję, Pani Minister. Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu. Nikt też nie złożył wniosku o charakterze legislacyjnym na piśmie.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję przedstawicielom resortu rolnictwa.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na sześćdziesiątym czwartym posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2003 r., a do Senatu została przekazana w dniu 22 grudnia 2003 r.

(Rozmowy na sali)

Dziękuję, do widzenia państwu.

Marszałek Senatu tego samego dnia, czyli 22 grudnia 2003 r., zgodnie z art. 38 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 569, a sprawozdania – w drukach nr 569A i 569B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, panią senator Ewę Serocką, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Ewa Serocka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie!

Nie ma nikogo z rządu.

(Rozmowy na sali)

Jest. Bardzo przepraszam, witam szanownego pana ministra.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Nie wiem, dlaczego pani się tym interesuje tak od razu.)

(Wesołość na sali)

Powinnam się interesować.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Nie, proszę się zainteresować Izłą.)

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku, dostosuję się na pewno.

W imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie sprawozdanie z posiedzenia komisji, które odbyło się 30 grudnia i było poświęcone ustawie o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

Ustawa była projektem rządowym i dotyczyła zmiany ustawy o ochronie danych osobowych. Podczas prac w komisjach sejmowych dokonano zmiany nazwy ustawy przez dodanie drugiego członu. Głównym celem nowelizacji ustawy o ochronie danych osobowych było dostosowanie jej do wymogów prawa Wspólnoty Europejskiej, a konkretnie do dyrektywy nr 95/46 Parlamentu Europejskiego i rady.

Przy okazji dokonano również przeglądu dotychczasowych uregulowań tej ustawy i przygotowano zmiany, które doprecyzowują jej przepisy i starają się ją uczynić, powodując jednocześnie skuteczniejsze jej stosowanie.

Przykładem uchybień dotychczasowej ustawy był brak możliwości wykreślenia z rejestru zbiorów danych osobowych takiego zbioru, który zakończył swój byt na przykład w wyniku upadku lub likwidacji przedsiębiorstwa. Do tej pory brakowało podstaw prawnych do dokonywania w re-

(senator E. Serocka)

jestrze zbiorów zmian polegających na likwidacji lub przekazaniu innemu podmiotowi swojego dotychczasowego zbioru. Brakowało również możliwości prawnych powołania zastępcy generalnego inspektora ochrony danych osobowych, co powodowało duże problemy organizacyjne, szczególnie we współpracy z instytucjami Unii Europejskiej.

Sprawa powołania zastępcy lub zastępców budzi i budziła wiele kontrowersji wśród senatorów w obu komisjach. Obie komisje proponowały i zgłaszały wnioski o odrzucenie tego właśnie punktu nowelizacji ustawy z uwagi na konieczność odchudzania aparatu państwa.

Jak zaznaczyłam wcześniej, zmiana ustawy była konieczna ze względu na zbliżający się termin wejścia Polski do Unii Europejskiej. W związku z tym od chwili wejścia w życie tej ustawy przekazywanie danych osobowych do innych państw członkowskich będzie traktowane jako przepływ danych w ramach jednego państwa.

W inny sposób został uregulowany system przekazywania danych do państw trzecich, czyli pozaunijnych. Wprowadzony w tym zakresie system zabezpieczeń formalnoprawnych poszedł dalej, aniżeli uregulowania stosowane w krajach należących obecnie do Unii Europejskiej. Zabezpieczeniu mają podlegać, poza bazami komputerowymi, katalogi i kartoteki.

Nowelizacja ustawy nie nasuwa wątpliwości legislacyjnych, stąd mała ilość poprawek komisji; powiem o nich na końcu sprawozdania.

Najważniejszą sprawą, na którą chcę zwrócić uwagę pań i panów senatorów, jest skuteczność egzekwowania ustawy o ochronie danych osobowych. Z tym jest, jak wiemy, niezbyt dobrze. Zarówno w Polsce, jak i na świecie coraz częściej korzysta się z przetwarzania danych osobowych w różnych dziedzinach życia społecznego i gospodarczego, a postęp technologii przetwarzania danych jest coraz szybszy. W związku z rozbudowaną siecią Internetu ochrona danych osobowych nabiera szczególnego znaczenia. Powinniśmy być czujni i ostrożni, bo materia ustawy jest delikatna. Jestem przekonana, że nie jest to ostatnia przyspieszona nowelizacja ustawy o ochronie danych osobowych, bo pomysłowość wielu ludzi w omijaniu zabezpieczeń wyprzedza o wiele długości proces tworzenia prawa.

Wysoka Izba, Komisja Ustawodawstwa i Praworządności proponuje wprowadzenie do tekstu ustawy czterech poprawek, które doprecyzowują niektóre zagadnienia proceduralne.

Poprawka pierwsza dotyczy eliminacji możliwości wyłączenia z odpowiedzialności karnej za naruszenie ustawy o ochronie danych osobowych działań lub zaniechań kierownika kontrolowanej jednostki. Poprawka druga polega na do-

precyzowaniu, trzecia – na zachowaniu jednolitości terminologicznej, czwarta – na doprecyzowaniu.

Sprawozdanie komisji zostało zawarte w druku senackim nr 569A.

W imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności proszę o uchwalenie przedstawionych poprawek. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję pani senator.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Zbigniewa Kulaka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Nie będę powtarzał ogólnego omówienia ustawy, którego bardzo dobrze dokonała moja przedmówczyni na tej trybunie. Skoncentruję się tylko na tym, co wnosi do sprawy posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, które odbyło się w miniony poniedziałek.

Na posiedzeniu tej komisji senatorowie w dyskusji, odbiegając od tematu nowelizacji, stawiali wiele pytań dotyczących funkcjonowania urzędu generalnego inspektora ochrony danych osobowych oraz praktycznych sytuacji pozwalających domagać się, lub też nie, takiej ochrony. Padły krytyczne słowa wobec dostarczonego wszystkim senatorom sprawozdania z działalności generalnego inspektora ochrony danych osobowych za 2002 r. W szczególności dotyczyły one braku syntetycznych wniosków z przeprowadzonych licznych kontroli, które mogłyby być pouczające dla osób zapoznających się z tym sprawozdaniem i zapobiegać powtarzaniu się tych samych błędów i uchybień w instytucjach o charakterze podobnym do tych, które zostały skontrolowane.

Poseł sprawozdawca omawianej ustawy Arkadiusz Kasznia, który brał udział w posiedzeniu komisji, kompetentnie wyjaśniał okoliczności powstania i intencję poszczególnych zapisów.

Senatorowie większością głosów przyjęli poprawkę pozwalającą na powołanie jednego zastępcy generalnego inspektora ochrony danych osobowych, a nie, jak proponuje Sejm, dwóch. Twierdzono, że skoro od uchwalenia ustawy w sierpniu 1997 r. urząd funkcjonował bez stanowiska zastępcy i wobec konieczności poszukiwania oszczędności, a wręcz redukcji wysokich stanowisk w administracji państwa, przyzwolenie na powołanie dwóch zastępców generalnego inspektora byłoby wręcz sprzeczne z realizowanym równoległe tak zwanym programem wicepremiera Hausnera.

(senator Z. Kulak)

Senatorowie obecni na posiedzeniu komisji zaakceptowali poprawki legislacyjne, brzmiące dokładnie tak samo jak w druku przedstawionym przez Komisję Ustawodawstwa i Praworządności, plus te dwie poprawki, nad którymi należy głosować łącznie, dotyczące zmniejszenia liczby zastępców generalnego inspektora ochrony danych osobowych z proponowanych przez Sejm dwóch do jednego. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi.

Zgodnie z regulaminem można teraz senatorom sprawozdawcom zadawać pytania.

Czy są takowe? Nie widzę zgłoszeń.

Tak, już?

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister spraw wewnętrznych i administracji.

Witam podsekretarza stanu pana Leszka Ciećwierz i panią Ewę Kuleszę, generalnego inspektora ochrony danych osobowych.

Czy pan minister chciałby zabrać głos w sprawie tej ustawy?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Leszek Ciećwierz: Panie Marszałku, dziękuję. Panowie senatorowie sprawozdawcy bardzo dokładnie przedstawili tutaj stanowiska komisji, tak że dziękuję bardzo.*)

Dziękuję.

A pani generalny inspektor?

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych Ewa Kulesza:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Miałam okazję wypowiedzieć się na posiedzeniach obydwu komisji. Przyznam, że prosiłam o nieuwzględnienie wniosku o zmniejszenie liczby zastępców generalnego inspektora, zwracając uwagę na to, że ustawa jest tworzona nie na jeden rok, nie na pół roku, ale na dłuższy okres, a o możliwości powołania więcej niż jednego zastępcy generalnego inspektora będzie i tak decydował budżet. Ale wszystko jest w rękach państwa senatorów. Dziękuję bardzo.

(*Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski*)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Pani minister niejako wywołała państwa senatorów, zatem pytam, czy ktoś z państwa chce zadać pytanie.

Zgłaszają się senatorowie, jako pierwszy Henryk Dzido.

Proszę bardzo.

Senator Henryk Dzido:

Panie Marszałku!

Pani Minister, proszę mi powiedzieć, jakie środki należy zapewnić na funkcjonowanie dwóch pani zastępców. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Proponuję, żebyśmy zebrali pytania.

Pan senator Bernard Drzęźła teraz zada pytanie.

Senator Bernard Drzęźła:

Ja mam pytanie odnośnie do strony 2 w pomarańczowym druku. Rzecz dotyczy art. 3a ust. 1 pkt 2 ustawy podstawowej. Mianowicie tam są wyłączenia stosowania ustawy w zakresie działalności literackiej lub artystycznej. Wydaje mi się, że podobne wyłączenia powinny również wystąpić w odniesieniu do działalności naukowej, na przykład w zakresie medycyny, gdzie prowadzi się badania na określonej populacji obiektów ludzkich, czy też w socjologii, gdzie również na jakiejś tam populacji prowadzi się badania.

Ja już tutaj z panią legislator konsultowałem tę sprawę. Wyjaśniła mi ona, że ta ustawa ma charakter dostosowawczy i że w odpowiednich wytycznych Unii Europejskiej nie ma wyłączeń odnośnie do działalności naukowej. Ale mnie osobiście i współautorowi na razie projektu poprawki, panu senatorowi Matuszakowi, wydaje się, że również działalność naukowa powinna tu być wyłączona. Chcielibyśmy znać opinię państwa w tej sprawie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Panie Senatorze, dzisiaj omawialiśmy ustawę o czasie, prawda? Czas pana przemówienia wyraźnie przekroczył minutę.

(*Senator Bernard Drzęźła: Przepraszam bardzo.*)

Proszę bardzo, czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zadać pytanie?

Czy pan minister chciałby odpowiedzieć na te pytania, które tutaj padły? Oczywiście również dotyczy to pani minister Kuleszy.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Leszek Ciećwierz: Za pozwoleniem. Pan marszałek pozwoli, że oddam głos najpierw pani minister, a dopiero później...*)

Proszę uprzejmie.

**Generalny Inspektor
Ochrony Danych Osobowych
Ewa Kulesza:**

Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Odpowiadając na pytanie pana senatora Dziady chciałabym powiedzieć, że wysokość wynagrodzenia zastępcy generalnego inspektora będzie regulowana przepisami o wynagrodzeniach osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe. W tej chwili można szacować, że roczne wynagrodzenie zastępcy generalnego inspektora będzie się kształtować na poziomie około 130 tysięcy zł i taka kwota jest w budżecie zagwarantowana, to znaczy tylko taka kwota jest zagwarantowana. Budżet, który został uchwalony, i tak nie pozwala na zatrudnienie większej liczby zastępców, czyli po prostu dwóch zastępców generalnego inspektora.

Jeżeli chodzi o działalność naukową i o tę zmianę, którą zawiera art. 3a, to rzeczywiście ust. 2 art. 3a jest odpowiedzią na żądanie Komisji Europejskiej. Tego typu przepis, to jest przepis art. 9 dyrektywy nr 95/46, jest wyrazem ochrony działalności dziennikarskiej, prasowej, działalności literackiej i artystycznej, w tym sensie, że ta działalność nie może podlegać ograniczeniom, jakim podlegają działania polegające na zwykłym przetwarzaniu danych osobowych na przykład w celach gospodarczych czy w celach marketingowych. Byłoby to ograniczenie administracyjne. Nałożenie chociażby na dziennikarzy pewnych obowiązków, które wynikają z ustawodawstwa z zakresu ochrony danych osobowych – na przykład obowiązku informacyjnego polegającego na tym, że administrator danych, który zbiera dane od konkretnej osoby, ma obowiązek poinformować bezpośrednio ją, a jeżeli zbiera dane od osób trzecich, ma obowiązek przesłania takiej informacji, że te dane zbiera, z jakiego źródła korzysta i w jakim celu – mówiąc szczerze, mogłoby w pewnym zakresie sparaliżować działalność dziennikarską. I na tę kwestię, na tę sferę Komisja Europejska, Unia Europejska zwraca szczególną uwagę w dyrektywie, nie tylko formułując art. 9 dyrektywy, ale także powracając do tego problemu w dwóch miejscach w preambule do dyrektywy. Oczywiście, jeśli chodzi o zabezpieczenie danych, także w interesie dziennikarza czy osoby prowadzącej działalność literacką, to taka osoba powinna tych obowiązków dopełnić, ale nie powinna podlegać innym obowiązkom wynikającym z ustawodawstwa. I dlatego ten przepis został tak, a nie inaczej sformułowany.

Jeżeli chodzi o działalność naukową, to tak w badaniach na przykład medycznych, jak i w ustawie o ochronie danych osobowych – tutaj mam na myśli art. 27 ustawy o przetwarzaniu danych szczególnie chronionych – mówi się o tym, że owszem osoby prowadzące działalność

badawczą, działalność naukową mają prawo dostępu do danych, ale wyraźnie mówi się też, tak jest chociażby w ustawie o zawodzie lekarza, że nie wolno publikować informacji identyfikujących osobę. Można prowadzić badania, to jest pewien materiał badawczy, ale takie dane należy zabezpieczyć, nie wolno publikować danych identyfikujących osobę. I to samo jest w art. 27 ustawy ust. 2 pkt 9 – można mieć dostęp do danych, można takie dane zbierać, można te dane traktować jako materiał do analiz naukowych. Nie można jednak publikować informacji o konkretnych osobach. Dziękuję bardzo.

Senator Bernard Drzęzła:

Jak rozumiem, interes nauki jest w ustawie zabezpieczony, tak?

(*Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych Ewa Kulesza: Jeśli można odpowiedzieć...*)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Proszę, proszę.

**Generalny Inspektor
Ochrony Danych Osobowych
Ewa Kulesza:**

Tak, interes nauki jest zabezpieczony. Przepis, który został wprowadzony w poprzedniej nowelizacji ustawy o ochronie danych osobowych, a o którym niestety w pierwszej wersji ustawy ustawodawca zapomniał, gwarantuje interesy środowiska naukowego w dostępie do informacji, które będą stanowić podstawę do badań naukowych. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Interesy mamy zagwarantowane i zapewnione.

Ja zwróciłem się w pierwszej kolejności do pana ministra Leszka Cieciewierza, dlatego że to właśnie minister został upoważniony do reprezentowania rządu.

Czy po tej wyczerpującej wypowiedzi pani generalnego inspektora pan minister chciałby jeszcze zabrać głos?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Leszek Cieciewicz: Panie Marszałku, dziękuję bardzo, nasze stanowiska były uzgodnione.*)

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

I zapraszam na mównicę pana senatora Zbigniewa Romaszewskiego.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja chciałbym nawiązać do kwestii, która była już tutaj poruszana, a mianowicie do przepisu zawartego w ust. 2 art. 3a, a więc do tego wyłączenia zawodu dziennikarskiego oraz działalności literackiej spod wymogów ustawy. Otóż mówi się tam, że ustawy, z wyjątkiem przepisów takich to a takich, nie stosuje się również do prasowej działalności dziennikarskiej w rozumieniu ustawy – Prawo prasowe oraz do działalności literackiej lub artystycznej – i dalej pojawia się pewien problem – chyba że wolność wyrażania swoich poglądów i rozpowszechniania informacji istotnie narusza prawa i wolności osoby, której dane dotyczą. Tak więc następowałyby tutaj naruszenie wolności i prawa do wolności wypowiedzi ze względu na istotne naruszenie prawa i wolności osoby.

No, muszę powiedzieć, że to zaczyna być już poważny problem, bo dziennikarz, proszę państwa, który na przykład prowadzi śledztwo dziennikarskie w jakiejś sprawie, na pewno narusza prywatność, powiedzmy sobie, przestępcy. I teraz mogłoby się nagle okazać, że on nie może tego śledztwa prowadzić, że on nie może tego robić i to bez względu na interes społeczny, zgodnie z którym on tę działalność prowadzi. Wydaje mi się, proszę państwa, że ten nakładany przez dyrektywę Unii Europejskiej wymóg wyłączenia działalności literackiej i działalności dziennikarskiej spod działania ustawy, chyba że narusza to te prawa i wolności, należałoby, że tak powiem, zrównoważyć w jakiś sposób, po to po prostu, ażeby czyjaś prywatność nie mogła sparaliżować i stanowić zagrożenia dla wolności słowa.

I ja proponowałbym po tekście: „chyba że wolność wyrażania swoich poglądów i rozpowszechniania informacji istotnie narusza prawa i wolności osoby, której dane dotyczą”, słowa „oraz nie jest uzasadniona interesem społecznym”. Nie dałoby się wtedy uchylić tego wyłączenia działalności dziennikarskiej i literackiej, gdyby była ona prowadzona w interesie społecznym. To, proszę państwa, jest... Obawiam się po prostu, żeby nie był tutaj budowany jeszcze jeden urząd cenzorski, co jest niebezpieczne.

Wspólnie z senatorem Balickim składamy tego typu poprawkę. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

I teraz proszę pana senatora Gerarda Czaję.

Senator Gerard Czaja:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Toczy się ogólnopolska dyskusja o reformie finansów publicznych, w czasie której nie brakuje

krytycznych uwag o rozbudowanej administracji rządowej, i nie tylko rządowej. Zbyt wysokie są koszty, zbyt wysokie środki łożą się na utrzymanie tak znacznej armii urzędników – to najczęściej formułowany pogląd, który słyszymy z wielu stron. I wypada się z tym poglądem zgodzić. Zgodzić się również należy z poglądem wyrażonym w uzasadnieniu do ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska, że po kilkuletnim okresie obowiązywania ustawa wymaga zmian. To nie tylko problem dostosowania ustawy do standardów europejskich, ale również okazja do wprowadzenia istotnych zmian wynikających ze stosowania tych przepisów w praktyce. I z tym poglądem również należy się zgodzić.

Nie będę powtarzał moich propozycji, które zgłaszałem na posiedzeniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, a które ku mojemu zaskoczeniu nie znalazły uznania wśród większości członków tej komisji. Powiem tylko, że z radością przyjąłem propozycję zgłoszoną przez członków Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej dotyczącą liczby zastępców generalnego inspektora.

Pragnę też zwrócić uwagę na art. 12a pkt 3, który ustala, że – i tu pozwolę sobie go przytoczyć – zastępcy generalnego inspektora powinni spełniać wymogi określone w art. 8 ust. 3 pkt. 1, 2 i 4 oraz posiadać wyższe wykształcenie. Zastępca winien więc spełniać te same wymagania, które ustawa nakłada na generalnego inspektora, ale z jednym wyjątkiem: zastępca nie musi mieć wykształcenia prawniczego. I to jest – moim zdaniem – niezrozumiałe. Stanowisko generalnego inspektora jest w zasadzie stanowiskiem politycznym, a zastępca generalnego inspektora to człowiek od roboty. Na zastępcę generalnego inspektora, jak czytamy w uzasadnieniu, nakłada się poważne obowiązki wynikające z roli zastępcy szefa instytucji. Tym bardziej niezrozumiałe jest wymaganie, by było to jakiegokolwiek wykształcenie wyższe.

Składałem więc poprawkę dotyczącą obowiązku posiadania przez zastępcę generalnego inspektora wykształcenia określonego w art. 8 ust. 3. Dziękuję za uwagę. Proszę przyjąć poprawkę. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Oczywiście przyjmuję poprawkę i informuję, że lista mówców została wyczerpana.

W związku z tym, że panowie senatorowie Zbigniew Romaszewski z Markiem Balickim oraz pan senator Gerard Czaja złożyli na piśmie wnioski o charakterze legislacyjnym, proszę Ko-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

misję Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, żeby zechciały się zebrać, odnieść do przedstawionych wniosków i przygotować wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziesiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią.

Sejm tę ustawę uchwalił na sześćdziesiątym trzecim posiedzeniu 11 grudnia, 12 grudnia otrzymaliśmy ją w Senacie, Marszałek Senatu skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje te rozpatrzyły ustawę i przygotowały swoje sprawozdania, które mamy przed sobą w drukach nr 561A i nr 561B.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Mieczysława Mietłę, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Mieczysław Mietła:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam przyjemność przedłożyć sprawozdanie z pracy Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych nad ustawą o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie w dniu 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Na chwilę przepraszam, Panie Senatorze.)

Żegnamy pana ministra, żegnamy także panią inspektora i osoby jej towarzyszące. Proszę kontynuować.)

Na mocy dotychczas obowiązującej konwencji osoby fizyczne i podmioty gospodarcze każdej ze stron, które prowadziły działalność handlową na terenie drugiej strony, korzystały z wielu udogodnień. Ważnym zapisem tej konwencji było stwierdzenie, że osoby i podmioty gospodarcze podpisujących stron nie mogły działać na gorszych warunkach niż osoby i podmioty gospodarcze z państw trzecich. Umowa zawierała też zapisy, które oznaczały stopień najwyższego uprzywilejowania. Podpisana ponad osiemdziesiąt jeden lat temu konwencja zapewniała przez cały czas jej obowiązywania dobre warunki współpracy gospodarczej pomiędzy naszymi krajami. Dziś

jednak nie odpowiada ona istniejącej rzeczywistości i zgodnie z opinią Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej konieczne jest przyjęcie ustawy o wypowiedzeniu tej konwencji. Tym bardziej że konwencja handlowa pomiędzy Polską a Szwajcarią narusza wynikające z art. 133 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wyłączne kompetencje Wspólnoty w zakresie polityki handlowej.

Począwszy od 1 maja 2004 r., polsko-szwajcarskie stosunki handlowe będą podlegały postanowieniom umowy o wolnym handlu między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią. Zmiana podstawy prawnej, na której opierała się dotychczas polsko-szwajcarska wymiana handlowa, nie będzie miała negatywnego wpływu na wysokość obrotów między państwami stronami z uwagi na podobny stopień liberalizacji handlu w stosunkach między Szwajcarią a Unią Europejską. Po wypowiedzeniu konwencji Szwajcaria nadal pozostanie naszym dobrym, ważnym partnerem handlowym, bo nasze obroty w tej współpracy przekraczają obecnie 1 miliard dolarów.

Panie i Panowie Senatorowie, na posiedzeniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych ustawa ta została zaaprobowana jednogłośnie. Wnoszę zatem o przyjęcie omawianej ustawy zawartej w druku senackim nr 561 bez poprawek. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Sprawozdawcą Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej jest pan senator Zbigniew Kulak, którego proszę o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Nie chcąc powtarzać żadnego ze stwierdzeń mojego przedmówcy, dodam tylko, że zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, którego stroną, w myśl postanowień art. 1 i 2 traktatu, Polska stanie się 1 maja tego roku, winna ona, czyli Polska, uznać wyłączne kompetencje Wspólnoty w zakresie polityki handlowej oraz wyeliminować wszystkie naruszające te kompetencje postanowienia umowne normujące międzypaństwowe stosunki handlowe zawarte w umowach handlowych oraz w innych umowach gospodarczych, w drodze uchylecia ich ważności, co jest równoznaczne z rezygnacją z suwerennego kształtowania swojej polityki handlowej.

Obroty handlowe Polski ze Szwajcarią – chciałbym tutaj jeszcze uściślić informacje mojego przedmówcy – na przykład w roku 2002, bo za

(senator Z. Kulak)

ten rok mamy ostatnie dane, wyniosły w sumie 1 miliard 48 milionów dolarów, przy czym polski eksport do Szwajcarii wyniósł 324 miliony dolarów, a import ze Szwajcarii do Polski 723 miliony dolarów.

Polska została związana umową, o której mowa, w trybie ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie i dlatego w takim samym trybie ta umowa powinna być wypowiedziana. Zgodnie z zapisami obowiązującej jeszcze dziś umowy Polska musi ją wypowiedzieć dokładnie 31 stycznia tego roku, aby okres trzymiesięcznego wypowiedzenia zakończył się dokładnie 30 kwietnia i żeby od 1 maja w sposób płynny, w pewnym sensie, zaczęło także w relacjach handlowych Polski ze Szwajcarią obowiązywać jednolite prawo Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, ale proszę pozostać, bo zapewne senatorowie będą chcieli zadać regulaminowe pytania.

Proszę bardzo, czy ktoś z państwa chce z tego skorzystać?

Pan senator Romaszewski, zdegustowany, pokazuje, że zapewne nie i to się potwierdza.

Dziękuję bardzo panom senatorom sprawozdawcom.

Informuję, że rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister gospodarki, pracy i polityki społecznej. Jest obecny pan minister Mirosław Franciszek Zieliński, podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Czy pan minister chciałby zabrać głos?

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Mirosław Zieliński:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Chciałbym dodać tylko dwa słowa.

Właściwie panowie senatorowie sprawozdawcy powiedzieli wszystko o samej umowie, padło jednak stwierdzenie o suwerennym kształtowaniu polityki handlowej zgodnie z art. 133. To oczywiście tak jest zgodnie z traktatem akcesyjnym i z traktatem o Wspólnocie Europejskiej, ale chciałbym dodać, że jesteśmy już w tej chwili włączeni, całkowicie, w proces decyzyjny kształtujący politykę handlową Unii Europej-

skiej. Tak więc nie jest tak, że nie będziemy mieli wpływu na kształtowanie stosunków ze Szwajcarią. Będziemy mieli wpływ bardzo duży poprzez wszystkie instytucje, poprzez wszystkie organy Unii Europejskiej. Dodam jeszcze, że przenosimy naszą współpracę ze Szwajcarią na jeszcze wyższy poziom. Szwajcaria nie jest wprawdzie członkiem Unii ani nie jest członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego, ale jest związana sześcioma dodatkowymi umowami zapewniającymi pełną swobodę przepływu osób, kapitału i usług. Oznacza to, że po pewnych okresach przejściowych będziemy współpracować ze Szwajcarią prawie na identycznych zasadach jak z krajami Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Witam pana ministra Jakuba Wolskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Chciałbym zapytać panie i panów senatorów, czy mają państwo pytania do pana ministra Mirosława Franciszka Zielińskiego. Nie.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Nikt z państwa nie zapisał się do głosu, wobec czego zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu jedenastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.

Sejm uchwalił tę ustawę 10 grudnia, do Senatu została ona przekazana 12 grudnia. Marszałek skierował ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje rozpatrzyły ustawę i przygotowały swoje sprawozdania, które widzimy w drukach nr 556A i 556B.

Teraz proszę pana senatora Gerarda Czaję, sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie omawianej ustawy.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoki Senacie!

W imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności mam zaszczyt przedstawić Wysokiej

(senator G. Czaja)

Izbie sprawozdanie dotyczące ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z 13 grudnia 1957 r.

W dniu 16 grudnia ubiegłego roku na posiedzeniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności ustawa została wnikliwie rozpatrzona i Wysoka Komisja wnosi o przyjęcie jej bez poprawek.

Aby przekonać Wysoki Senat do podjęcia takiej uchwały, chcę zaznaczyć, że konwencja o ekstradycji, która w stosunku do Polski zaczęła obowiązywać od 14 września 1993 r., ma charakter ogólny, więc strony konwencji mogą ją uzupełniać poprzez protokoły dodatkowe.

W przypadku Polski i Niemiec taka potrzeba zaistniała nie tylko ze względu na wzmożony ruch osobowy między naszymi państwami, ale również ze względu na znaczną liczbę przestępstw popełnianych na terytorium naszych krajów, przez co liczba składanych wniosków o ekstradycję w porównaniu z innymi państwami jest największa.

Długo, bo prawie sześć lat, trwały rozmowy między Polską a Republiką Federalną Niemiec, a owocem tych rozmów było podpisanie w dniu 17 lipca 2003 r. umowy dwustronnej, która szczegółowo, zgodnie z możliwościami określonymi w art. 28 ust. 2, ustala zasady postępowania w sprawach o ekstradycję. Podpisana umowa zapewnia prokuratorom i sądom bardziej skuteczne metody i formy współpracy w zwalczaniu przestępczości, a jednocześnie uzupełnia zasady zawarte w konwencji oraz sposoby ich stosowania.

Nie będę wymieniał wszystkich celów, które zawarte zostały w umowie, pozwolę sobie jedynie wymienić niektóre z nich: rozszerzenie podstaw do wydania osoby w związku z popełnieniem przez nią czynów, za które została skazana na karę pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej trzech miesięcy; określenie praw właściwych do oceny podmiotów karalności i uproszczenie trybu przekazywania pism i wniosków; określenie zasad postępowania dotyczącego przedmiotów pochodzących z przestępstwa, a także zasad ochrony danych osobowych. Jest jeszcze wiele innych punktów, które zawarte są w umowie dwustronnej.

Omawiana dzisiaj ustawa uzyskała pozytywną opinię Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej i jest zgodna z prawem wspólnotowym. Należy również zasygnalizować, że umowa ta dotyczy wolności i praw obywatelskich – jest to ważne, dlatego to podkreślam – więc zgodnie z naszą konstytucją podlega ratyfikacji przez prezydenta Rzeczypospolitej za uprzednią zgodą wyrażoną przez parlament.

Ratyfikacja tej umowy nie pociągnie za sobą zwiększenia wydatków budżetowych ani konieczności zmiany prawa wewnętrznego. Będzie mogła być wykonywana bezpośrednio i ma pierwszeństwo przed wewnętrzną ustawą, którą w Polsce jest kodeks postępowania karnego.

Proszę w imieniu komisji o podjęcie przez Wysoki Senat uchwały o wyrażeniu zgody na dokonanie przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji tej umowy. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Punkt widzenia Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawi jej sprawozdawca pan senator Bogusław Mąsior, którego zapraszam na mównicę.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Z uwagi na szacunek dla czasu Wysokiego Senatu nie będę powtarzał argumentów przytoczonych przez pana senatora Czaję.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej w pełni popiera ratyfikację Umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r. Wszystkie argumenty za zostały przytoczone przez mojego kolegę senatora, chciałbym więc podkreślić tylko to, że ta ratyfikacja nie pociągnie za sobą dodatkowych kosztów, jak również nie spowoduje konieczności nowelizacji polskich aktów prawnych, ponieważ będzie miała pierwszeństwo przed kodeksem postępowania karnego.

Bardzo proszę Wysoki Senat o przyjęcie tej ustawy i stanowiska komisji przedstawionego w druku nr 556B.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Proszę pozostać chwilę na miejscu, Panie Senatorze, bo może będą pytania.

Nikt nie chce skorzystać z takiej możliwości regulaminowej.

Dziękuję bardzo panom senatorom sprawozdawcom Gerardowi Czai i Bogusławowi Mąsiorowi.

Rozpatrywana ustawa była projektem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister sprawiedliwości.

Jest z nami w dalszym ciągu pan minister Jakub Wolski, witam też pana ministra Sylwiusza Królaka z Ministerstwa Sprawiedliwości.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Czy któryś z panów chciałby jeszcze coś dodać do tych wywodów senatorów sprawozdawców? Nie.

A może ktoś z państwa senatorów chciałby zapytać o coś panów ministrów w związku z tą ustawą? Też nie.

Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Spoglądam na listę zapisanych do dyskusji. Kartka jest zupełnie biała, nieskalana atramentem.

A zatem, żeby formalności stało się zadość, zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r. zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu, czyli jutro rano.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.

Sejm uchwalił tę ustawę 11 grudnia, 12 grudnia wpłynęła ona do Senatu i tego samego dnia marszałek skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisje przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie, zawarte w drukach nr 560A i 560B.

Ponownie proszę pana senatora Gerarda Czaję, żeby zechciał przedstawić sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Działając z upoważnienia Komisji Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiam sprawozdanie z posiedzenia, które odbyło się w dniu 17 grudnia ubiegłego roku, a dotyczyło ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.

Ta konwencja w art. 26 ust. 3 daje stronom możliwość zawierania między sobą umów dwustronnych lub wielostronnych o pomocy prawnej w sprawach karnych w celu uzupełnienia zasad zawartych w konwencji. Dlatego też przedstawiciele obu państw spotkali się w Berlinie w dniu 17 lipca 2003 r. i podpisali dwustronną Umowę o uzupełnie-

niu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych.

Do głównych uzupełnień i ułatwień należy zaliczyć: rozszerzenie w art. 1 zakresu udzielania pomocy prawnej przez rozciągnięcie jej na wszystkie postępowania w sprawach dotyczących czynów, których ściganie należy do właściwości sądów okręgu sądowego strony wzywającej; rozszerzenie w art. 2 stosowania konwencji na sprawy o ulaskawienie; wprowadzenie w ust. 1 art. 3 zasady podwójnej karalności, to jest konieczności sankcjonowania przez prawo obu umawiających się stron czynu stanowiącego podstawę wniosku o dokonanie przeszukania lub zabezpieczenia i przekazania podmiotów oraz określenia niezbędnych załączników do tego wniosku; określenie zasad ochrony danych osobowych i przekazywania informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Pozostałe zapisy umowy regulują wiele kwestii formalnych mających istotne znaczenie dla szybkiego i sprawnego prowadzenia postępowań. Dotyczą one między innymi szczegółowego określenia zasad i trybu doręczania pism sądowych, sprecyzowania wymogów formalnych dotyczących wniosków stron o udzielenie pomocy prawnej, a także szczególnych form współpracy służących realizacji i ułatwieniu porozumiewania się umawiających się stron.

Omawiana dziś ustawa uzyskała, podobnie jak poprzednia, pozytywną opinię Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, a w związku z tym, że dotyczy wolności i praw człowieka, wymagane jest, aby prezydent Rzeczypospolitej przed ratyfikowaniem uzyskał zgodę parlamentu.

Wejście w życie tej umowy również nie pociąga za sobą zmian w wewnętrznym prawie, ale to prawo, tak jak w wypadku omawianej wcześniej umowy, także będzie miało pierwszeństwo przed naszą ustawą – Kodeks postępowania karnego.

Projekt uchwały, który w imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności przedstawiam Wysokiemu Senatowi, zawarty jest w druku nr 560A i został jednogłośnie przyjęty przez komisję, dlatego w imieniu i z upoważnienia komisji wnoszę o jego przyjęcie. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

I ponownie pan senator Bogusław Maśior będzie sprawozdawcą Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Syntezę tego sprawozdania mamy w druku nr 560B.

Senator Bogusław Maśior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Tym razem również nie będę powtarzał argumentów przytoczanych wcześniej, chcę tylko za-

(senator B. Mąsior)

akcentować kilka dat. Europejska Konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych została zawarta 20 kwietnia 1959 r. Polska jest stroną tej konwencji od 17 czerwca 1996 r. 17 lipca 2003 r. pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec została zawarta Umowa o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych.

Przytoczyłem te daty, aby pokazać, jak duże w ostatnim czasie, również w dziedzinie współpracy pomiędzy organami ścigania, organami prawnymi naszych krajów, następuje przyspieszenie działań.

Umowa reguluje wiele kwestii formalnych mających istotne znaczenie dla sprawnego i szybkiego prowadzenia postępowań.

W imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej bardzo proszę Wysoki Senat o przyjęcie propozycji uchwały zawartej w druku nr 560B.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję. Proszę pozostać przy mównicy, bo może będą pytania.

Nie ma.

Dziękuję senatorom sprawozdawcom.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister spraw zagranicznych oraz minister sprawiedliwości.

W dalszym ciągu rząd reprezentują panowie ministrowie Jakub Wolski i Sylwester Królak.

Czy chcieliby panowie zabrać głos? Dziękuję bardzo.

A może senatorowie mają pytania do przedstawicieli rządu? Nie mają, dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Nie ma chętnych do zabrania głosu, więc żeby dopełnić procedury, zamykam dyskusję.

Głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r. zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu, a głosowania zaczną się jutro o godzinie 11.00.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.

Sejm uchwalił tę ustawę 18 grudnia, do Senatu została ona przekazana 22 grudnia 2003 r. Marszałek skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Żegnám panów ministrów z Ministerstwa Sprawiedliwości.

Komisje po rozpatrzeniu tej ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie. Są one zawarte w drukach nr 570A – za chwilę sprawozdanie to przedstawi pan senator Bernard Drzęzła – i nr 570B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Bernarda Drzęzłę, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania.

Senator Bernard Drzęzła:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoki Senacie!

W stosunku do tego, co państwo otrzymali dzisiaj rano w proponowanym porządku obrad, nastąpiła zmiana. Uzyskałem upoważnienie również Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, aby wystąpić w jej imieniu z uwagi na fakt, że pan senator Markowski jest w tych dniach niezwykle zajęty człowiekiem.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Potwierdzam to.)

Mam więc zaszczyt przedstawić stanowisko wymienionych komisji w kwestii... w sprawie ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania – a jednak lepsze było tam słowo „kwestii”, bo „sprawa” powtarza mi się dwa razy, więc tak byłoby poprawniej stylistycznie – opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.

Komisje nasze rozpatrzyły tę ustawę w dniu 5 stycznia i przyjęły jednogłośnie uchwały rekomendujące Wysokiemu Senatowi jej przyjęcie.

Obowiązująca dotychczas w przedmiotowym obszarze umowa między Polską a Republiką Federalną Niemiec została zawarta w 1972 r. Była to wówczas w ogóle pierwsza taka umowa, którą Polska zawarła od 1945 r. Jest oczywiście, że umowa ta jest już bardzo nieadekwatna do aktualnej sytuacji polityczno-gospodarczej naszego kraju oraz do poziomu i zakresu naszej współpracy gospodarczej z Republiką Federalną Niemiec.

Zasady opodatkowania w tej umowie i innych umowach tego rodzaju były niekorzystne dla naszego kraju i jednocześnie jednostronnie korzystne dla naszych partnerów, co początkowo, wobec relatywnie niskiego poziomu współpracy gospodarczej, nie miało dla naszego kraju większego praktycznego znaczenia, później z kolei było traktowane jako swoista zachęta dla inwestorów z danych państw inwestujących w Polsce. Naj-

(senator B. Drzęźła)

bardziej wymownym tego przykładem jest umowa z Republiką Federalną Niemiec.

Cztery lata temu Ministerstwo Finansów podjęło się renegotjacji umów z kilkoma państwami, zarówno pod kątem zapewnienia warunków dla rozwoju współpracy gospodarczej, a także – a raczej przede wszystkim – zrównoważenia interesów podatkowych obu stron. Dotychczas zostały ratyfikowane nowe umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania z Holandią, Belgią i Danią, umowa z Austrią czeka zaś na podpisanie.

Na tym etapie relacjonowania sprawy ratyfikacji umowy z RFN ograniczę się do stwierdzenia, że w porównaniu z poprzednią umową zawiera ona szereg korzystnych dla naszego kraju uregulowań, a także obejmuje kilka nowych obszarów, jak na przykład zyski ze sprzedaży majątku, i zawiera postanowienia dotyczące podatków od emerytur, rent i alimentów oraz zapisy o równym traktowaniu wszystkich podatników przez oba umawiające się państwa. Gdyby komuś chodziło o szczegóły tych uzgodnień, to mam je tutaj zestawione i senatorom, którzy by się nimi zainteresowali, służę informacją.

W imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych proszę Wysoki Senat o przyjęcie projektu uchwały zawartego w drukach nr 570A i 570B. Dziękuję za uwagę.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Proszę pozostać na mównicy. Pan senator Drzęźła występuje równocześnie w dwóch rolach.

Czy mamy pytania? Nie mamy.

Dziękuję bardzo.

(Senator Bernard Drzęźła: Dziękuję.)

Przypominam, że ustawę tę przedłożył rząd. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister finansów.

Jeśli chodzi o przedstawiciela ministra spraw zagranicznych, to bez zmian: jest z nami pan wiceminister Jakub Wolski. Witam przedstawiciela ministra finansów, panią wiceminister Elżbietę Muchę.

Czy państwo chcielibyście zabrać głos? Nie. Dziękuję.

A czy państwo...

Tak, proszę bardzo, pan senator Mieczysław Janowski wystąpi w trybie regulaminowym: pytanie trwające nie dłużej niż minutę.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.
Państwo Ministrowie!

Chciałbym zadać pytanie, które dotyczy tej ustawy o ratyfikacji. Bez wątplenia do podatków o charakterze podatków od dochodu i majątku należą podatki od spadków i darowizn. Te podatki, niestety, nie zostały ujęte w tej ratyfikacji. Dlaczego? Obywatele polscy będą za chwilę, za cztery miesiące, obywatelami Unii Europejskiej. Do mojego biura zgłaszali się przedstawiciele różnych organizacji, a zwłaszcza osoby prywatne będące w takiej sytuacji... Bo jeżeli ktoś otrzymuje spadek czy darowiznę i chce być solidny, musi płacić dwa podatki: w Niemczech czy we Francji i w Polsce. Sądzę, że to powinno być unormowane i z apelem o to się zwracam. Co rząd zrobił w tej sprawie? Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Pani minister Mucha, tak? Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Mucha:**

Dziękuję bardzo za to pytanie, Panie Senatorze. To jest istotne pytanie, dlatego że tak naprawdę, gdy popatrzymy na wszystkie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, to okaże się, że żadna z tych umów nie zawiera postanowień wobec podatku od spadków i darowizn. Charakterystyczną cechą unikania podwójnego opodatkowania jest bowiem dążenie do tego, ażeby nie dokonywać podwójnego opodatkowywania w zakresie podatków dochodowych. Podatek od spadków i darowizn nie jest podatkiem dochodowym. A zatem, ponieważ mówimy tutaj o kategoriach podatku dochodowego, podatku od osób fizycznych, od osób prawnych, mówimy o takich podatkach, które obowiązują nie tylko w naszym państwie, ale również w tych państwach, z którymi zawieramy tego rodzaju umowy. Ta umowa standardowo, tak jak każda inna umowa, nie zawiera postanowień w stosunku do tego podatku. Jeżeli spadek zostanie otrzymany, to podatek od niego uregulują przepisy danego państwa w zakresie podatku do spadków i darowizn. Dziękuję uprzejmie.

(Senator Mieczysław Janowski: Dziękuję bardzo.)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa ma jeszcze pytania?

(Senator Mieczysław Janowski: Będę prosił o głos w dyskusji.)

Bardzo dobrze, zaraz to zrobimy.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Co prawda nikt do niej się nie zapisał, ale zgłasza się pan senator Mieczysław Janowski.

Zapraszam na trybunę.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Otóż kwestię tę poruszałem chyba rok temu podczas dyskusji o podobnym podwójnym opodatkowaniu, chyba polsko-francuskim, i chciałem ją podtrzymać. Nie kwestionuję żadnego z przepisów tej ratyfikacji. Ale proszę spojrzeć na art. 13: jeżeli ktoś otrzyma spadek i dokona sprzedaży w danym kraju, to nie będzie płacił tego podatku. A zatem jest tutaj pewna niekonsekwencja. Chciałbym z tego miejsca zaapelować, myślę, że w imieniu naszych obywateli, o to, aby rząd polski podjął negocjacje z innymi państwami w sprawie podatku od spadków i darowizn. Polacy znajdują się w wielu krajach, są więzi rodzinne i to będzie działać we wszystkie strony. Unikanie tego tematu uważam za chowanie głowy w piasek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Rozumiem, że traktujemy ten apel nie jako przynajmniej wniosek formalny, tylko jako apel do odpowiednich służb państwowych.

Pani minister Mucha chciałaby zabrać głos.

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Mucha:

Tak, chciałabym, bo rzeczywiście może moja odpowiedź nie była pełna. Gdybyśmy popatrzyli na to w kontekście art. 13, Panie Senatorze, to moglibyśmy ulec złudzeniu, że rzeczywiście coś jest na rzeczy w zakresie podatku od spadków i darowizn. Tymczasem jeżeli ktoś otrzymał spadek albo darowiznę i weszło to do jego majątku, a następnie ten majątek on upłynni, to dochód ten będzie podlegał opodatkowaniu podatkiem dochodowym. Czyli chodzi o moment wejścia tego spadku czy darowizny do masy majątkowej, bo wtedy naturalnie w zakresie tego podatku dochodowego będzie podlegało to regulacjom tej umowy.

Ja jednocześnie chciałabym zaznaczyć, że jeśli chodzi o porozumienia bilateralne między państwami w zakresie wzajemnego traktowania podatników co do odpowiedzialności w zakresie podatku od spadków i darowizn, to one są, bo może

to być regulowane odrębnymi umowami między państwami. Takie umowy są, ale jest ich niewiele. Nie jestem w stanie w tej chwili podać ich liczby. Jeśli pan senator sobie tego zażyczy, to przedstawimy informację na piśmie.

Te umowy, które są tradycyjnie przedkładane, dotyczą unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków dochodowych, a nie w zakresie podatku od spadków i darowizn. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

W związku z tym zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie omówionej ustawy zostanie przeprowadzone jutro w bloku głosowań.

Dziękuję panu ministrowi Wolskiemu, pani minister Musze i osobom towarzyszącym, którymi są panowie dyrektorzy Kazimierz Bany i Cezary Krysiak. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czternastego porządku obrad: zmiana w składzie komisji senackiej.

Przypominam, że wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich zawarty jest w druku nr 573.

Bardzo proszę pana senatora Gerarda Czaję, żeby zechciał przedstawić sprawozdanie.

Senator Gerard Czaja:

Wysoki Senacie!

Pragnę poinformować, że senator Adam Gierk stwierdził, że praca w jednej komisji go nie satysfakcjonuje. Chce być bardziej aktywny i wyraził taką wolę, pisząc do marszałka o zgodę na bycie członkiem Komisji Ochrony Środowiska.

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich przychyliła się do prośby senatora Adama Gierka. Przedstawia ona projekt uchwały w sprawie zmiany w składzie komisji, w którym proponuje, aby Senat Rzeczypospolitej Polskiej wyraził zgodę na to, żeby senator Adam Gierk pracował w Komisji Ochrony Środowiska. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy któryś z senatorów chciałby zabrać głos? Żaden.

Informuję, że głosowanie w sprawie tej zmiany przeprowadzimy również jutro w bloku głosowań.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią senator sekretarz Krystynę Doktorowicz.

**Senator Sekretarz
Krystyna Doktorowicz:**

Dziękuję, Panie Marszałku.

Komunikaty. Bardzo proszę Wysoką Izbę o koncentrację.

Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej odbędzie się jutro, 9 stycznia, w sali nr 217 pół godziny przed rozpoczęciem obrad plenarnych Senatu.

Marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Prezydium Senatu na jutro, to jest 9 stycznia 2004 r., na 15.00.

Posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich odbędzie się 8 stycznia 2004 r. trzydzieści minut po ogłoszeniu przerwy w posiedzeniu Senatu w sali obrad plenarnych Senatu. Porządek obrad: przygotowanie inicjatywy ustawodawczej w sprawie zmiany uchwały Senatu z dnia 23 listopada 1990 r. Regulamin Senatu RP.

Wspólne posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej odbędzie się dzisiaj dwadzieścia minut po ogłoszeniu przerwy w posiedzeniu Senatu w sali nr 182.

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w posiedzeniu Senatu w sali nr 182.

Posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Nauki, Edukacji i Sportu w sprawie rozpatrzenia wniosków do

ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej odbędzie się o 18.00 w sali nr 217.

Następnie Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych rozpatrzy wnioski zgłoszone do: ustawy o podatku akcyzowym, ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, oraz przyjmie stanowisko w sprawie ustawy budżetowej. Bardzo dziękuję, Panie Marszałku.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

(*Senator Krystyna Sienkiewicz: Był jeszcze jeden komunikat.*)

Jeszcze pani senator Krystyna Sienkiewicz, proszę bardzo.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia zbiera się bezpośrednio po zakończeniu posiedzenia – zaraz podam, w jakiej sali, bo był taki komunikat przygotowany przez sekretariat komisji – w sali nr 179 w celu przyjęcia projektu uchwały.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

To był bis, ponieważ ten komunikat był już czytany.

Dziękuję bardzo.

Ogłaszam przerwę do jutra do 11.00.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 17 minut 12)

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 11 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczy wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dzień dobry państwu.

Wznawiam posiedzenie.

Widzę, że senatorowie sekretarze już zajmują
miejsca przy stole prezydialnym. Witam.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu
w sprawie ustawy o podatku akcyzowym.

Przypominam, że w przerwie w obradach od-
było się posiedzenie Komisji Gospodarki i Finan-
sów Publicznych, która odniosła się do wniosków
zgłoszonych w toku debaty i przygotowała spra-
wozwanie.

Zapraszam na mównicę panią senator Geno-
wefę Ferenc, która zwięźle streści nam to, co jest
plonem pracy komisji.

Bardzo proszę panią senator.

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatoro-
wie!

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych
rozpatrzyła wczoraj na posiedzeniu wnioski zgło-
szone w toku debaty nad ustawą o podatku akcy-
zowym.

Komisja proponuje, aby Wysoki Senat przyjął
poprawki: pierwszą, czwartą, szóstą, ósmą, dzie-
siątą, jedenastą, dwunastą, trzynastą, czterna-
stą, piętnastą, siedemnastą, osiemnastą, dwu-
dziestą, dwudziestą szóstą, dwudziestą siódmą,
dwudziestą ósmą, dwudziestą dziewiątą, trzy-
dziestą szóstą i trzydziestą siódmą.

Ponadto komisja informuje, że na podstawie
art. 52 ust. 4 Regulaminu Senatu następujący
wnioskodawcy dokonali zmiany treści swoich
wniosków: Krzysztof Jurgiel – poprawki siódmej;
Władysław Mańkut – poprawki trzynastej; Jerzy
Markowski – poprawki osiemnastej; Komisja Go-
spodarki i Finansów Publicznych – poprawki
dwudziestej siódmej; Adam Graczyński, Geno-

wefa Ferenc i Jerzy Markowski – poprawki trzy-
dziestej szóstej; oraz senator Adam Graczyński
– poprawki trzydziestej siódmej.

Ponadto pan senator Jerzy Markowski wycofał
swoje wnioski zapisane w zestawieniu jako po-
prawka dziewiętnasta. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Bardzo dziękuję.

Teraz zapytam senatorów wnioskodawców,
czy chcą zabrać głos.

Pan senator Lesław Podkański?

(*Senator Lesław Podkański:* Dziękuję.)

(*Głos z sali:* Jeszcze senator Wielowieyski.)

Tak, tak.

Zanim zapytam następnych wnioskodawców,
proszę o zabranie głosu sprawozdawcę mniejszo-
ści komisji, pana senatora Andrzeja Wielowieys-
kiego.

Proszę bardzo. Z miejsca, tak?

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo, powiem krótko: chciałbym po-
tworzyć argumenty – zresztą były one także wy-
mieniane na posiedzeniu Komisji Gospodarki
i Finansów Publicznych – na temat naszej propo-
zycji usunięcia kosmetyków ze spisu artykułów
objętych podatkiem akcyzowym.

Argumentacja jest prosta. Rozumiemy dob-
rze argumenty fiskalne – że jest to sprawa co
najmniej kilkudziesięciu, jeżeli nie 100 milio-
nów zł – ale uważamy, że objęcie tych artykułów
podatkiem akcyzowym jest nierealne, jest ono
nie do utrzymania z uwagi na to, że w innych
krajach Unii nie ma podatku na te artykuły.
W związku z tym nie tylko będziemy mieli trud-
ności z wejściem na rynki zachodnie, ale też,
mając te nasze kilkaset dziarskich, dość dziel-
nie działających przedsiębiorstw kosmetycz-
nych, będziemy w sytuacji wyraźnie gorszej niż
wszyscy nasi sąsiedzi. Nawet to dzisiejsze ob-
ciążenie dwudziestoprocentowym podatkiem

(senator A. Wielowieyski)

akcyzowym – nie mówię już o tym ewentualnym, planowanym przez ministerstwo obciążeniu – jest szkodliwe i hamuje rozwój polskiego przemysłu. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.
Teraz pytam panie i panów senatorów.
Adam Biela? Proszę.

Senator Adam Biela:

Dziękuję, Panie Marszałku.
Chciałbym zwrócić uwagę na poprawki: piątą, szesnastą, dwudziestą pierwszą oraz dwudziestą piątą. Poprawki te dają polskim producentom tytoniu dość poważną szansę funkcjonowania w gospodarce na warunkach konkurencyjnych, dają również polskim plantatorom szansę uprawy tytoniu. Jeśli te poprawki nie zostaną przyjęte, po wejściu Polski do Unii Europejskiej podatek akcyzowy spowoduje, iż nie będzie normalnych warunków konkurencyjności i szansy na przetrwanie tych polskich podmiotów gospodarczych. Dziękuję bardzo

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.
Zanim zapytam następnych państwa senatorów, pragnę powitać na sali naszego miłego gościa z Kolumbii, senatora polskiego pochodzenia, pana Kłopotowskiego. (Oklaski)
Pan senator Jerzy Smorawiński?
(Senator Jerzy Smorawiński: Dziękuję, Panie Marszałku.)
Krzysztof Jurgiel?
(Senator Krzysztof Jurgiel: Dziękuję.)
Władysław Mańkut? Nie.
Jerzy Markowski?
(Senator Jerzy Markowski: Dziękuję.)
Jan Szafraniec?
(Senator Jan Szafraniec: Dziękuję.)
Teresa Liszcz?
(Senator Teresa Liszcz: Dziękuję.)
Irena Kurzępa?
(Senator Irena Kurzępa: Dziękuję.)
Kazimierz Pawełek?
(Senator Kazimierz Pawełek: Dziękuję.)
Henryk Dzido? Nie.
Sławomir Izdebski?
(Senator Sławomir Izdebski: Dziękuję.)
Wiesława Sadowska? Proszę.

Senator Wiesława Sadowska:

Panowie i Panie Senatorowie! Panie Marszałku! Chciałabym serdecznie prosić o poparcie poprawki dwudziestej piątej. Poprawka ta nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, ale sprawi, że zarówno producenci tanich papierosów, jak i producenci drogich papierosów będą jednakowo traktowani przy ewentualnym podwyższaniu czy obniżaniu akcyzy. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.
Genowefa Ferenc?
(Senator Genowefa Ferenc: Dziękuję.)
Dorota Kempka? Proszę.

Senator Dorota Kempka:

Panie Marszałku, bardzo proszę panie i panów senatorów, abyśmy poparli tę poprawkę, ponieważ jest ona niezmiernie ważna, co już uzasadniła pani senator Sadowska, a nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych. Bardzo proszę o poparcie poprawki dwudziestej piątej.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Następni senatorowie.
Alicja Stradomska?
(Senator Alicja Stradomska: Dziękuję.)
Tadeusz Bartos?
(Senator Tadeusz Bartos: Dziękuję.)
Dziękuję.
Olga Krzyżanowska?
(Senator Olga Krzyżanowska: Dziękuję.)
Dorota Simonides?
(Senator Dorota Simonides: Dziękuję.)
Grażyna Staniszevska? Nie.
Andrzej Wielowieyski?
(Senator Andrzej Wielowieyski: Dziękuję.)
Mieczysław Janowski?
(Senator Mieczysław Janowski: Dziękuję.)
Edmund Wittbrodt?
(Senator Edmund Wittbrodt: Dziękuję.)
Adam Graczyński?
(Senator Adam Graczyński: Dziękuję bardzo.)
Dziękuję.
Przypominam, że senator Jerzy Markowski wycofał swój wniosek oznaczony w druku nr 565Z jako poprawka dziewiętnasta.
Czy ktoś z państwa chce go podtrzymać? Oczywiście wniosek, a nie senatora.
Nie. Dziękuję.
Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o podatku akcyzowym.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Poprawka pierwsza ma na celu uściślenie definicji terytorium państwa trzeciego tak, aby zapobiec omijaniu przepisów dotyczących importu z terytoriów należących do państw Wspólnoty, do których nie stosuje się traktatów lub wspólnotowych przepisów o podatku akcyzowym.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyświetlenie wyników.

80 senatorów głosowało za, czyli komplet.

(Głosowanie nr 1)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga ma na celu wskazanie, iż opodatkowaniu akcyzą będą podlegały wyroby nabyte lub posiadane, od których nie zapłacono akcyzy, w chwili pierwszej czynności powodującej powstanie obowiązku podatkowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

23 senatorów głosowało za, 60 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 2)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzecia powoduje, iż wysokość dopuszczalnych norm ubytków i niedoborów będzie wynikała wyłącznie z rozporządzenia ministra, a nie decyzji naczelnika urzędu celnego działającego na podstawie przepisów rozporządzenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

16 senatorów głosowało za, 63 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 3)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka czwarta polega na skreśleniu przepisu dopuszczającego zmniejszenie podstawy opodatkowania o rabaty, bonifikaty, opusty, reklamacje i skonta.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

84 senatorów głosowało za, 3 – przeciw. **(Głosowanie nr 4)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta ma na celu ograniczenie zakresu podmiotowego ustawy o podatników będących zleceniobiorcami usług polegających na wytwarzaniu wyrobów akcyzowych w ramach innych umów niż tylko umowy o dzieło.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

24 senatorów głosowało za, 62 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 5)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka szósta uzupełnia upoważnienie do wydania rozporządzenia o niezbędne wytyczne.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

86 głosów oddanych i wszystkie za. **(Głosowanie nr 6)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siódma przedłuża termin, do którego podatnicy są obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy za okresy miesięczne, z dwudziestego piątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, do czterdziestego dnia następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

14 senatorów głosowało za, 65 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 7)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka ósma ma charakter uściślający.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Głosowało 86 senatorów, wszyscy za uściśleniem. **(Głosowanie nr 8)**

Poprawka dziewiąta powoduje, iż naczelnik urzędu celnego nie będzie musiał zabezpieczać akcyzy dotyczącej importu wyrobów akcyzowych w przypadkach i w trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych, gdy zostanie złożone zabezpieczenie akcyzowe.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

18 senatorów głosowało za, 67 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 9)**

Poprawka dziewiąta została odrzucona.

Poprawki: dziesiąta, dwunasta i trzynasta, powodują, iż pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych pochodzących z importu będzie mógł podlegać procedurze zawieszenia w przypadku, gdy wyroby te są przemieszczane do składu podatkowego oraz złożono zabezpieczenie akcyzowe.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

80 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 10)**

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka jedenasta skreśla zbędną regulację zawartą w upoważnieniu do wydania rozporządzenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyświetlenie wyników.

83 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 11)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czternasta uzupełnia przepisy dotyczące zarejestrowanego handlowca w zakresie nadawania mu numeru akcyzowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

87 głosów oddanych, wszystkie za. **(Głosowanie nr 12)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piętnasta nakazuje podmiotom występującym w charakterze zarejestrowanych handlowców stosowanie numeru akcyzowego na dokumentach.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

87 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 13)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szesnasta pozwala na złożenie zabezpieczenia akcyzowego w formie zastawu bądź hipoteki.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

25 senatorów głosowało za, 62 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 14)**

A zatem poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemnasta skreśla zbędne powtórzenie w wytycznych do rozporządzenia – treści tego rozporządzenia.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

87 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka osiemnasta podwyższa maksymalną stawkę akcyzy dla piwa z 4 zł 85 gr do, obecnie stosowanej, 6 zł 86 gr od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

64 senatorów głosowało za, 17 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 16)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta obniża maksymalną stawkę akcyzy na alkohol etylowy z 6 tysięcy 300 zł do, obecnie stosowanej, 4 tysięcy 400 zł od 1 hektolitra czystego alkoholu zawartego w gotowym wyrobie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

41 senatorów głosowało za, 45 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 17)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta pierwsza obniża stawki akcyzy dla tytoniu do palenia do ręcznego sporządzania papierosów do 36% maksymalnej ceny detalicznej, a dla innego tytoniu do palenia – do 20% maksymalnej ceny detalicznej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

44 senatorów głosowało za, 38 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 18)**

Poprawka została przyjęta.

(Senator Zdzisława Janowska: Przepraszam, ale tam chyba był błąd.)

Zgłasza się pani senator Zdzisława Janowska.

W jakiej sprawie?

(Senator Zdzisława Janowska: Przepraszam bardzo, ale chyba nastąpiła pomyłka. Poprawka była poparta przez komisję, a my zajęliśmy inne stanowisko...) *(Wesołość na sali)*

Na jakiej podstawie pani senator twierdzi, że nastąpiła pomyłka?

(Senator Zdzisława Janowska: Czytamy w druku: poprawka dwudziesta...)

Pani Senator, przypominam, że ostateczną...

(Rozmowy na sali)

(Senator Zdzisława Janowska: Ja jestem członkiem komisji.)

...instancją rozstrzygającą jest nie komisja, ale Izba in gremio.

Dziękuję.

Poprawka dwudziesta druga skreśla upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

18 senatorów głosowało za, 68 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dwudziesta trzecia powoduje powstanie sztywnej minimalnej stawki akcyzy na papierosy.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

16 senatorów głosowało za, 71 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dwudziesta czwarta nakazuje ministrowi obniżyć stawkę akcyzy na papierosy wyrażoną kwotowo i procentowo jednocześnie i w takim samym stopniu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

17 senatorów głosowało za, 63 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta piąta nakazuje ministrowi obniżyć stawkę akcyzy na papierosy wyrażoną kwotowo i procentowo w takim samym stopniu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę o wyświetlenie wyników.

57 senatorów głosowało za, 28 – przeciw i 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta szósta usuwa zbędne odesłanie.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 senatorów głosowało za, 2 – przeciw... Przepraszam, 85 głosowało za, 1 – przeciw i 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 23)**

Poprawka została przyjęta.

To zawahanie wynikało z tego, że ktoś się zdecydował w ostatniej chwili.

Poprawka dwudziesta siódma zmniejsza maksymalną stawkę akcyzy na wszystkie wyroby akcyzowe niezharmonizowane do 35%, z wyjątkiem maksymalnej stawki na samochody osobowe oraz energię elektryczną.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

80 senatorów głosowało za, 2 – przeciw i 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 24)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta ósma ma charakter doprecyzowujący.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 88 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 25)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta dziewiąta ma na celu ujednoczenie terminu zapłaty akcyzy z chwilą powstania obowiązku podatkowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

88 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 26)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzydziesta ma na celu wyłączenie z opodatkowania akcyzą piwa bezalkoholowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

27 senatorów głosowało za, 57 – przeciw i 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 27)**

Poprawka nie została przyjęta.

Głosujemy nad poprawkami trzydziestą pierwszą i trzydziestą ósmą. Mają one na celu wyłączenie z opodatkowania akcyzą substancji organicznych powierzchniowo czynnych zawierających w swym składzie alkohol etylowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

17 senatorów głosowało za, 63 – przeciw i 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 28)**

Poprawki nie zostały przyjęte.

Poprawka trzydziesta druga i trzydziesta dziewiąta mają na celu wyłączenie z opodatkowania akcyzą środków piorących i środków czyszczących zawierających w swym składzie alkohol etylowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

26 senatorów głosowało za, 60 – przeciw i 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 29)**

Poprawki nie zostały przyjęte.

Poprawka trzydziesta trzecia ma na celu wyłączenie z opodatkowania szeroko rozumianych kosmetyków.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

47 senatorów głosowało za, 35 – przeciw i 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 30)**

Poprawka została przyjęta. *(Oklaski)*

Poprawka trzydziesta szósta ma na celu objęcie opodatkowaniem jachtów.

Kto jest za?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy.

Decyzją 72 senatorów – 10 było przeciw, a 6 wstrzymało się od głosu – jachty będą opodatkowane. (**Głosowanie nr 31**)

Poprawka trzydziesta siódma ma na celu objęcie opodatkowaniem sprzętu elektronicznego wysokiej klasy oraz kamer wideo.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

74 senatorów głosowało za, 7 – przeciw i 6 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 32**)

Poprawka została przyjęta.

W tej sytuacji przystępujemy do głosowania za przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o podatku akcyzowym w całości, ze zmianami, jakie wynikają z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

75 senatorów głosowało za, 9 – przeciw i 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 33**)

Wobec tego mogę stwierdzić, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o podatku akcyzowym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.

W czasie przerwy odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, w toku którego komisja odniosła się do poprawek i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Bardzo proszę pana senatora Bernarda Drzęźłę, jako sprawozdawcę komisji, aby zechciał krótko przedstawić nam istotę stanowiska komisji.

Senator Bernard Drzęźła:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W trakcie pierwszego posiedzenia komisji dotyczącego przedmiotowej ustawy został sformułowany wniosek o wprowadzenie poprawki do ustawy, natomiast w trakcie debaty nad tą ustawą tutaj, na forum Wysokiego Senatu, został zgłoszony wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Komisja, debatując nad tymi dwoma niejako przeciwstawnymi wnioskami, zdecydowała się wycofać swój poprzedni wniosek, nie udzielając mu poparcia. Jednogłośnie poparła zaś wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Mogą zabrać głos senatorowie: Jerzy Markowski...

(Senator Jerzy Markowski: Dziękuję.)

Nie wyraża zainteresowania.

... i Janusz Bargieł.

(Senator Janusz Bargieł: Dziękuję.)

On również.

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski: senatorowie Jerzy Markowski i Janusz Bargieł wnosili o przyjęcie ustawy bez poprawek, natomiast Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiła wniosek o wprowadzenie poprawki do ustawy.

Jak zwykle w pierwszej kolejności głosujemy nad wnioskiem najdalej idącym, czyli tym o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem ustawy bez poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

75 senatorów wyraziło pogląd, że powinniśmy tę ustawę przyjąć bez poprawek, 10 wstrzymało się od głosu, nikt nie był przeciw. (**Głosowanie nr 34**)

Wobec tego stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej.

W czasie przerwy odbyło się posiedzenie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, które przeanalizowały wnioski zgłoszone w toku debaty i przygotowały wspólne sprawozdanie.

Bardzo proszę pana senatora Mieczysława Mietłę, by zechciał przedstawić plon pracy komisji.

Senator Mieczysław Mietła:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam przyjemność złożyć sprawozdanie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych z pracy nad ustawą o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej.

Komisja proponuje przyjęcie następujących poprawek: pierwszej, drugiej, trzeciej, czwartej, piątej, szóstej, siódmej, ósmej, dziewiątej, dzie-

(senator M. Mietła)

siątej i piętnastej, czyli łącznie jedenastu poprawek.

Będą zgłoszone dwa wnioski mniejszości dotyczące poprawek trzynastej i czternastej. Oczywiście właśnie te poprawki wzbudziły największą dyskusję na posiedzeniu połączonych komisji. Komisja stoi na stanowisku, żeby nie przyjmować poprawek: jedenastej, dwunastej, trzynastej, czternastej, ponieważ są one bezzasadne.

Jeżeli chodzi o poprawki jedenastą i dwunastą, to ich przyjęcie grozi monopolizacją rynku dystrybucji gazów płynnych. W istocie wnioskodawcy domagają się wyższego od przyjętego już standardu ochrony znaku towarowego. Dochodzenie roszczeń umożliwia już obowiązujące przepisy ustawy – Prawo własności przemysłowej, a także przepisy ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Ponadto możliwe jest choćby zabezpieczenie swoich interesów w zawieranych umowach.

Nie rekomendujemy również poprawki trzynastej, ponieważ poprawka ta zawiera w zasadzie zjawisko opisane wyżej w poprawkach jedenastej i dwunastej.

I ostatnia poprawka, czternasta. Komisja jest przeciwko niej, gdyż sytuację taką przedstawia regulacja w art. 305. Byłoby to dodatkowe, niepotrzebne sformułowanie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Mamy dwie grupy senatorów, którzy zgłosili wnioski mniejszości.

Pierwszą reprezentuje pan senator Adam Gierek.

Proszę bardzo.

Senator Adam Gierek:

Art. 305 przewiduje karanie tych, którzy podrabiają znaki. Poprawka rozszerza karalność na tych, którzy wykorzystują cudze znaki już na gotowych opakowaniach. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Drugą grupę senatorów połączonych komisji zgłaszających wnioski mniejszości reprezentuje pani senator Zdzisława Janowska. Proszę bardzo.

Senator Zdzisława Janowska:

Również pragnę poprzeć poprawkę, ponieważ wyjaśnienie kolegi w tej chwili nie było pełne. Niestety, nie można dochodzić roszczeń na drodze karnej za to, że ktoś używa cudzego znaku, podszycia się pod cudzy znak. Działania, które są już ustalone w procedurze, nie dają szans dochodzenia sprawiedliwości na drodze karnej. Zarówno poprawka senatora Gierka, jak i poprawka senatora Dzidy, moja i pana Izdebskiego rozszerza zakres. Jest to podszywanie się pod cudzy znak, co jest rzeczą nagminną na naszym rynku. To nie tylko chodzi o gaz.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Mogą jeszcze skorzystać z ostatniej szansy przekonywania do swoich racji, do swoich wniosków senatorowie: Władysław Bułka...

(Senator Władysław Bułka: Dziękuję.)

...i Wiesław Pietrzak.

(Senator Wiesław Pietrzak: Tak.)

Proszę.

Senator Wiesław Pietrzak:

Panie Marszałku, chcę wycofać poprawkę jedenastą. Wycofałbym również poprawkę dwunastą, ale nie jestem jedynym senatorem, który ją zgłosił. Jedenastą zaś wycofuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dobrze. Dziękuję.

Proszę państwa, zgodnie z procedurą zadaję pytanie, czy ktoś chce podtrzymać tę poprawkę?

(Głos z sali: Jedenastą, tak?)

Tak, jedenastą.

Nie stwierdzam tego. Dziękuję bardzo.

Poprawka jedenasta jest zatem definitywnie wycofana.

Pan senator Adam Biela?

(Senator Adam Biela: Tak.)

Proszę bardzo.

Senator Adam Biela:

Chciałbym rekomendować poprawkę dwunastą, której przyjęcie daje szansę istnienia małym, średnim firmom funkcjonującym w branży dystrybucji gazu. Te firmy zatrudniają wielu pracowników w skali kraju i ich zniszczenie spowodowałoby znaczne podwyższenie bezrobocia. Wobec tego bardzo proszę o rozważenie możliwości głosowania za przyjęciem poprawki dwunastej. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dobrze. Z tym, że treść tej poprawki jest zupełnie inna, niż pan senator tutaj prezentuje.

(Wesołość na sali)

No, dobrze. Ale już pan skorzystał ze swojej szansy. Komentarzem na sali – słyszeliśmy to – jest ten rezonans...

(Senator Adam Biela: Wcale nie jest inna.)

I teraz dalej, pan senator Krzysztof...

(Senator Adam Biela: Nie jest wcale inna. Jest dokładnie tak, jak ja to powiedziałem.)

Mam przeczytać?

(Senator Adam Biela: Tak.)

Proszę bardzo.

Poprawka dwunasta zmierza do tego, aby odpowiedzialności karnej podlegała osoba umieszczająca substancję niebezpieczną w opakowaniu oznaczonym cudzym znakiem towarowym bez zgody uprawnionego z tego znaku lub osoby, która miała zgodę na używanie tego znaku i wprowadzająca tak opakowane substancje do obrotu. Tak brzmi treść tego punktu.

(Senator Adam Biela: Przyjęcie tej poprawki spowoduje zamknięcie etapu bezkarności używania znaków, znaków towarowych i kradzenia tych znaków, przed czym nie mogą się obronić właśnie małe i średnie firmy.)

Teraz jest pan bliższy tej treści. Dziękuję bardzo.

Pan senator Krzysztof Borkowski?

(Senator Krzysztof Borkowski: Dziękuję.)

Lesław Podkański?

(Senator Lesław Podkański: Dziękuję.)

Jerzy Smorawiński?

Senator Jerzy Smorawiński:

Panie Marszałku, poprawka dwunasta i trzynasta są podobne. Ponieważ poprawka trzynasta jest dalej idąca, osobiście rekomenduję poprawkę trzynastą.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Zdzisława Janowska?

Senator Zdzisława Janowska:

Podobnie przenoszę swoje poparcie na poprawkę trzynastą.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Adam Gierek?

(Senator Adam Gierek: Podtrzymuję poprawkę trzynastą.)

Henryk Dzido? Nie.

Sławomir Izdebski?

(Senator Sławomir Izdebski: Ja oczywiście popieram poprawkę czternastą.)

Myślę, że nie ma potrzeby powtarzania, kto co popiera, bo mamy to uwidocznione w druku. Jest to więc tylko marnotrawienie czasu.

Zatem przystępujemy do głosowania.

Sprawozdawcą komisji nauki i edukacji był senator Adam Gierek, ale już zabierał głos dwa razy. Czy chce jeszcze trzeci raz?

(Wesołość na sali)

(Senator Adam Gierek: Dziękuję.)

Nie chce. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania w sprawie...

(Senator Grzegorz Niski: Można w sprawie formalnej?)

Zgłosił się senator Niski. Proszę.

Senator Grzegorz Niski:

Chciałbym podtrzymać poprawkę pierwszą i poprawkę trzecią. Przejść ją... To znaczy podtrzymać.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Pan senator Niski nie ma prawa zabierać głosu.

(Wesołość na sali)

(Głos z sali: Co za interes. Dajmy mu szansę.)

(Głos z sali: Za wysoko poszedł.)

(Głos z sali: Niestety.)

Być może przy innych ustawach będzie taka szansa, ale w tej chwili regulamin nie pozwala na udzielenie panu senatorowi głosu i dlatego przystępujemy do głosowania w sprawie...

(Senator Janusz Bargieł: Spojrzał na inny druk. Mówił o innej, o następnej ustawie.)

No tak, pan senator Niski antycypuje już tutaj przyszłość.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej.

Poprawka pierwsza ma charakter redakcyjny. Uściśla przepis ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 35)**

Zatem uściślamy przepis ustawy.

Poprawka druga zmierza do ujednoczenia terminologii przepisu art. 132 ustawy nowelizowanej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

84 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie zdążył zagłosować. **(Głosowanie nr 36)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka trzecia ujednocila terminologię ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 86 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 37)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka czwarta dostosowuje terminologię przepisu art. 165 ust. 1 ustawy nowelizowanej do nowego brzmienia art. 301.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Wyświetlamy wyniki.

Jedna pani senator albo nie nadała, albo się myli.

Oddano 85 głosów za, 1 pani senator nie głosowała. **(Głosowanie nr 38)**

Poprawka przyjęta.

(Głos z sali: Jak to nie?)

(Głos z sali: Gienia.)

Wszystko się zgadza, Panie Sekretarzu. Obecnych senatorów – 86. Głosowało – 85, a 1 pani senator nie głosowała.

(Głos z sali: Ale jest obecna.)

(Głos z sali: Czyta.)

Oczywiście, jest obecna.

Poprawka piąta ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

85 głosów za, innych nie było. **(Głosowanie nr 39)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka szósta usuwa błędne odesłanie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(Głos z sali: O, inni śpią.)

Palce dwóch senatorów błędzą po klawiaturze, ale nie mogą trafić... Jeszcze tylko jednego, który, gdyby przez chwilę nie rozmawiał przez telefon, to by na pewno...

Dziękuję bardzo. Wyświetlamy wyniki.

86 głosów za, czyli wszystkie. **(Głosowanie nr 40)**

A więc poprawka przyjęta.

Poprawka siódma uściśla, że urząd patentowy będzie przekazywał odpowiedź na skargę sądowi administracyjnemu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

85 głosów za, 1 senator, mimo zasygnalizowania obecności, nie głosował. **(Głosowanie nr 41)**

Poprawka ósma zmierza do tego, aby wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługiwał we wszystkich sprawach, w których urząd patentowy może orzekać na posiedzeniach niejawnych, a nie tylko w sprawach, w których urząd patentowy wydał postanowienie, że nie jest właściwy do rozpatrzenia wniosku w trybie postępowania spornego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Wyświetlamy wyniki.

86 senatorów jednogłośnie za. **(Głosowanie nr 42)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dziewiąta zmierza do tego, aby do odpowiedzialności dyscyplinarnej aplikantów eksperckich stosowało się odpowiednio wszystkie przepisy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej ekspertów.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Wyświetlamy wyniki.

85 głosów za, 1 – przeciw. **(Głosowanie nr 43)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziesiąta ma na celu uściślenie przepisu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Głosowało 85 senatorów, wszyscy poparli tę poprawkę. **(Głosowanie nr 44)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dwunasta zmierza do tego, aby odpowiedzialności karnej podlegała osoba umieszczająca substancję niebezpieczną w opakowaniu oznaczonym cudzym znakiem towarowym bez zgody uprawnionego do tego znaku lub osoby, która miała zgodę na używanie tego znaku, i wprowadzająca tak opakowane substancje do obrotu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Wyświetlamy wyniki.

21 głosów za, 60 – przeciw, 5 osób wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 45)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzynasta zmierza do tego, aby odpowiedzialności karnej podlegała osoba umieszczająca swoje towary w opakowaniu wielokrotnie stosowania oznaczonym cudzym znakiem to-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

warowym bez zgody uprawnionego do tego znaku i wprowadzająca te towary do obrotu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

39 głosów za, 41 – przeciw, 6 osób wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 46)**

Poprawka została odrzucona.

(Głos z sali: Teraz za naszą głosujcie.) (Wesołość na sali)

Panie Senatorze, to już jest poza regulaminem.

(Głos z sali: To była agitacja.)

Miał pan okazję agitować, bez pokrzykiwania, wtedy, kiedy o to pytałem.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką czternastą, która wskazuje, że osoba wprowadzająca do obrotu towary lub świadcząca usługi, posługując się zarejestrowanym znakiem towarowym, lecz nie mając prawa do używania tego znaku, będzie podlegać grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

35 głosów za, 44 – przeciw, 7 osób wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 47)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka piętnasta ma charakter legislacyjny. Zmierza do usunięcia odesłania w związku z tym, że w ustawie – Prawo własności przemysłowej w art. 305 nie ma ust. 1.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję, wyświetlamy wyniki.

Oddano 86 głosów – wszystkie za. **(Głosowanie nr 48)**

Poprawka przyjęta.

W tej sytuacji możemy przystąpić do głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy w całości, z poprawkami przyjętymi przed chwilą przez Wysoki Senat.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 osoby za, 3 wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 49)**

To upoważnia mnie do stwierdzenia, że Senat właśnie podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

W czasie przerwy Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych odniosła się do wniosków zgłoszonych w toku debaty. O tym posiedzeniu opowie nam pan senator Bogusław Mąsior.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Po rozpatrzeniu wniosków zgłoszonych na posiedzeniu komisji i w trakcie debaty Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych rekomenduje Wysokiemu Senatowi przyjęcie poprawek: drugiej, czwartej, piątej, siódmej, dziewiątej i jedenastej. Poprawki pierwsza i trzecia zostały wycofane, a poprawki szósta, ósma i dziesiąta – mówię to z bólem serca, jako jeden z ich współautorów – nie uzyskały poparcia komisji z uwagi na to, że co prawda są one uzasadnione w warunkach polskich, jeżeli chodzi o uściślenie systemu kontroli, ale są dziś niewykonalne, przyjmowałibyśmy więc prawo, które byłoby nie do zrealizowania.

Proszę więc Wysoki Senat o przyjęcie poprawek: drugiej, czwartej, piątej, siódmej, dziewiątej i jedenastej.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Gdy pan senator mówił o bólu serca, pan senator Religa spojrział na pana czujnie. Proszę bardzo.

Przypominam, że pan senator Adam Graczyński wycofał swoje poprawki, to znaczy poprawki pierwszą i trzecią, zawarte w druku nr 567Z.

Stąd sakramentalne pytanie: kto z państwa chce je ewentualnie podtrzymać? Pan senator Grzegorz Niski?

Senator Grzegorz Niski:

Chciałbym podtrzymać poprawki pierwszą i trzecią, w interesie konsumentów.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Czyli o jedną ustawę za wcześniej pan się poprzednio zgłosił, tak? (Wesołość na sali)

Dobrze. Proszę państwa, mamy jeszcze pytanie do senatorów, czy chcą agitować.

Adam Graczyński?

(Senator Adam Graczyński: Dziękuję.)

Krzysztof Jurgiel?

Jolanta Danielak?

Mieczysław Janowski?

Bogusław Mąsior?

Andrzej Wielowieyski?

Proszę bardzo.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Chciałbym nawiązać do tego, co mówił przed chwilą pan senator sprawozdawca Mąsior. Rzeczywiście były, że tak powiem, niedoróbki redakcyjne i legislacyjne w poprawkach, które zgłosiliśmy, dotyczących kontroli transportu. Ale jest tutaj duża luka, ta ustawa ma dużą słabość, bo nie obejmuje nadzorem całości obrotu paliwowego. Jest to duża luka, ponieważ, jak się zdaje, znaczna część przestępstw i patologii w tym zakresie mieści się właśnie w sferze obrotu, która jest tutaj wyłączona. Co gorsza, jest to sfera obrotu zamkniętego, więc znaczna część patologii tam właśnie ma miejsce, a wiedza o tym nie przedostaje się na zewnątrz. To musi być objęte kontrolą. Nasze poprawki są więc uzasadnione, aczkolwiek, powiedzmy, nie doszlifowano ich dostatecznie.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawki pierwsza i trzecia rozszerzają cel ustawy o ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na interesy konsumentów oraz nakazują uwzględniać przy określaniu wymagań jakościowych dla paliw, oprócz ochrony środowiska, również ochronę zdrowia oraz interesy konsumentów.

Przypominam, że poprawki te zostały wycofane przez senatora Graczyńskiego, ale podtrzymał je senator Niski.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję.

28 głosów za, 53 – przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 50)**

A więc mimo podtrzymania poprawek, zostały one odrzucone.

Poprawka druga ma na celu wprowadzenie obowiązku określenia przez Radę Ministrów wykazu oraz granic terenów zastrzeżonych ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 głosy za, 1 – przeciw. **(Głosowanie nr 51)**

Poprawka oczywiście została przyjęta.

Poprawka czwarta eliminuje zbędną, niezdefiniowaną terminologię oraz usuwa błąd legislacyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 85 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 52)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta dostosowuje treść przepisu materialnego ustawy do przepisów karnych ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Wynik identyczny jak poprzednio: oddano 85 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 53)**

Poprawka przyjęta.

Poprawki szósta, ósma i dziesiąta mają na celu objęcie systemem kontroli etapu transportu paliwa od producenta do przedsiębiorcy, który prowadzi obrót tym paliwem. Za transport paliwa niespełniającego wymagań jakościowych odpowiadać będzie właściciel przewożonego paliwa, a sankcje będą takie same jak za obrót paliwem niespełniającym wymaganych norm lub gromadzenie takiego paliwa.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

33 głosy za, 48 – przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 54)**

Poprawki zostały odrzucone.

Poprawka siódma ma charakter legislacyjny. Tworzy ona dwie odrębne podstawy prawne do wydania dwóch rozporządzeń.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

Oddano 80 głosów, wszystkie za, chociaż kilkoro senatorów, których nazwiska znam, zapomniało chyba głosować. **(Głosowanie nr 55)**

Teraz poprawka jedenasta... Dziewiąta, tak? Przepraszam. Poprawka dziewiąta usuwa błąd w określeniu czynu zabronionego przez ustawę.

Kto jest za poprawką dziewiątą?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 85 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 56)**

Teraz głosujemy nad poprawką jedenastą. Dotyczy ona nowelizacji ustawy – Prawo energetyczne i eliminuje uchwalone przez Sejm wyłączenie obowiązku uzyskania koncesji na prowadzenie obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza 10 tysięcy euro.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

Głosowało 84 senatorów, wszyscy za. (**Głosowanie nr 57**)

Poprawka została przyjęta.

Będziemy teraz głosowali nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za podjęciem tej uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

80 głosów za, 2 – przeciw, 4 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 58**)

Oznacza to, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Komisja Nauki, Edukacji i Sportu przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Proszę zajrzeć do druku nr 554A.

Przystępujemy do głosowania nad tym projektem.

Kto jest za przyjęciem tego projektu uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 85 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. (**Głosowanie nr 59**)

Wobec tego stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej pochyliły się wspólnie nad wnioskami zgłoszonymi w toku debaty i teraz pan senator Zbigniew Kulak przedstawi sprawozdanie z ich pracy.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Przedstawiamy efekt naszej wspólnej pracy w druku nr 555Z. Żadna z poprawek nie budziła kontrowersji. Z alternatywnych propozycji rozwiązania tych samych problemów za pomocą innych słów, jeśli mogę tak powiedzieć, komisje

wybrały po prostu rozwiązania lepsze, doskonalsze, zawsze za zgodą resortu, który reprezentował w tej ustawie rząd.

Proszę o poparcie poprawek wskazanych w zestawieniu.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Pan senator Marian Kozłowski może zabrać głos.

(Senator Marian Kozłowski: Dziękuję.)

Pan senator Władysław Bułka?

(Senator Władysław Bułka: Dziękuję.)

Pan senator Kozłowski może również wystąpić jako sprawozdawca Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ale widzę, że też nie chce. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza ujednotociła terminologię ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

Na 83 obecnych senatorów wszyscy poparli tę poprawkę. (**Głosowanie nr 60**)

Poprawka przyjęta.

Poprawka druga ma na celu wyraźne wskazanie, że organizacja producentów rybnych ma osobowość prawną.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

80 głosów za, 1 senator mimo zasygnalizowania obecności nie wybrał żadnej z możliwości.

(**Głosowanie nr 61**)

Ten skruszony senator, może tak powiem.

(Senator Lesław Podkański: Czyli Kruszewski.)

Poprawka druga przyjęta.

Poprawka trzecia ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Poprawka tę uzyskała poparcie 82 osób, a więc wszystkich głosujących senatorów. (**Głosowanie nr 62**)

Poprawka przyjęta.

Głosujemy teraz łącznie nad poprawkami czwartą i piątą. Zmierzają one do tego, aby pomoc finansowa dla organizacji producentów z tytułu poniesionych kosztów związanych z działalnością, z tytułu przygotowania programu operacyjnego oraz z tytułu realizacji programu na rzecz poprawy jakości produktów rybnych udzielana była na podstawie przepisów ustawy o Narodowym Planie Rozwoju oraz według procedur

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

określonych w Sektorowym Programie Operacyjnym „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

14 senatorów głosowało za, 64 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 63)**

Poprawki nie zostały przyjęte.

Poprawka szósta oraz jej konsekwencja zmierzają do tego, aby pomoc finansowa dla organizacji producentów z tytułu poniesionych kosztów związanych z działalnością oraz z tytułu realizacji programu na rzecz poprawy jakości produktów rybnych była udzielana na podstawie przepisów ustawy o Narodowym Planie Rozwoju oraz według procedur określonych w Sektorowym Programie Operacyjnym „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb”.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 głosy za. **(Głosowanie nr 64)**

Poprawki przyjęte.

Poprawka ósma ujednolica terminologię przepisów dotyczących przyznawania rekompensat finansowych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę bardzo, wyświetlamy wynik.

Oddano 85 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 65)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewiąta ma na celu ujednoczenie form współuczestnictwa prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w postępowaniu w sprawie przyznania pomocy finansowej na podstawie przepisów rozpatrywanej ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 głosy za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 66)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziesiąta zmierza do tego, aby pomoc finansowa, o której mowa w art. 28, przysługiwała z tytułu niewprowadzenia na rynek lub wycofania z niego określonych produktów rybnych, a nie z tytułu wprowadzania na rynek produktów rybnych po cenach ustalonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

82 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 67)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka jedenasta zmierza do tego, aby do wniosku o przyznanie rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 28 ust. 1, dołączane były również dokumenty potwierdzające ilość produktów rybnych wprowadzonych na rynek po cenach określonych na podstawie art. 27.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

82 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 68)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwunasta uściśla przepis ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

A kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

83 oddane głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 69)**

Poprawka przyjęta.

Przy okazji powiem, że palce niektórych pań i panów senatorów biegają po tych przyciskach jak palce pianistów.

Poprawka trzynasta uzupełnia przepis upoważniający do wydania rozporządzenia o brakujące wytyczne.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 oddane głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 70)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka czternasta wskazuje, że okręgowym inspektorem rybołówstwa morskiego właściwym do potwierdzania dokumentów określających wysokość kosztów poniesionych z tytułu magazynowania produktów rybnych będzie, między innymi, okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego właściwy ze względu na siedzibę organizacji producentów.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

84 senatorów jednogłośnie głosowało za. **(Głosowanie nr 71)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka piętnasta wskazuje, że standardy rynkowe dla produktów rybnych określone są w przepisach Unii Europejskiej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

78 senatorów głosowało za, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 72)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szesnasta zmierza do tego, aby wprowadzanie na rynek produktów rybnych po cenach niższych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 27 podlegało karze pieniężnej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

A kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

81 senatorów głosowało za, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 73)**

Poprawka została przyjęta.

Teraz będziemy głosowali nad uchwałą w sprawie tej ustawy w całości, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za podjęciem takiej uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

75 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 74)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.

Przypominam, że w przerwie w obradach Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi ustosunkowały się do wniosków zgłoszonych w toku debaty i przygotowały wspólne sprawozdanie.

Bardzo proszę pana senatora Henryka Stokłosa, aby zechciał zabrać głos i przedstawić uzgodnione w czasie posiedzenia wnioski.

Senator Henryk Stokłosa:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej dotyczące ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.

Komisje na wspólnym posiedzeniu w dniu 8 stycznia rozpatrzyły trzynaście poprawek zgłoszonych w toku debaty. Połączone komisje jednogłośnie poparły dwanaście poprawek – są to poprawki od pierwszej do dwunastej. Poprawka trzynasta nie uzyskała poparcia połączonych komisji. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Pan senator Henryk Stokłosa może jeszcze raz zabrać głos, jako wnioskodawca.

(Senator Henryk Stokłosa: Dziękuję.)

Pan senator rezygnuje.

Głos może też zabrać pan senator Bogusław Mąsior, który był sprawozdawcą komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

(Senator Bogusław Mąsior: Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Wobec tego przystępujemy do głosowania.

Poprawki pierwsza i szósta mają na celu osiągnięcie spójności zakresu spraw uregulowanych w ustawie z treścią art. 1, określającego zakres spraw przekazanych do uregulowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

78 oddanych głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 75)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka druga dostosowuje art. 1, określający zakres przedmiotowy ustawy, do treści ustawy poprzez usunięcie zakresu przedmiotowego spraw, których ustawa nie reguluje.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję.

75 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 76)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia ma na celu zdefiniowanie pojęcia „dokwaszanie”, którym posługuje się ustawa, a jednocześnie skreślenie definicji zakwaszania i odkwaszania, które to pojęcia nie są używane w dalszych przepisach merytorycznych ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

82 oddane głosy, wszystkie popierające dokwaszanie. **(Głosowanie nr 77)**

Poprawka czwarta ma charakter językowy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

82 oddane głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 78)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka piąta służy doprecyzowaniu w ustawie pojęcia wyrobu winiarskiego gronowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Dziękuję.

81 senatorów głosowało i wszyscy poparli poprawkę. **(Głosowanie nr 79)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka siódma uściśla terminologię.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

82 oddane głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 80)**

Poprawka przyjęta.

Poprawki ósma, dziewiąta i jedenasta mają na celu wskazanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa jako właściwej do przeprowadzania kontroli w zakresie zgodności ze stanem faktycznym informacji dotyczących wprowadzonych do obrotu win gronowych, uzyskanych z winogron pochodzących z upraw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz informacji o wielkości posiadanych zapasów moszczy gronowych i win gronowych, jak również wprowadzają prawidłową terminologię w zakresie struktury organizacyjnej agencji.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

84 senatorów głosowało za przyjęciem tych poprawek. **(Głosowanie nr 81)**

Poprawki przyjęte.

Poprawka dziesiąta uzupełnia informacje podawane przez podmioty, które wyrobiły i wprowadziły do obrotu wino gronowe, o ilość win gronowych wprowadzonych do obrotu.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 82)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwunasta doprecyzowuje czyny podlegające sankcji karnej w taki sposób, aby odpowiadały one ściśle normom zachowania określonym w przepisach merytorycznych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

85 oddanych głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 83)**

Poprawka przyjęta.

Nad poprawką trzynastą nie musimy już w tej sytuacji głosować.

Przystępujemy teraz do głosowania nad podjęciem uchwały w całości, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę wyświetlić wyniki.

83 senatorów głosowało za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 84)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.

(Rozmowy na sali) (Wesołość na sali)

Bardzo proszę pana senatora Izdebskiego: tylko bez ekscesów.

Powracamy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona, więc obecnie możemy przystąpić do głosowania.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej wraz z Komisją Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał i wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Będziemy teraz głosować właśnie nad tym projektem.

Kto z państwa jest za jego przyjęciem?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

79 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 85)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej obradowały wspólnie nad wnioskami zgłoszonymi w toku debaty i przygotowały sprawozdanie, które za chwilę przedstawi nam pani senator Ewa Serocka.

Senator Ewa Serocka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo!

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie połączonych komisji, na którym rozpatrzono osiem zgłoszonych poprawek. Są one wymienione w sprawozdaniu w druku nr 569Z. Sześć z nich uzyskało poparcie komisji, a są to poprawki: pierwsza, trzecia, piąta, szósta, siódma i ósma. Poprawki druga i czwarta nie uzyskały poparcia komisji – poprawka druga z uwagi na

(senator E. Serocka)

zbyt ogólne sformułowanie, zaś poprawka czwarta dlatego, że zawężyłaby możliwość doboru kadr przez prezesa urzędu do spraw ochrony danych osobowych. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Możemy jeszcze wysłuchać panów senatorów: Gerarda Czaję...

(Senator Gerard Czaja: Dziękuję.)

Zbigniewa Romaszewskiego...

(Senator Zbigniew Romaszewski: Dziękuję.)

Marka Balickiego...

(Senator Marek Balicki: Dziękuję.)

Możemy jeszcze wysłuchać...

(Senator Zbigniew Kulak: Dziękuję.)

...pana senatora Zbigniewa Kulaka, który był sprawozdawcą Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Ale on również rezygnuje z możliwości zabrania głosu.

Wobec tego przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

Poprawka pierwsza zmierza do tego, aby do przetwarzania danych w związku z prasową działalnością dziennikarską, działalnością literacką oraz artystyczną miał zastosowanie także art. 19 ustawy o ochronie danych osobowych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 86)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga ma na celu dodanie dodatkowej przesłanki uzasadniającej stosowanie przepisów o ochronie danych osobowych do przetwarzania danych w związku z prasową działalnością dziennikarską, działalnością literacką lub artystyczną.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

23 senatorów głosowało za, 57 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 87)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawki trzecia i piąta zmierzają do wprowadzenia możliwości powołania tylko jednego zastępcy generalnego inspektora zamiast maksymalnie dwóch.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

79 senatorów głosowało za, 2 – przeciw, również 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 88)**

Stwierdzam, że poprawki zostały przyjęte.

Poprawka czwarta ma na celu stosowanie w odniesieniu do zastępców generalnego inspektora – czyli w tym przypadku do zastępcy – tego samego wymogu, który musi spełniać generalny inspektor, a mianowicie posiadania wyższego wykształcenia prawniczego, a nie jakiegokolwiek wyższego wykształcenia, jak przyjął Sejm.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

30 senatorów głosowało za, 51 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 89)**

Poprawka nie uzyskała poparcia większości.

Poprawka szóstą usuwa zbędne i nieprecyzyjne powołanie się na przepisy o tajemnicy ustawowo chronionej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 84 głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 90)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka siódma ma na celu zachowanie zasad techniki prawodawczej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 głosy, wszystkie za. **(Głosowanie nr 91)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka ósma również ma na celu zachowanie zasad techniki prawodawczej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 81 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 92)**

Głosujemy teraz nad całością uchwały, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za przyjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

82 senatorów za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 93)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Powracamy do rozpatrzenia punktu dziesiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią.

Przypominam, że debata w sprawie tej ustawy została przeprowadzona i obecnie możemy przystąpić do głosowania.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwały w sprawie przyjęcia tej ustawy bez poprawek.

W takim razie możemy przystąpić do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego projektu?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

82 głosy za. **(Głosowanie nr 94)**

Mogę stwierdzić, że Senat jednogłośnie podjął uchwałę w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią.

Powracamy do rozpatrzenia punktu jedenastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.

Przypominam, że debata w tej sprawie została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przygotowały jednobrzmiące projekty uchwały i wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego projektu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

79 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 95)**

Stwierdzam, że Senat jednogłośnie podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między

Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.

Przypominam, że debata w sprawie tej ustawy została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwały i wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego projektu?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

82 głosy za. **(Głosowanie nr 96)**

Stwierdzam, że Senat jednogłośnie podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania.

Przypominam też, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przygotowały jednobrzmiące projekty uchwały i wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego projektu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

81 głosów za; 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 97)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czternastego porządku obrad: zmiana w składzie komisji senackiej.

Przypominam, że Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich przed przerwą w ob-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

radach przedstawiła projekt uchwały w tej sprawie. Widzimy ten projekt w druku nr 573.

Przystępujemy zatem do głosowania nad przedstawionym projektem.

Kto z państwa jest za jego przyjęciem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

82 głosy popierające. **(Głosowanie nr 98)**

Stwierdzam, że Senat jednogłośnie podjął uchwałę w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej.

Informuję, że porządek obrad pięćdziesiątego trzeciego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

(Rozmowy na sali)

Za chwilę przystąpimy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad, ale zanim do tego dojdzie, pani senator Krystyna Doktorowicz przeczyta państwu aktualne komunikaty.

Proszę bardzo.

Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz:

Uprzejmie proszę o uwagę.

Kolejne posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury odbędzie się w dniu 13 stycznia, we wtorek, o godzinie 8.00 w sali nr 182.

(Głosy z sali: We wtorek!)

We wtorek.

W dniu 28 stycznia, w środę, o godzinie 9.00 w sali nr 217 odbędzie się posiedzenie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Porządek obrad: pierwsze czytanie zgłoszonego przez senatora projektu rezolucji w sprawie utworzenia w gminach stanowisk pracy o zakresie obowiązków polegającym na pomocy w sporządzaniu przez rolników wniosków mających na celu pozyskanie środków z Unii Europejskiej. To się odbędzie 28 stycznia o godzinie 9.00 w sali nr 217.

14 stycznia o godzinie 8.00 w sali nr 182 odbędzie się wspólne posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Ja jeszcze dodam, że zebranie senatorów Klubu Senackiego SLD – Unia Pracy odbędzie się w poniedziałek 12 stycznia – początek o godzinie 20.30.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Przypominam, że zarówno tekst, jak i czas wygłoszenia oświadczenia nie może przekroczyć pięciu minut. Kiedy mówię o tekście, mam oczywiście na myśli taki tekst, który senator byłby w stanie odczytać w ciągu pięciu minut.

Proszę bardzo, czy są senatorowie chętni do wygłoszenia oświadczenia?

Tak, pani senator Irena Kurzępa, proszę... Ale to będzie możliwe pod warunkiem, że pani senator Ewa Serocka ustąpi miejsca przy trybunie.

(Głos z sali: I nie będzie okupowała mównicy.)

Proszę bardzo pani senator Irena Kurzępa. Następnym mówcą będzie pan senator Witold Gładkowski.

Proszę bardzo.

Senator Irena Kurzępa:

Oświadczenie swoje kieruję do pana Krzysztofa Panasa, prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Od 1999 r. pełnię funkcję wiceprzewodniczącej Rady Społecznej Samodzielnego Publicznego Szpitala Wojewódzkiego imienia Papieża Jana Pawła II w Zamościu. Dlatego problemy tej placówki służby zdrowia są mi bardzo bliskie.

Samodzielny Publiczny Szpital Wojewódzki imienia Papieża Jana Pawła II w Zamościu jest jedyną wysokospecjalistyczną i dobrze wyposażoną placówką służby zdrowia na obszarze południowej części województwa lubelskiego, mogącą świadczyć usługi zdrowotne na odpowiednim poziomie.

Niewystarczające finansowanie nie pozwala jednak na pełne wykorzystanie potencjału szpitala. Podczas wszystkich posiedzeń Rady Społecznej powracał wątek niewystarczającego finansowania tej placówki. Pacjenci, personel szpitala, a także członkowie rady łączyli nadzieję na poprawę finansowania z ustawą o Narodowym Funduszu Zdrowia, licząc na wykonywanie i finansowanie świadczeń zdrowotnych na podstawie jednolitych zasad w całym kraju.

Rzeczywistość okazała się odmienna. Z informacji dyrektora szpitala wynika, że koszt tych samych procedur medycznych w różnych oddziałach Narodowego Funduszu Zdrowia jest różny. Trudno znaleźć uzasadnienie wyceny tych procedur. Opracowany przez Narodowy Fundusz Zdrowia słowniczek procedur medycznych także nie spełnia oczekiwań lekarzy – jest zbyt ubogi, nie zawiera nazw wielu procedur medycznych.

Kontrakt na 2004 r. jest dla Samodzielnego Publicznego Szpitala imienia Papieża Jana Pawła II w Zamościu niekorzystny, ponieważ przewiduje finansowanie na poziomie niższym niż w roku 2003.

(senator I. Kurzępa)

Proszę więc pana prezesa o podjęcie działań zmierzających do poprawy powstałej sytuacji.

Oświadczenie o podobnej treści składał do protokołu i kieruję je do pana Leszka Sikorskiego, ministra zdrowia. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Pan senator Witold Gładkowski – zapraszam.

Senator Witold Gładkowski:

Dziękuję.

Panie Marszałku, ja mam trzy oświadczenia, z tym że dwa, jeżeli pan marszałek pozwoli, prześlę do protokołu. Jedno z nich jest skierowane do pana ministra finansów, drugie do pana ministra edukacji narodowej i sportu.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: W sumie nie mogą zająć więcej niż pięć minut – przypominam.)

Tak.

A odczytać pragnę oświadczenie skierowane do pana ministra zdrowia.

Szanowny Panie Ministrze!

Ponownie wyrażam swoje zaniepokojenie w związku z legislacją dotyczącą odpadów medycznych. Wiążące się z tym problemy były przeze mnie poruszane w oświadczeniach senatorskich składanych na ręce pana ministra na trzydziestym szóstym i czterdziestym trzecim posiedzeniu Senatu, a także w piśmie z dnia 19 września 2003 r. Niestety nic się w tej sprawie do chwili obecnej nie zmieniło. Nadal, mimo przyznania mi racji, rozporządzenie ministra zdrowia nie zostało zmienione.

Otrzymałem od pana informację o spotkaniu w dniu 18 listopada 2003 r. w Ministerstwie Zdrowia przedstawicieli Ministerstwa Zdrowia, Głównego Inspektoratu Sanitarnego, Państwowego Zakładu Higieny i Biura Projektowania Środowiska „Technika”. Nie ukrywam, że liczyłem na wymierne efekty owego spotkania, to znaczy na konkretne propozycje zmian w przepisach regulujących powstałe problemy. Obecna sytuacja komplikuje bowiem gospodarkę odpadami medycznymi w sześciu powiatach województwa zachodniopomorskiego, w których pracują urzędnicy WPS. W całym kraju zresztą działa aktualnie ponad pięćdziesiąt tego typu urzędów.

Jeśli problemy sygnalizowane wcześniej zostały podczas owego spotkania w dniu 18 listopa-

da przeanalizowane, skorygowane i uporządkowane, to proszę o pilną informację w tej sprawie.

Monity wskazujące na niedoskonałość przepisów prawa dotyczących odpadów medycznych są składane na ręce pana ministra od jedenastu miesięcy. Z przykrością stwierdzam, że efekt mojego działania jako senatora Rzeczypospolitej Polskiej w tym przypadku jest żaden.

Ponawiam więc swoją prośbę. Ze względu na ważność problemu oraz na znaczne nakłady finansowe poniesione przez jednostki samorządowe województwa zachodniopomorskiego, proszę o pilne zajęcie stanowiska w tej sprawie oraz ostateczne i szybkie zmiany w przywoływanym rozporządzeniu. Dziękuję, Panie Marszałku.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze. Pani senator sekretarz ustali liczbę znaków w tych pana oświadczeniach, bo od tego zależy, czy zmieściłby się pan w czasie, to znaczy wygłosił je w ciągu pięciu minut. Przypominam, że przeczytanie tysiąca ośmiuset znaków zajmuje około dwóch minut, a tysiąc osiemset znaków to jest jedna strona maszynopisu, znormalizowanego oczywiście.

Informuję, że do protokołu złożyli swoje oświadczenia senatorowie: Gerard Czaja, January Bień, Zbigniew Kulak, Sławomir Izdebski, Marian Lewicki, Janusz Bargieł, Ewa Serocka, Józef Dziemdziała, Irena Kurzępa, Krzysztof Jurgiel, Adam Biela, Władysław Bułka, Zbigniew Romaszewski, Franciszek Bachleda-Księdzularz, Witold Gładkowski oraz Sergiusz Plewa.*

Dziękuję bardzo, czy ktoś z państwa senatorów chciałby jeszcze zabrać głos w ramach oświadczeń? Nie ma chętnych.

Jeszcze raz komunikaty?

(Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz: Nie, wszystkie zostały przeczytane.)

Już przeczytane, dobrze. Dziękuję.

Informuję, że protokół pięćdziesiątego trzeciego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu w Biurze Prac Senackich pokój nr 255.

Zamykam pięćdziesiąte trzecie posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 12 minut 30)

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
2 A. Anulewicz	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	-	-	-
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	-	+	+	?	+	+	?	?	+	+	+	+	?	-	+	+	+
4 M. Balicki	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
5 J. Bargieł	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	?	-	-	-	-
6 T. Bartos	+	-	-	+	-	+	-	+	-	-	.	+	+	-	+	+	-	-	-	-
7 M. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
9 J. Bielawski	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
10 J. Bień	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
11 F. Bobrowski	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
12 K. Borkowski	+	+	?	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
13 W. Bułka	.	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
14 C. Christowa	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
15 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
16 J. Cieślak
17 Z. Cybulski	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	+	.	-
18 G. Czaja	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
19 J. Danielak	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	?	-	-
20 K. Doktorowicz	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
21 K. Drożdż	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
22 B. Drzęzła	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
23 H. Dzido
24 J. Dziemdziała
25 G. Ferenc	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
26 A. Gierek	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
27 W. Gładkowski	+	-	-	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	-	-	+	-	-
28 Z. Gołabek	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+
29 G. Grabowska	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
30 A. Graczyński	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	-	-	-
31 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	+
32 A. Jaeschke	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
33 Z. Janowska	.	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
34 M. Janowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	?	-	+	+	+
35 Z. Jarmużek
36 R. Jarzembowski	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
37 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
38 D. Kempka	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	.	+	+	-	+	+	-	-	-	-
39 A. Klepacz	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
40 J. Konieczny	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
41 A. Koszada	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
42 M. Kozłowski	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	-	-	+
43 Z. Kruszewski	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
44 O. Krzyżanowska	+	+	?	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-
45 Z. Kulak	+	-	-	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	?	-	-	-	-
46 A. Kurska	+	+	+	-	+	+	+	+	+	?	+	+	.	+	+	?	-	+	+	+
47 I. Kurzępa	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	-
48 K. Kutz	+	+	?	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-	-
49 G. Lato	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-
50 M. Lewicki	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	-	-	+	-	-
51 G. Lipowski	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	?	-	-	-
52 T. Liszcz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	-
53 B. Litwiniec	+	-	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 J. Adamski	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	?	+	+	+	+	?	+	+	+	?	-	?	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	-	-	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	-	-	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+
9 J. Bielawski	-	+	+	+	+	+	-	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	-	+	+	+	+	+	-	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	?	-	-	+	+	+	+	+	+	+
16 J. Cieślak
17 Z. Cybulski	-	-	+	+	+	+	-	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J. Danielak	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+
20 K. Doktorowicz	-	-	+	+	+	+	-	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido
24 J. Dziemdziała
25 G. Ferenc	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 A. Gierek	?	-	+	+	+	+	?	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	-	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołabek	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Graczyński	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 S. Izdebski	+	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	.	+
32 A. Jaeschke	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 Z. Janowska	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 M. Janowski	?	+	+	?	+	+	+	?	+	+	?	-	-	+	?	+	+	+	+	+
35 Z. Jarmużek
36 R. Jarzembowski	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+
38 D. Kempka	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Klepacz	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 J. Konieczny	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 A. Koszada	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	-	+	+	?	+	+	+	?	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+
45 Z. Kulak	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
46 A. Kurska	?	+	+	-	+	+	+	?	+	+	-	+	-	+	+	+	+	#	+	+
47 I. Kurzępa	-	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 K. Kutz	-	+	+	+	+	+	+	?	?	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G. Lato	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	-	-	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 G. Lipowski	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 T. Liszcz	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
53 B. Litwiniec	-	-	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
54 J. Lorenz
55 M. Lubiński	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 W. Łęcki	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 W. Mańkut
58 J. Markowski	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 G. Matuszak	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
60 B. Mąsior	-	-	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 M. Mietła	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
62 S. Nicieja	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
63 G. Niski	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64 M. Noga	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 L. Pastusiak	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+
66 K. Pawełek	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 W. Pawłowski
68 J. Pieniążek
69 K. Piesiewicz	+	-	+	+	+	+	+	?	?	+	?	?	+	+	+	#	+	+	+	+
70 W. Pietrzak	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
71 Z. Piwoński	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 S. Plewa	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 B. Podgórski	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
74 L. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+
75 J. Popiołek	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 Z. Religa	+	?	-	-	+	+	+	?	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 Z. Romaszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
78 T. Rzemeykowski	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
79 W. Sadowska	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 J. Sagatowska	?	+	+	?	+	+	+	?	+	+	?	-	-	+	+	+	+	+	+	+
81 E. Serocka	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 K. Sienkiewicz	-	+	+	+	+	+	?	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
83 D. Simonides	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	.	+	+	+	+	+
84 R. Sławiński	?	+	+	+	+	+	?	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 R. Smoktunowicz
86 J. Smorawiński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+
87 A. Spychalski	-	-	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 G. Staniszevska	?	?	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+
89 H. Stokłosa	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 A. Stradomska	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 J. Suchański	-	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
92 J. Szafraniec	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	?	-	?	+	+	+	+	+	+
93 J. Sztorc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+
94 K. Szydłowski
95 M. Szyszkowska	?	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
96 A. Wielowieyski	-	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	?	+	+	+	+
97 E. Wittbrodt
98 T. Wnuk	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
99 Z. Zychowicz	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M. Żenkiewicz	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Obecnych	88	87	87	88	88	88	88	88	88	88	88	87	87	85	84	86	86	86	85	86
Za	17	57	85	80	88	88	27	17	26	47	72	74	75	75	83	84	86	85	85	86
Przeciw	63	28	1	2	0	0	57	63	60	35	10	7	9	0	0	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	8	2	1	6	0	0	4	8	2	6	6	6	3	10	1	1	0	0	0	0
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
1 J. Adamski	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	.	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	?	?	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	+	+	+	+	-	-	?	+	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
9 J. Bielawski	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	+	+	+	+	-	?	-	+	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
16 J. Cieślak
17 Z. Cybulski	+	+	+	+	-	?	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
19 J. Danielak
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	+	+	+	-	?	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido
24 J. Dziemdziała
25 G. Ferenc	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
26 A. Gierek	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołabek	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
30 A. Graczyński	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
31 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 A. Jaeschke	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
33 Z. Janowska	+	+	+	.	-	+	+	+	+	+	+	+
34 M. Janowski	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
35 Z. Jarmużek
36 R. Jarzembowski	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 D. Kempka	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
39 A. Klepacz	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
40 J. Konieczny	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
41 A. Koszada	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 Z. Kulak	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
46 A. Kurska	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
47 I. Kurzępa	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	.
48 K. Kutz	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G. Lato	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
51 G. Lipowski	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
52 T. Liszcz	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
53 B. Litwiniec	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	+	+	-	.	+	+	+	+	+

	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
1 J. Adamski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	+	+	-	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
9 J. Bielawski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 J. Cieślak
17 Z. Cybulski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J. Danielak
20 K. Doktorowicz	+	+	-	+	+	+	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido
24 J. Dziemdziała
25 G. Ferenc	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 A. Gierek	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołabek	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+
30 A. Graczyński	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 A. Jaeschke	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 Z. Janowska	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 M. Janowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
35 Z. Jarmużek
36 R. Jarzembowski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
38 D. Kempka	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Klepacz	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 J. Konieczny	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 A. Koszada	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 Z. Kulak	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
46 A. Kurska	+	+	+	.	+	+	+	.	+	+	+	+	?	.	+	+	+	+	+	+
47 I. Kurzępa	.	.	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 K. Kutz	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G. Lato	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 G. Lipowski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 T. Liszcz	+	+	?	+	+	+	?	+	+	+	+	?	?	?	+	+	+	+	+	+
53 B. Litwiniec	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	.	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	.	?	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny
8 A. Biela	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 J. Bielawski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	+	+	+	#	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+
15 A. Chronowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 J. Cieślak
17 Z. Cybulski	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J. Danielak
20 K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	-	.	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	+	.	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 H. Dzido
24 J. Dziemdziała
25 G. Ferenc	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 A. Gierek	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołabek	+	+	+	+	+	+	-	.	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 A. Graczyński	+	+	+	+	.	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	?	+	+	+	+	+
32 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 Z. Janowska	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 M. Janowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 Z. Jarmużek
36 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 D. Kempka	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 A. Klepacz	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 Z. Kulak	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 A. Kurska	+	+	+	+	+	+	.	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 K. Kutz	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G. Lato	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 G. Lipowski	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 T. Liszcz	+	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+
53 B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 53. posiedzenia Senatu

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ustawa o podatku akcyzowym reguluje kompleksowo problematykę funkcjonowania systemu tego podatku, w tym również zagadnienia dotyczące oznakowania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy. Powstanie tej ustawy było podyktowane następującymi względami.

Po pierwsze, obowiązujące przepisy określające opodatkowanie wyrobów akcyzowych znajdowały się, wraz z regulacjami dotyczącymi podatku od towarów i usług, w jednej ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym. W przypadku znaków skarbowych uregulowania są określone w odrębnej ustawie z dnia 2 grudnia 1993 r. o oznakowaniu wyrobów znakami skarbowymi akcyzy. Takie uregulowanie zagadnień powodowało bardzo złożoną strukturę przepisów.

Po drugie, obowiązujące przepisy prawne były tylko częściowo zharmonizowane z prawem wspólnotowym. Zgodnie natomiast z zobowiązaniem Polski, przyjętym w Stanowisku negocjacyjnym w obszarze „Podatki”, jesteśmy zobowiązani do przyjęcia prawa wspólnotowego. Dlatego zagadnienia dotyczące podatku akcyzowego zostały ujęte w jednym akcie prawnym.

Rozwiązania zawarte w systemie wspólnotowym przewidują specjalne uregulowania odnoszące się do obrotu wyrobami akcyzowymi. Specyfiką jest zasada, że wyroby te mogą być produkowane, magazynowane, nabywane lub wysyłane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do momentu ich wprowadzenia do obrotu lub w inny sposób udostępniane do konsumpcji na rynku krajowym. Obowiązek zapłaty podatku akcyzowego powstaje wówczas, gdy zostaną one przeznaczone do szeroko pojętej konsumpcji. Akcyza staje się należna w państwie członkowskim, w którym następuje konsumpcja według stawki podatku obowiązującej w tym państwie.

Ustawa wprowadza parę nowych instytucji, które do tej pory nie funkcjonowały w obrocie gospodarczym. Tak więc jest instytucja składu podatkowego. Można powiedzieć, że jest to miejsce, w którym następuje produkcja, wytwarzanie, magazynowanie i wysyłanie towarów zharmonizowanych objętych akcyzą. Prawo do prowadzenia składu podatkowego mają podmioty, które prowadzą magazynowanie towarów zharmonizowanych. Do nowych instytucji wprowadzonych do obrotu prawnego i gospodarczego należą instytucje: handlowca zarejestrowanego i handlowca niezarejestrowanego. Za handlowca zarejestrowanego ustawa uznaje podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z innego państwa członkowskiego, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Handlowcem niezarejestrowanym jest podmiot, któremu wydano jednorazowe zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych z innego państwa członkowskiego, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Opodatkowaniu akcyzą podlegają: produkcja wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wprowadzenie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych ze składu podatkowego, sprzedaż wyrobów akcyzowych na terytorium kraju, eksport i import wyrobów akcyzowych, nabywanie wewnątrzwspólnotowe i dostawa wewnątrzwspólnotowa.

Za sprzedaż wyrobów akcyzowych na terenie Polski uważa się, między innymi, przekazanie lub zużycie wyrobów akcyzowych na potrzeby reprezentacji albo reklamy oraz przekazanie przez podatnika wyrobów akcyzowych na potrzeby osobiste podatnika, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków stowarzyszeń, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników. Opodatkowaniu akcyzą podlega również nabycie lub posiadanie przez podatnika wyrobów akcyzowych, jeżeli od tych wyrobów nie została ona zapłacona w należnej wysokości.

W myśl ustawy akcyzie podlegają ubytki lub niedobory wyrobów akcyzowych zharmonizowanych powstałe w czasie produkcji, magazynowania, przerobu, zużycia lub przewozu. Zwalnia się od akcyzy ubytki lub niedobory powstające podczas wykonywania czynności do wysokości ustalonej przez właściwego naczelnika urzędu celnego dla danego podatnika akcyzy. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala dla poszczególnych podatników akcyzy, z urzędu lub na wniosek podatnika, dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w przypadku ich zużycia do wytwarzania innych wyrobów, a decyzja ogłaszana jest w „Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów”.

Obowiązek podatkowy powstaje z dniem wykonania czynności podlegających opodatkowaniu, chyba że ustawa stanowi inaczej. Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają obowiązek potwierdzenia fakturą czynności podlegających opodatkowaniu, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, licząc od dnia wykonania czynności. Minister

właściwy do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia późniejszy termin powstania obowiązku podatkowego oraz szczegółowy sposób ustalania i dokumentowania terminu powstawania tego obowiązku, uwzględniając rodzaj środka transportu użytego do przewozu wyrobów akcyzowych, rodzaje wykonywanych czynności podlegających opodatkowaniu, specyfikę wyrobu.

W eksporcie wyrobów akcyzowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem potwierdzenia przez urząd celny dokonania eksportu. W imporcie obowiązek taki powstaje z dniem powstania długu celnego albo objęcia tych wyrobów procedurą celną: uszlachetniania czynnego, odprawy czasowej lub przetwarzania pod kontrolą. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego obowiązek podatkowy powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych, będących przedmiotem tego nabycia, nie później jednak niż z dniem otrzymania faktury dokumentującej nabycie.

Do wymiaru akcyzy stawki akcyzy są wyrażone w procencie podstawy opodatkowania, kwocie na jednostkę wyrobu, procencie maksymalnej ceny detalicznej, kwocie na jednostkę wyrobu i w procencie maksymalnej ceny detalicznej.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych przedstawia wraz z założeniami do ustawy budżetowej wysokość planowanych stawek akcyzy na wyroby akcyzowe na dany rok budżetowy.

Zgodnie z ustawą podatnikami akcyzy są osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują czynności podlegających opodatkowaniu. Podatnikami są również podmioty nabywające lub posiadające wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości oraz u których powstają nadmierne ubytki lub niedobory wyrobów akcyzowych zharmonizowanych.

Organami podatkowymi w zakresie akcyzy, stosownie do ich właściwości, są: naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu. Jeżeli czynności podlegające opodatkowaniu są wykonywane na terenie właściwości dwóch lub więcej organów podatkowych, właściwość miejscową ustala się dla osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – ze względu na ich siedzibę i adres; osób fizycznych – ze względu na ich siedzibę i adres.

Podatnicy są obowiązani składać w urzędzie celnym deklaracje dla podatku akcyzowego za okresy miesięczne w terminie do dwudziestego piątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy. Podatnicy są obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy za okresy miesięczne w terminie do dwudziestego piątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek właściwej izby celnej, chyba że z przepisów ustawy wynika inny termin płatności. W przypadku wyrobów akcyzowych zharmonizowanych podatnicy są również zobowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne.

Wpłaty dzienne dokonywane w miesiącu rozliczeniowym są pomniejszone o kwotę wpłaconą w celu otrzymania znaków skarbowych akcyzy i o kwotę przysługującą podatnikowi z tytułu zwolnień i pomniejszeń akcyzy.

W myśl ustawy zwalnia się od akcyzy eksport wyrobów akcyzowych oraz energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii. Ponadto zwalnia się od akcyzy dodatki lub domieszki do paliw silnikowych oraz towary przeznaczone do użycia jako paliwa silnikowe, inne niż paliwa silnikowe, lub oleje opałowe, w przypadku gdy są zużywane do innych celów niż napędowe, opałowe lub jako dodatki albo domieszki do paliw silnikowych.

W składzie podatkowym może być prowadzona działalność polegająca na produkcji, przetwarzaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz na ich przyjmowaniu i wysyłce. Produkcja i przetwarzanie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych mogą odbywać się wyłącznie w składzie. Prowadzącym skład może być tylko podmiot, któremu wydano zezwolenie na jego prowadzenie. Zezwolenie otrzymuje on, gdy spełni następujące warunki: prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przetwarzaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, jest podatnikiem podatku od towarów i usług, jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, nie zalega z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa, składkami na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Zezwolenie na prowadzenie składu wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek zainteresowanego podatnika. Zawiera ono wskazanie numeru akcyzowego, rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, miejsce, w którym będzie prowadzona działalność oraz rodzaj i wysokość zabezpieczenia.

Szanowni Państwo, w ustawie zdefiniowano wyroby tytoniowe, zgodnie z wymogami prawa wspólnotowego, co będzie zapobiegać ewentualnym problemom z właściwą klasyfikacją wyrobów akcyzowych.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2004 r., z wyjątkiem postanowień, które znajdują zastosowanie z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem szóstym porządku obrad

Szanowny Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Ustawa o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej określa tryb postępowania, w tym zakres zadań i właściwości organów, w sprawach wprowadzenia na rynek produktów rybnych, tworzenia i funkcjonowania organizacji producentów rybnych, związków organizacji producentów rybnych i organizacji międzybranżowych oraz w sprawach związanych z udziałem w gospodarce rybnej pomocy finansowej przysługującej na podstawie przepisów Unii Europejskiej.

Wprowadzenie na rynek produktów rybnych regulują przepisy Unii Europejskiej ustanawiające system kontroli nad wspólną polityką rybacką oraz dotyczące wspólnego rynku produktów rybnych i pochodzących z akwakultury.

Zgodnie z ustawą przedsiębiorcą uprawnionym do skupu produktów rybnych jest przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców skupujących te produkty, prowadzonego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Rejestr zawiera oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adres, datę wydania i numer decyzji o wpisie oraz numer, pod którym przedsiębiorca jest wpisany do rejestru.

Wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców skupujących produkty rybne zawiera oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedziby i adres oraz określenie rodzaju wykonywanej działalności gospodarczej. Do wniosku dołącza się odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej.

W myśl ustawy przedsiębiorca skupujący produkty rybne przesyła kopię dokumentu sprzedaży okręgowemu inspektorowi rybołówstwa morskiego właściwemu ze względu na miejsce wylądunku produktów rybnych.

Tworzenie i funkcjonowanie organizacji producentów rybnych, związków organizacji producentów rybnych i organizacji międzybranżowych regulują przepisy Unii Europejskiej dotyczące organizacji wspólnego rynku produktów rybnych i pochodzących z akwakultury. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi rejestr tych organizacji. Organizację można wpisać do rejestru, jeżeli zrzessa armatorów posiadających co najmniej 20% statków rybackich przeznaczonych do prowadzenia połowów określoną metodą albo poławiających określone gatunki organizmów wodnych pochodzących z wód morskich albo dostarcza na rynek co najmniej 25% ogólnej masy produktów pochodzących z chowu lub hodowli określonych gatunków organizmów wodnych.

Wniosek zawiera nazwę organizacji producentów, oznaczenie siedziby i adres oraz dane osobowe osób upoważnionych do reprezentowania organizacji, jak również określenie rodzaju działalności wykonywanej przez organizację.

Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje decyzje administracyjne w sprawach odmowy dokonania wpisu do rejestru organizacji uznanych, w przypadku niespełnienia przez organizację producentów warunków określonych w przepisach Unii Europejskiej, oraz skreślenia organizacji producentów z rejestru organizacji uznanych, w przypadkach przewidzianych w przepisach Unii Europejskiej.

W ustawie znajdują się przepisy regulujące pomoc finansową w gospodarce rybackiej, która przysługuje na podstawie przepisów Unii Europejskiej. Organem właściwym w sprawach związanych z udzielaniem tej pomocy jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Kto nie przestrzega przepisów ustawy dotyczących art. 3 ust. 1, art. 5 i art. 6 ustawy, jak również wprowadza na rynek produkty rolne, które nie spełniają określonych dla nich standardów rynkowych, podlega karze pieniężnej do wysokości nieprzekraczającej dwudziestokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający. Karę wymierza okręgowy inspektor rybactwa morskiego. Kary nie nakłada się, jeżeli od dnia popełnienia czynu lub zaniechania działania upłynęło pięć lat. Wymierzonej kary zaś nie pobiera się po upływie pięciu lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary. Od nieuiszczonych w terminie kar pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach obowiązujących dla zaległości podatkowych. Egzekucja wymierzonych kar wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia członkostwa w Unii Europejskiej.

Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem szóstym porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Założeniem projektu ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej jest ustanowienie przepisów regulujących wprowadzanie na rynek produktów rybnych, tworzenie i funkcjonowanie organizacji producentów rybnych, związków organizacji producentów rybnych i organizacji międzybranżowych oraz uregulowanie spraw związanych z udzielaniem w gospodarce rybnej pomocy finansowej przysługującej na podstawie przepisów Unii Europejskiej.

W dyskusji nad propozycją ustawy chciałbym zwrócić uwagę na problemy, którym muszą sprostać właściciele stawów rybnych.

W przypadku wskazanego projektu unormowań prawnych dla hodowców ryb słodkowodnych podstawową trudnością może okazać się tworzenie organizacji producentów. Przewidziana w ustawie pomoc finansowa w gospodarce rybnej przysługuje organizacjom producentów wpisanym do rejestru organizacji uznanych. Zgodnie z projektem ustawy status organizacji uznanej może uzyskać organizacja producentów, która dostarcza na rynek co najmniej 25% ogólnej masy produktów pochodzących z chowu lub hodowli określonych gatunków organizmów wodnych oraz spełnia pozostałe warunki wymagane do jej uznania, określone w przepisach Unii Europejskiej. Skupienie wymaganej liczby producentów może okazać się trudne do zrealizowania, dlatego zasadne jest uruchomienie w tym zakresie mechanizmów promujących i ułatwiających tworzenie wspomnianych organizacji producentów ryb.

Obecnie jednym z ważniejszych problemów właścicieli stawów jest stosunkowo niska wydajność produkcji w stosunku do poniesionych nakładów. Główną przyczyną takiego stanu efektywności jest wzrost populacji drapieżników stanowiących zagrożenie dla hodowli. Nie można dopuścić do sytuacji, w której producenci ryb będą bezsilni i osamotnieni w zażegnaniu wspomnianego zagrożenia. Jednocześnie trudno jest pogodzić interesy hodowców z postulatami zwolenników ochrony środowiska. Obszary, na których zlokalizowane są stawy rybne, niejednokrotnie stanowią ostoje dla wielu gatunków flory i fauny.

W przyszłości można pokusić się o próbę odpowiedniego rozstrzygnięcia wspomnianego zagadnienia w taki sposób, żeby należycie zabezpieczyć interesy wszystkich stron konfliktu. W tym przypadku uzasadnione jest promowanie rozwiązań, które zapewnią należyłą efektywność produkcji ryb przy jednoczesnym respektowaniu potrzeb środowiska naturalnego. Dodatkowo, trzeba zauważyć, nadal znaczne szkody wyrządzają kłusownicy i w tym zakresie również wskazuje się na potrzebę wsparcia hodowców.

Rozpatrując zagadnienie zbytu produktów, należy zwrócić uwagę na to, że obecnie w branży hodowców ryb nie ma większych trudności, chociaż sprzedaż nadal odbywa się głównie sezonowo. Można dodać, że przewidywany jest wzrost popytu na ryby słodkowodne, zarówno na rynku krajowym, jak i na rynku europejskim. Z tej przyczyny rodzimym właścicielom stawów rybnych należy zapewnić warunki umożliwiające konkurowanie z właścicielami w innych krajach Unii Europejskiej.

Dziękuję za uwagę.

Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem siódmym porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Z dniem akcesji Polski do Unii Europejskiej utraci moc obowiązującą ustawa z dnia 25 lipca 2001 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami. Na gruncie dotychczas obowiązujących przepisów uprawa winorośli na terenie kraju ma wymiar wyłącznie amatorski, można nawet powiedzieć, że symboliczny. Jedno z poważniejszych utrudnień wiąże się z narzuceniem producentom wina gronowego obowiązku posiadania własnego laboratorium. Uprawa odbywa się jedynie na terenach podkarpackich, podczas gdy eksperci wskazują na możliwość jej rozszerzenia na kilka innych regionów. Dodatkowo wskazuje się na możliwość i potrzebę wprowadzenia na rynek polskiego wina gronowego.

Ze względu na przedstawiony stan faktyczny konieczne wydają się odpowiednie zmiany przepisów prawnych. Naprzeciw wspomnianym potrzebom wychodzi projekt ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina. Jednym z głównych celów projektu jest stworzenie warunków stymulujących rozwój krajowych upraw winorośli.

Za słuszne należy uznać zamierzenie ustawy dotyczące zrealizowania wniosków środowisk biorących dotychczas udział w amatorskiej uprawie winorośli. Jeśli istnieją jakiegokolwiek przesłanki ku temu, żeby rozwijać nawet niewielką gałąź polskiego rolnictwa, bo taki zakres ma uprawa winorośli, to należy poprzeć wszelkie działania, które zmierzają do osiągnięcia tego celu.

Ustawa respektuje dotychczasową tradycję i nie obejmuje swoimi przepisami wyrobów winiarskich wytworzonych domowym sposobem na własny użytek i nieprzeznaczonych do obrotu. W ten sposób uszanowano praktykę spożywania własnych wyrobów winiarskich w obrębie domostwa. W żadnym wypadku nie można tutaj mówić o dozwoleniu na zbyt dużą konsumpcję alkoholu, ponieważ wino jest alkoholem niskoprocentowym. W przypadku roli, którą ma odegrać omawiana ustawa, należy raczej mówić o swoistej promocji polskiego wina gronowego i jak najbardziej wypada uznać projekt za słuszny w tym zakresie.

Rozpatrując zagadnienie liberalności przepisów ustawy, trzeba przede wszystkim wskazać na art. 16 ust. 3. Jest to przełomowy przepis, który zakłada, że wymóg uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich nie dotyczy podmiotów, które wyrabiają wyłącznie wino gronowe uzyskane z winogron pochodzących z upraw własnych. Wspomniany zapis jest szczególnie zasadny i należy go uznać za przejaw pomocy prawnej kierowanej do osób uprawiających winorośli.

Dodatkowym aspektem, który skłania do poparcia ustawy, jest fakt otwarcia na pomoc finansową dla producentów polskiego wina gronowego.

Mimo iż wdrożenie w życie projektu nie będzie w sposób znaczny wpływało na polską gospodarkę, należy go uznać za słuszny, podobnie jak wszystko, co choćby w nieznacznym zakresie przyczyni się do zmniejszenia bezrobocia i rozwoju obszarów wiejskich. Należy pamiętać, że uprawa winorośli jest zajęciem pracochłonnym, wymaga dużej cierpliwości i nakładów pracy, a oprócz tego przyczynia się do wzrostu zainteresowania agroturystyką.

Oświadczenie złożone przez senatora Franciszka Bachledę-Księdzularza

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Leszka Millera

Szanowny Panie Premierze!

Na wstępie chciałbym podziękować Panu za doprowadzenie do końca trwającej od wielu lat sprawy nowelizacji rozporządzenia o Tatrzańskim Parku Narodowym. Od niej między innymi zależy ułożenie sytuacji społeczno-gospodarczej w powiecie tatrzańskim, na terenie którego mieszkam i żyję.

Niemniej jednak chciałbym zwrócić Pańską uwagę na jeden dość istotny element naszego prawodawstwa, który znacznie komplikuje poprawne stosowanie przepisów. Obowiązuje jeszcze uchwała nr 415/60 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. w sprawie uregulowania stosunków własnościowych na terenie Tatrzańskiego Parku Narodowego. Uchwała ta dokonywała wywłaszczenia właścicieli wspólnot gruntowych włączonych do parku, gwarantując jednocześnie tereny zamienne – §7 uchwały nr 415/60 – w ilości 4 tysięcy ha pastwisk w Bieszczadach i Jaworkach, tyleż samo gruntów rolnych w Bieszczadach oraz 1 tysiąc 163 ha lasów w rejonie Małego Cichego, Wierchu Porońca, Zazadniej i Murzasichla. Dokumentacja formalnoprawna miała być przeprowadzona na koszt państwa, czego, podkreślam, dotąd nie uczyniono! Pomimo zmiany rzeczywistości ekonomiczno-politycznej naszego kraju, zawartość formalna tej uchwały nie uległa zmianie.

Sprawy te rozpatrywała międzyresortowa komisja robocza do spraw stosunków pomiędzy społecznością góralską a Tatrzańskim Parkiem Narodowym, powołana jeszcze w listopadzie 1980 r. Działała ona z przerwami spowodowanymi stanem wojennym do marca 1991 r., kiedy to sprawy i problemy do załatwienia zostały przekazane dyrektorowi TPN. Niestety, dyrektor zamiast załatwiać sprawy, mnożył problemy. Na szczęście odszedł. Jednak problemy i sprawy nie zostały załatwione.

Próbowano rozmów na temat rozwiązania problemów wokół TPN kolejno z ośmioma ministrami środowiska rządu III RP – bez powodzenia. Z ministrem Tokarczukiem spisano, przy moim udziale, porozumienie z samorządami. Z mojej strony zawarty tam był postulat dokonania sprawozdania z realizacji wspomnianej wyżej uchwały Rady Ministrów nr 415/60 z dnia 8 grudnia 1960 r. Mimo iż posiadam kopię sprawozdania, nie zostało ono upublicznione, nie mówiąc już o zrealizowaniu wniosków wynikających z tegoż sprawozdania.

Zbliżający się rok 2004 będzie rokiem pięćdziesięciolecia utworzenia Tatrzańskiego Parku Narodowego. Byłoby rzeczą wskazaną, aby już w pierwszym miesiącu tego roku sprawy konfliktowe zostały definitywnie rozwiązane i zawarte w nowo opracowywanym planie ochrony TPN, na co namawiam Pana Premiera dla dobra całej społeczności góralskiej, środowiska decydującego o kształcie TPN, a przede wszystkim dla spokojnego świętowania półwiecza parku w Tatrach. Będę nieustępliwym rzecznikiem spotkania u Pana Premiera w celu rozwiązania przeszło czterdziestoletniego konfliktu.

Rozwiązanie spraw tatrzańskich przez Pański rząd – oto najlepsze z możliwych życzenie noworoczne, które przekazuję na Pana ręce od całej społeczności góralskiej.

Z poważaniem
Franciszek Bachleda-Księdzularz

Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Bargieła

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera

W związku z szerokim zainteresowaniem problematyką dotyczącą szczegółowych zasad pozbawienia i przywrócenia uprawnień kombatanckich oraz przyznawania dodatku kombatanckiego zwracam się do Pana Ministra z prośbą o dokonanie wykładni przepisów prawnych regulujących to zagadnienie.

Kombatanci to osoby starsze, często niepotrafiące sprawnie poruszać się w świecie biurokracji i prawa, dlatego tym bardziej chciałbym im pomóc, gdy mają wątpliwości. Z pewnością za szczególne zasługi dla Polski należy się im głęboki szacunek, troska i opieka ze strony wszystkich rodaków.

Szczególnie proszę Pana Ministra o przedstawienie zagadnienia przyznawania dodatku kombatanckiego po przywróceniu uprawnień kombatanckich i o odpowiedź na pytanie: czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest zobowiązany wyrównać dodatek kombatancki za okres jego niewypłacania, gdy decyzja w sprawie pozbawienia uprawnień została uchylona?

Bardzo proszę o udzielenie mi informacji w przedmiotowej sprawie.

Janusz Bargieł

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Rzeczypospolitej Polskiej Grzegorza Kurczuka

W dniu 20 listopada 2003 r. został złożony przez radcę prawnego Grzegorza Stępniewskiego, w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, ustny wniosek do ministra finansów, reprezentowanego przez dyrektora generalnego Sławomira Żalobkę, o udostępnienie następujących dokumentów:

- pisma producentów kas fiskalnych informującego ministra finansów, iż nie są w stanie wyprodukować w wymaganym terminie kas fiskalnych;
- dokumentacji dotyczącej wszelkich działań, które miały na celu wprowadzenie kas fiskalnych dla taksówkarzy, poczynając od przedstawienia pomysłu do rozpoczęcia działań;
- odpowiedzi Ministerstwa Finansów na wnioski sejmowej Komisji Finansów Publicznych przedstawione przez tę komisję 20 października 2003 r.;
- opinii, na podstawie której stwierdzono, że taksometry nie nadają się do naliczania obrotów;
- informacji dotyczącej tego, czy Ministerstwo Finansów zadało kompetentnym instytucjom pytanie, czy producenci są w stanie do końca roku zainstalować kasy fiskalne i czy GUM jest w stanie je zalegalizować;
- projektu ustawy o VAT w zakresie interesującym taksówkarzy, wraz z jego uzasadnieniem;
- kalkulacji, jakie zostały przeprowadzone w celu ustalenia wysokości obrotów w taksówkach.

W myśl art. 13 wspomnianej ustawy udostępnienie informacji publicznej winno nastąpić bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie czternastu dni od dnia złożenia wniosku. Niestety, do dnia dzisiejszego nie było żadnej reakcji ze strony ministra finansów na przedstawiony wniosek. Co więcej, zamiast przewidzianej w prawie reakcji rzecznik prasowy Ministerstwa Finansów pan Wiktor Krzyżanowski wyraźnie namawiał policję do działań represyjnych wobec taksówkarzy, którzy nie będą mieli od 1 stycznia 2004 r. zamontowanych kas fiskalnych. Jego publiczne zachowanie przypominało, niestety, styl funkcjonowania władzy w okresie ustroju totalitarnego, opartego na zastraszaniu i dzieleniu ludzi w celu zapanowania nad nimi. Zachowania te należy uznać za nieodpowiedzialne. Ich celem było przetrzymanie na taksówkarzy odpowiedzialności za nieudolne zachowania resortu. Doprowadziło to jedynie do eskalacji napięcia społecznego i nie pomogło rozwiązać problemu.

W związku z tym radca prawny reprezentujący taksówkarzy Grzegorz Stępniewski złożył, po pierwsze, pozew do Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia, po drugie, zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa do prokuratora rejonowego dla Warszawy Śródmieścia, po trzecie, skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego na bezczynność ministra finansów.

W związku z powyższym wnoszę:

- o objęcie nadzoru nad przedmiotowymi postępowaniami prokuratorskimi i sądowymi z uwagi na ich ewentualne reperkusje społeczne;
- o ustosunkowanie się do konfliktogennych zachowań rzecznika prasowego Ministerstwa Finansów w sytuacji nieporozumień związanych z kasami fiskalnymi w taksówkach.

Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę wspólnie z innymi senatorami

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera

W związku z rozwojem wydarzeń zapoczątkowanych przez treść rozporządzenia ministra finansów domagającego się montowania przez taksówkarzy kas fiskalnych senatorowie RP będący sygnatariuszami tego oświadczenia wyrażają poparcie dla postulatu prezydenta Konfederacji Pracodawców Polskich pana Andrzeja Malinowskiego z dnia 30 grudnia 2003 r. o odroczenie obowiązku montowania tych kas do 1 maja 2004 r. lub nawet później.

Przemawiają za tym racje prawne, takie jak wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o rozpatrzenie zgodności rozporządzenia ministra finansów nakładającego obowiązek montowania kas fiskalnych przez taksówkarzy z konstytucją oraz złożone przez taksówkarzy pozwy do sądów. Innym argumentem są obiektywne trudności w nabywaniu kas fiskalnych przez samych taksówkarzy oraz brak homologacji aplikacyjnej wyprodukowanych kas, istnieje bowiem tylko homologacja laboratoryjna.

Adam Biela
Krzysztof Jurgiel
Jan Szafraniec
Józef Sztorc
Maria Szyszkowska

Oświadczenie złożone przez senatora Januarego Bienia

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Leszka Millera

Szanowny Panie Premierze!

W piśmie z dnia 28 listopada 2003 r. minister edukacji narodowej i sportu informuje mnie o ustaleniach i przyjętych wnioskach po zakończeniu kontroli doraźnej, spowodowanej moim pismem do Pana Premiera z dnia 15 października 2003 r., sprawdzającej okoliczności związane ze zbyciem dwóch samochodów osobowych marki Peugeot w Politechnice Częstochowskiej. Powołano się także na ustne oświadczenia rektora tej uczelni oraz jej dyrektora administracyjnego, z których wynika, iż za wiedzą tych osób nie kierowano do firmy PPHU „Polmax” Jan Polaczek żadnych propozycji skupu przedmiotowych składników majątku uczelni. Ponadto rektor – zgodnie z treścią wymienionego pisma – złożył ustne oświadczenie, że na początku lipca bieżącego roku nie mógł działać w imieniu Politechniki Częstochowskiej oraz nie wydał kierowcom obsługującym samochody polecenia przeprowadzenia wyceny w salonie firmowym Opel Polaczek.

Tym ustnym oświadczeniom nie można dać wiary w świetle pisemnych oświadczeń kierowców obu samochodów oraz firmy PPHU „Polmax”, stanowiących część dokumentacji w niniejszej sprawie przedłożonej ministrowi edukacji narodowej i sportu.

Nie mogę zgodzić się z podniesionym w przywołanym na wstępie piśmie zarzutem przedstawienia okoliczności dotyczących sprzedaży samochodów marki Peugeot niezwiązanych z działaniem organów uczelni, okoliczności, na które nie rozciąga się nadzór ministra edukacji narodowej i sportu. Które z podanych przeze mnie okoliczności nie dotyczą czynności podejmowanych przez organy uczelni?

Pragnę niniejszym oświadczyć, iż przeprowadzona w Politechnice Częstochowskiej doraźna kontrola w celu sprawdzenia uwarunkowań związanych ze zbyciem wiadomych składników majątku uczelni została przeprowadzona w sposób mało szczegółowy, o czym najlepiej świadczą zebrane w formie ustnej oświadczenia osób reprezentujących Politechnikę Częstochowską.

Dlatego też uważam, że sprawa nie została zakończona, a sposób przeprowadzenia kontroli budzi oczywiste zastrzeżenia opisane wyżej.

Z wyrazami szacunku
January Bień

Oświadczenie złożone przez senatora Władysława Bułkę

Oświadczenie skierowane do ministra Skarbu Państwa Piotra Czyżewskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Z wielką uwagą śledzę losy jednego z najbardziej prężnych i nowoczesnych przedsiębiorstw regionu beskidzkiego – Śląskiej Wytwórni Wódek Gatunkowych „Polmos” SA. Spółka ta po trudnych latach, po okresie problemów nęających całą gospodarkę, w wyniku podjętego wysiłku restrukturyzacji notuje obecnie dobre wyniki finansowe.

W ostatnim czasie docierają do mnie liczne i nie zawsze spójne informacje dotyczące prywatyzacji Śląskiej Wytwórni Wódek Gatunkowych „Polmos” SA, dlatego powodowany troską o przyszłość tego zakładu i zatrudnionych w nim pracowników, pragnę zapytać Pana Ministra, na jakim etapie jest obecnie proces prywatyzacji tej wytwórni.

Wcześniej w tej sprawie zwracałem się do wiceministra skarbu, lecz nie otrzymałem dpowiedzi.

Z wyrazami szacunku
Władysław Bułka

Oświadczenie złożone przez senatora Gerarda Czaję

Oświadczenie skierowane do ministra Skarbu Państwa Piotra Czyżewskiego

Pragnę w imieniu mieszkańców zachodniej części województwa pomorskiego upomnieć się o możliwość dostępu do III programu Telewizji Polskiej.

Na spotkaniach z wyborcami z tej części województwa słyhać głębokie zaniepokojenie przedłużającym się okresem pozostawania tego obszaru poza zasięgiem regionalnego programu TVP Gdańsk. Zaniepokojenie tym stanem wyraził w dniu 15 września 2003 r. również Sejmik Województwa Pomorskiego, a w dniu 26 listopada podobne stanowisko przyjęła Rada Miejska w Słupsku.

W raporcie z prac komisji do spraw zasięgow programów regionalnych TVP SA, zawartym w piśmie z dnia 18 lutego 2003 r., stwierdza się, że w pierwszej kolejności TVP SA powinna wystąpić do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o:

— przeznaczenie kanału 33, po TVP 1, w Wojsku/Czersku na potrzeby TVP 3. Wojsk/Czersk zlokalizowany jest bardzo dogodnie w tej części województwa pomorskiego, do którego nie dochodzi program regionalny. Taka lokalizacja zapewniłaby pokrycie znacznego obszaru województwa pomorskiego w tej części, gdzie nie dociera program regionalny.

— zmianę lokalizacji kanału 50, po TVP 2, z Wojska/Czerska do Słupska z przeznaczeniem na potrzeby TVP 3. Miasto Słupsk jest znaczącym ośrodkiem miejskim w województwie pomorskim, a wraz z pobliską Ustką jest pozbawione możliwości odbioru programu regionalnego.

Pomimo że od ogłoszenia wspomnianego raportu upłynęło prawie dziesięć miesięcy, Zarząd TVP SA nie wystąpił do KRRiT z wnioskiem o wydanie stosownej decyzji. Oczekiwania mieszkańców i władz województwa pomorskiego nasilają się, co jest wynikiem zniecierpliwienia wynikającego z braku konkretnych rozwiązań.

Liczę, że Pan Minister zainteresuje się tym jakże ważnym problemem, gdyż możliwość oglądania regionalnego programu stwarza tej części społeczności województwa pomorskiego warunki do właściwej integracji społeczno-kulturowej regionu.

Gerard Czaja

Oświadczenie złożone przez senatora Gerarda Czaję

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka

Ziemie po byłych państwowych gospodarstwach rolnych w południowo-zachodniej części województwa pomorskiego, powiecie człuchowskim i nie tylko, wykorzystywane są jako tereny nadające się do uprawy wierzby krzewiastej, która jest rośliną wykorzystywaną w ostatniej fazie jako produkt dający energię.

Rynek energii odnawialnej dopiero się w Polsce tworzy, a producenci tej energii już mają problemy. Dotyczy to szczególnie producentów wierzby krzewiastej. Spór związany jest ze swobodną interpretacją przepisów ustawy – Prawo łowieckie i wydanego na jej podstawie rozporządzenia ministra środowiska z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych, DzU 02.126.1081 z 9 sierpnia 2002 r.

W myśl §4 tego rozporządzenia ostatecznemu oszacowaniu podlegają straty ilościowe i jakościowe powstałe w wyniku uszkodzenia, zniszczenia uprawy lub płodów rolnych przez zwierzynę leśną – dziki, łosie, jelenie, daniela i sarny – ale szkoda ustalana jest w zależności od uprawy. Zarządcy lub dzierżawcy obwodów łowieckich przyjęli wygodną dla siebie interpretację, iż wierzba krzewiasta jest uprawą leśną, stąd właścicielom tych upraw nie przysługuje odszkodowanie za szkody wyrządzone przez zwierzynę.

Zwracam się więc do Pana Ministra z prośbą o ustalenie wiążącej wykładni i udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy wierzba krzewiasta jest uprawą leśną czy rolną.

Łączę wyrazy szacunku
Gerard Czaja

Oświadczenie złożone przez senatora Gerarda Czaję

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego oraz prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Krzysztofa Panasa

Pomorski Oddział Narodowego Funduszu Zdrowia przesłał 12 grudnia 2003 r. do SP ZOZ w Bytowie, województwo pomorskie, propozycję zawierającą wykaz produktów w rodzaju: lecznictwo szpitalne, wraz z kwotą globalną kontraktu, produktów, które zamierza zakontraktować na 2004 r. Z przesłanej propozycji wynika, że globalna kwota przeznaczona na zakup usług jest mniejsza aż o 56,3% od kwoty zakontraktowanej w 2003 r., a ilość jednostek rozliczeniowych w stosunku do oferty SP ZOZ jest mniejsza o 76,6%.

Przeprowadzenie przez dyrekcję SP ZOZ kilku negocjacji z oddziałem NFZ w Gdańsku, przy udziale organu założycielskiego, jakim jest starosta powiatu bytowskiego, nie wniosło istotnych zmian do pierwotnej propozycji oddziału NFZ.

A zatem oddział NFZ w Gdańsku zamierza zlikwidować szpital w Bytowie. Celowo używam słowa „zlikwidować”, bo oddział NFZ w Gdańsku uzurpuje sobie władzę w sprawie bycia lub też niebycia jednostki służby zdrowia – szpitala w Bytowie – która zapewnia opiekę zdrowotną pięćdziesięciu pięciu tysiącom osób.

Sejmik Województwa Pomorskiego, dyskutując nad wojewódzkim planem zdrowotnym w czerwcu 2003 r., uznał w pierwszej wersji, iż szpital w Bytowie jest jednostką rozwojową. Jednak po wielu dyskusjach sejmik pomorski nie zdecydował się podjąć takiej uchwały, wychodząc z założenia, że o roli i zadaniu placówki zdrowotnej w powiecie powinien decydować organ założycielski, jakim jest starosta powiatu bytowskiego. Tymczasem taką decyzję podejmuje oddział NFZ w Gdańsku.

Mógłbym przedstawić Panu Ministrowi kolejne argumenty za koniecznością traktowania na równi wszystkich świadczeniodawców ubiegających się o zawarcie umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych. Nie w tym jednak problem. Problem tkwi w roli i funkcji Narodowego Funduszu Zdrowia jako instytucji, która obecnie wychodzi z założenia, że kto ma pieniądze, ten ma władzę.

Pozbawienie ponad pięćdziesięciu pięciu tysięcy pacjentów możliwości korzystania z usług medycznych narusza ich podstawowe prawa obywatelskie.

Gerard Czaja

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Dziemdziałę

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra infrastruktury Marka Pola

Uregulowania prawne zawarte w ustawie z 30 sierpnia o systemie oceny zgodności – Dz.U. nr 166 poz. 1360, zm. z 2003 r. Dz.U. nr 170 poz. 1652 – wymagają, aby z dniem wejścia Polski do Unii polskie laboratoria badawcze, jednostki certyfikujące oraz jednostki kontrolne działające w systemie oceny zgodności w obszarach objętych dyrektywami UE oraz innych obszarach uzyskały krajową autoryzację odpowiednich ministrów i notyfikację w Unii Europejskiej.

Brak autoryzacji laboratoriów i jednostek certyfikujących oraz związanej z tym możliwości ubiegania się o notyfikację powodują, że przedsiębiorstwa produkcyjne działające w obszarze budownictwa – mam na myśli przedsiębiorstwa produkujące również wyroby i instalacje służące do ochrony przeciwpożarowej – już od pewnego czasu poszukują zagranicznych notyfikowanych laboratoriów i jednostek certyfikujących, które przeprowadzą ocenę zgodności produkowanych przez nie wyrobów ze standardami unijnymi.

Wyroby objęte dyrektywami nowego podejścia produkowane w kraju już teraz zaczynają przegrywać konkurencję na rynku z wyrobami importowanymi posiadającymi oznakowanie CE. Od dnia przystąpienia Polski do Unii sprzedaż wyrobów na rynku krajowym i europejskim stanie się niemożliwa, a to może spowodować upadek wielu polskich przedsiębiorstw.

Jestem zaniepokojony brakiem autoryzacji krajowych jednostek w resorcie infrastruktury, który powinien dokonać autoryzacji laboratoriów i jednostek w zakresie kilku bardzo ważnych dyrektyw. Było wiele dyrektyw wdrażanych przez to ministerstwo, ale mam na myśli zwłaszcza dyrektywę nr 89/106, dotyczącą wyrobów budowlanych, która reguluje zasady produkcji, obrotu i kontroli wyrobów największej dziedziny naszej gospodarki, jaką jest budownictwo.

Autoryzacje w tym i innych ministerstwach powinny być już dawno udzielone, aby minister gospodarki, pracy i polityki społecznej – wskazany w wymienionej ustawie jako koordynator – mógł złożyć wnioski o notyfikację z wyprzedzeniem, gwarantującym otrzymanie notyfikacji jeszcze przed członkostwem Polski w Unii Europejskiej. Obawiam się, że prace zmierzające do wydania decyzji o udzieleniu autoryzacji są dalece opóźnione i zagrażają osiągnięciu tego celu.

W związku z tym uprzejmie proszę pana ministra o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

Po pierwsze, na jakim etapie są prace zmierzające do uzyskania autoryzacji przez laboratoria badawcze, jednostki certyfikujące wyroby i jednostki kontrolne, jeśli chodzi o dyrektywy będące w gestii ministerstwa?

Po drugie, w jakim terminie przewidziane jest zgłoszenie ministrowi gospodarki autoryzowanych laboratoriów, jednostek certyfikujących wyroby i jednostek kontrolnych w celu zgłoszenia ich do notyfikacji w Unii Europejskiej?

Po trzecie, czy procesy notyfikacji jednostek, łącznie z ogłoszeniem notyfikacji w „Dzienniku Oficjalnym” UE i „Monitorze Polskim”, mogą być zakończone przed uzyskaniem przez Polskę członkostwa w Unii? Chodzi o to, aby od maja bieżącego roku polskie laboratoria, jednostki certyfikujące oraz jednostki kontrolne były uprawnione do prowadzenia oceny zgodności na podstawie obowiązujących w kraju i Unii uregulowań prawnych.

Z poważaniem
Józef Dziemdziałę

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

Panie Ministrze!

Poniżej przedstawiam sytuację przedsiębiorcy, jego bezradność wobec braku decyzji jednostek skarbowych Panu podległych. Ten przykład nie jest wyjątkiem, o czym świadczą opisy podobnych przypadków w kraju. Potwierdzają to też moje koleżanki i moi koledzy parlamentarzyści. Proszę więc Pana o podjęcie konkretnych działań, o których mówi ordynacja podatkowa.

W dniu 1 września 1997 r. Andrzej Tomczak prowadzący przedsiębiorstwo TIMEX w Szczecinku specjalizujące się w produkcji osprzętu elektrycznego i zatrudniające około stu pracowników podpisał ze szkołą, ZSzM w Szczecinku, umowę o prowadzenie praktycznej nauki zawodu. Podpisanie umowy zostało poprzedzone znacznymi nakładami ze strony przedsiębiorstwa, związanymi z przygotowaniem pomieszczeń socjalnych dla uczniów, jadalni, szatni oraz zatrudnieniem wysoko wykwalifikowanej kadry. Nauka zawodu odbywała się bez żadnych zakłóceń i zgodnie z założeniami została zakończona egzaminem, co upoważniało przedsiębiorcę do wystąpienia o przyznanie ulgi w podatku dochodowym od osób fizycznych, co też uczynił we wniosku złożonym w dniu 18 maja 1999 r. we właściwym miejscowo Urzędzie Skarbowym w Szczecinku.

Po odmownych decyzjach urzędu skarbowego i izby skarbowej sprawa trafiła na wokandę Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejskowy w Szczecinie, który to Sąd w dniu 15 października 2000 r. wyrokiem uchylił decyzje organów podatkowych. Wydanie ponownej decyzji przez Urząd Skarbowy w Szczecinku nastąpiło po ponad ośmiu miesiącach od wyroku NSA, bo w dniu 29 czerwca 2001 r. i ku wielkiemu zdziwieniu podatnika, pomimo jasno zajętego przez NSA stanowiska w tej sprawie, decyzja była ponownie odmowna. Izba skarbową podtrzymała stanowisko urzędu i sprawa ponownie znalazła się na wokandzie NSA OZ w Szczecinie, który to Sąd w dniu 9 lipca 2003 r. wyrokiem (sygn. Akt S.A./Sz. 2521/01) decyzje organów podatkowych ponownie uchylił jako niezgodne z prawem i wydane z naruszeniem prawa materialnego, a w szczególności art. 27c ust. 13 ustawy z dnia 28 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Myliliby się jednak ten, kto uznałby, iż po dwukrotnym przegraniu sprawy przed NSA organy skarbowe uderzą się w pierś i wydadzą decyzję przyznającą podatnikowi prawo do ulgi. Pomimo że od wyroku NSA minęło pół roku, izba skarbową uznała, iż skoro nie może wydać decyzji zgodnej z jej zapatrywaniem, to nie wyda żadnej decyzji i od chwili lipcowego wyroku NSA nie tylko nie zajęła stanowiska, ale też nie przedstawiła podatnikowi jakiegokolwiek informacji na temat stanu postępowania.

Nie jest moją intencją wnikanie w bardzo złożoną i zawiłą problematykę tak zwanych ulg uczniowskich w podatku dochodowym od osób fizycznych. Kwestie te były przedmiotem bardzo szczegółowych rozważań prawników mających ogromną praktykę w zakresie orzekania o sprawach podatkowych. Z całą pewnością nie jest przypadkiem, iż dwa różne składy doświadczonych sędziów NSA zajęły analogiczne stanowisko. Chciałbym jednak dowiedzieć się, czy całkowite ignorowanie wyroków NSA korzystnych dla podatnika mieści się w standardach państwa prawa? Czy w takich standardach mieści się również, po pierwsze, ponadośmiomiesięczny, a po drugie, co najmniej półroczny okres oczekiwania na wydanie decyzji dotyczącej tej samej sprawy, gdy całość materiału dowodowego jest zebrana, a sprawa została dogłębnie wyjaśniona przez NSA?

Nurtuje mnie również odpowiedź na pytanie, czy opisana sprawa jest przejawem skrajnej ignorancji i niesolidności ze strony organów służbowych, czy też na decyzjach tych organów zauważyły względy pozamerytoryczne, kiedy to „chore” ambicje któregoś z urzędników wzięły górę nad zdrowym rozsądkiem i wyrokami sądowymi.

Niestety, z dotychczasowej praktyki organów skarbowych w opisanej sprawie taki wniosek wydaje się być co najmniej prawdopodobny.

Będę wdzięczny za pilne przedstawienie stanowiska.

Z wyrazami szacunku
Witold Gładkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego, minister edukacji narodowej i sportu Krystyny Łybackiej oraz prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Krzysztofa Panasa

Szanowny Panie Ministrze! Szanowna Pani Minister! Szanowny Panie Prezesie!

W 1999 r. w ramach reform kreowanych przez ówczesny rząd przeprowadzono zmiany między innymi w sprawowaniu opieki zdrowotnej. Niepożądane efekty wspomnianej reformy zdrowia odczuwamy do dnia dzisiejszego.

Chciałbym zwrócić uwagę na bardzo niebezpieczne zjawisko, jakim jest pogorszenie organizacji profilaktycznej opieki stomatologicznej, jaką otoczone są dzieci i młodzież. Zasadność mojego zaniepokojenia została potwierdzona przez dyrektorów szkół z regionu środkowopomorskiego, którzy na moje zapytanie dotyczące poziomu wykonania zadań z zakresu profilaktyki stomatologicznej odpowiedzieli, że ogranicza się ona do stosowania fluoryzacji. Praktycznie nie prowadzi się przeglądów uzębienia pod kątem próchnicy ani profilaktycznych badań ortodontycznych. Można domniemywać, że podobna sytuacja ma miejsce w całej Polsce.

Obowiązek zapewnienia dzieciom i młodzieży profilaktycznej opieki stomatologicznej sprawowanej przez lekarzy stomatologów wynika z §6 rozporządzenia ministra zdrowia z dnia 25 czerwca 2003 r. w sprawie zakresu i organizacji profilaktycznej opieki zdrowotnej nad dziećmi i młodzieżą – DzU nr 130 poz. 1196. Rozporządzenie to określa zakres i organizację profilaktycznej opieki zdrowotnej nad dziećmi i młodzieżą, które są objęte obowiązkiem szkolnym oraz kształcą się w szkołach ponadgimnazjalnych do ukończenia osiemnastego roku życia. Zgodnie z tym aktem prawnym obowiązkowe są profilaktyczne świadczenia stomatologiczne dla klas I, III i V szkoły podstawowej, I klasy gimnazjum oraz ostatniej klasy szkoły ponadgimnazjalnej.

Art. 50 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia – DzU nr 45 poz. 391 z późniejszymi zmianami – nakłada na fundusz obowiązek realizacji uprawnień ubezpieczonego do świadczeń na rzecz zachowania zdrowia, zapobiegania chorobom i wczesnego wykrywania chorób poprzez finansowanie działań w zakresie między innymi prowadzenia działań profilaktycznych, w tym promocji zdrowia oraz profilaktyki stomatologicznej obejmującej dzieci i młodzież do ukończenia osiemnastego roku życia. Obowiązek ten powinien być w praktyce realizowany przez lekarzy stomatologów mających podpisane odpowiednie umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia. W zawartej umowie określa się procentowo wartość punktową przeznaczoną na świadczenia profilaktyczne. Chciałbym więc wiedzieć, czy fundusz kontroluje wykonywanie postanowień umownych. Jak przedstawia się procentowo w kraju siatka objętych opieką placówek szkolnych?

W trakcie spotkań dyrektorzy placówek szkolnych twierdzili, iż niezadowolający stan zabezpieczenia profilaktyki można zaobserwować od 1999 r. W takim przypadku główną przyczynę należałoby upatrywać w likwidacji szkolnych gabinetów stomatologicznych. W wyniku wspomnianej reformy służby zdrowia nastąpiło zmniejszenie dostępności uczniów do opieki stomatologicznej, czego skutkiem jest wzrost zachorowań na choroby zębów oraz przyzębia.

Zasadne byłoby zorganizowanie gabinetów stomatologicznych na terenie szkół lub skuteczne egzekwowanie świadczenia profilaktycznych usług zdrowotnych dla uczniów w miejscach wykonywania praktyk stomatologicznych.

Zdrowie naszych dzieci jest sprawą priorytetową, dlatego zwracam się do Państwa Ministrów z prośbą o dogłębne przeanalizowanie stanu realizacji profilaktyki stomatologicznej wśród dzieci i młodzieży na terenie całego kraju. Proszę o wyciągnięcie odpowiednich wniosków i podjęcie wszelkich możliwych działań w celu poprawy opieki stomatologicznej w placówkach szkolnych.

Z poważaniem
Witold Gładkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji Krzysztofa Janika

Szanowny Panie Ministrze!

Działając na podstawie art. 20 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora z 9 maja 1996 r. – Dz.U. nr 73 poz. 350, z późniejszymi zmianami – uprzejmie proszę o udzielenie mi wyczerpujących wyjaśnień dotyczących właściwej interpretacji przepisu §3 ust. 4 i 6 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji z 30 grudnia 2002 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego. W szczególności proszę o interpretację zapisu: „polecenie do zatrzymania pojazdu podaje się z dostatecznej odległości w sposób zapewniający jego dostrzeżenie przez kierującego pojazdem oraz bezpieczne zatrzymanie w miejscu wskazanym przez policjanta” w sytuacji, gdy polecenie to, za pomocą latarki elektrycznej koloru czerwonego, kieruje policjant z jadącego radiowozu do kierowcy jadącego z przeciwnej strony, wieczorem, w czasie padającego intensywnie deszczu i wzmożonego ruchu pojazdów. Tak sformułowany zapis tego przepisu stwarza możliwości szerokiej i bardzo dowolnej interpretacji swoich uprawnień przez policjantów.

W mojej ocenie, taki przypadek nadinterpretacji tego przepisu miał miejsce w Siedlcach. Policjanci zatrzymali wtedy prawo jazdy kategorii A, B i T kierowcy, który jechał samochodem osobowym z przeciwnej strony w listopadzie 2003 r. około godziny 19.00, gdy padał intensywny deszcz i na jezdni odbywał się wzmożony ruch pojazdów. Kierowca ten nie zatrzymał się na polecenie policjanta podane z jadącego radiowozu z odległości około 30–40 m latarką koloru czerwonego, jak twierdzi policjant podający to polecenie. Kierowca ten był trzeźwy, co zostało udowodnione w wyniku badania alkomatem, nie popełnił żadnego wykroczenia drogowego ani też przestępstwa, nie miał zatem powodu do unikania kontroli drogowej. Fakt niezatrzymania tłumaczył policjantom, a następnie w sądzie. Policjanci twierdzili, że musiał zauważyć polecenie, bo widzieli, iż w tym czasie patrzył wprost. Mam wątpliwości, czy policjant kierujący radiowozem i jego pasażer widzieli w tych trudnych warunkach atmosferycznych twarz kierowcy i czy ich pewność co do faktu, że kierowca „musiał” dostrzec ich polecenie, jest w tej sytuacji uzasadniona.

W mojej ocenie, zastosowana przez policjantów w tej sytuacji kara w postaci zatrzymania prawa jazdy wszystkich kategorii posiadanych przez kierowcę rolnika jest nadmiernie surowa i rażąco niesprawiedliwa, zwłaszcza że ustawodawca w art. 92 §3 k.w. nie nakłada obligatoryjnego obowiązku orzekania zakazu prowadzenia pojazdów.

Z poważaniem
Sławomir Izdebski

Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka

Szanowny Panie Ministrze!

Jako senator RP pragnę już po raz drugi zwrócić Pańską uwagę na fakt, że rozpoczął się już czwarty miesiąc, w którym rolnicy zmuszeni są do sprzedaży żywca wieprzowego poniżej kosztów produkcji.

Tak dalej być nie może. Rolnicy biją na alarm. Jeżeli nie podejmie Pan zdecydowanych działań zmierzających do poprawy tej dramatycznej sytuacji, to niewykluczone, że dojdzie do kolejnych protestów chłopskich.

W piśmie z dnia 22 października 2003 r. stwierdził Pan, że decyzje dotyczące interwencji na rynku wieprzowiny muszą być wyważone i wymagają dłuższych obserwacji tego rynku. Panie Ministrze, trzy miesiące obserwacji to chyba wystarczający okres, aby podjąć konkretne działania?

Jako wiceprzewodniczący senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi jestem gotowy do współpracy, jeżeli będzie potrzebna pomoc ze strony parlamentu.

Z poważaniem
Sławomir Izdebski

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Jurgiel

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego

Składam je z uwagi na zagrożenie życia mieszkańców województwa podlaskiego wskutek niezape-wnienia przez rząd odpowiedniego sprzętu kardiologicznego.

Na terenie województwa podlaskiego funkcjonował do niedawna jeden pełnoprofilowy angiograf w Zakładzie Kardiologii Inwazyjnej Samodzielnego Publicznego Szpitala Klinicznego w Białymstoku. Angiograf jest to urządzenie służące do badań i zabiegów kardiologicznych, praktycznie niezbędne do leczenia zawału i miażdżycy. Według ekspertów, aparat białostocki jest w 90% wyeksploatowany, częste awarie i przestoje są zaś powodem jednej z najmniejszych w kraju dostępności zabiegów koronarografii na Podlasiu.

Zmianę tej sytuacji miała przynieść realizacja Narodowego Programu Profilaktyki i Leczenia Chorób Układu Sercowo-Naczyniowego na lata 2003–2005 „Polkard”. W czerwcu 2003 r. w ramach tego programu ogłoszono konkurs na zakup angiografów. Do konkursu stanął Zakład Kardiologii Inwazyjnej Samodzielnego Publicznego Szpitala Klinicznego w Białymstoku, przedstawiając ofertę spełniającą wymogi konkursowe. W sierpniu ogłoszono wyniki tego konkursu, jednak Samodzielny Szpital Kliniczny w Białymstoku nie otrzymał angiografu. Wszystkie szpitale, którym przyznano urządzenia, znajdują się, z wyjątkiem dwóch przypadków, w województwach, gdzie dostępność koronarografii jest większa lub nawet znacznie większa niż na Podlasiu.

Spółeczność województwa podlaskiego po raz kolejny stwierdziła, że rząd traktuje ją jak obywateli drugiej kategorii. Jeszcze jako poseł na Sejm złożyłem wiele interpelacji, podjąłem wiele interwencji i odbyłem wiele spotkań w sprawie angiografu dla Białegostoku. Lokalne czasopismo „Kurier Poranny” zebrało ponad osiemnaście tysięcy podpisów pod apelem o zapewnienie Podlasiu odpowiedniego sprzętu. Postawa rządu była jednak nieprzejednana.

A teraz, w tej sytuacji, dowiadujemy się, że wyeksploatowany angiograf z Białostockiego Szpitala Klinicznego 6 stycznia uległ poważnej awarii. Gdyby odbywający się właśnie zabieg z jego użyciem był na bardziej zaawansowanym etapie, mogłoby się to skończyć śmiercią pacjenta. Obecnie w województwie podlaskim nie ma działającego angiografu, a to oznacza, że osoby z zawałem serca będą praktycznie pozbawione odpowiedniej opieki.

Sprawa sytuacji służby zdrowia jest sprawą aktualną i gorącą. Zadaniem rządu jest zaspokoić potrzeby obywateli w zakresie służby zdrowia. Trudno wyobrazić sobie bardziej podstawową i potrzebną pomoc niż ta udzielana ofiarom zawałów; bez takiej pomocy grozi im po prostu śmierć. Tymczasem z winy rządu mieszkańcy województwa podlaskiego zostali takiej pomocy pozbawieni.

Jest to szczególnie przypadek traktowania problemów ochrony zdrowia, widoczny nawet na tle ogólnej polityki rządu w tej dziedzinie. Problem ustawy o Narodowym Funduszu Zdrowia i zorganizowanego na jej podstawie konkursu na świadczenie podstawowych usług medycznych, niepokojąca przez cały czas kwestia restrukturyzacji placówek zdrowotnych i ich zadłużenia wraz z projektem ustawy niosącym za sobą groźbę dzikiej prywatyzacji to tylko przykłady na to, jak rząd Leszka Millera traktuje konstytucyjny obowiązek ochrony zdrowia obywateli. Obecnie w Białymstoku – dzięki realizacji tej polityki, w której partykularne interesy są zawsze ważniejsze niż dobro ogólne – tylko cudem nie doszło do śmierci pacjenta.

Zwracam się więc z tego miejsca do pana ministra Leszka Sikorskiego z pytaniem: w jaki sposób zamierza on umożliwić udzielanie prawidłowej pomocy ofiarom zawałów i miażdżycy z województwa podlaskiego?

Krzysztof Jurgiel

Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Kulaka

Oświadczenie skierowane do kierownika Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Jana Turskiego

Oświadczenie niniejsze kieruję w związku z licznymi sygnałami moich wyborców z regionu południowo-zachodniej Wielkopolski, który reprezentuję w Senacie RP.

Z rozmów z zainteresowanymi oraz z materiałów archiwalnych, wymienionych między innymi w obszernym opracowaniu profesora Stanisława Sierpowskiego pod tytułem „Dzieje Ziemi Gostyńskiej” wydanym w 1979 r. przez Wydawnictwo Naukowe UAM w Poznaniu, wynika, że od 24 listopada 1939 r. prowadzona była akcja wysiedlania Polaków z powiatu gostyńskiego. Przez kilka dni setki ludzi według przygotowanych przez okupanta list – rodzin powstańców wielkopolskich, nauczycieli, działaczy społecznych, ziemian, zamożniejszych mieszczan i rolników – zwożono do punktu zbornego, czyli obozu przejściowego, który utworzono w obiektach klasztornych księży filipinów koło Gostynia. Po kilkudniowym tam pobycie tych ludzi wywożono w towarowych wagonach do Generalnej Guberni, gdzie zmuszani byli do pracy aż do końca drugiej wojny światowej.

Osoby poszkodowane, z których część figuruje w spisach Archiwum Państwowego w Łodzi, a część otrzymuje odpowiedź, że w tych niekompletnych spisach nie figuruje, otrzymują z urzędu do spraw kombatantów negatywne odpowiedzi na wnioski o przyznanie uprawnień kombatanckich. Odpowiedzi te odwołują się do wykazu jednolitego obozów z 18 marca 1993 r., w którym wymieniono jedynie dziesięć obozów dla wysiedlanych, podlegających niemieckim centralom wysiedleńczym. Późniejsze rozporządzenie z 29 września 2001 r. poszerzyło tę listę o dwa dodatkowe obozy: w Gnieźnie i Młyniewie. Nadal jednak brak w tym wykazie obozu przejściowego w Gostyniu, którego istnienie jest potwierdzone przez historyków i który wymienia Archiwum Państwowe w Łodzi w wystawianych potwierdzeniach, otrzymywanych przez osoby figurujące w wykazach.

Zwracam się z uprzejmą prośbą o obiektywne i ostateczne rozstrzygnięcie tej bolesnej dla moich wyborców sprawy i uwzględnienie w kolejnej nowelizacji wykazu obozów przesiedleńczych także obozu zorganizowanego w obiektach klasztoru księży filipinów na tak zwanej świętej górze pod Gostyniem w województwie wielkopolskim.

Zbigniew Kulak

Oświadczenie złożone przez senator Irenę Kurzępę

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Już od dwóch kadencji jestem wiceprzewodniczącą Rady Społecznej Samodzielnego Publicznego Szpitala Wojewódzkiego im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu. Dlatego problemy tej placówki są mi bardzo bliskie.

Samodzielny Publiczny Szpital Wojewódzki im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu jest jedyną wysokospecjalistyczną i dobrze wyposażoną placówką służby zdrowia na obszarze południowej części województwa lubelskiego, mogącą świadczyć usługi zdrowotne na odpowiednim poziomie. Jednak niewystarczające finansowanie szpitala nie pozwala na pełne wykorzystanie jego potencjału. Kontrakt na 2004 r. przewiduje mniej środków finansowych aniżeli w 2003 r., a należy podkreślić, że finansowanie w 2003 r. także było niewystarczające. Niektóre oddziały, na przykład okulistyka, w IV kwartale nie świadczyły usług medycznych, gdyż wykonanie nastąpiło znacznie wcześniej. Zatem ubezpieczeni pacjenci nie mogli skorzystać z usług medycznych.

Pacjenci, personel szpitala, a także członkowie Rady Społecznej wiązali z ustawą o Narodowym Funduszu Zdrowia nadzieję na poprawę sytuacji. Celem NFZ było bowiem zabezpieczenie wszystkim ubezpieczonym pacjentom właściwego dostępu do świadczeń medycznych. Niestety realia okazały się odmienne.

Proszę więc Pana Ministra o podjęcie działań zmierzających do przeciwdziałania tym niekorzystnym zjawiskom.

Z poważaniem
Irena Kurzępa

Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zapewnienie obywatelom właściwej opieki zdrowotnej jest niewątpliwie zadaniem niezwykle trudnym i złożonym. Mam świadomość istniejących zagrożeń i skali trudności związanej z ich usuwaniem. W żadnym wypadku nie zwalnia to jednak nas wszystkich z obowiązku wyrażania wspólnej troski o jak najbardziej optymalne zaspokajanie podstawowych potrzeb zdrowotnych ludności.

Pragnę zatem zapytać Pana Ministra, jak rząd zamierza wyegzekwować od świadczeniodawców realizację, zgodnie z zakresem ich kompetencji, obowiązku zapewnienia dziennej i nocnej pomocy wyjazdowej osobom jej potrzebującym. Świadczeniodawców zobowiązuje do tego zapis art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia.

Sygnalizowany problem pojawił się znacznie wcześniej. Wielu lekarzy, szczególnie z małych miejscowości, w których wykonują – często jednoosobowo – praktyki lekarskie, sygnalizowało już, że nie jest w stanie zapewnić całodobowej opieki lekarskiej osobom u nich zapisanym. Istnieje zatem problem faktycznej realizacji prawa pacjenta do zapewnienia mu całodobowej pomocy lekarskiej w sytuacji, gdy jej potrzebuje.

Jednoznaczne stanowisko rządu w tej kwestii jest niezwykle ważne. W przeciwnym razie będziemy wskazywali ustawowe powinności i ich adresatów, ale w praktyce dnia codziennego niewiele będzie z tego wynikało.

Z poważaniem
Marian Lewicki

Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej i sportu Krystyny Łybackiej

Szanowna Pani Minister!

Środowisko akademickie od wielu miesięcy oczekuje nowych regulacji prawnych dotyczących działalności uczelni. Aktualnie podstawą dyskusji o nowym kształcie ustawy o szkolnictwie wyższym stał się opracowany przez zespół prezydenckich ekspertów projekt ustawy o szkolnictwie wyższym, wspólny dla wszystkich typów szkół. Projekt ten okazał się w wielu miejscach bardzo kontrowersyjny, w szczególności bardzo dużo emocji wzbudza zagadnienie wieloletowości pracowników naukowych czy choćby uprawnień do prowadzenia studiów podyplomowych.

Zagadnień kontrowersyjnych jest oczywiście o wiele więcej. Opinia publiczna jest coraz częściej informowana o braku kompromisu między Stowarzyszeniem Rektorów i Założycieli Uczelni Niepaństwowych a Konferencją Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Trwająca dyskusja oraz, jak się wydaje, pogłębiające się rozbieżności w ocenach projektu prezydenckiego zmuszają w końcu do skierowania zapytania o oficjalne stanowisko rządu w sprawie rozwiązań sformułowanych w prezydenckim projekcie ustawy.

Czy rząd zamierza poprzeć rozwiązania zawarte w prezydenckim projekcie ustawy, czy też zamierza stworzyć nowy projekt ustawy o szkolnictwie wyższym, uwzględniający dorobek toczącej się dyskusji, i wnieść go pod obrady parlamentu? Jeśli tak, to w jakim terminie należy się spodziewać przedłożenia ustawy w parlamencie?

Z poważaniem
Marian Lewicki

Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

Szanowny Panie Ministrze!

W związku ze zmianą systemu finansowania samorządów, powodującego poważne zmniejszenie dochodów, zwrócił się do mnie burmistrz gminy Przemków, który wnosi zastrzeżenie co do sposobu naliczenia subwencji na 2004 r. Zastrzeżenie to w całości przedkładałm niżej.

Po pierwsze, wykazana liczba mieszkańców gminy została zaniżona o sto dziewięćdziesiąt siedem osób. Liczba mieszkańców faktycznie zamieszkałych w gminie, według stanu na dzień 31 grudnia 2002 r., wynosi dziewięć tysięcy sto siedemdziesiąt cztery, a wykazano osiem tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt siedem.

Po drugie, otrzymana część oświatowa subwencji, według stanu na dzień 30 listopada 2003 r., jest mniejsza o 2 tysiące 144 zł od kwoty otrzymanej w 2003 r. Ponadto nie uwzględnia kwoty 20 tysięcy 815 zł, otrzymanej w 2003 r. na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli – emerytów i rencistów. Zgodnie z załączonymi wyjaśnieniami w części oświatowej subwencji na 2004 r. uwzględniono między innymi środki na: odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli będących emerytami i rencistami; wdrożenie od 1 września 2004 r. czwartej godziny zajęć wychowania fizycznego dla uczniów V i VI klas szkół podstawowych; wzrost wydatków płacowych wynikających z planowanej w projekcie ustawy budżetowej waloryzacji wynagrodzeń; i inne.

Bez dokonywania wyliczeń widać, że środki te nie mają odbicia w wysokości subwencji naszej gminy. Nie wspominam o otrzymanym zwiększeniu, z dnia 4 grudnia 2003 r., związanym z dofinansowaniem wzrostu zadań szkolnych od 1 września bieżącego roku, wynikającym z utworzenia nowej szkoły, które również powinno być uwzględnione w projektowanej wysokości na rok 2004.

Po trzecie, nastąpiła likwidacja dotacji na dofinansowanie między innymi: dodatków mieszkaniowych – około 196 tysięcy 889 zł; oświetlenia drogowego dróg, dla których gmina nie jest zarządcą – 60 tysięcy zł; dożywiania uczniów – 50 tysięcy 700 zł; subwencji rekompensującej, drogowej – 332 tysiące 518 zł; subwencji rekompensującej ustawowe ulgi podatkowe – 36 tysięcy 673 zł. Spowodowało to, że dochody gminy uległy zmniejszeniu o 676 tysięcy 780 zł.

Po czwarte, zmniejszając dochody gminie, nie przyznano części równoważącej subwencji ogólnej w celu wyrównania różnic w dochodach. Również część wyrównawcza subwencji nie pokrywa utraconych dochodów.

Po piąte, równoważenie dochodów wzrostem procentowym w udziałach w podatku dochodowym od osób fizycznych o 8,12% – gdy weźmie się pod uwagę wykonanie w latach ubiegłych, które jest na poziomie 80–85% wykazywanego planu – jest jawnym tworzeniem środków, których samorządy nie otrzymają. Proponowany wzrost procentowy udziałów, a tym samym wpływ środków z PIT i CIT – gdy weźmie się pod uwagę realia gospodarcze – może okazać się poważnie przeszacowany.

Po szóste, dodatkowy dochód w postaci 5% dochodów uzyskiwanych na rzecz budżetu państwa w związku z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej to dla naszej gminy kwota 826 zł rocznie.

Wobec powyższego wnoszę o ponowne przeanalizowanie subwencji dla gminy Przemków w sposób rekompensujący utracone dochody oraz zapewniający realizację ustawowych zadań. Za zadaniami powinny iść pieniądze, które zapewnią ich realizację.

Nowe zasady finansowania powodują, że gmina nie będzie w stanie sprostać dotychczasowym i obecnie nałożonym obowiązkom.

Mając powyższe na uwadze, zwracam się do Pana Ministra o ustosunkowanie się do tej niezwykle ważnej sprawy.

Z wyrazami szacunku
Marian Lewicki

Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Leszka Millera

Szanowny Panie Premierze!

„Władze publiczne prowadzą politykę sprzyjającą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, w szczególności przeciwdziałają bezdomności, wspierają rozwój budownictwa socjalnego oraz popierają działania obywateli zmierzające do uzyskania własnego mieszkania”. Art. 75 Konstytucji RP. Tyle konstytucja.

Prawie wszystkie opcje polityczne, a szczególnie SLD, w kampaniach przedwyborczych przedstawiały budownictwo jako motor napędowy w gospodarce narodowej. Praktyka jest bardzo smutna. Jedynie w latach 1993–1997 był to rzeczywiście motor napędowy gospodarki. Parlament uchwalił wówczas komplet ustaw sprzyjających rozwojowi budownictwa. Ale już po roku 1997 nastąpiła dalsza stagnacja. Spadek liczby budowanych mieszkań notuje się po dzień dzisiejszy.

Zlikwidowano Ministerstwo Budownictwa. Obecnie jest w likwidacji Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, który przez kilka lat skutecznie pilotował sprawy mieszkalnictwa. Parlament uchwalił dalsze funkcjonowanie tegoż urzędu. Prezydent RP przesłał ustawę do Trybunału Konstytucyjnego. Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast jest w likwidacji. Byłoby niepowetowaną stratą, gdyby został zlikwidowany, a trybunał orzekł, że ustawa jest zgodna z konstytucją. Trybunał Konstytucyjny w sprawie wniosków złożonych przez pana prezydenta, jako tak zwana kontrola prewencyjna, orzeka bardzo szybko. Te sprawy mają pierwszeństwo.

Zwracam się do Pana Premiera z zapytaniem, czy nie należałoby zawiesić likwidacji Urzędu Mieszkalnego i Rozwoju Miast.

Sergiusz Plewa

Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Romaszewskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Rzeczypospolitej Polskiej Grzegorza Kurczuka

Podczas 51. posiedzenia Senatu w dniu 11 grudnia 2003 r. pan senator Adam Biela złożył oświadczenie w sprawie Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego „Jary” z Warszawy. W treści tego oświadczenia pan senator stwierdził, że z akt sprawy nadużyć w SBM „Jary”, prowadzonej przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa-Mokotów Barbarę Brzeską, zginęły ważne dowody: zeznania świadków, opinie biegłych itp.

Od 2000 r. prowadzę sprawy Spółdzielni Mieszkaniowej „Wyżyny”, mieszczącej się, podobnie jak spółdzielnia „Jary”, na warszawskim Ursynowie. Mieszkańcy wskazują na wiele nieprawidłowości i nadużyć, z których znaczna część jest w gruncie rzeczy podobna do spraw spółdzielni „Jary” opisanych przez senatora Bielę.

Zastanawiający jest jednak fakt, że mieszkańcy SM „Wyżyny” zgłosili mi, że z akt sprawy 1Ds-64/03/III, również prowadzonej przez panią prokurator z Prokuratury Rejonowej Warszawa-Mokotów Barbarę Brzeską, zginęły ważne dokumenty. Ponieważ zbieżność wydaje się nieprzypadkowa, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o objęcie spraw dotyczących SM „Wyżyny” specjalnym nadzorem.

Zwracam się również z prośbą o skontrolowanie innych spraw prowadzonych w Prokuraturze Rejonowej Warszawa-Mokotów, dotyczących nadużyć w spółdzielniach mieszkaniowych. Warszawski Ursynów jest jednym z największych skupisk bloków spółdzielczych w Polsce i jest również, jak wskazuje doświadczenie, kopalnią nadużyć.

Zbigniew Romaszewski

Oświadczenie złożone przez senator Ewę Serocką

Oświadczenie skierowane do ministra obrony narodowej Jerzego Szmajdzińskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o wyjaśnienie kwestii nierównego traktowania wobec prawa pracowników cywilnych i wojskowych zatrudnionych w 7. Szpitalu Marynarki Wojennej z Przychodnią SP ZOZ w Gdańsku.

Związki zawodowe działające w tym szpitalu od kilku lat stawiają zarzuty, na które nie jestem w stanie odpowiedzieć, i pytają: dlaczego w tym szpitalu funkcjonuje podwójny system wynagradzania lekarzy cywilnych i wojskowych, pomimo jednego źródła finansowania, jakim są kontrakty NFZ; dlaczego pracownikom cywilnym wypowiedziano trzynastkę, utrzymując ją dla lekarzy wojskowych; dlaczego lekarze wojskowi za wykonywanie tej samej pracy, co lekarze cywilni, mają inne wynagrodzenie i inny wymiar urlopu; dlaczego komendant szpitala w związku z trudnościami finansowymi zapowiada obniżenie pensji pracownikom cywilnym o kwotę 300 zł.

Polityka płacowa stosowana w 7. Szpitalu Marynarki Wojennej z Przychodnią SP ZOZ w Gdańsku powoduje złą atmosferę wśród załogi oraz duże niezadowolenie związków zawodowych, które bezskutecznie interweniowały u pełnomocnika ministra obrony narodowej do spraw resortowej opieki zdrowotnej, w Ogólnopolskim Związku Zawodowym Lekarzy i u rzecznika praw obywatelskich. Lekarze oraz średni personel medyczny, tak zwany cywilny, traktują ten nabrzmiały problem w szpitalu bardzo poważnie i oczekują pilnej odpowiedzi.

Zwracam się więc do Pana Ministra o zajęcie stanowiska w niniejszej sprawie i o informację o czynnościach, jakie zostały podjęte w celu rozwiązania tego problemu.

Z poważaniem
Ewa Serocka

Oświadczenie złożone przez senator Ewę Serocką

Oświadczenie skierowane do prezesa Telewizji Polskiej SA Roberta Kwiatkowskiego

Szanowny Panie Prezesie!

Podczas moich dyżurów senatorskich w Słupsku oraz w miejscowościach dawnego województwa słupskiego i bydgoskiego mieszkańcy skarżą się, że od kilku lat, to jest od czasu zmian administracyjnych w kraju, zabiegają o zwiększenie zasięgu regionalnego programu TVP 3 Gdańsk, tak aby obejmował on rejon całego województwa pomorskiego.

Nie muszę przekonywać Pana Prezesa, że miasto Słupsk jest znaczącym ośrodkiem miejskim w województwie pomorskim i że dostęp tego miasta i powiatu słupskiego oraz powiatów: bytowskiego, lęborskiego, chojnickiego i człuchowskiego, wraz z miastami powiatowymi do regionalnej telewizji jest wręcz niezbędny. Rejon ten zamieszkuje ponad pięćset tysięcy osób, potencjalnych telewidzów.

Rada Miejsca w Słupsku na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2003 r. wyraziła głębokie zaniepokojenie tym, że okres pozostawania obszaru miasta Słupska poza zasięgiem regionalnego programu TVP 3 Gdańsk przedłuża się, co powoduje poczucie wyalienowania z województwa pomorskiego.

Będąc zobowiązana do udzielenia odpowiedzi moim wyborcom, przedstawiam Panu Prezesowi ten nabrzmiały problem oraz proszę o pilne ustosunkowanie się do tej sprawy i określenie terminu zwiększenia zasięgu TVP 3 Gdańsk o tereny miast i powiatów wskazanych w moim piśmie.

Z poważaniem
Ewa Serocka

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 53. posiedzeniu Senatu

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2004 r.

w sprawie ustawy o podatku akcyzowym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2003 r. ustawy o podatku akcyzowym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) terytorium państwa trzeciego – terytorium inne niż terytorium kraju i terytorium państwa członkowskiego;”;
- 2) w art. 10 skreśla się ust. 2;
- 3) w art. 17 w ust. 3 po wyrazach „wynagrodzenia jej członków” dodaje się wyrazy „, uwzględniając potrzebę sprawnego przeprowadzenia egzaminu oraz sprawdzenia kwalifikacji osób przystępujących do egzaminu”;
- 4) w art. 19 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy, wpłaconą w celu otrzymania tych znaków;”;
- 5) w art. 21 w ust. 3 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem przypadków, gdy towar został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe w rozumieniu przepisów ustawy.”;
- 6) w art. 25 w ust. 5 skreśla się wyrazy „, w tym rodzaje energii wytwarzanej z odnawialnych źródeł”;
- 7) w art. 26 w ust. 3 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „lub są przemieszczane do składu podatkowego.”;
- 8) w art. 26 w ust. 4 po wyrazach „w drodze rozporządzenia,” dodaje się wyrazy „wykaz wyrobów akcyzowych zharmonizowanych importowanych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie ust. 3 pkt 2 oraz”;
- 9) w art. 37 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie nadaje numer akcyzowy.”;
- 10) w art. 39 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy w dokumencie towarzyszącym oraz innych dokumentach przewozowych.”;
- 11) w art. 56 w ust. 3 skreśla się pkt 4;
- 12) w art. 68 w ust. 4 wyrazy „4,85 zł” zastępuje się wyrazami „6,86 zł”;
- 13) w art. 73 w ust. 3 w pkt 3:
 - a) w lit. a wyrazy „120 zł za każdy 1 kilogram i 50% maksymalnej ceny detalicznej” zastępuje się wyrazami „36% maksymalnej ceny detalicznej”,
 - b) w lit. b wyrazy „60% maksymalnej ceny detalicznej” zastępuje się wyrazami „20% maksymalnej ceny detalicznej”;
- 14) w art. 73 w ust. 8 po wyrazie „obniża” dodaje się wyrazy „w takim samym stopniu”;
- 15) w art. 75 w ust. 1 skreśla się wyrazy „art. 8 lub”;
- 16) w art. 75:
 - a) w ust. 1 wyrazy „65%” zastępuje się wyrazami „35%” oraz po wyrazach „energię elektryczną” dodaje się wyrazy „oraz samochody osobowe”,
 - b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Stawka akcyzy na samochody osobowe wynosi 65% podstawy określonej w art. 10.”,
 - c) w ust. 3 wyrazy „w ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „w ust. 1-2a”;
- 17) w art. 81 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „nabycia” dodaje się wyraz „wewnątrzspółnotowego”;
- 18) w art. 81 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „przed rejestracją” zastępuje się wyrazami „nie później niż z chwilą rejestracji”;
- 19) w załączniku nr 1 skreśla się poz. 46 – 55;
- 20) w załączniku nr 1 dodaje się poz. 63 i 64 w brzmieniu:

63.	ex35.12.1	Łódzie wycieczkowe i sportowe - wyłącznie jachty pełnomorskie	ex 8903	Jachty i pozostałe jednostki pływające, wypoczynkowe lub sportowe
-----	-----------	---	---------	---

64.	ex35.12.1	Łodzie wycieczkowe i sportowe - wyłącznie łodzie żaglowe, łodzie z silnikiem i łodzie z dostosowaniem do silników, nie dotyczy jachtów pełnomorskich		
-----	-----------	--	--	--

21) w załączniku nr 1 dodaje się poz. 65 w brzmieniu:

65.	bez względu na symbol PKWiU	Sprzęt elektroniczny wysokiej klasy oraz kamery wideo	Bez względu na kod CN	
-----	-----------------------------	---	-----------------------	--

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

W celu zagwarantowania przyszłych dochodów budżetowych Senat postanowił, podwyższyć maksymalną stawkę akcyzy dla piwa z 4,85 zł do, obecnie stosowanej, 6,86 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu.

Natomiast przyjmując poprawkę nr 13, obniżającą opodatkowanie tytoniu do palenia, oraz poprawkę nr 14, nakazującą obniżanie w takim samym stopniu stawek akcyzy na papierosy wyrażonych kwotowo i procentowo, Senat stanął na stanowisku, iż należy w szczególności chronić krajowych producentów tytoniu poprzez zagwarantowanie im odpowiednio niskich stawek opodatkowania, a tym samym podniesienie atrakcyjności oferowanych wyrobów wśród konsumentów.

Przyjmując poprawkę nr 16, Senat uznał za konieczne ograniczenie swobody kształtowania przez Ministra Finansów stawek podatku akcyzowego na towary niezharmonizowane. Zgodnie z poprawką zmniejsza się maksymalną stawkę akcyzy na wszystkie wyroby akcyzowe niezharmonizowane do 35%, z wyjątkiem maksymalnej stawki na samochody osobowe oraz energię elektryczną.

Senat postanowił ponadto wyłączyć z opodatkowania podatkiem akcyzowym kosmetyki. Zdaniem Senatu opodatkowanie tych wyrobów, nieznanne w krajach ościennych, przyczyni się do osłabienia krajowych producentów kosmetyków, w szczególności w sytuacji przyszłego otwarcia rynku, związanego z wejściem Polski do Unii Europejskiej.

Senat, obok poprawek dotyczących stawek podatkowych oraz przedmiotu opodatkowania, uznał za konieczne doprecyzowanie niektórych przepisów ustawy.

Do najważniejszych z nich należą:

– poprawka do art. 2 pkt 7, zgodnie z którą uściślono definicję terytorium państwa trzeciego, ma ona zapobiec możliwości omijania przepisów dotyczących importu z terytoriów należących do państw Wspólnoty Europejskiej, jednak do których nie mają zastosowania przepisy wspólnotowe,

– poprawka do art. 10 polegająca na skreśleniu przepisu dopuszczającego zmniejszenie podstawy opodatkowania o rabaty, bonifikaty, opusty, reklamacje i skonta, a który mógłby służyć do nieuzasadnionego obniżania należnego podatku,

– poprawki powodujące, iż pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zharmonizowanych pochodzących z importu będzie mógł podlegać procedurze zawieszenia, w przypadku gdy wyroby te są przemieszczane do składu podatkowego oraz złożono zabezpieczenie akcyzowe (poprawki nr 5, 7 i 8),

– poprawka skreślająca z treści upoważnienia, zawartego w art. 25 ust. 5, zbędnego określenia rodzajów energii wytwarzanej z odnawialnych źródeł, w przypadku gdy tylko energia elektryczna podlega opodatkowaniu i tylko energia elektryczna wytwarzana z odnawialnych źródeł jest zwolniona z opodatkowania akcyzą.

Pozostałe poprawki mają charakter doprecyzowujący bądź uzupełniający i, zdaniem Senatu, przyczynią się do poprawienia czytelności ustawy.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 9 stycznia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2003 r. ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2003 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 9 w lit. a, w ust. 1 w zdaniu wstępnym po wyrazie „jeżeli” dodaje się wyrazy „znak ten”;
- 2) w art. 1 w pkt 9 lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) w ust. 2 pkt 1-3 otrzymują brzmienie:
 - „1) identyczny do znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego lub zgłoszonego w celu uzyskania prawa ochronnego (o ile na znak taki zostanie udzielone prawo ochronne) z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz innej osoby dla identycznych towarów;
 - 2) identyczny lub podobny do znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego lub zgłoszonego w celu uzyskania prawa ochronnego (o ile na znak taki zostanie udzielone prawo ochronne) z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz innej osoby dla towarów identycznych lub podobnych, jeżeli zachodzi ryzyko wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje w szczególności ryzyko skojarzenia znaku ze znakiem wcześniejszym;
 - 3) identyczny lub podobny do znaku towarowego, na który udzielono prawa ochronnego lub zgłoszonego w celu uzyskania prawa ochronnego (o ile na znak taki zostanie udzielone prawo ochronne) z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz innej osoby dla jakichkolwiek towarów, jeżeli mogłoby to przynieść zgłaszającemu nienależną korzyść lub być szkodliwe dla odróżniającego charakteru bądź renomy znaku wcześniejszego. Przepis ten stosuje się odpowiednio do znaku powszechnie znanego.”;
- 3) w art. 1 w pkt 16 w lit. b, w ust. 4 wyrazy „znak jest zarejestrowany” zastępuje się wyrazami „prawo jest udzielone”;
- 4) w art. 1 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:
 - „16a) w art. 165 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) z powodu kolizji ze znakiem towarowym powszechnie znanym, jeżeli przez okres pięciu kolejnych lat używania zarejestrowanego znaku towarowego, uprawniony do znaku towarowego powszechnie znanego, będąc świadomym jego używania, nie sprzeciwiał się temu.”;
- 5) w art. 1 w pkt 19, w art. 179 w ust. 7 wyraz „którym” zastępuje się wyrazem „których”;
- 6) w art. 1 w pkt 19, w art. 179 w ust. 8 wyrazy „ust. 1” zastępuje się wyrazami „ust. 2”;
- 7) w art. 1 w pkt 28, w art. 249 w ust. 2 po wyrazie „sądowi” dodaje się wyraz „administracyjnemu”;
- 8) w art. 1 w pkt 32 w lit. b, w ust. 3 wyrazy „art. 255” zastępuje się wyrazami „art. 255 ust. 2”;
- 9) w art. 1 w pkt 42, w art. 267 w ust. 9 skreśla się wyrazy „ust. 2”;
- 10) w art. 1 w pkt 50, w art. 281 w ust. 2 w pkt 1 wyraz „sprawy” zastępuje się wyrazami „posiedzenia niejawnego lub rozprawy”;
- 11) w art. 1 w pkt 55:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „i 3 otrzymują” zastępuje się wyrazem „otrzymuje”,
 - b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub ust. 1”,
 - c) skreśla się ust. 3.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2004 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej i mając na uwadze jej poprawność merytoryczną i legislacyjną zaproponował wprowadzenie do jej treści 11 poprawek.

Poprawka nr 4 zmierza do uwzględnienia w przepisie art. 165 ust. 1 pkt 3 terminologii zastosowanej przez ustawodawcę w nowym brzmieniu art. 301. Jest to szczególnie istotne, jeśli weźmiemy pod uwagę, że zarówno art. 165 ust. 1 pkt 3, jak i art. 301 skierowane są w praktyce do tych samych podmiotów.

Poprawka nr 6 usuwa błędne odesłanie. W przepisie art. 179 ust. 1 nie ma bowiem mowy o rozpatrywaniu zgłoszenia, wniosku lub sprzeciwu.

Poprawka nr 8 zmierza do tego, aby wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przysługiwał we wszystkich sprawach, w których Urząd Patentowy może orzekać na posiedzeniach niejawnych. Senat nie znalazł bowiem uzasadnienia dla ograniczenia tego prawa wyłącznie do spraw, w których Urząd Patentowy wydał postanowienie, w którym stwierdził, że nie jest właściwy do rozpatrzenia wniosku w trybie postępowania spornego. Rozszerzenie katalogu spraw, w których będzie można wystąpić z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zapewni należyłą ochronę praw strony w postępowaniu przed Urzędem Patentowym.

Poprawka nr 9 zmierza do tego, aby do odpowiedzialności dyscyplinarnej aplikantów eksperckich stosowało się odpowiednio wszystkie przepisy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej ekspertów, w szczególności przepisy wskazujące rodzaje kar dyscyplinarnych. Przepis art. 273 ust. 2 odnosił się bowiem jedynie do powoływania rzecznika dyscyplinarnego oraz członków Komisji Dyscyplinarnej Ekspertów i Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Ekspertów.

Poprawki nr 1, 7 i 10 uściślają przepisy ustawy.

Poprawka nr 2 zmierza do ujednoczenia terminologii przepisu art. 132 ustawy nowelizowanej.

Poprawka nr 3 ujednocza terminologię ustawy nowelizującej.

Poprawka nr 5 ma charakter redakcyjny.

Poprawka nr 11 ma charakter legislacyjny i zmierza do uwzględnienia, że w ustawie – Prawo własności przemysłowej nie ma art. 305 ust. 1.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2004 r.

**w sprawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych
i biopaliw ciekłych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2003 r. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2.

1. Przepisów ustawy nie stosuje się do paliw ciekłych i biopaliw ciekłych znajdujących się w obiektach zlokalizowanych na terenach o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz oraz granice terenów wymienionych w ust. 1, biorąc pod uwagę obronność i bezpieczeństwo państwa.”;

2) w art. 5:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy:

1) wymagania jakościowe dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych inne niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 2 lub 3;

2) rodzaj oznaczenia numerycznego umożliwiającego identyfikację paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz ich nazwy;

3) terminy obowiązywania wymagań jakościowych dla poszczególnych paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych

biorąc pod uwagę ochronę zdrowia, środowiska oraz wpływ stosowania paliw odpowiadających takim wymaganiom na eksploatację pojazdów.”,

b) skreśla się ust. 4;

3) w art. 6:

a) w ust. 1 wyrazy „używania przez przedsiębiorcę paliw ciekłych znajdujących się w stacjach zakładowych, które” zastępuje się wyrazami „ich gromadzenia przez przedsiębiorcę w stacjach zakładowych, jeżeli”,

b) w ust. 2 wyrazy „używania przez przedsiębiorcę biopaliw ciekłych znajdujących się w stacjach zakładowych, które” zastępuje się wyrazami „ich gromadzenia przez przedsiębiorcę w stacjach zakładowych, jeżeli”;

4) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości paliw ciekłych, biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm w tym zakresie.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę postanowienia właściwych norm w tym zakresie.”;

5) w art. 23 w ust. 2 wyrazy „ma zgromadzone” zastępuje się wyrazem „gromadzi”;

6) w art. 25, w pkt 4 skreśla się wyrazy „oraz obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza 10 000 euro.”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na 64 posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2003 r. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, postanowił wprowadzić do jej tekstu 6 poprawek.

Przyjmując poprawkę 1, Senat nałożył na Radę Ministrów obowiązek określenia wykazu oraz granic terenów zastrzeżonych ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa.

Z kolei poprawka 2 eliminuje niejasną terminologię oraz usuwa błąd legislacyjny. Mianowicie, w ustawie uchwalonej przez Sejm występowało niezdefiniowane pojęcie „grup paliw”, które mogło budzić wątpliwości interpretacyjne. Ponadto poprawka ma na celu umieszczenie w jednej jednostce redakcyjnej zakresu udzielonego upoważnienia dla ministra właściwego do spraw gospodarki.

Senat również dostosował, poprawką 3, treść przepisu materialnego do treści przepisu karnego ustawy, gdyż właśnie przepisy karne przesądziły, że sankcji karnej będzie podlegał obrót paliwami niespełniającymi wymagań jakościowych lub ich gromadzenie w stacjach zakładowych.

Poprawka 4 ma na celu stworzenie dwóch odrębnych podstaw prawnych do wydania przez ministra właściwego do spraw gospodarki - dwóch rozporządzeń odnoszących się do metod badania jakości paliw ciekłych i metod badania jakości biopaliw ciekłych.

Następnie, poprawka 5, usuwa błąd w określeniu czynu zabronionego przez ustawę. Dotychczasowa treść przepisu nie przesądzała, kiedy następuje dokonanie „zgromadzenia” paliwa niespełniającego wymagań jakościowych, skutkującego odpowiedzialnością karną.

Ostatnia z przyjętych poprawek (6) dotyczy nowelizacji ustawy - Prawo energetyczne. Eliminuje, uchwalone przez Sejm, wyłączenie obowiązku uzyskania koncesji na prowadzenie obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza 10 000 euro. Skutkuje to obowiązkiem uzyskania koncesji na obrót gazem płynnym przez wszystkie podmioty prowadzące działalność gospodarczą w tym zakresie, niezależnie od wartości uzyskanego rocznego obrotu tym gazem.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 9 stycznia 2004 r.

w sprawie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2003 r. ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2004 r.

**w sprawie ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej
w gospodarce rybnej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2003 r. ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 2 po wyrazie „decyzji” dodaje się wyraz „administracyjnej”;
- 2) w art. 10 wyrazy „wykonuje działalność jako podmiot mający” zastępuje się wyrazem „ma”;
- 3) w art. 22 w ust. 1 w zdaniu wstępnym skreśla się wyraz „następujących”;
- 4) w art. 22 w ust. 3 po wyrazach „pkt 1-4” dodaje się wyrazy „i 6”;
- 5) skreśla się art. 23 i 25;
- 6) w art. 26 w ust. 1 i 4 oraz w art. 28 w ust. 4 wyraz „pomocy” zastępuje się wyrazem „rekompensaty”;
- 7) w art. 26 w ust. 4, w art. 29 w ust. 4, w art. 30 w ust. 4 oraz w art. 31 w ust. 4 wyrazy „na podstawie” zastępuje się wyrazami „po zasięgnięciu”;
- 8) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przedsiębiorcy, który nie wprowadza na rynek produktów rybnych, o których mowa w art. 27, albo wycofuje te produkty z rynku przysługuje rekompensata finansowa.”;
- 9) w art. 28 w ust. 3 w pkt 1 po wyrazie „wartość” dodaje się wyrazy „i ilość”;
- 10) w art. 28 w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „, o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27”;
- 11) w art. 29 w ust. 6 wyrazy „obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej” zastępuje się wyrazami „w szczególności wykazanie informacji o ilości i rodzajach utrwalonych i przechowywanych produktów rybnych, a także o poniesionych kosztach utrwalenia i przechowywania tych produktów”;
- 12) w art. 30 w ust. 3 po wyrazie „morskiego” dodaje się wyrazy „właściwego ze względu na siedzibę organizacji producentów albo”;
- 13) w art. 33 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „dla nich” zastępuje się wyrazami „w przepisach Unii Europejskiej”;
- 14) w art. 33 w ust. 1 w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) wprowadza na rynek produkty rybne po cenach niższych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 27”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2004 r. Senat rozpatrzył ustawę o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej. Mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowej organizacji i funkcjonowania rynku rybnego oraz efektywność pomocy finansowej udzielanej na podstawie rozpatrywanej ustawy, a także prawidłowość legislacyjną ustawy, Senat zaproponował przyjęcie 14 poprawek.

Poprawka nr 2 ma na celu wyraźne wskazanie, że organizacja producentów rybnych ma osobowość prawną. Wprowadzając tą poprawkę Senat uznał, że dotychczasowe brzmienie przepisu art. 10 może rodzić wątpliwości odnośnie osobowości prawnej organizacji producentów rybnych. W świetle dotychczasowego przepisu organizacje producentów rybnych będą podmiotami mającymi osobowość prawną jedynie w ograniczonym zakresie, a mianowicie w ramach prowadzonej przez siebie działalności.

Poprawki 4 i 5 zmierzają do uwzględnienia, że pomoc finansowa dla organizacji producentów z tytułu poniesionych kosztów związanych z działalnością oraz z tytułu realizacji programu na rzecz poprawy jakości produktów rybnych udzielana będzie na podstawie przepisów ustawy o Narodowym Planie Rozwoju oraz według procedur określonych w Sektorowym Programie Operacyjnym „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb”.

W przepisach art. 26 ust. 4, art. 29 ust. 4, art. 30 ust. 4 oraz art. 31 ust. 4 ustawodawca określił sposób współuczestniczenia Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w procesie wydawania decyzji przyznającej lub odmawiającej przyznania pomocy finansowej. W myśl tych przepisów decyzje ministra miałyby być wydawane na podstawie opinii Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Mając na uwadze, że polski system prawa nie przewiduje formy współuczestniczenia polegającej na podejmowaniu przez organ czynności na podstawie opinii (dopuszczalne formy współuczestnictwa określone są w § 74 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”) przepisy te mogłyby w przyszłości rodzić wątpliwości co do skutków prawnych takiej formy współuczestniczenia, w szczególności, czy opinia taka ma charakter wiążący, czy też nie. Wątpliwości mogłyby dotyczyć także wzajemnej relacji pomiędzy formą współuczestnictwa przewidzianą we wskazanych wyżej przepisach, a wydaniem decyzji po zasięgnięciu opinii, o której to formie stanowi art. 28 ust. 4. Mając na uwadze powyższe kwestie Senat wprowadził poprawkę nr 7.

Poprawka nr 8 zmierza do uwzględnienia w pełni w art. 28 ust. 1 postanowień art. 8 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie organizacji wspólnego rynku na produkty rybne i pochodzące z akwakultury. Zgodnie z wymienionym przepisem rozporządzenia unijnego państwo członkowskie może przyznać rekompensatę finansową producentom, którzy nie są członkami organizacji producentów i mają siedzibę w państwie członkowskim w odniesieniu do produktów, które ze względu na ustanowione ceny wycofania nie mogą być wprowadzone do obrotu lub zostały wycofane z obrotu.

Poprawka nr 9 zmierza do tego, aby do wniosku o przyznanie rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 28 ust. 1, dołączane były również dokumenty potwierdzające ilość produktów rybnych wprowadzonych na rynek po cenach określonych na podstawie art. 27. Z punktu widzenia ministra wydającego decyzję o przyznaniu rekompensaty finansowej, informacja dotycząca ilości określonych produktów rybnych jest równie istotna jak informacja odnośnie wartości tych produktów.

Poprawka nr 11 uzupełnia przepis ustawy upoważniający ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu prowadzenia ewidencji utrwalonych i przechowywanych produktów rybnych o brakujące wytyczne.

W związku z tym, że zasadą będzie, iż dokumenty określające wysokość kosztów poniesionych z tytułu magazynowania produktów rybnych potwierdzać będzie okręgowy inspektor rybołówstwa morskiego właściwy ze względu na siedzibę organizacji producentów, Senat uznał za konieczne wskazać to w przepisie art. 30 ust. 3 (poprawka nr 12).

Wprowadzając poprawkę nr 13 uznano, że przepis ten powinien wskazywać, w jakich przepisach określone są standardy rynkowe odnoszące się do produktów rybnych.

Poprawka nr 14 zmierza do tego, aby wprowadzanie na rynek produktów rybnych po cenach niższych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 27, podlegało karze pieniężnej. Zdaniem Senatu, dotychczasowe przepisy nie dawały należytej gwarancji, że podmioty niebędące członkami organizacji producentów rybnych nie będą wprowadzać do obrotu produktów rybnych po cenach niższych niż określone na podstawie art. 27. Wydaje się, że sankcja w postaci kary pieniężnej pozwoli zrealizować cel, dla którego przepis art. 27 został w ustawie zawarty.

Poprawki nr 1 i 6 ujednolicają terminologię ustawy.

Poprawka nr 3 ma charakter redakcyjny.

Poprawka nr 10 uściśla przepis ustawy.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2004 r.

**w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami
i organizacji rynku wina**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2003 r. ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w ust. 1 wyrazy „zasady wyrobu i rozlewu wyrobów winiarskich oraz obrotu tymi wyrobami” zastępuje się wyrazami „zasady wyrobu fermentowanych napojów winiarskich oraz obrotu wyrobami winiarskimi”;
- 2) w art. 1 w ust. 1 skreśla się wyrazy „, w tym wyrobu lub rozlewu wina gronowego uzyskanego z winogron pochodzących z upraw własnych,”;
- 3) w art. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) dokwaszanie – czynność technologiczną stosowaną w celu zmiany kwasowości fermentowanego napoju winiarskiego;”;
- 4) w art. 3 w pkt 1 w lit. a – f oraz h wyraz „więcej” zastępuje się wyrazem „wieloma”;
- 5) w art. 3:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wyroby winiarskie gronowe, w tym:
 - a) określone w przepisach Unii Europejskiej w sprawie wspólnej organizacji rynku wina:
 - wina gronowe,
 - wina gronowe musujące lub półmusujące,
 - wina gronowe musujące gazowane lub półmusujące gazowane,
 - wina gronowe likierowe,
 - b) określone w przepisach Unii Europejskiej ustanawiających ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopochodnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych:
 - aromatyzowane wina gronowe,
 - aromatyzowane napoje winopochodne gronowe,
 - aromatyzowane koktajle winopodobne gronowe.”,
 - b) skreśla się pkt 3;
- 6) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
„Wyrób fermentowanych napojów winiarskich oraz obrót wyrobami winiarskimi”;
- 7) w art. 18 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazach „komendanta powiatowego” dodaje się wyraz „(miejskiego)”;
- 8) w art. 24 w ust. 2 skreśla się wyrazy „, oraz zgodności informacji, o których mowa w art. 26, ze stanem faktycznym”;
- 9) w art. 26 w ust. 1 i 2 po wyrazie „oddziałowi” dodaje się wyraz „regionalnemu”;
- 10) w art. 26 w ust. 1 w pkt 2 przed wyrazem „rodzajach” dodaje się wyrazy „ilości i”;
- 11) w art. 26 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji, właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy winorośli albo ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, dokonuje kontroli w zakresie zgodności ze stanem faktycznym informacji, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2.”;
- 12) art. 31 otrzymuje brzmienie:
„Art. 31. Kto:
 - 1) wyrabia fermentowany napój winiarski niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 5 – 13,
 - 2) wprowadza do obrotu wyrób winiarski niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 14 – podlega grzywnie.”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Senat proponuje wprowadzenie 12 poprawek do ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, które zmierzają do doprecyzowania rozwiązań ustawowych, a przez to służą poprawieniu czytelności ustawy.

Poprawki nr 1 i 6 mają na celu osiągnięcie spójności pomiędzy zakresem spraw uregulowanych w ustawie, a treścią art. 1, określającego zakres spraw przekazanych do uregulowania. Należy zwrócić uwagę, iż omawiana ustawa reguluje wyłącznie wyrób fermentowanych napojów winiarskich oraz obrót wszystkimi wyrobami winiarskimi, natomiast nie reguluje kwestii rozlewu wyrobów winiarskich, co należy odpowiednio uwzględnić w art. 1 ust. 1 i tytule rozdziału 2.

Poprawka nr 2 również dotyczy zakresu przedmiotowego ustawy. Senat uznał, iż nie jest zasadne wskazywanie w art. 1 w ust. 1, iż przedmiotem ustawy jest uregulowanie zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wyrobu i rozlewu wina gronowego uzyskanego z winogron pochodzących z upraw własnych, skoro w art. 16 ust. 3 tej ustawy wskazano, iż tego rodzaju działalność nie podlega reglamentacji w zakresie wykonywania działalności gospodarczej, a więc do tej działalności nie stosuje się przepisów ustawy mówiących o konieczności uzyskania zezwolenia.

Przyjmując poprawkę nr 5, Senat wskazał na konieczność doprecyzowania w ustawie pojęcia „wyrobu winiarskiego gronowego”, którym posłużył się ustawodawca w dalszych przepisach ustawy. Przyjmując, iż przez wyroby winiarskie gronowe należy rozumieć wyroby winiarskie wskazane w art. 3 pkt 2 i 3 ustawy, dokonano zmiany polegającej na użyciu pojęcia „wyroby winiarskie gronowe”, jako pojęcia zbiorczego dla wszystkich wyrobów wskazanych w przywołanym przepisie.

Ważnej merytorycznie kwestii dotyczą poprawki nr 8, 9 i 11. Mają one na celu wskazanie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, jako właściwej do przeprowadzania kontroli w zakresie zgodności ze stanem faktycznym informacji dotyczących wprowadzonych do obrotu win gronowych uzyskanych z winogron pochodzących z upraw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz informacji o wielkości posiadanych zapasów moszczy gronowych i win gronowych. Przyjmując omawiane poprawki Senat stanął na stanowisku, iż obowiązek przeprowadzania kontroli w zakresie wskazanych powyżej informacji nie powinien być nałożony na Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, gdyż kontrola tych informacji nie mieści się w zakresie działania Inspekcji. Zważywszy, iż to właśnie ARMR otrzymuje informacje będące przedmiotem kontroli oraz jest zobowiązana do ich opracowania i przekazania właściwym organom Unii Europejskiej, zdaniem Izby, ona również powinna przeprowadzać kontrolę w zakresie zgodności tych informacji ze stanem faktycznym. Omawiane poprawki wprowadzają także prawidłową terminologię w zakresie nazewnictwa przyjętego dla określania struktury organizacyjnej Agencji.

Senat uznał również za konieczne zmodyfikowanie jednego z przepisów karnych (art. 31 ustawy) ze względu na brak spójności pomiędzy określonymi w tym przepisie czynami zagrożonymi karą, a przepisami merytorycznymi zawierającymi normy określonego zachowania (poprawka nr 12).

Poprawka nr 10 uzupełnia informacje podawane przez podmioty, które wyrobiły i wprowadziły do obrotu wino gronowe o ilość win gronowych wprowadzonych do obrotu, zaś poprawka nr 3 ma na celu zdefiniowanie pojęcia „dokwaszania”, którym posługuje się ustawa, a jednocześnie skreślenie definicji „zakwaszania i odkwaszania”, która nie jest używana w dalszych przepisach merytorycznych ustawy.

Poprawka nr 4 ma charakter językowy, zaś poprawka nr 7 doprecyzowujący terminologię.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 9 stycznia 2004 r.

w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2003 r. ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy
o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2003 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 3, w art. 3a w ust. 2 wyrazy „art. 14-18” zastępuje się wyrazami „art. 14-19”;
- 2) w art. 1 w pkt 5, w art. 12a:
 - 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek Generalnego Inspektora Marszałek Sejmu może powołać zastępcę Generalnego Inspektora. Odwołanie zastępcy Generalnego Inspektora następuje w tym samym trybie.”,
 - 2) w ust. 2 wyrazy „swoich zastępców” zastępuje się wyrazami „swojego zastępcy”,
 - 3) w ust. 3 wyrazy „Zastępcy Generalnego Inspektora powinni” zastępuje się wyrazami „Zastępca Generalnego Inspektora powinien”;
- 3) w art. 1 w pkt 7, w art. 14 w zdaniu wstępnym wyraz „zastępcy” zastępuje się wyrazem „zastępca”;
- 4) w art. 1 w pkt 7, w art. 14 w pkt 3 skreśla się wyrazy „z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej.”;
- 5) w art. 1 w pkt 21 w lit. a w czwartym tiret, pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) informację o sposobie wypełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, określonych w przepisach, o których mowa w art. 39a,”;
- 6) w art. 1 w pkt 28 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„w rozdziale 6 dodaje się art. 46a w brzmieniu:”.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

UZASADNIENIE

Senat wprowadził kilka poprawek do ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe. Wśród nich znalazła się poprawka, której celem jest zmniejszenie do jednego ustawowej liczby zastępców Generalnego Inspektora. Senat nie zgodził się ze stanowiskiem Sejmu w tej materii, który uchwalił przepis umożliwiający powołania maksymalnie dwóch zastępców Generalnego Inspektora. Przyjmując poprawki nr 2 i 3 Izba miała na uwadze konieczność dokonywania oszczędności w budżecie państwa.

Poprawka nr 1 zmierza do tego, aby do przetwarzania danych w związku z prasową działalnością dziennikarską, działalnością literacką oraz artystyczną miał zastosowanie także art. 19 ustawy o ochronie danych osobowych. Senat uznał, że konsekwencją przeprowadzenia czynności kontrolnych przez inspektora może być potrzeba zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w kontrolowanej jednostce, a to uprawnienie wynika właśnie z art. 19.

Pozostałe poprawki mają na celu zachowanie zasad techniki prawodawczej oraz doprecyzowanie przepisów (poprawki nr 4, 5 i 6).

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 9 stycznia 2004 r.

**w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie
dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2003 r. ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 9 stycznia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską
a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania
Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2003 r. ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską
a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania
Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2003 r. ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską
a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania
w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2003 r. ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 9 stycznia 2004 r.

w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera senatora Adama Gierka do Komisji Ochrony Środowiska.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

Longin PASTUSIAK

Treść

53. posiedzenia Senatu w dniach 8 i 9 stycznia 2004 r.

(Obrady w dniu 8 stycznia)

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarzy	
Projekt porządku obrad	
Wniosek formalny o skreślenie z porządku obrad punktu pierwszego: stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego	
senator Zbyszko Piwoński	4
senator Grażyna Staniszevska	4
senator Zbyszko Piwoński	5
senator Grażyna Staniszevska	5
senator Mieczysław Janowski	5
senator Zbigniew Romaszewski	5
senator Robert Smoktunowicz	5
Przyjęcie wniosku formalnego	
Zatwierdzenie porządku obrad pięćdziesiątego trzeciego posiedzenia	
Komunikaty	
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o podatku akcyzowym	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Genowefa Ferenc	6
Zapytania i odpowiedzi	
senator Teresa Liszcz	7
senator sprawozdawca	
Genowefa Ferenc	7
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów	
podsekretarz stanu Piotr Sawicki	8
Zapytania i odpowiedzi	
senator Jan Szafraniec	9
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	9
senator Teresa Liszcz	10
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	10
senator Lesław Podkański	11
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	11
senator Andrzej Szychalski	11
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	11
senator Adam Graczyński	12
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	12
senator Mieczysław Janowski	12
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	13
senator Zdzisława Janowska	13
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	13
senator Jan Szafraniec	13
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	13
senator Jerzy Smorawiński	14
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	14
senator Krzysztof Jurgiel	14
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	15
senator Krzysztof Jurgiel	15
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	15
senator Grzegorz Lipowski	15
podsekretarz stanu	
Piotr Sawicki	16
Otwarcie dyskusji	
senator Sławomir Izdebski	16
senator Adam Graczyński	16
senator Władysław Mańkut	17
senator Krzysztof Jurgiel	18

senator Olga Krzyżanowska	19	senator Grzegorz Lipowski.	31
senator Wiesława Sadowska.	20	senator Wiesław Pietrzak	31
Zamknięcie dyskusji		podsekretarz stanu	
Wystąpienie podsekretarza stanu		Krzysztof Krystowski	31
w Ministerstwie Finansów		Otwarcie dyskusji	
podsekretarz stanu		senator Henryk Dzido	32
Piotr Sawicki	21	senator Wiesław Pietrzak	34
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko		senator Zdzisława Janowska	34
Senatu w sprawie ustawy o zmianie usta-		senator Grzegorz Lipowski.	34
wy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza		senator Zbigniew Romaszewski	35
i stali		Zamknięcie dyskusji	
Komunikaty		senator Mieczysław Mietła.	36
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-		Wystąpienie podsekretarza stanu w Mini-	
sów Publicznych		sterstwie Gospodarki, Pracy i Polityki	
senator sprawozdawca		Społecznej	
Jerzy Markowski	22	podsekretarz stanu	
Wystąpienie sekretarza Stanu w Minister-		Krzysztof Krystowski	36
stwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecz-		senator Henryk Dzido	37
cznej		Punkt czwarty porządku obrad: stanowisko	
sekretarz stanu		Senatu w sprawie ustawy o systemie moni-	
Jacek Piechota	23	torowania i kontrolowania jakości paliw	
Zapytania i odpowiedzi		ciekłych i biopaliw ciekłych	
senator Zdzisława Janowska	24	Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-	
senator Genowefa Ferenc	24	sów Publicznych	
sekretarz stanu		senator sprawozdawca	
Jacek Piechota	24	Bogusław Mąsior	37
Otwarcie dyskusji		Wystąpienie sekretarza stanu w Minister-	
senator Adam Graczyński	25	stwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecz-	
Zamknięcie dyskusji		cznej	
Punkt trzeci porządku obrad: stanowisko		sekretarz stanu	
Senatu w sprawie ustawy o zmianie		Jacek Piechota	38
ustawy – prawo własności przemysłowej		Zapytania i odpowiedzi	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-		senator Apolonia Klepacz	39
sów Publicznych		sekretarz stanu	
senator sprawozdawca		Jacek Piechota	39
Mieczysław Mietła	26	senator Mieczysław Janowski	39
Sprawozdanie Komisji Nauki, Edukacji		sekretarz stanu	
i Sportu		Jacek Piechota	39
senator sprawozdawca		Otwarcie dyskusji	
Adam Gierek	27	senator Andrzej Wielowieyski	40
Zapytania i odpowiedzi		senator Adam Graczyński	41
senator Grzegorz Lipowski.	27	senator Krzysztof Jurgiel	42
senator sprawozdawca		Zamknięcie dyskusji	
Adam Gierek	28	Wystąpienie sekretarza stanu w Minister-	
Wystąpienie podsekretarza stanu w Mini-		stwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecz-	
sterstwie Gospodarki, Pracy i Polityki		cznej	
Społecznej		sekretarz stanu	
podsekretarz stanu		Jacek Piechota	42
Krzysztof Krystowski	28	Punkt piąty porządku obrad: stanowisko	
Zapytania i odpowiedzi		Senatu w sprawie ustawy o czasie urzęd-	
senator Zbigniew Romaszewski	28	owym na obszarze Rzeczypospolitej Pol-	
senator Zbigniew Kulak	29	skiej	
senator Grzegorz Lipowski.	29	Sprawozdanie Komisji Nauki, Edukacji	
senator Irena Kurzępa.	29	i Sportu	
podsekretarz stanu		senator sprawozdawca	
Krzysztof Krystowski	29	Janusz Konieczny	44
senator Zbigniew Kulak	30	Zapytania i odpowiedzi	
senator Zbigniew Romaszewski	30	senator Krystyna Doktorowicz.	44
podsekretarz stanu		senator sprawozdawca	
Krzysztof Krystowski	31	Janusz Konieczny	45

Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej sekretarz stanu Jacek Piechota	45	senator sprawozdawca Krzysztof Borkowski	52
Otwarcie dyskusji		Zapytania i odpowiedzi	
Zamknięcie dyskusji		senator Jan Szafraniec	53
Punkt szósty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w go- spodarce rybnej		senator sprawozdawca Janusz Bargieł	54
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz- nych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Zbigniew Kulak	45	podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Daria Oleszczuk	54
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi senator sprawozdawca Marian Kozłowski	47	senator Mieczysław Janowski	54
Wystąpienie sekretarza stanu w Minister- stwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi sekretarz stanu Józef Pilarczyk	47	podsekretarz stanu Daria Oleszczuk	54
Zapytania i odpowiedzi senator Jan Szafraniec	47	senator Krzysztof Borkowski	54
sekretarz stanu Józef Pilarczyk	47	podsekretarz stanu Daria Oleszczuk	55
Otwarcie dyskusji		Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji		Zamknięcie dyskusji	
Punkt siódmy porządku obrad: stanowis- ko Senatu w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina		Punkt dziewiąty porządku obrad: stano- wisko Senatu w sprawie ustawy o zmia- nie ustawy o ochronie danych osobo- wych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz- nych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Bogusław Mąsior	48	Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator sprawozdawca Ewa Serocka	55
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi senator sprawozdawca Henryk Stokłosa	49	Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz- nych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Zbigniew Kulak	56
Wystąpienie podsekretarza stanu w Mini- sterstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi podsekretarz stanu Daria Oleszczuk	50	Wystąpienie generalnego inspektora ochro- ny danych osobowych generalny inspektor Ewa Kulesza	57
Zapytania i odpowiedzi senator Jan Szafraniec	51	Zapytania i odpowiedzi senator Henryk Dzido	57
senator Kazimierz Kutz	51	senator Bernard Drzęzła	57
podsekretarz stanu Daria Oleszczuk	51	generalny inspektor Ewa Kulesza	58
Otwarcie dyskusji		senator Bernard Drzęzła	58
Zamknięcie dyskusji		generalny inspektor Ewa Kulesza	58
Punkt ósmy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o kontroli we- terynaryjnej w handlu		Otwarcie dyskusji senator Zbigniew Romaszewski	59
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz- nych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Janusz Bargieł	52	senator Gerard Czaja	59
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi		Zamknięcie dyskusji	
		Punkt dziesiąty porządku obrad: stano- wisko Senatu w sprawie ustawy o wypo- wiedzeniu Konwencji handlowej podpi- sanej w Warszawie dnia 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią	
		Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan- sów Publicznych senator sprawozdawca Mieczysław Mietła	60
		Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz- nych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Zbigniew Kulak	60

Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej podsekretarz stanu Mirosław Zieliński	61	Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Bogusław Mąsior	63
Otwarcie dyskusji		Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji		Zamknięcie dyskusji	
Punkt jedenasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.		Punkt trzynasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator sprawozdawca Gerard Czaja	61	Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senator sprawozdawca Bernard Drzęzła	64
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Bogusław Mąsior	62	Zapytania i odpowiedzi senator Mieczysław Janowski podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Mucha	65
Otwarcie dyskusji		Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji		senator Mieczysław Janowski podsekretarz stanu Elżbieta Mucha	66
Punkt dwunasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.		Zamknięcie dyskusji	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator sprawozdawca Gerard Czaja	63	Punkt czternasty porządku obrad: zmiana w składzie komisji senackiej	
		Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich senator sprawozdawca Gerard Czaja	66
		Komunikaty senator Krystyna Sienkiewicz	67

(Obrady w dniu 9 stycznia)

Wznowienie posiedzenia		Głosowanie nr 5	70
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 6	70
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senator sprawozdawca Genowefa Ferenc	68	Głosowanie nr 7	70
Sprawozdanie mniejszości komisji senator sprawozdawca mniejszości Andrzej Wielowieyski	68	Głosowanie nr 8	70
senator Adam Biela	69	Głosowanie nr 9	70
Powitanie senatora Republiki Kolumbii Jaira Raula Clopatofsky'ego Ghisaysa senator Wiesława Sadowska	69	Głosowanie nr 10.	70
senator Dorota Kempka	69	Głosowanie nr 11.	71
Głosowanie nr 1	70	Głosowanie nr 12.	71
Głosowanie nr 2	70	Głosowanie nr 13.	71
Głosowanie nr 3	70	Głosowanie nr 14.	71
Głosowanie nr 4	70	Głosowanie nr 15.	71
		Głosowanie nr 16.	71
		Głosowanie nr 17.	71
		Głosowanie nr 18.	71
		Głosowanie nr 19.	71
		Głosowanie nr 20.	72
		Głosowanie nr 21.	72
		Głosowanie nr 22.	72

Głosowanie nr 23.	72	Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-	
Głosowanie nr 24.	72	sów Publicznych	
Głosowanie nr 25.	72	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 26.	72	Bogusław Maśior	77
Głosowanie nr 27.	72	senator Grzegorz Niski	77
Głosowanie nr 28.	72	senator Andrzej Wielowieyski	78
Głosowanie nr 29.	72	Głosowanie nr 50.	78
Głosowanie nr 30.	72	Głosowanie nr 51.	78
Głosowanie nr 31.	73	Głosowanie nr 52.	78
Głosowanie nr 32.	73	Głosowanie nr 53.	78
Głosowanie nr 33.	73	Głosowanie nr 54.	78
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o po-		Głosowanie nr 55.	78
datku akcyzowym		Głosowanie nr 56.	78
Punkt drugi porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 57.	79
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-		Głosowanie nr 58.	79
sów Publicznych		Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o sys-	
senator sprawozdawca		temie monitorowania i kontrolowania ja-	
Bernard Drzęzła	73	kości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych	
Głosowanie nr 34.	73	Punkt piąty porządku obrad (cd.)	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmia-		Głosowanie nr 59.	79
nie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa		Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o cza-	
żelaza i stali		sie urzędowym na obszarze Rzeczyspo-	
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)		spolitej Polskiej	
Sprawozdanie połączonych Komisji Gospo-		Punkt szósty porządku obrad (cd.)	
darki i Finansów Publicznych oraz Komii		Sprawozdanie połączonych Komisji Spraw	
sji Nauki, Edukacji i Sportu		Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca		oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
Mieczysław Mietła	73	senator sprawozdawca	
Sprawozdanie mniejszości połączonych		Zbigniew Kulak	79
komisji		Głosowanie nr 60.	79
senator sprawozdawca mniejszości		Głosowanie nr 61.	79
Adam Gierek	74	Głosowanie nr 62.	79
Sprawozdanie mniejszości połączonych		Głosowanie nr 63.	80
komisji		Głosowanie nr 64.	80
senator sprawozdawca mniejszości		Głosowanie nr 65.	80
Zdzisława Janowska	74	Głosowanie nr 66.	80
senator Wiesław Pietrzak	74	Głosowanie nr 67.	80
senator Adam Biela	74	Głosowanie nr 68.	80
senator Jerzy Smorawiński	75	Głosowanie nr 69.	80
senator Zdzisława Janowska	75	Głosowanie nr 70.	80
senator Grzegorz Niski	75	Głosowanie nr 71.	80
Głosowanie nr 35.	75	Głosowanie nr 72.	81
Głosowanie nr 36.	76	Głosowanie nr 73.	81
Głosowanie nr 37.	76	Głosowanie nr 74.	81
Głosowanie nr 38.	76	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o orga-	
Głosowanie nr 39.	76	nizacji rynku rybnego i pomocy finanso-	
Głosowanie nr 40.	76	wej w gospodarce rybnej	
Głosowanie nr 41.	76	Punkt siódmy porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 42.	76	Sprawozdanie połączonych Komisji Spraw	
Głosowanie nr 43.	76	Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
Głosowanie nr 44.	76	oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
Głosowanie nr 45.	76	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 46.	77	Henryk Stokłosa	81
Głosowanie nr 47.	77	Głosowanie nr 75.	81
Głosowanie nr 48.	77	Głosowanie nr 76.	81
Głosowanie nr 49.	77	Głosowanie nr 77.	81
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmia-		Głosowanie nr 78.	81
nie ustawy – Prawo własności przemysło-		Głosowanie nr 79.	82
wej		Głosowanie nr 80.	82
Punkt czwarty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 81.	82

Głosowanie nr 82.	82		
Głosowanie nr 83.	82		
Głosowanie nr 84.	82		
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina			
Punkt ósmy porządku obrad (cd.)			
Głosowanie nr 85.	82		
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu			
Punkt dziewiąty porządku obrad (cd.)			
Sprawozdanie połączonych Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej			
senator sprawozdawca			
Ewa Serocka	82		
Głosowanie nr 86.	83		
Głosowanie nr 87.	83		
Głosowanie nr 88.	83		
Głosowanie nr 89.	83		
Głosowanie nr 90.	83		
Głosowanie nr 91.	83		
Głosowanie nr 92.	83		
Głosowanie nr 93.	83		
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe			
Punkt dziesiąty porządku obrad (cd.)			
Głosowanie nr 94.	84		
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią			
Punkt jedenasty porządku obrad (cd.)			
Głosowanie nr 95.	84		
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.			
Punkt dwunasty porządku obrad (cd.)			
Głosowanie nr 96.	84		
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.			
Punkt trzynasty porządku obrad (cd.)			
Głosowanie nr 97.	84		
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodat-			
			kowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.
			Punkt czternasty porządku obrad (cd.)
			Głosowanie nr 98.
			84
			Podjęcie uchwały w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej
			Komunikaty
			Oświadczenia
			senator Irena Kurzępa.
			85
			senator Witold Gładkowski
			86
			Zamknięcie posiedzenia
			Wyniki głosowań
			Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewygłoszone podczas 53. posiedzenia Senatu
			Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad
			101
			Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem szóstym porządku obrad
			103
			Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem szóstym porządku obrad
			104
			Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem siódmym porządku obrad
			105
			Oświadczenie złożone przez senatora Franciszka Bachledę-Księżdularza. . .
			106
			Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Bargiela
			107
			Oświadczenie złożone przez senatora Adama Biele
			108
			Oświadczenie złożone przez senatora Adama Biele wspólnie z innymi senatorami
			109
			Oświadczenie złożone przez senatora Januarego Bienia
			110
			Oświadczenie złożone przez senatora Władysława Bulkę . . .
			111
			Oświadczenie złożone przez senatora Gerarda Czaję.
			112
			Oświadczenie złożone przez senatora Gerarda Czaję.
			113
			Oświadczenie złożone przez senatora Gerarda Czaję.
			114
			Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Dziemdziele . . .
			115
			Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego .
			116
			Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego .
			117
			Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego .
			118
			Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego .
			119

Oświadczenie złożone przez senatora Krzysztofa Jurgieła	120	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina	144
Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Kulaka	121	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o kontroli weterynaryjnej w handlu	146
Oświadczenie złożone przez senatora Irenę Kurzępę	122	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe	147
Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego	123	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o wypowiedzeniu Konwencji handlowej podpisanej w Warszawie 26 czerwca 1922 roku pomiędzy Polską a Szwajcarią	149
Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego	124	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o ekstradycji z dnia 13 grudnia 1957 r.	150
Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę	126	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o uzupełnieniu i ułatwieniu stosowania Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r.	151
Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Romaszewskiego	127	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku, podpisanej w Berlinie dnia 14 maja 2003 r.	152
Oświadczenie złożone przez senatora Ewę Serocką	128	Uchwała Senatu w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej	153
Oświadczenie złożone przez senatora Ewę Serocką	129		
Uchwały			
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o podatku akcyzowym	133		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali	136		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy –Prawo własności przemysłowej	137		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych	139		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o czasie urzędowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.	141		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej	142		